



OCHTENDGEBEDEN DE PELGRIM 2024

E info@depelgrimzoetermeer.nl

W www.depelgrimzoetermeer.nl

Verantwoording

Bijbelteksten

[© 2021 Nederlands-Vlaams Bijbelgenootschap](#)

Overdenkingen

Frère Roger van Taizé (2009). Vrede in je hart – Een meditatie voor elke dag.

De Petruskalender tijdens de Veertigdagentijd en de Advent.

Inhoud

Ochtendgebeden week 2 (8 t/m 12 januari)	3
Ochtendgebeden week 3 (15 t/m 19 januari)	6
Ochtendgebeden week 4 (22 t/m 26 januari)	9
Ochtendgebeden week 5 (29 januari t/m 2 februari)	12
Ochtendgebeden week 6 (5 t/m 9 februari)	15
Ochtendgebeden week 7 (12 t/m 16 februari)	18
Ochtendgebeden week 8 (19 t/m 23 februari)	22
Ochtendgebeden week 9 (26 februari t/m 1 maart)	26
Ochtendgebeden week 10 (4 t/m 8 maart)	30
Ochtendgebeden week 11 (11 t/m 15 maart)	34
Ochtendgebeden week 12 (18 t/m 22 maart)	38
Ochtendgebeden week 13 (25 t/m 29 maart)	43
Ochtendgebeden week 14 (1 t/m 7 april)	47
Ochtendgebeden week 15 (8 t/m 14 april)	51
Ochtendgebeden week 16 (15 t/m 21 april)	56
Ochtendgebeden week 17 (22 t/m 28 april)	59
Ochtendgebeden week 18 (29 april t/m 5 mei)	65
Ochtendgebeden week 19 (6 t/m 12 mei)	69
Ochtendgebeden week 20 (13 t/m 19 mei)	74
Ochtendgebeden week 21 (20 t/ 26 mei)	78
Ochtendgebeden week 22 (27 mei t/m 2 juni)	82
Ochtendgebeden week 23 (3 t/m 9 juni)	86
Ochtendgebeden week 24 (10 t/m 16 juni)	92
Ochtendgebeden week 25 (17 t/m 23 juni)	96
Ochtendgebeden week 26 (24 t/m 30 juni)	101
Ochtendgebeden week 27 (1 t/m 7 juli)	104
Ochtendgebeden week 28 (8 t/m 14 juli)	109
Ochtendgebeden week 29 (15 t/m 21 juli)	114
Ochtendgebeden week 30 (22 t/m 28 juli)	118
Ochtendgebeden week 31 (29 juli t/m 4 augustus)	123
Ochtendgebeden week 32 (5 t/m 11 augustus)	126
Ochtendgebeden week 33 (12 t/m 18 augustus)	130
Ochtendgebeden week 34 (19 t/m 25 augustus)	134
Ochtendgebeden week 35 (26 augustus t/m 1 september)	138

Ochtendgebeden week 36 (2 t/m 8 september).....	142
Ochtendgebeden week 37 (9 t/m 15 september).....	146
Ochtendgebeden week 38 (16 t/m 22 september).....	150
Ochtendgebeden week 39 (23 t/m 29 september).....	153
Ochtendgebeden week 40 (30 september t/m 6 oktober).....	157
Ochtendgebeden week 41 (7 t/m 13 oktober)	161
Ochtendgebeden week 42 (14 t/m 20 oktober)	166
Ochtendgebeden week 43 (21 t/m 27 oktober)	170
Ochtendgebeden week 44 (28 oktober t/m 3 november)	174
Ochtendgebeden week 45 (4 t/m 10 november).....	178
Ochtendgebeden week 46 (11 t/m 17 november).....	182
Ochtendgebeden week 47 (18 t/m 24 november).....	188
Ochtendgebeden week 48 (25 november t/m 1 december)	192
Ochtendgebeden week 49 (1 t/m 7 december).....	196
Ochtendgebeden week 50 (8 t/m 14 december).....	201
Ochtendgebeden week 51 (15 t/m 21 december).....	207
Ochtendgebeden week 52 (22 t/m 29 december).....	213

Ochtendgebeden week 2 (8 t/m 12 januari)

We volgen het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé.

Maandag 8 januari

Lezing: Genesis 12:1-5

[1] De HEER zei tegen Abram: 'Trek weg uit je land, verlaat je familie, verlaat ook je naaste verwanten, en ga naar het land dat Ik je zal wijzen. [2] Ik zal je tot een groot volk maken, Ik zal je zegenen, je naam veel aanzien geven, een bron van zegen zul je zijn. [3] Ik zal zegenen wie jou zegenen, wie jou vervloekt, zal Ik vervloeken. In jou zullen alle volken op aarde gezegend worden.' [4-5] Abram trok weg uit Charan, zoals de HEER hem had opgedragen, en Lot, de zoon van zijn broer, ging met hem mee. Abram was toen vijfenzeventig jaar. Hij nam zijn vrouw Sarai mee en alle bezittingen die ze hadden verworven en de slaven en slavinnen die ze in Charan hadden verkregen. Zo gingen ze op weg naar Kanaän. Toen ze daar waren aangekomen,

Overdenking

Er zijn landen waar open en bloot sterfhuizen zijn ingericht. In de westerse beschaving zijn er ook sterfhuizen, maar die onttrekken zich aan onze ogen. Kinderen, jongeren, worden er voor het leven getekend door menselijke verwaarlozing. Soms sterft hun hart van eenzaamheid. Zij voelen zich als een oceaan zonder vuurtoren. Sommigen verliezen zelfs de zin om verder te leven. Zou het-laten-vallen- van medemensen niet een van de sterkste trauma's van onze tijd zijn?

Dinsdag 9 januari

Lezing: Johannes 1:9-12

[9] het ware licht, dat ieder mens verlicht en naar de wereld kwam. [10] Het Woord was in de wereld, de wereld is door Hem ontstaan en toch kende de wereld Hem niet. [11] Hij kwam naar wat van Hem was, maar wie van Hem waren hebben Hem niet ontvangen. [12] Wie Hem wel ontvingen en in zijn naam geloven, heeft Hij het voorrecht gegeven om kinderen van God te worden.

Overdenking

In alles innerlijke vrede, oprechte vreugde in de stilte van jouw hart. Lang vóór de tijd van Christus vinden we reeds dit gebed: "Alleen bij God vindt mijn ziel rust, van hem komt mijn hoop. God alleen is mijn onwankelbare steun." En in het evangelie geeft Christus ons de verzekering: "Ik laat jullie vrede na; mijn vrede geef ik jullie. Laat jouw zorgen varen en wees niet meer bang!"

Woensdag 10 januari

Lezing: Exodus 13:17-22

[17] Toen de farao het volk had laten vertrekken, leidde God hen niet langs de weg die door het gebied van de Filistijnen loopt, ook al was dat de kortste route. God dacht namelijk: Als ze strijd moeten leveren, konden ze weleens spijt krijgen en teruggaan naar Egypte. [18] Daarom liet Hij het volk een omweg maken en door de woestijn naar de Rietzee trekken. De Israëlieten waren als een geordend leger uit Egypte weggetrokken. [19] Mozes had het lichaam van Jozef meegenomen, omdat Jozef de Israëlieten plechtig had laten zweren dat te doen. 'God zal zich jullie lot aantrekken,' had hij gezegd, 'en dan moeten jullie mijn lichaam van hier met je meenemen.' [20] Nadat ze Sukkot hadden verlaten, sloegen ze hun kamp op in Etam, aan de rand van de woestijn. [21] De HEER ging voor hen uit om hun de weg te wijzen, overdag in een wolkkolom, 's nachts in een lichtende vuurzuil. Zo konden ze dag en nacht verder trekken. [22] Overdag ging de wolkkolom het volk voortdurend voor, en 's nachts de vuurzuil.

Overdenking

Zes eeuwen na Christus schreef een christelijke denker, Isaak van Ninive, deze vlammeende woorden: "God kan niet anders dan zijn liefde geven." Wie deze lichtende werkelijkheid begrijpt, zal zich afvragen: hoe kan ik zo'n rotsvaste verwachting aan anderen kenbaar maken?

Donderdag 11 januari

Lezing: Psalm 26

[1] Van David. Doe mij recht, HEER, want zonder dwalen ben ik mijn weg gegaan, op U, HEER, heb ik vertrouwd, ik wankelde niet.
[2] Doorgrond mij, HEER, en ken mij, peil mijn hart en mijn nieren,
[3] want uw liefde staat mij voor ogen en ik bewandel de weg van uw waarheid.
[4] Met bedriegers zit ik niet aan, met huichelaars ga ik niet om,
[5] ik haat de kring van slechte mensen, met wettelozen wil ik niet aan tafel.
[6] Ik zal mijn handen in onschuld wassen, een rondgang maken om uw altaar, HEER,
[7] om een loflied aan te heffen en van uw wonderen te verhalen.
[8] HEER, het huis waar U woont heb ik lief, de plaats waar uw glorie verblijft.
[9] Verwerp mij niet met de zondaars, met mensen die bloed vergieten.
[10] Aan hun vingers kleeft onrecht, hun handen zijn met smeergeld gevuld.

[11] Maar ik ga mijn weg zonder dwalen. Verlos mij en wees mij genadig.

[12] Mijn voeten staan op effen grond, waar uw volk bijeen is, wil ik U prijzen, HEER.

Overdenking

Adem van Gods liefde, heilige Geest, in het diepst van onze ziel hebt u het geloof verankerd. Het stuwt ons omhoog in een elan van vertrouwen, wel duizend keer en ons leven lang. Soms kan dit vertrouwen zich op een heel eenvoudige manier uiten, zo eenvoudig dat ieder mens zich dit kan eigen kan maken.

Vrijdag 12 januari

Lezing: Efeziërs 4: 25-32

[25] Leg daarom de leugen af en spreek de waarheid tegen elkaar, want wij zijn elkaars ledematen. [26] Als u boos wordt, zondig dan niet: laat de zon niet ondergaan over uw boosheid, [27] geef de duivel geen kans. [28] Laat wie steelt niet meer stelen, maar eerlijk de kost verdienen door zelf hard te werken, zodat hij iets weg kan geven aan wie het nodig heeft. [29] Laat geen verderfelijke taal over uw lippen komen, maar alleen goede en waar nodig opbouwende woorden, die goeddoen aan wie ze hoort. [30] Maak Gods heilige Geest niet bedroefd, want Hij is het stempel waarmee u gemerkt bent voor de dag van de verlossing. [31] Laat alle wrok en drift en boosheid varen, alle geschreeuw en gevloek, en alle kwaadaardigheid. [32] Wees goed voor elkaar en vol medeleven; vergeef elkaar zoals God u in Christus vergeven heeft.

Overdenking

Om het koele levende water in ons te laten opwellen, is het goed dat wij ons enkele dagen in stilte en met rust in ons hart terugtrekken.

In de oudheid ging Elia vol geloof, op zoek naar een afgelegen plaats om naar God te luisteren. Hij beklom een berg in de lege woestijn. Een storm stak op, de aarde schokte onder zijn voeten en er brak een hevige brand uit. Elia wist dat God zich niet in deze ontketende natuurelementen bevond. God is nooit de veroorzaker van verwoestende aardbevingen of aardse rampen. Plotseling kwam de aarde weer tot rust en was er slechts het geluid van het suizen van een zachte bries. Zodra Elia dat hoorde, bedekte hij zijn gezicht, want in een flits beseftte hij dat de stem van God ook in de adem van de stilte hoorbaar is.



Ochtendgebeden week 3 (15 t/m 19 januari)

We volgen het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé.

Maandag 15 januari

Lezing: Jesaja 41:14-20

[14] Wees niet bang, kleine Jakob, arm volk van Israël, Ik zal je helpen – spreekt de HEER –, de Heilige van Israël is je bevrijder. [15] Ik maak van jou een scherpe dorsslede, een nieuwe slede met dubbele sneden. Bergen zul je dorsen en vermalen, van heuvels laat je niets over dan kaf. [16] Je zult ze wannen, en de wind neemt ze op, de stormwind jaagt ze uiteen. Dan zul je juichen om de HEER, je om de Heilige van Israël gelukkig prijzen. [17] Armen en behoeftigen zoeken water – niets! Hun tong verdroogt van de dorst. Ik, de HEER, zal hun antwoord geven, Ik, de God van Israël, zal hen niet verlaten. [18] Ik laat op kale heuvels rivieren ontspringen en bronnen in de valleien. De woestijn maak Ik tot een waterplas, dor gebied tot een bronrijke streek. [19] Ik plant in de woestijn ceder en acacia, mirte en olijfwilg, en Ik laat in de wildernis den, sneeuwbal en cipres opschieten. [20] Dan zullen zij zien en beseffen, begrijpen en erkennen dat de hand van de HEER dit heeft verricht, dat de Heilige van Israël dit alles schiep.

Overdenking

God van liefde, u verfrist onze geest met de boodschap van het evangelie, waarin alles gebaseerd is op het vertrouwen in ons hart.

Dinsdag 16 januari

Lezing: Exodus 3:1-15

[1] Mozes was gewoon de schapen en geiten van zijn schoonvader Jetro, de Midjanitische priester, te weiden. Eens dreef hij de kudde ver de woestijn in, en zo kwam hij bij de Horeb, de berg van God. [2] Daar verscheen de engel van de HEER aan hem in een vuur dat uit een doornstruik opvlamde. Mozes zag dat de struik in brand stond en toch niet door het vuur werd verteerd. [3] Hoe kan het dat die struik niet verbrandt? dacht hij. Ik ga dat wonderlijke verschijnsel eens van dichtbij bekijken. [4] Maar toen de HEER zag dat Mozes dat ging doen, riep Hij hem vanuit de struik: 'Mozes! Mozes!' 'Ja, ik luister,' antwoordde Mozes. [5] 'Kom niet dichterbij,' waarschuwde de HEER, 'en trek je sandalen uit, want de grond waarop je staat, is heilig. [6] Ik ben de God van je vader, de God van Abraham, de God van Isaak en de God van Jakob.' Mozes bedekte zijn gezicht, want hij durfde niet naar God te kijken. [7] De HEER zei: 'Ik heb gezien hoe ellendig mijn volk er in Egypte aan toe is, Ik heb hun jammerklachten over hun onderdrukkers gehoord, Ik weet hoe ze lijden. [8] Daarom ben Ik afgedaald om hen uit de macht van de Egyptenaren te bevrijden, en om hen uit

Egypte naar een mooi en uitgestrekt land te brengen, een land dat overvloedig van melk en honing, het gebied van de Kanaänieten, de Hethieten, Amorieten, Perizzieten, Chiwwieten en Jebusieten. [9] De jammerklacht van de Israëlieten is tot Mij doorgedrongen en Ik heb gezien hoe wreed de Egyptenaren hen onderdrukken. [10] Daarom stuur Ik jou nu naar de farao: jij moet mijn volk, de Israëlieten, uit Egypte wegleiden.’ [11] Mozes zei: ‘Maar wie ben ik dat ik naar de farao zou gaan en de Israëlieten uit Egypte zou leiden?’ [12] God antwoordde: ‘Ik zal bij je zijn. En dit zal voor jou het teken zijn dat Ik je heb gestuurd: als je het volk uit Egypte hebt weggeleid, zullen jullie God bij deze berg vereren.’ [13] Maar Mozes zei: ‘Stel dat ik naar de Israëlieten ga en tegen hen zeg dat de God van hun voorouders mij gestuurd heeft, en ze vragen: “Wat is de naam van die God?” Wat moet ik dan zeggen?’ [14] Toen antwoordde God hem: ‘Ik ben die er zijn zal. Zeg daarom tegen de Israëlieten: “IK ZAL ER ZIJN heeft mij naar u toe gestuurd.”’ [15] Ook zei Hij tegen Mozes: ‘Zeg tegen hen: “De HEER heeft mij gestuurd, de God van uw voorouders, de God van Abraham, de God van Isaak en de God van Jakob. En Hij heeft gezegd: ‘Zo wil Ik voor altijd heten, met die naam wil Ik worden aangeropen door alle komende generaties.”’

Overdenking

Wat een geluk als je dit gebed kunt nazeggen: “Christus, u ziet wie ik ben. Ik voel een grote behoefte om niets van mijzelf voor u te verbergen. U bent zelf mens geweest. En wanneer ik innerlijk de koers kwijtraak en niet meer weet wat ik met mijn leven aanwil, dan zal mijn hart dat droog staat, zich tot u richten: Wees gij, Christus Jezus, de bron van mijn leven; buig mijn verlangen en mijn dorst weer om in uw richting.”

Woensdag 17 januari

Lezing: Johannes 17:20-26

[20] Ik bid niet alleen voor hen, maar voor allen die door hun verkondiging in Mij geloven. [21] Laat hen allen één zijn, Vader. Zoals U in Mij bent en Ik in U, laat hen zo ook in Ons zijn, opdat de wereld gelooft dat U Mij hebt gezonden. [22] Ik heb hen laten delen in de grootheid die U Mij gegeven hebt, opdat zij één zijn zoals Wij: [23] Ik in hen en U in Mij. Dan zullen zij volkomen één zijn en zal de wereld begrijpen dat U Mij hebt gezonden, en dat U hen liefhad zoals u Mij liefhad. [24] Vader, U hebt hen aan Mij geschonken, laat hen dan zijn waar Ik ben. Dan zullen zij de grootheid zien die U Mij gegeven hebt omdat U Mij al liefhad voordat de wereld gegrondvest werd. [25] Rechtvaardige Vader, de wereld kent U niet, maar Ik ken U, en zij weten dat U Mij hebt gezonden. [26] Ik heb hun uw naam bekendgemaakt en dat zal Ik blijven doen, zodat de liefde waarmee U Mij liefhad in hen zal zijn en Ik in hen.’

Overdenking

In welke situatie zouden we vandaag de dag leven als vrouwen, mannen, jongeren en zelfs kinderen zich niet opgericht hadden, in tijden van groot gevaar voor de menselijke beschaving? Zij hebben toen niet bij zichzelf gezegd: "Laat alles maar op z'n beloop." Zij hebben een weg van vertrouwen gebaad, over wederzijdse conflicten heen, tussen personen, volken en geloofsrichtingen. Hun leven is het levende bewijs dat de mens niet geschapen is voor wanhoop.

Donderdag 18 januari

Lezing: Efeziërs 4:7-16

[7] Aan ieder van ons is genade geschonken naar de maat waarmee Christus geeft. [8] Daarom staat er: 'Toen Hij opsteeg naar omhoog, voerde Hij gevangenen mee en schonk Hij gaven aan de mensen.' [9] 'Hij steeg op' – wat betekent dat anders dan dat Hij ook is afgedaald naar wat lager ligt, naar de aarde? [10] Hij die is afgedaald is dezelfde als Hij die opsteeg, tot boven de hemelsferen, om alles met zijn aanwezigheid te vullen. [11] En Hij is het die zowel apostelen heeft aangesteld als profeten, zowel verkondigers van het evangelie als herders en leraren, [12] om de heiligen toe te rusten voor het werk in zijn dienst. Zo wordt het lichaam van Christus opgebouwd, [13] totdat wij allen samen door ons geloof en door onze kennis van de Zoon van God een eenheid vormen, de eenheid van de volmaakte mens, van de tot volle wasdom gekomen volheid van Christus. [14] Dan zijn we geen onmondige kinderen meer die stuurloos ronddobberen en met elke wind meewaaien, met wat er maar verkondigd wordt door mensen die tot alles in staat zijn wanneer ze anderen listig en doortrapt op een dwaalspoor willen brengen. [15] Dan zullen we, door ons aan de waarheid te houden en elkaar lief te hebben, samen volledig toegroeien naar Hem die het hoofd is: Christus. [16] Vanuit dat hoofd krijgt het hele lichaam samenhang, en wordt het ondersteund en bijeengehouden door alle gewrichtsbanden. Ieder deel draagt op eigen wijze bij tot de groei van het lichaam, dat zo zichzelf opbouwt door de liefde.

Overdenking

Liefhebben is een woord dat dikwijls wordt misbruikt. Liefhebben, dat is zo gemakkelijk gezegd. Leven vanuit de liefde die vergeeft, is heel wat anders.

Vrijdag 19 januari

Lezing: 1 Timoteüs 4:7-10

[7] Verwerp heilloze bakerpraat en verzinsels. Oefen jezelf in een vroom leven. [8] Oefening van het lichaam heeft wel enig nut, maar het nut van een vroom leven is grenzeloos, omdat het een belofte inhoudt voor dit leven en het leven dat komen zal.

[9] Deze boodschap is betrouwbaar en verdient onze volledige instemming.
[10] Hiervoor zwoegen en strijden wij, omdat wij onze hoop gevestigd hebben op de levende God, die de redder is van alle mensen, bovenal van de gelovigen.

Overdenking

Jezus, onze vreugde, als wij dichtbij u blijven, begrijpen wij dat het evangelie ons oproept ons leven in te zetten. Ook als wij u vergeten, dan blijft u met uw liefde aanwezig en werkt u op ons in door de heilige Geest.



Ochtendgebeden week 4 (22 t/m 26 januari)

We volgen het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé.

Maandag 22 januari

Lezing: Jeremia 7:21-24

[21] Dit zegt de HEER van de hemelse machten, de God van Israël: Maak van je brandoffers maar vredeoffers: eet zelf het vlees maar op! [22] Toen Ik jullie voorouders uit Egypte leidde, heb Ik hun nooit iets gezegd of voorgeschreven over brand- en vredeoffers. [23] Wat Ik hun geboden heb, is dit: “Wees Mij gehoorzaam, dan zal Ik jullie God zijn en zullen jullie mijn volk zijn. Volg steeds de weg die Ik jullie wijs, en het zal jullie goed gaan.” [24] Maar ze luisterden niet naar Mij, ze hebben Mij niet gehoorzaamd. Ze volgden hun eigen plannen en lieten zich leiden door hun koppig en boosaardig hart. In plaats van Mij te volgen, keerden ze zich van Mij af.

Overdenking

Christus, de Opgestane blijft op ons wachten totdat het vuur en de Geest in ons zichtbaar worden, hoe bescheiden ook. Dit gebeurt vooral wanneer wij ons leven inzetten. Hoe klein wij ook zijn, laten we het vuur niet uitdoven, laten we de Geest in ons niet doven. In hen welt de verwondering op die voorspruit uit liefde... En het heel eenvoudige geloofsvertrouwen verspreidt zich als een lopend vuur, van de ene mens naar de ander.

Dinsdag 23 januari

Lezing: Hebreëën 10:19-25

[19] Broeders en zusters, dankzij het bloed van Jezus kunnen we zonder schroom het heiligdom binnengaan. [20] Hij heeft voor ons met zijn lichaam, door het voorhangsel heen, een nieuwe, levende weg gebaad, [21] en doet nu als hogepriester dienst in het huis van God. [22] Laten we God dan naderen met een oprecht hart en een vast geloof, nu ons geweten gereinigd is door de besprenkeling van ons hart, en ons lichaam met zuiver water is gewassen. [23] Laten we zonder te wankelen datgene blijven belijden waarop we hopen, want Hij die de belofte heeft gedaan is trouw. [24] Laten we op elkaar letten en elkaar aansporen tot liefde en goede daden, [25] en in plaats van weg te blijven van onze samenkomsten, zoals sommigen doen, elkaar juist bemoedigen, en dat des te meer naarmate u de dag van zijn komst ziet naderen.

Overdenking

Jezus, op u vertrouwen we, uw evangelie bergt in zich zo'n hoopvolle verwachting dat wij onszelf helemaal zouden willen geven om u te volgen. En onweerstaanbaar komt dan een vraag op: waar ligt de bron van deze verwachting? Ze ligt in onze overgave aan u, Christus.

Woensdag 24 januari

Lezing: Wijsheid 1:1-3

[1] Heb de gerechtigheid lief, heersers van de aarde. Koester zuivere gedachten over de Heer en zoek Hem met een eerlijk geweten. [2] Wie Hem niet tart zal Hem vinden, en wie Hem niet wantrouwt zal Hem zien. [3] Misvattingen houden een mens bij God vandaan. Dwazen kunnen zijn macht alleen tot hun eigen schande op de proef stellen.

Overdenking

In Taizé zei een kind op een dag: "Mijn vader heeft ons verlaten. Ik zie hem nooit, maar ik houd nog altijd van hem en 's avonds bid ik voor hem." Zonder het te weten, leefde dit kind vanuit het wonder van een hart dat spontaan geneigd is tot het goede.

Donderdag 25 januari

Lezing: Psalm 106:43-48

[43] Vele malen kwam Hij hen bevrijden, maar zij volhardden in opstandig gedrag en zonken weg door eigen schuld.

[44] Toch zag Hij naar hen om, telkens als Hij hen hoorde klagen in hun nood.

[45] Hij dacht weer aan zijn verbond met hen, zo trouw was Hij dat Hij deernis voelde

[46] en medelijden wekte bij allen die hen hadden weggevoerd.

[47] Red ons, HEER, onze God, breng ons bijeen uit de andere volken, dan loven wij uw heilige naam en verkondigen trots uw roem.

[48] Geprezen zij de HEER, de God van Israël, van eeuwigheid tot eeuwigheid. Laat het hele volk antwoorden: 'Amen!' Halleluja!

Overdenking

De mens die met een grote eenvoud van hart verzoening zoekt, slaagt erin om volledig verharde situaties te doorbreken, net als een beekje dat zich in de vroege lente een weg baant door de nog bevroren aarde.

Vrijdag 26 januari

Lezing: Matteüs 8:5-17

[5] Toen Hij Kafarnaüm binnenging, kwam er een centurio naar Hem toe die Hem om hulp smeekte. [6] 'Heer,' zei hij, 'mijn knecht ligt thuis verlamd op bed en lijdt hevige pijn.' [7] Jezus antwoordde hem: 'Ik zal meegaan en hem genezen.' [8] Daarop zei de centurio: 'Heer, ik ben het niet waard dat U onder mijn dak komt. Spreek slechts een enkel woord en mijn knecht zal genezen. [9] Ook ik ben iemand die onder andermans gezag staat en zelf weer soldaten onder zich heeft, en als ik tegen een soldaat zeg: "Ga!", dan gaat hij, en tegen een andere: "Kom!", dan komt hij, en als ik tegen mijn slaaf zeg: "Doe dit!", dan doet hij het.' [10] Toen Jezus dit hoorde, verbaasde Hij zich en Hij zei tegen degenen die Hem volgden: 'Ik verzeker jullie: bij niemand in Israël heb ik zo'n groot geloof gevonden. [11] Ik zeg jullie dat velen uit het oosten en uit het westen zullen komen en met Abraham, Isaak en Jakob zullen aanliggen bij het feestmaal in het koninkrijk van de hemel, [12] maar de erfgenamen van het koninkrijk zullen worden verbannen naar de uiterste duisternis; daar zullen zij jammeren en knarsetanden.' [13] Tegen de centurio zei Jezus: 'Ga naar huis. Zoals u het geloofd hebt, zo zal het gebeuren.' Op hetzelfde moment genas zijn knecht. [14] Toen Jezus het huis van Petrus was binnengegaan, zag Hij diens schoonmoeder met koorts in bed liggen. [15] Hij raakte haar hand aan en de koorts verliet haar. Ze stond op en begon voor Hem te zorgen. [16] Bij het vallen van de avond brachten ze vele bezetenen bij Hem. Met een enkel woord dreef Hij de geesten uit, en allen die ziek waren genas Hij. [17] Zo moest in vervulling gaan wat gezegd is door de profeet Jesaja: 'Hij was het die onze ziekten wegnam en onze kwalen op zich heeft genomen.'

Overdenking

Een orthodoxe theoloog uit Boekarest, pater Staniloe, een voormalig politiek gevangene, schreef zulke wezenlijke woorden dat men ze uit het hoofd zou willen kennen: "Ik zocht God in de mensen van mijn dorp, daarna in boeken en in ideeën. Maar

dat gaf mij noch vrede, noch liefde. Op een dag ontdekte ik, bij het lezen van de kerkvaders, dat het mogelijk was God werkelijk te ontmoeten door het gebed. Steeds meer begreep ik dat God nabij was, dat hij me liefhad. En dat door mijn hart te laten volstromen met zijn liefde, ik op mijn beurt in staat was om mijn hart te openen voor anderen. Ik heb begrepen dat liefde gemeenschap was, met God en met de medemens. Zonder deze gemeenschap ziet het leven er triest en troosteloos uit.”



Ochtendgebeden week 5 (29 januari t/m 2 februari)

We volgen het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé.

Maandag 29 januari

Lezing: Jeremia 32:37-41

[37] Ik zal de inwoners samenbrengen uit alle landen waarheen Ik ze in mijn grote woede en toorn verdreven heb, Ik zal hen terugbrengen naar deze stad en hen er veilig laten wonen. [38] Zij zullen mijn volk zijn en Ik zal hun God zijn. [39] Ik zal hen één van hart en één van zin maken, zodat ze altijd ontzag voor Mij zullen hebben en het hun en hun nageslacht goed zal gaan. [40] Ik zal een eeuwig verbond met hen sluiten, Ik keer mij nooit meer van hen af en zal hen altijd zegenen. Ik zal hen met ontzag voor Mij vervullen, zodat zij zich nooit meer van Mij zullen afkeren. [41] Ik zal er weer vreugde in vinden hen te zegenen en zal hen voorgoed in dit land planten. Met hart en ziel zal Ik dat doen.

Overdenking

Als duisternis en twijfel je beklemmen, waarom dan deze niet op afstand houden? Ze zijn zo vaak alleen maar voorbijgaande fasen van twijfel en scepticisme, niets méér. Waarom jezelf zien als een stuk verdroogde grond? Zijn dauw, als tranen in de vroege ochtend, doordrenkt de woestijn van je ziel en lest je dorst.

Dinsdag 30 januari

Lezing: Wijsheid 1:1-15

[1] Heb de gerechtigheid lief, heersers van de aarde. Koester zuivere gedachten over de Heer en zoek Hem met een eerlijk geweten. [2] Wie Hem niet tart zal Hem vinden, en wie Hem niet wantrouwt zal Hem zien. [3] Misvattingen houden een mens bij God vandaan. Dwazen kunnen zijn macht alleen tot hun eigen schande op de proef stellen. [4] De wijsheid zoekt geen onderkomen in een ziel die sluw is, ze woont niet in een

lichaam dat door zonde wordt beheerst. [5] Als Gods heilige geest onderwijst ze mensen. Bedrog ontvluicht ze, onverstandig denken gaat ze uit de weg, waar onrecht opdoemt trekt ze zich terug. [6] De wijsheid is een geest die mensen liefheeft. Maar godslasteraars houdt ze verantwoordelijk voor hun woorden. God weet wat er in hun binnenste leeft, Hij ziet feilloos wat ze in gedachten hebben en hoort wat er uit hun mond komt. [7] De geest van de Heer vervult immers de hele wereld; Hij die alles omvat weet wat er gezegd wordt. [8] Daarom kan niemand onopgemerkt iets onrechtvaardigs zeggen, en zal ook niemand zijn gerechte straf ontlopen. [9] Alles wat goddeloze mensen bedenken zal onderzocht worden, en wat ze gezegd hebben zal de Heer worden voorgelegd als bewijs van hun misdragingen. [10] Zijn oor is gespitst en hoort alles, geen enkel opstandig geluid blijft onopgemerkt. [11] Hoed u dus voortaan voor zinloos geklaag, houd u ver van lasterpraat. Wat heimelijk gezegd wordt blijft niet zonder gevolgen, en wie leugens spreekt bewerkt zijn eigen ondergang. [12] Zoek de dood niet op door slecht te leven, trek het verderf niet aan door wat u doet. [13] Want de dood is niet door God gemaakt. God vindt geen vreugde in de ondergang van enig levend wezen. [14] Hij heeft alles geschapen om het te laten bestaan. Alles ter wereld dient om het leven in stand te houden. In geen enkel schepsel ligt de kiem van de dood, en het dodenrijk kan op aarde geen rechten doen gelden, [15] want gerechtigheid maakt onsterfelijk.

Overdenking

Ligt er soms in ons een afgrond van angst en twijfel? Vreugde, zielevreugde! De afgrond van alle onrust in ons roept een andere afgrond op: die van het onuitputtelijk mededogen van zijn liefde. En wat staan we verwonderd te kijken: zo dichtbij ons was het vertrouwen en zo dikwijls hadden we dat niet in de gaten.

Woensdag 31 januari

Lezing: Romeinen 8:22-27

[22] Wij weten dat de hele schepping nog altijd als in barensweeën zucht en lijdt. [23] En zij niet alleen, ook wijzelf, die als voorschot de Geest hebben ontvangen, ook wij zuchten in onszelf in afwachting van de openbaring dat we kinderen van God zijn: de verlossing van ons sterfelijk bestaan. [24] In deze hoop zijn we gered. Als we echter nu al zouden zien waarop we hopen, zou het geen hoop meer zijn. Wie hoopt er nog op wat hij al kan zien? [25] Maar als wij hopen op wat we nog niet zien, blijven we in afwachting daarvan volharden. [26] En bovendien komt de Geest onze zwakheid te hulp; wij weten immers niet wat we in ons gebed tegen God moeten zeggen, maar de Geest zelf pleit voor ons met woordloze zuchten. [27] God, die ons hart doorgrondt, weet wat de Geest wil zeggen, want de Geest pleit voor de heiligen overeenkomstig Gods wil.

Overdenking

Christus Jezus, als wij denken alleen en eenzaam te zijn, bent u bij ons. Als er iets van twijfel in ons is, houdt u niet minder van ons. Wij zouden graag om u, Christus, de moed hebben om risico's te nemen. En wij luisteren naar uw woord: "Wie zijn leven geeft uit liefde, zal het terugkrijgen."

Donderdag 1 februari

Lezing: 1 Tessalonicenzen 2:1-12

[1] U weet zelf, broeders en zusters, dat ons bezoek aan u niet tevergeefs is geweest. [2] Ondanks de mishandelingen en beledigingen die wij, zoals u bekend is, in Filippi te verduren hadden, vonden we in vertrouwen op onze God de moed u bekend te maken met zijn evangelie. Daarvoor hebben we ons tot het uiterste ingespannen. [3] Onze oproep berust niet op een dwaling, op oneerlijkheid of bedrog. [4] Wij spreken alleen omdat God ons daartoe waardig heeft gekeurd en ons het evangelie heeft toevertrouwd – niet om mensen te behagen, maar God, die ons hart doorgrondt. [5] U weet dat we u nooit naar de mond hebben gepraat en dat onze woorden nooit een dekmantel voor hebzucht waren. God is onze getuige. [6] We hebben ook niet geprobeerd de gunst van mensen af te dwingen, niet bij u en niet bij anderen. [7] Hoewel we ons als apostelen van Christus hadden kunnen laten gelden, zijn we u tegemoet getreden met de tederheid van een voedster die haar kinderen koestert. [8] Vanuit die genegenheid voor u waren we niet alleen bereid u te laten delen in Gods evangelie, maar ook in ons eigen leven. Zo dierbaar was u ons geworden. [9] U herinnert u, broeders en zusters, hoe we ons hebben ingezet en ingespannen, hoe we dag en nacht hebben gewerkt om niemand van u tot last te zijn. Op die manier hebben we u het evangelie van God verkondigd. [10] U kunt getuigen, net als God zelf, hoe toegewijd, hoe oprecht en zuiver we bij u, die tot geloof gekomen bent, hebben geleefd. [11] U weet dat we voor ieder van u waren als een vader voor zijn kinderen. [12] We hebben u aangespoord en bemoedigd en u op het hart gedrukt zo te leven dat u eer bewijst aan de God die u roept tot zijn koninkrijk en luister.

Overdenking

Niets is mooier dan een gezicht dat transparant is geworden door een lang leven van vreugde en verdriet, van strijd en innerlijke vrede.

Vrijdag 2 februari

Lezing: Lucas 2:22-38

[22] Toen de tijd van hun onreinheid volgens de wet van Mozes ten einde was, brachten ze Hem naar Jeruzalem om Hem aan de Heer aan te bieden, [23] zoals is voorgeschreven in de wet van de Heer: 'Elke eerstgeboren zoon moet aan de Heer worden toegewijd.' [24] Ook wilden ze het offer brengen dat de wet van de Heer voorschrijft: een koppel tortelduiven of twee jonge gewone duiven. [25] Er woonde toen in Jeruzalem een zekere Simeon. Hij was een rechtvaardig en vroom man, die uitzag naar de tijd dat God Israël vertroosting zou schenken, en de heilige Geest rustte op hem. [26] Het was hem door de heilige Geest geopenbaard dat hij niet zou sterven voordat hij de messias van de Heer zou hebben gezien. [27] Gedreven door de Geest kwam hij naar de tempel, en toen Jezus' ouders hun kind daar binnenbrachten om met Hem te doen wat volgens de wet gebruikelijk is, [28] nam hij het in zijn armen en loofde hij God met de woorden: [29] 'Nu laat U, Heer, uw dienaar in vrede heengaan, zoals U hebt beloofd. [30] Want met eigen ogen heb ik de redding gezien [31] die U bewerkt hebt ten overstaan van alle volken: [32] een licht dat geopenbaard wordt aan de heidenen en dat tot eer strekt van Israël, uw volk.' [33] Zijn vader en moeder waren verbaasd over wat er over Hem werd gezegd. [34] Simeon zeggende hen en zei tegen Maria, zijn moeder: 'Weet wel dat velen in Israël vanwege Hem ten val zullen komen of juist zullen opstaan. Hij zal een teken zijn dat weersproken wordt, [35] en zelf zult u als door een zwaard doorstoken worden. Zo zal de gezindheid van velen aan het licht komen.' [36] Er was daar ook een profetes, Hanna, de dochter van Fanuel, uit de stam Aser. Ze was hoogbejaard; vanaf haar huwbare leeftijd had ze zeven jaar met haar man geleefd, [37] en ze was nu al vierentachtig jaar weduwe. Ze was altijd in de tempel, waar ze God dag en nacht diende met vasten en bidden. [38] Op dat moment kwam ze naar hen toe, bracht hulde aan God en sprak over het kind met allen die uitzagen naar de bevrijding van Jeruzalem.

Overdenking

Toen Maria en Jozef Jezus in de tempel aan God toewijdden, hadden ze slechts twee tortelduiven om te offeren. Zijn ook wij geen armen in Christus, die tastenderwijs op zoek zijn naar God? En richt God zijn blik niet op het kwetsbare in ons?



Ochtendgebeden week 6 (5 t/m 9 februari)

We volgen het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé.

Maandag 5 februari

Lezing: Amos 8:11

[11] Weet dat de dagen komen – spreekt God, de HEER – dat Ik het land zal laten hongeren. Het zal geen honger zijn naar brood of dorst naar water, maar naar de woorden van de HEER.

Overdenking

Teresia van Avila en Johannes van het Kruis zijn op een dag bijeen voor een maaltijd. Er worden druiven gebracht. Johannes van het Kruis zegt: “Ik eet er geen, want er zijn te veel mensen die nooit druiven kunnen eten.” Teresia van Avila antwoordt: “Ik wèl, al was het maar om God te danken voor deze druiven.”

Dinsdag 6 februari

Lezing: Hosea 14:2-9

[2] Keer terug, Israël, naar de HEER, je God! Door je eigen wandaden ben je ten val gekomen. [3] Kom met woorden van berouw en keer terug naar de HEER. Zeg tegen Hem: ‘Vergeef ons al onze misdaden. Neem wat goed is van ons aan. Als offer brengen wij U oprechte woorden. [4] Onze redding verwachten we niet langer van Assyrië, op paarden en strijdwagens zullen wij niet meer vertrouwen, wat we zelf gemaakt hebben niet meer onze god noemen. Immers, bij U vindt een wees ontferming!’ [5] Ik genees hen van hun ontrouw, mijn hart gaat naar hen uit. Mijn toorn heb Ik van hen afgewend. [6] Ik zal voor Israël zijn als de dauw. Het zal bloeien als een lelie, wortelen als een ceder op de Libanon; [7] zijn jonge loten zullen uitlopen. Het zal als een prachtige olijfboom pronken en geuren als de ceders op de Libanon. [8] Dan is het weer goed toeven in zijn schaduw en wordt er weer koren verbouwd. Het zal bloeien als een wijnstok, befaamd zijn als de wijn van de Libanon. [9] Dan zegt Efraïm: ‘Wat heb ik nog met afgoden te maken? Ik wil zijn liefde beantwoorden, mijn oog op Hem richten. Dan ben ik als een cipres, altijd groen; het zijn uw vruchten die ik draag.’

Overdenking

Christus vol erbarmen, door uw evangelie ontdekken wij, dat het geen zin heeft om vast te stellen wie wij wèl of niet zijn. Het wezenlijke is een heel eenvoudig, gelovig vertrouwen. Alleen zò kunnen wij begrijpen dat “God niet anders dan zijn liefde kan geven”.

Woensdag 7 februari

Lezing: Joël 2:12-13

[12] Nu dan – spreekt de HEER –, keer terug tot Mij met heel je hart, door te vasten, te treuren en te rouwen. [13] Niet je kleren moet je scheuren, maar je hart. Keer terug tot de HEER, jullie God, want Hij is genadig en liefdevol, geduldig en trouw, en bereid het onheil af te wenden.

Overdenking

Wat een geluk als je ook in moeilijke situaties bij jezelf durft te zeggen: “Ik ben als een vogel die zingt in een doornstruik.” Vraagt het evangelie ons niet om de heilige Geest toe te laten in dat deel van onszelf waar het hart van onze kindertijden klopt?

Donderdag 8 februari

Lezing: Matteüs 6: 5-8

[5] En wanneer jullie bidden, doe dan niet als de huichelaars die graag in de synagoge en op elke straathoek staan te bidden, zodat iedereen hen ziet. Ik verzeker jullie: zij hebben hun loon al ontvangen. [6] Maar als jullie bidden, trek je dan terug in je huis, sluit de deur en bid tot je Vader, die in het verborgene is. En jullie Vader, die in het verborgene ziet, zal je ervoor belonen. [7] Bij het bidden moeten jullie niet eindeloos voortprevelen zoals de heidenen, die denken dat ze door hun overvloed aan woorden verhoord zullen worden. [8] Doe hen niet na! Jullie Vader weet immers wat jullie nodig hebben, nog vóór jullie het Hem vragen.

Overdenking

Jij die Christus navolgt, verbaas je niet over zijn woord: “Wie de hand aan de ploeg slaat, kan niet achterom blijven kijken.” Hij nodigt je uit om verbittering en spijt achter je te laten en dat geldt ook voor alles wat een voorgoed “ja” tegen God van binnen uitholt. Zou dit “ja” ooit kunnen wegzakken? Houdt het je niet veeleer je leven lang wakker om open te staan voor Gods woord?

Vrijdag 9 februari

Lezing: Efeziërs 2:1-10

[1] U was dood door de misstappen en zonden [2] waarmee u voorheen de weg ging van de god van deze wereld, de heerser over de machten in de lucht, de geest die nu werkzaam is in hen die God ongehoorzaam zijn. [3] Eens leefden wij allen net als zij: wij volgden onze wereldse begeerten en alle aardse verlangens die in ons opkwamen en stonden van nature bloot aan Gods toorn, net als ieder ander. [4] Maar omdat God

zo barmhartig is en de liefde die Hij voor ons heeft opgevat zo groot, [5] heeft Hij ons, terwijl wij allen dood waren door onze zonden, samen met Christus levend gemaakt. Door genade bent u gered! [6] Hij heeft ons samen met Hem tot leven gewekt en ons een plaats gegeven in de hemelsferen, in Christus Jezus. [7] Zo zal Hij, in de eeuwen die komen, laten zien hoe overweldigend rijk zijn genade is, hoe goed Hij voor ons is in Christus Jezus. [8] Door die genade bent u nu immers gered, doordat u gelooft. Deze redding dankt u niet aan uzelf; ze is een geschenk van God [9] en geen gevolg van uw daden. Niemand kan zich er dus op laten voorstaan. [10] Want Hij is het die ons gemaakt heeft tot wat wij nu zijn: in Christus Jezus geschapen om de weg te gaan van de goede daden die God heeft voorbereid.

Overdenking

Ook al zou het in ons opkomen om nee te zeggen tegen Christus, hij laat ons niet vallen. Op momenten dat wij denken dat wij hem kunnen missen, dan blijft hij in ons aanwezig. Dat is het onverwachte. Dat is het onvermoede.



Ochtendgebeden week 7 (12 t/m 16 februari)

Maandag en dinsdag volgen we het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé. Gedurende de Veertigdagentijd volgen we de Petruskalender.

Maandag 12 februari

Lezing: Jesaja 41:8-10

[8] Maar jou, Israël, mijn dienaar, Jakob, die Ik uitgekozen heb, nakomeling van Abraham, mijn vriend, [9] jou die Ik heb weggehaald van de einden der aarde, die Ik van haar verste uithoeken terugriep – jou zeg Ik: Jij bent mijn dienaar, jou heb Ik uitgekozen, Ik heb je niet afgewezen. [10] Wees niet bang, want Ik ben bij je, vrees niet, want Ik ben je God. Ik zal je sterken, Ik zal je helpen, je steunen met mijn bevrijdende rechterhand.

Overdenking

Het gebed laat ons ontdekken waar onze ziel tot verstillings kan komen. Dan zal de volgende verborgen werkelijkheid zich ontsluiten voor onze ogen: Christus is ons altijd nabij op onze levensweg door de mysterieuze aanwezigheid van de heilige Geest. Ook als het hart ons zwaar te moede is, zal het opnieuw het volgende uitzingen: “Uw mededogen is voelbaar in mij.”

Dinsdag 13 februari

Lezing: Lucas 17:11-19

[11] Op weg naar Jeruzalem trok Jezus door het grensgebied van Samaria en Galilea. [12] Toen Hij daar een dorp wilde binnengaan, kwamen Hem tien mensen tegemoet die door een huidziekte onrein waren; ze bleven op een afstand staan. [13] Ze verhieven hun stem en riepen: 'Jezus, meester, heb medelijden met ons!' [14] Toen Hij hen zag, zei Hij tegen hen: 'Ga u aan de priesters laten zien.' Terwijl ze gingen werden ze gereinigd. [15] Een van hen, die zag dat hij genezen was, keerde terug en loofde God met luide stem. [16] Hij viel neer aan Jezus' voeten om Hem te danken. Het was een Samaritaan. [17] Toen zei Jezus: 'Zijn er niet tien gereinigd? Waar zijn de negen anderen?' [18] Wilde niemand anders terugkomen om God eer te bewijzen dan alleen deze vreemdeling?' [19] Hij zei tegen de Samaritaan: 'Sta op en ga. Uw geloof heeft u gered.'

Overdenking

Christus, u bent verbonden met ieder mens, ook al beseffen wij, mensen, dit niet altijd. Méér nog, door uw opstanding geneest u de verwonding die diep in de mensenziel is toegebracht. Dan openen zich, voor ieder van ons, de deuren van mededogen dat vanuit het hart komt.

Woensdag 14 februari

Lezing: Jesaja 58:1-10

[1] Roep luidkeels, zonder je in te houden, verhef je stem als een ramshoorn. Maak aan mijn volk zijn misdaden bekend, aan het volk van Jakob zijn zonden. [2] Zeker, ze zoeken Mij dag aan dag, vol verlangen om mijn wegen te kennen, zoals een vreemd volk dat rechtvaardig leeft en het recht van zijn goden niet verzaakt. En ze vragen naar mijn rechtvaardige voorschriften en verlangen naar Gods nabijheid. [3] 'Waarom ziet U niet dat wij vasten, en merkt U niet op dat wij ons onthouden?' Omdat jullie op je vastendagen nog handeldrijven en jullie arbeiders afbeulen, [4] omdat jullie onder het vasten strijden en ruziën en er gewelddadig op los slaan. Als je op die manier vast, wordt je stem niet gehoord in de hemel. [5] Zou dat het vasten zijn dat Ik verkies? Is dat een dag van onthouding: dat iemand het hoofd buigt als een riet en zich met een rouwkleed neerlegt in het stof? Noemen jullie dat soms vasten, is dat een dag die de HEER behaagt? [6] Is dit niet het vasten dat Ik verkies: misdadige ketenen losmaken, de banden van het juk ontbinden, de verdrukten bevrijden, en ieder juk breken? [7] Is het niet: je brood delen met de hongerige, onderdak bieden aan armen zonder huis, iemand kleden die naakt is, je bekommeren om je medemensen? [8] Dan breekt je licht

door als de dageraad, je zult spoedig herstellen. Je gerechtigheid gaat voor je uit, de majesteit van de HEER vormt je achterhoede. [9] Dan geeft de HEER antwoord als je roept; als je om hulp schreeuwt, zegt Hij: 'Hier ben Ik.' Wanneer je het juk van de onderdrukking uitbant, de beschuldigende vinger en de kwaadsprekerij, [10] wanneer je de hongerige schenkt wat je zelf nodig hebt en de verdrukte gul onthaalt, dan zal je licht in het donker schijnen, je duisternis wordt als het licht van het middaguur.

Overdenking

Veel mensen kiezen ervoor om in de Veertigdagentijd 'iets te laten', iets bewust niet te doen. Om hart, hoofd en lichaam beter af te kunne stemmen op de manieren waarop God betrokken is op hun leven. Vasten kan bijvoorbeeld vorm krijgen in het niet-eten van een maaltijd, maar ook een smartphone-detox is een optie, wees creatief. Misschien ontstaat er door het bewust en regelmatig 'niet doen' ruimte om elke dag een 'rendez-vous-moment met God te plannen'.

De focus van vasten ligt niet op het 'niet-doen', maar juist op de ruimte die ontstaat als we andere prioriteiten stellen. Vasten is geen manier om God dichterbij te halen, maar een manier om onszelf te herinneren dat God al dichtbij is. Dichterbij kan niet.

Donderdag 15 februari

Lezing: Psalm 57

[1] Voor de koorleider. Op de wijs van Verdelg niet. Van David, een stil gebed, toen hij voor Saul was gevlucht in een spelonk.

[2] Wees mij genadig, God, wees mij genadig, want bij U is mijn leven geborgen. In de schaduw van uw vleugels zal ik schuilen, tot het doodsgevaar is geweken.

[3] Ik roep tot God, de Allerhoogste, tot God, die mij beschermt.

[4] Uit de hemel zal Hij hulp sturen, wie mij bedreigt wordt smadelijk verjaagd. Ja, God stuurt mij zijn liefde en trouw.

[5] Tussen leeuwen moet ik liggen, tussen dieren die mensen verslinden, hun tanden zijn speren en pijlen, hun tong is een geslepen zwaard.

[6] Verhef u boven de hemelen, God, laat uw glorie heel de aarde vervullen.

[7] Ze hadden een net op mijn weg gespannen om mij ten val te brengen, ze hadden voor mij een kuil gegraven, maar vielen er zelf in.

[8] Mijn hart is gerust, o God, mijn hart is gerust, ik wil voor U zingen en spelen.

[9] Ontwaak, mijn ziel, ontwaak met harp en lier, ik wil het morgenrood wekken.

[10] U, Heer, zal ik loven onder de volken, over U zingen voor alle naties.

[11] Hemelhoog is uw liefde, tot aan de wolken reikt uw trouw.

[12] Verhef u boven de hemelen, God, laat uw glorie heel de aarde vervullen.

Overdenking: 'Een gerust hart'

Verlangen naar innerlijke vrede, naar een gerust hart. Herkenbaar? Terwijl Davis op de vlucht is voor koning Saul, schrijft hij Psalm 57. Een gebed waarin hij bloedeerlijk is over de uitdagingen, maar ook vol overtuiging schrijft: 'Mijn hart is gerust.' De vrede van God die alle verstand te boven gaat (Filippenzen 4:7) mag ook ons geruststellen, ook al voelt het alsof wij worden overspoeld door zorgen.

Psalm 46:11 (op de volgende pagina) is een tekst om rustig op te kauwen, op te mediteren. Neem vandaag een moment om een aantal keren diep adem te halen en deze tekst hardop te lezen. Pauzeer even na elke zin. Misschien mag je hart vandaag de vrede ontvangen die het nodig heeft.

Wees stil en weet dat Ik God ben, hoog boven aarde en volkeren verheven

Wees stil en weet dat Ik God ben

Wees stil en weet

Wees stil

Wees

Vrijdag 16 februari

Lezing: 2 Korintiërs 5:20-6:10

[20] Wij zijn gezanten van Christus, God doet door ons zijn oproep. Namens Christus vragen wij u dringend: laat u met God verzoenen. [21] Ter wille van ons heeft God Hem die de zonde niet kende één gemaakt met de zonde, zodat wij in Hem rechtvaardig voor God konden worden. [1] Als Gods medewerkers sporen wij u dan ook aan: laat de goedheid die Hij u bewijst niet tevergeefs zijn. [2] God zegt: 'Wanneer de tijd daarvoor gekomen is, luister Ik naar je, op de dag van de redding help Ik je.' Nu is de tijd daarvoor gekomen, nu is de dag van de redding. [3] Om onze verkondiging niet te schaden geven wij niemand ook maar enige aanstoot. [4] Als dienaren van God bevelen wij onszelf juist aan door altijd in alles te volharden: in tegenspoed, nood en ellende, [5] onder lijfstraffen, in gevangenschap en onder volkswoede, onder zware inspanningen, slaapgebrek en honger, [6] door oprechtheid en kennis, door geduld en vriendelijkheid, door de gaven van de heilige Geest en ongeveinsde liefde, [7] door de verkondiging van de waarheid en de kracht van God. We vallen aan en verdedigen ons met de wapens van de gerechtigheid, [8] we worden geëerd en gesmaad, belasterd en geprezen. We worden bedriegers genoemd maar spreken de waarheid, [9] we zijn vreemdelingen maar toch bij iedereen bekend, we sterven maar toch leven we, we worden gestraft maar niet aan de dood prijsgegeven, [10] we hebben verdriet maar toch zijn we altijd verheugd, we zijn arm maar toch maken we velen rijk, we bezitten niets maar toch hebben we alles.

Overdenking: 'Het echte leven'

Misschien had je moeite met de overdenking van gisteren, 'Leuk en aardig, die vrede en een gerust hart – maar je moest eens weten wat een chaos mijn leven is!' Soms kan het spreken over innerlijke vrede de lastige realiteit van het leven onderschatten. Het is veel complexer.

Vandaag lezen we 2 Korintiërs, waar Paulus het heeft over het uithouden van ongemak, volharden in liefde en het omdenken van lastige situaties. Het echte leven is ook uithouden, de uitdagingen moedig onder ogen komen. Het voelt onnatuurlijk, maar ook de lastige delen van ons mogen er zijn.

“Een volwaardig mensenleven behelst ook sombere kleuren, moeilijke perioden en lastige gevoelens. Wie die uit de weg gaat, loopt daarbij ook de menselijke ervaring en het echte leven mis.” (Maaret Kallio, psychotherapeute)



Ochtendgebeden week 8 (19 t/m 23 februari)

Gedurende de Veertigdagentijd volgen we de Petruskalender.

Maandag 19 februari

Lezing: Psalm 25

- [1] Van David. Naar U, HEER, gaat mijn verlangen uit,
- [2] mijn God, op U vertrouw ik, maak mij niet te schande, laat mijn vijanden niet triomferen.
- [3] Zij die op U hopen worden niet beschaamd, beschaamd worden zij die U achteloos verraden.
- [4] Maak mij, HEER, met uw wegen vertrouwd, leer mij uw paden te gaan.
- [5] Wijs mij de weg van uw waarheid en onderricht mij, want U bent de God die mij redt, op U blijf ik hopen, elke dag weer.
- [6] Denk aan uw barmhartigheid, HEER, aan uw liefde door de eeuwen heen.
- [7] Denk niet aan de zonden uit mijn jeugd, maar denk met liefde aan mij, HEER, omwille van uw goedheid.
- [8] Goed en rechtvaardig is de HEER: Hij wijst zondaars de weg,
- [9] wie nederig zijn leidt Hij in het rechte spoor, Hij leert hun zijn paden te gaan.
- [10] Liefde en trouw zijn de weg van de HEER voor wie de wetten van zijn verbond onderhouden.
- [11] Vergeef mij, HEER, mijn grote schuld, omwille van uw naam.
- [12] Aan wie in ontzag voor Hem leven, leert de HEER de rechte weg te kiezen.

- [13] Hun leven verloopt in voorspoed en hun kinderen zullen het land bezitten.
- [14] De HEER is een vriend van wie Hem vrezen, Hij maakt hen vertrouwd met zijn verbond.
- [15] Ik houd mijn oog gericht op de HEER, Hij bevrijdt mijn voeten uit het net.
- [16] Keer u tot mij en wees mij genadig, ik ben alleen en ellendig.
- [17] Mijn hart is vol van angst, bevrijd mij uit mijn benauwenis.
- [18] Zie mij in mijn nood, in mijn ellende, vergeef mij al mijn zonden.
- [19] Zie met hoevelen mijn vijanden zijn, hoe ze mij dodelijk haten.
- [20] Behoed mij en bevrijd mij, maak mij niet te schande, want ik schuil bij U.
- [21] Onschuld en oprechtheid mogen mij bewaren, op U is mijn hoop gevestigd.
- [22] God, verlos Israël, verlos het van al zijn angsten.

Overdenking: 'Het geheim van geloven'

In de gevangenis laat ik mensen soms een psalm schrijven. We bespreken eerst voorbeelden van psalmen en hoe ze zijn opgebouwd. Zo begint een psalm vaak met het loven van God. Daarna roept de psalm naar God over de (beroerde) situatie waarin de schrijver zit. In die roep durft de schrijver aan God te vragen zijn vijanden de ergste dingen aan te doen. God mag daarin doen wat Hem goed lijkt, waarna de psalm eindigt met prijzen van God.

In Psalm 25 is dat anders. In deze psalm gaat het over een geheim dat gedeeld wordt met Adonai en dat Hij met jou deelt (vers 14 – 16). Een geheim vertel je alleen aan degene die je vertrouwt. Daarom kan een psalm schrijven je helpen om geheimen te delen met God.

Dinsdag 20 februari

Lezing: Jakobus 1:12-15

[12] Gelukkig is de mens die in de beproeving staande blijft. Want wie de proef doorstaat, ontvangt als lauwerkrans het leven, zoals God heeft beloofd aan iedereen die Hem liefheeft. [13] Wie in verleiding komt, moet niet beweren: 'Die verleiding komt van God.' Want God stelt niemand aan verleiding bloot, zoals Hij zelf ook niet door iets slechts in verleiding kan worden gebracht. [14] Iedereen komt in verleiding door zijn eigen begeerte, die hem lokt en meesleept. [15] Is de begeerte bevrucht, dan baart ze zonde; en is de zonde volgroeid, dan brengt ze de dood voort.

Overdenking: 'En weer door ...'

Heb jij momenten, situaties of gewoonten waar je van baalt? Zoals verlangens waar niemand iets van weet? De tekst van vandaag kan dan heel confronterend zijn omdat het maar niet lukt om slechte gewoonten te weerstaan. Lees dan vooral vers 12 en 13

nog eens. Daar staat dat de verleiding niet van God komt. Probeer eens iets te bedenken wat je zou kunnen doen in plaats van de verleiding of je verlangens te volgen. Bij God zijn we veilig, juist als het om verleidingen gaat. Begin allereerst om ze aan God te vertellen.

Ben jij degene die verleidingen gemakkelijk kan weerstaan? Oordeel niet, maar help de ander. Benoem de sterke kanten van de ander, hoe klein ook, want dat zet de ander in zijn of haar kracht.

Woensdag 21 februari

Lezing: Efeziërs 6:10-17

[10] Ten slotte, zoek uw kracht in de Heer, in de kracht van zijn macht. [11] Trek de wapenrusting van God aan om stand te kunnen houden tegen de list van de duivel. [12] Onze strijd is niet gericht tegen mensen maar tegen hemelse vorsten, de heersers en de machthebbers van de duisternis, tegen de kwade geesten in de hemelsferen. [13] Neem daarom de wapens van God op om weerstand te kunnen bieden op de dag van het kwaad, en goed voorbereid stand te kunnen houden. [14] Houd stand met de waarheid als gordel om uw heupen, de gerechtigheid als harnas om uw borst, [15] de inzet voor het evangelie van de vrede als sandalen aan uw voeten, [16] en draag daarbij het geloof als schild waarmee u alle brandende pijlen van hem die het kwaad zelf is kunt doven. [17] Draag de verlossing als helm en Gods woord als zwaard, dat u van de Geest ontvangt.

Overdenking 'Machtig wapen'

We lezen in dit bijbelgedeelte over wapens om te strijden. Hoe je de strijd moet aanbinden tegen de satan leren we van Jezus. Jezus streed in de woestijn tegen de satan door elke keer te antwoorden met: 'In de Schrift staat ...'. Wanneer satan probeert Jezus het vuur aan de schenen te leggen, is er maar één antwoord: het Woord van God. Dat is waar wij ons ook in kunnen trainen. Misschien is het uit je hoofd leren van bijbelteksten niet eens zo gek, want dan hebben we een sterk wapen bij ons.

Iemand vertelde mij elke ochtend vers 14 t/m 17 bewust te lezen en in gedachten de wapenrusting aan te trekken. Is dat ook iets voor jou om goed voorbereid te zijn tegen dagelijkse aanvallen en verleidingen?

Donderdag 22 februari

Lezing: Deuteronomium 16:18-22

[18] Stel in alle steden die de HEER, uw God, u in uw stamgebieden zal geven, rechters en griffiers aan, die zorg moeten dragen voor een zuivere rechtspraak. [19] U mag het recht niet schenden en niet partijdig zijn. U mag geen steekpenningen aannemen, want

steekpenningen maken wijzen blind en veranderen eerlijke mensen in leugenaars. [20] Zoek het recht en niets dan het recht. Dan zult u in leven blijven en mag u het land dat de HEER, uw God, u zal geven, in bezit nemen. [21] U mag naast het altaar dat u voor de HEER, uw God, gaat bouwen geen Asjerapaal of wat voor gewijde paal ook plaatsen, [22] en ook geen gewijde steen, want de HEER, uw God, heeft daarvan een afschuw.

Overdenking 'Waar kijk jij naar uit'

Het bijbelgedeelte van vandaag staat tussen allerlei verboden, verplichtingen en dingen die niet mogen. Als iemand een vooroordeel heeft tegen de kerk, omdat 'je daar niets mag', dan zal het boek Deuteronomium een bevestiging zijn van die gedachte. Toch gaat het niet alleen over wetten en regels in de tekst. Het gaat over iets groters, namelijk een lang leven.

Dit is waar we in de Veertigdagentijd bij stil willen staan. Jezus zegt dat Hij is gekomen om ons het Leven te geven, lees maar in Johannes 11:2-26. Dat was Gods oorspronkelijke bedoeling toen Hij de aarde schiep en dat doel blijft Hij voor ogen houden.

Vrijdag 23 februari

Lezing: Jesaja 1:10-17

[10] Hoor de woorden van de HEER, leiders van Sodom, geef gehoor aan het onderricht van onze God, volk van Gomorra. [11] Wat moet Ik met al jullie offers? – zegt de HEER. Ik heb genoeg van het vlees van jullie schapen, van het vet van jullie kalveren; het bloed van stieren, rammen en bokken wil Ik niet meer. [12] En wanneer jullie voor Mij verschijnen – wie heeft je gevraagd mijn voorhoven plat te lopen? [13] Houd op met die zinloze offergaven. Ik heb een afschuw van jullie wierook; jullie feesten, nieuwemaan en sabbat, ik duld ze niet naast al dat wangedrag. [14] Van jullie nieuwemaan, van ál jullie feesten heb Ik een afkeer, ze hinderen Mij, Ik kan ze niet langer verdragen. [15] Wanneer jullie je handen opheffen, wend Ik mijn ogen af, ook als je aanhoudend bidt, luister Ik niet. Aan jullie handen kleeft bloed! [16] Was je, reinig je, maak een eind aan je misdaden, Ik kan ze niet meer zien. Breek met het kwaad [17] en leer goed te doen. Zoek het recht, houd tirannen in toom, kom op voor wezen, sta weduwen bij.

Overdenking 'Verdwij!'

In het Oude Testament lezen we regelmatig dat God zijn volk Israël even niet meer kan verdragen. Hij heeft ruimte nodig en afstand.

Via Jesaja laat God weten dat Hij helemaal klaar is met de ontrouw van Israël en Jeruzalem. Gelukkig lezen we in vers 16 dat God zijn volk de kans aanreikt om zich te reinigen. Dat gaat verder dan even je vuile handen wassen.

Reinigen betekent een grote schoonmaak houden in het diepst van jezelf, zodat er ruimte komt voor God.

Het weekthema in de Petruskalender deze week is 'Strijd mee tegen verzoeken en kwaad'. Daarover schrijft Hendrine Verkade nog het volgende. Haar woorden wil ik jullie niet onthouden en vinden jullie daarom – als een soort van toegift voor het weekend – hieronder.

Strijd is niet het woord waar ik als eerste aan moet denken bij geloven in God. Bij strijd denk ik aan geweld of ruw taalgebruik, terwijl ik bij geloven veel meer moet denken aan een gebed tot God met keurig uitgesproken woorden. Maar als nu een goede vriend jong overlijdt of een andere ramp ons treft? Dan woedt er waarschijnlijk een strijd in ons waar geen prachtige woorden voor zijn. Het is veel meer aanleiding om met rauwe woorden te schreeuwen naar God. Op zulke momenten kan er een enorme woede in ons naar boven komen. In moeilijke situaties leer ik veel van de psalmen. Hier lees ik over de strijd die in ons kan woeden, terwijl we daarnaast God alles kunnen vertellen wat in ons hart leeft.

Het feit dat dit in de Bijbel staat geeft mij moed om al mijn strijd bij Hem te brengen.



Ochtendgebeden week 9 (26 februari t/m 1 maart)

Gedurende de Veertigdagentijd volgen we de Petruskalender.

Maandag 26 februari

Lezing: Psalm 16

- [1] Een stil gebed van David. Behoed mij, God, ik schuil bij U.
- [2] Ik zeg tot de HEER: 'U bent mijn Heer, mijn geluk, niemand gaat U te boven.'
- [3] Maar tot de goden in dit land, de machten die ik zo liefhad, zeg ik:
- [4] 'Wie u volgt, wacht veel verdriet.' Ik pleng voor hen geen bloed meer, niet langer ligt hun naam op mijn lippen.
- [5] HEER, mijn enig bezit, mijn levensbeker, U houdt mijn lot in handen.
- [6] Een lieflijk land is voor mij uitgemeten, ik ben verrukt van wat mij is toebedeeld.
- [7] Ik prijs de HEER die mij inzicht geeft, zelfs in de nacht spreekt mijn geweten.
- [8] Steeds houd ik de HEER voor ogen, met Hem aan mijn zijde wankel ik niet.
- [9] Daarom verheugt zich mijn hart en juicht mijn ziel, mijn lichaam voelt zich veilig en beschut.

[10] U levert mij niet over aan het dodenrijk en laat uw trouwe dienaar het graf niet zien.

[11] U wijst mij de weg van het leven: overvloedige vreugde in uw nabijheid, voor altijd een lieflijke plek aan uw zijde.

Overdenking: 'De weg van het leven'

De schrijver van deze psalm wil God voor ogen houden, want in zijn nabijheid is overvloedige vreugde. Hoe anders is dat, volgens de schrijver, voor hen die andere goden volgen: hen wacht veel verdriet. Onbewust identificeren we ons misschien vaak met de schrijver van een psalm, maar kan het ook maar zo zijn dat we misschien soms meer lijken op 'die anderen' waar de schrijver het over heeft. Ligt ons vertrouwen echt bij God en zijn weg, of vertrouwen we onbewust toch soms meer op de 'goden' van onze cultuur? Goden die ons vertellen dat we altijd nog wat meer nodig hebben of dat controle en zekerheid het hoogste goed is. Ja, hoe ziet trouw aan de levende God er in onze tijd uit?

Dinsdag 27 februari

Lezing: Johannes 1:35-42

[35] De volgende dag stond Johannes er weer met twee van zijn leerlingen. [36] Toen hij Jezus voorbij zag komen, zei hij: 'Daar is het lam van God.' [37] De twee leerlingen hoorden wat hij zei en gingen met Jezus mee. [38] Jezus draaide zich om, en toen Hij zag dat ze Hem volgden, zei Hij: 'Wat zoeken jullie?' 'Rabbi,' zeiden zij tegen Hem (dat is in onze taal 'meester'), 'waar verblijft U?' [39] Hij zei: 'Kom maar mee, dan zul je het zien.' Ze gingen met Hem mee en zagen waar Hij onderdak had gevonden. Het was ongeveer twee uur voor zonsondergang, en ze bleven die dag bij Hem. [40] Een van de twee die gehoord hadden wat Johannes zei en Jezus gevolgd waren, was Andreas, de broer van Simon Petrus. [41] Meteen zocht hij zijn broer Simon op, en hij zei tegen hem: 'Wij hebben de messias gevonden,' (dat is Christus, 'gezalfde') [42] en hij nam hem mee naar Jezus. Jezus keek hem aan en zei: 'Jij bent Simon, de zoon van Johannes, maar voortaan zul je Kefas heten.' (Dat is Petrus, 'rots'.)

Overdenking: 'Gezocht en gevonden'

In zijn boek Eindelijk thuis vertelt Henri Nouwen hoe hij het grootste gedeelte van zijn leven heeft geworsteld om God te vinden, te kennen en lief te hebben. Tot hij zich realiseerde dat God misschien al die tijd al wel bezig was om hem te vinden, te kennen en lief te hebben. De vraag is dan ook niet: 'Hoe moet ik God vinden?' maar 'Hoe moet ik mij door God laten vinden?' Niet: 'Hoe moet ik God liefhebben?' maar 'Hoe moet ik mezelf door God laten liefhebben?' Eigenlijk zien we hetzelfde in de tekst van vandaag. Andreas en Simon zijn op zoek naar Jezus, terwijl Hij al op zoek is naar hen. Dat geldt

ook voor ons. Als we op zoek zijn naar Jezus en meer over Hem te weten willen komen, zouden we zomaar kunnen ontdekken dat Hij tegelijkertijd ons komt zoeken.

Woensdag 28 februari

Lezing: Johannes 1:43-51

[43] De volgende dag besloot Jezus naar Galilea te gaan. Hij zocht Filippus op en zei tegen hem: 'Volg Mij.' [44] Filippus kwam uit Betsaïda, uit dezelfde stad als Andreas en Petrus. [45] Hij zocht Natanaël op en zei tegen hem: 'We hebben de man gevonden over wie Mozes in de wet geschreven heeft en over wie ook de profeten hebben gesproken: Jezus, de zoon van Jozef, uit Nazaret!' [46] 'Uit Nazaret?' zei Natanaël. 'Kan daar iets goeds vandaan komen?' 'Ga zelf maar kijken,' zei Filippus. [47] Jezus zag Natanaël aankomen en zei: 'Dat is nu een echte Israëliet, een mens zonder bedrog.' [48] 'Waar kent U mij van?' vroeg Natanaël. Jezus antwoordde: 'Ik had je al gezien voordat Filippus je riep, toen je onder de vijgenboom zat.' [49] 'Rabbi,' zei Natanaël, 'U bent de Zoon van God, U bent de koning van Israël!' [50] Jezus vroeg: 'Geloof je omdat Ik tegen je zei dat Ik je onder de vijgenboom zag zitten? Je zult nog grotere dingen zien.' [51] 'Werkelijk, Ik verzeker jullie,' voegde Hij eraan toe, 'jullie zullen de hemel geopend zien, en de engelen van God zien omhooggaan en neerdalen naar de Mensenzoon.'

Overdenking 'God in Nazaret'

'Uit Nazaret? Kan daar iets goeds vandaan komen?' vraagt Natanaël zich af. Ja, zo blijkt. Juist dat kleine onbeduidende plekje laat zien wat het betekent dat God ten diepste met ons wil zijn. Jezus deelde in het gewone leven, leerde hoop en angst kennen, en maakte vreugde en verdriet mee. Niet op een spectaculaire of bijzondere manier, maar gewoon opgroeiend als jongeman in een klein gehucht. God die met ons wil zijn, dat is misschien niet precies uit te leggen, maar wel te ontdekken en te ervaren. Misschien daarom ook dat Filippus zegt 'Ga zelf maar kijken'. In het op weg gaan met Jezus ontdekken we wie Hij is.

Donderdag 29 februari

Lezing: Johannes 3:1-3

[1] Zo was er een farizeeër, een van de Joodse leiders, met de naam Nikodemus. [2] Hij kwam in de nacht naar Jezus toe. 'Rabbi,' zei hij, 'wij weten dat U een leraar bent die van God gekomen is, want alleen met Gods hulp kan iemand de tekenen verrichten die U verricht.' [3] Jezus zei: 'Werkelijk, Ik verzeker u, alleen wie opnieuw wordt geboren, kan het koninkrijk van God zien.'

Overdenking 'Ontspannen in het niet-weten'

'Rabbi, wij weten ...' zegt Nikodemus als hij in de nacht bij Jezus komt, maar Jezus' antwoord is: 'Je weet het niet.' Het is niet een oordeel over Nikodemus, alsof hij beter had moeten weten. Integendeel, even verderop zegt Jezus: 'De wind waait waarheen hij wil; je hoort zijn geluid, maar je weet niet waar hij vandaan komt en waar hij heen gaat. Zo is het ook met iedereen die uit de Geest geboren is.' Het probleem is niet dat Nikodemus het niet weet, maar dat hij zich oncomfortabel voelt in dat niet-weten en dat hij denkt dat hij het zou moeten weten. Dat is misschien een uitdagende boodschap als we zoeken naar zekerheid in ons geloof. Maar, zegt Jezus dan, dat je het niet weet is niet omdat je tekortschiet of iets verkeerd doet, maar simpelweg omdat je niet God bent. Dus ontspan!

Vrijdag 1 maart

Lezing: Johannes 4:39-42

[39] In die stad kwamen veel Samaritanen tot geloof in Hem door het getuigenis van de vrouw: 'Hij weet alles van mij.' [40] Ze gingen naar Hem toe en vroegen Hem bij hen te blijven. Toen bleef Hij nog twee dagen. [41] Nog veel meer mensen kwamen tot geloof door wat Hij zei; [42] ze zeiden tegen de vrouw: 'Wij geloven nu niet meer om wat jij gezegd hebt, maar we hebben Hem zelf gehoord en we weten dat Hij werkelijk de redder van de wereld is.'

Overdenking 'Zondares, slachtoffer of apostel?'

Over de Samaritaanse vrouw bij de put hebben nogal wat verhalen de ronde gedaan. Zondares zou ze zijn geweest, overspelig, een vreemdeling. Of was ze toch eerst en vooral een slachtoffer? Is dat waarom ze op het heetst van de dag naar de put gaat, als er niemand anders is?

Hoe het ook zij, Jezus ziet haar en gaat met haar in gesprek. Zijn langste gesprek dat we in de evangeliën tegenkomen! Het is kwetsbaar, persoonlijk en diepgaand. En in dat gesprek verandert er iets, er komt een barst in de muur die ze als bescherming om zich heen had gebouwd. Gezien door Jezus komt er ontspanning, vreugde én vrijmoedigheid. Zij die zich zonet nog terugtrok, haast zich nu naar de stad. En zo is deze vrouw eigenlijk een van de eerste apostelen.

Het weekthema in de Petruskalender deze week is 'Kom mee naar Jezus'. Daarover schrijft Tirtsa Lieftink – Van de Toren nog het volgende. Haar woorden wil ik jullie niet onthouden en staan daarom – als een soort van toegift voor het weekend – hieronder.

In de bijbelgedeelten van deze week hebben we diverse mensen ontmoet die op verschillende manieren de weg vinden naar Jezus. Soms vanuit nieuwsgierigheid, soms vanuit wanhoop. Soms omdat een

vriend hen meenam of omdat Jezus zelf naar hen toe kwam. Hoe verschillend hun weg naar Jezus ook is, bij allemaal gebeurt er wat in de ontmoeting met Hem. Ze ontdekken iets nieuws over God, over het leven of over zichzelf. Het zijn ontmoetingen die niet onberoerd laten en niet zelden het een en ander op zijn kop zetten.

Zo hoorden ook wij deze week, in hun verhalen en ervaringen, de uitnodiging 'Kom mee naar Jezus!'



Ochtendgebeden week 10 (4 t/m 8 maart)

Gedurende de Veertigdagentijd volgen we de Petruskalender.

Maandag 4 maart

Lezing: Psalm 19

[1] Voor de koorleider. Een psalm van David.

[2] De hemel verhaalt van Gods majesteit, het uitspansel roemt het werk van zijn handen,

[3] de dag zegt het voort aan de dag die komt, de nacht vertelt het door aan de volgende nacht.

[4] Toch wordt er niets gezegd, geen woord gehoord, het is een spraak zonder klank.

[5] Over heel de aarde gaat hun stem, tot aan het einde van de wereld hun taal. Daar heeft Hij een tent opgeslagen voor de zon:

[6] een jonge bruidegom die het bruidsbed verlaat, een held die juichend voortsnel op zijn weg.

[7] Aan het ene einde van de hemel komt hij op, aan het andere einde voltooit hij zijn loop, niets blijft voor zijn gloed verborgen.

[8] De wet van de HEER is volmaakt: levenskracht voor de mens. De richtlijn van de HEER is betrouwbaar: wijsheid voor de eenvoudige.

[9] De bevelen van de HEER zijn eenduidig: vreugde voor het hart. Het gebod van de HEER is helder: licht voor de ogen.

[10] Het ontzag voor de HEER is zuiver, houdt stand, voor altijd. De voorschriften van de HEER zijn waarachtig, rechtvaardig, geheel en al.

[11] Ze zijn begeerlijker dan goud, dan fijn goud in overvloed, en zoeter dan honing, dan honing vers uit de raat.

[12] Uw dienaar laat zich erdoor gezeggen, wie ze opvolgt wordt rijk beloond.

[13] Maar wie kan al zijn fouten kennen? Spreek mij vrij van verborgen zonden.

[14] Bescherm mij, uw dienaar, en laat hoogmoed niet over mij heersen, dan zal ik volmaakt zijn en bevrijd van grote zonde.

[15] Laten de woorden van mijn mond U behagen, de overpeinzingen van mijn hart U bekoren, HEER, mijn rots, mijn bevrijder.

Overdenking: 'Sprakeloze stilte'

Psalm 19 vertelt ons van een geschapen werkelijkheid waar horen en zien ons vergaat, zo stil is het. Huub Oosterhuis vertaalt: 'Als een boekrol uitgespannen verhaalt het firmament de daden van uw handen. Geen stemgeluiden, geen taal, zwijgen is het, sprakeloze stilte ...' Met een razende snelheid (30 km per seconde, ja je leest het goed!) draaien we om de zon: 'De juichende held die zich een weg baant' (Oosterhuis). En deze jubelende dichter schakelt dan over op de wet: 'Staven goud zijn uw woorden, pure honing.' De wet bepaalt mensen bij het 'vrede op aarde', bij 'mensen van Gods welbehagen'. Dat zongen de engelen. Zo worden wij geïnspireerd tot heiliging. Gedragingen naar Gods Woord en hart!

Dinsdag 5 maart

Lezing: Jeremia 26:1-13

[1] In het begin van de regering van koning Jojakim van Juda, de zoon van Josia, richtte de HEER de volgende woorden tot Jeremia: [2] 'Dit zegt de HEER: Ga in de voorhof van mijn tempel staan en spreek tot allen die uit de steden van Juda zijn gekomen om zich in de tempel voor Mij neer te buigen. Zeg hun alles wat Ik je opdraag en laat niets achterwege. [3] Misschien zullen ze luisteren en met hun kwalijke praktijken breken. Dan zal Ik afzien van het onheil waarmee Ik hen wil treffen vanwege hun kwalijke praktijken. [4] Zeg tegen hen: Dit zegt de HEER: Als jullie niet naar Mij luisteren, als jullie de wet niet naleven die Ik je gegeven heb [5] en niet luisteren naar mijn dienaren, de profeten, die Ik telkens weer naar jullie zend, maar voor wie jullie tot nu toe doof waren, [6] dan zal Ik met deze tempel hetzelfde doen als met Silo, zodat alle volken op aarde de naam van deze stad als een vloek zullen gebruiken.' [7] De priesters, de profeten en alle andere aanwezigen in de tempel hoorden Jeremia deze woorden spreken. [8] Nadat hij tegen hen gezegd had wat de HEER hem had opgedragen, grepen ze hem vast. 'Sterven moet jij!' riepen ze. [9] 'Hoe durf je in de naam van de HEER te profeteren dat het deze tempel zal vergaan als Silo en dat deze stad een ruïne wordt waar niemand nog zal wonen?' Al het volk in de tempel liep tegen Jeremia te hoop. [10] Toen de leiders van Juda hoorden wat er gebeurde, kwamen ze van het koninklijk paleis naar de tempel en namen ze plaats in het nieuwe poortgebouw. [11] De priesters en de profeten namen het woord. Ze zeiden tegen de leiders en alle andere aanwezigen: 'Deze man verdient de dood. U hebt zelf kunnen horen wat hij over deze stad heeft geprofeteerd.' [12] Jeremia antwoordde: 'Het is de HEER die mij gezonden heeft om te profeteren wat u over deze tempel en deze stad hebt gehoord. [13] Beter daarom uw leven en luister naar de HEER, uw God, opdat Hij afziet van het onheil dat Hij u heeft aangekondigd.'

Overdenking: 'Oproep tot ommekeer'

'Don't shoot the messenger.' Jeremia's boodschap komt hard aan. Maar hier wordt de boodschapper afgerekend op zijn boodschap. 'Sterven moet jij', riepen ze. Het doet ons denken aan de woorden van het volk: 'Kruisig Hem, kruisig Hem.' Jeremia zal het dankzij Achikam overleven. Zo niet Jezus! Het is een ontheiligende vertoning. Maar kijk naar Jeremia en Jezus. Jeremia zegt in vers 14: 'Wat mijzelf betreft, ik ben in uw handen.' Jezus zegt aldus in Lucas 23:34: 'Vader vergeef het hun, want ze weten niet wat ze doen.' Dat is nu een voorbeeld van een geheiligd leven. Jezelf wegcijferen, voor de ander, trouw blijven aan je roeping.

Woensdag 6 maart

Lezing: 1 Korintiërs 6:12-20

[12] U zegt: 'Alles is mij toegestaan.' Maar niet alles is goed voor u. Zeker, alles is mij toegestaan, maar ik mag me door niets laten beheersen. [13] U zegt: 'Het voedsel is er voor de buik en de buik is er voor het voedsel, en God zal aan beide een einde maken.' Maar bedenk dat het lichaam er niet is om ontucht mee te plegen: het is er voor de Heer en de Heer is er voor het lichaam. [14] God heeft de Heer opgewekt, en door zijn macht zal Hij ook ons opwekken. [15] Weet u niet dat uw lichaam een deel is van het lichaam van Christus? Zouden we dan van de delen van zijn lichaam de lichaamsdelen van een hoer maken? Dat nooit! [16] Of weet u niet dat wie zich met een hoer verenigt samen met haar één lichaam wordt? Want de Schrift zegt: 'Zij zullen één lichaam zijn.' [17] Maar wie zich met de Heer verenigt wordt met Hem één geest. [18] Ga ontucht uit de weg! Geen enkele andere zonde die een mens kan begaan tast het lichaam aan, maar wie ontucht pleegt zondigt tegen het eigen lichaam. [19] Of weet u niet dat uw lichaam een tempel is van de heilige Geest, die in u woont en die u ontvangen hebt van God? Weet u niet dat u niet van uzelf bent? [20] U bent gekocht en betaald, dus bewijs God eer met uw lichaam.

Overdenking 'Vrijheid'

'Alles is mij toegestaan, maar ik mag me door niets laten beheersen.' Dit zijn prachtige én actuele woorden. Enerzijds is er de vrijheid die ruimte geeft aan veelkleurigheid, verdraagzaamheid en respect. Leven vanuit vrijheid betekent dat er geen sprake is van slavernij, van antisemitisme, van haatmails en ontsporingen op sociale media. Een prachtig begrip dat in de christelijke religie veelkleurigheid en diversiteit herbergt. Een voorwaarde voor verdraagzaamheid en respect.

Tegelijkertijd is vrijheid niet onbegrensd. Want in die vrijheid moeten we onszelf – dus niet elkaar – beperkingen opleggen. Dan kunnen we afrekenen met alle vormen van verslaving zoals drugs-, alcohol-, eet-, porno- en gokverslaving.

Dan valt het woord 'heilig'. In Lied 728 klink het zo: 'Maar zij geloofden dat Gods hand die hen tot daar geleid had in 't beter, hemels vaderland een stad voor hen bereid had.'

Donderdag 7 maart

Lezing: Efeziërs 2:14-22

[14] Want Hij is onze vrede: Hij heeft met zijn dood Joden en niet-Joden verenigd, de muur van vijandschap, die hen scheidde, afgebroken [15] en de wet met zijn geboden en voorschriften buiten werking gesteld, om uit die twee in zichzelf één nieuwe mens te scheppen. Zo bracht Hij vrede [16] en verzoende Hij door het kruis beiden in één lichaam met God, door in zijn lichaam de vijandschap te doden. [17] Vrede kwam Hij verkondigen aan u die ver weg was en vrede aan hen die dichtbij waren: [18] dankzij Hem hebben wij allen door één Geest toegang tot de Vader.

[19] Zo bent u dus geen vreemdelingen of gasten meer, maar burgers, net als de heiligen, en huisgenoten van God, [20] gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, met Christus Jezus zelf als de hoeksteen. [21] In Hem vormt het bouwwerk één geheel en groeit het uit tot een tempel die gewijd is aan de Heer, [22] in wie ook u samen opgebouwd wordt tot een plaats waar God woont door zijn Geest.

Overdenking 'Verrassend geluid'

'Als u vrede wilt, bereidt u dan voor op oorlog.' Een Romeins gezegde dat indringend weergeeft hoe mensen vroeger – en helaas ook nu – tegen het verschijnsel 'vrede' aankeken. In de dagen van Paulus was het dus niet anders. Veel trammelant tussen Joden en heidenen. Zoals nu nog tussen links en rechts, aanhangers van complottheorieën en de ontkenneren daarvan. En in die kakofonie van meningen toen en nu klinkt ineens dit verrassend geluid: 'Want Hij is onze vrede.' Weg met alle muren die wij tussen elkaar hebben opgebouwd, waardoor we elkaar niet meer verstaan. Jezus is de verpersoonlijking van een nieuwe vredevolle wereld, waarin geen vreemdelingen maar alleen burgers leven. Net als de heiligen (vers 19).

Vrijdag 8 maart

Lezing: Romeinen 12:1-3

[1] Broeders en zusters, met een beroep op Gods barmhartigheid vraag ik u om uzelf als een levend, heilig en God welgevallig offer in zijn dienst te stellen. Dat is de ware eredienst die van u wordt gevraagd. [2] U moet uzelf niet aanpassen aan deze wereld, maar u veranderen door uw gezindheid te vernieuwen, om zo te ontdekken wat God wil en wat goed, volmaakt en Hem welgevallig is.

[3] Met een beroep op de genade die mij geschonken is, zeg ik u allen dat u zichzelf niet hoger moet aanslaan dan u kunt verantwoorden. U moet verstandig over uzelf

denken, in overeenstemming met het geloof, de maatstaf die God ieder van u geschonken heeft.

Overdenking 'Nee zeggen'

'Ik ben twee en ik zeg geen nee.' Zo waren we allemaal als peuter. Wat er ook gevraagd wordt: nee. Het hoort bij onze ontwikkeling. We hebben het (deels jammer genoeg) ook weer afgeleerd. 'U moet uzelf niet aanpassen aan deze wereld.' Paulus schrijft dat omdat hij weet dat wij te vaak te veel over onze kant laten gaan. Om de lieve vrede? Nee hoor. In lied 727 staat: 'Voor alle heiligen in de heerlijkheid die U beleden in hun aardse strijd.' Daarop doelt Paulus in vers 1. Stel u op als een heilig offer in zijn dienst. Durf nee te zeggen. En troostvol eindigt lied 727: 'Van alle einders, van de verste kust zullen zij vinden vrede, feest en rust. Halleluja.'

Het weekthema in de Petruskalender deze week is 'Heilig je leven'. Daarover schrijft Rob Visser het volgende. Zijn woorden wil ik jullie niet onthouden en staan daarom – als een soort van toegift voor het weekend – hieronder.

Heiliging heeft niets van doen met braafheid. Kijk mij eens! Heiliging betekent: kijk eens naar God. Hij laat zien in Jezus Christus dat wij Hem als het ware recht in de ogen kunnen kijken. Jezus zet ons rechtop. Het optreden van Jezus houdt in dat God vergeeft en ons de kans geeft opnieuw te beginnen (dat heet rechtvaardiging). Dat wil zeggen: leven in liefde, vrijheid en inkeer. Het heeft niets met onfeilbaarheid te maken, maar met herkregen geestkracht mens te zijn zoals God bedoelde. En daarin trek je je op aan Jezus Christus, als de mens naar Gods hart. Leven als mens met het oog op de naaste. De ander gunnen wat je zelf ook zo fijn vindt. En dat alles dankzij en gefundeerd in Hem die ons bestaan in lijden en sterven deelde, maar daaruit herrees. En opstond, opdat zijn verhaal zie zou herhalen in ons leven. En dat heet heiligmaking! Ga je mee?



Ochtendgebeden week 11 (11 t/m 15 maart)

Gedurende de Veertigdagentijd volgen we de Petruskalender.

Maandag 11 maart

Lezing: Psalm 122

[1] Een pelgrimslied van David. Verheugd was ik toen men mij zei: 'Wij gaan naar het huis van de HEER.'

[2] En nu staan onze voeten binnen je poorten, Jeruzalem.

[3] Jeruzalem, als een stad gebouwd, hecht en dicht opeen.

[4] Daar trekken de stammen naartoe, de stammen van de HEER, om Israëls plicht te vervullen, te prijzen de naam van de HEER.

- [5] Daar zetelt het gerecht, daar troont het huis van David.
 [6] Vraag om vrede voor Jeruzalem: 'Dat rust hebben wie van je houden,
 [7] dat vrede heerst binnen je muren en rust in je vesting.'
 [8] Om mijn verwanten en vrienden zeg ik: 'Vrede zij in jou.'
 [9] Om het huis van de HEER, onze God, wens ik je al het goede.

Overdenking: 'Elke stap een gebed'

Psalm 122 is een van de pelgrimspsalmen – liederen van 'onderweg zijn' naar de plek waar je God hoopt te ontmoeten. Dat is een weg die we steeds opnieuw moeten en kunnen gaan, letterlijk en figuurlijk. Het huis van God, waar vinden we dat? In de psalmen loopt die weg altijd omhoog. Als de weg omhoog loopt, dan vertraagt als vanzelf je stap. Je wordt je bewust van elke stap die je zet, je ademhaling, je balans. En af en toe kijk je omhoog naar je bestemming.

In de psalm wordt de pelgrim uitgenodigd biddend te gaan. Elke stap een gebed, om 'sjaloom' voor wie je lief zijn en voor de wereld – een vrede die zoveel meer is dan afwezigheid van geweld –, in het bijzonder voor de stad Jeruzalem waar al zo veel voetstappen van Godzoekers liggen.

Dinsdag 12 maart

Lezing: Johannes 6:30-35

[30] Toen vroegen ze: 'Welk teken kunt U dan verrichten? Als we iets zien zullen we in U geloven. Wat kunt U doen?' [31] Onze voorouders hebben immers manna in de woestijn gegeten, zoals geschreven staat: "Brood uit de hemel heeft hij hun te eten gegeven." [32] Maar Jezus zei: 'Werkelijk, Ik verzeker u, niet Mozes heeft u het brood uit de hemel gegeven, maar mijn Vader; Hij geeft u het ware brood uit de hemel. [33] Het brood van God is het brood dat neerdaalt uit de hemel en dat leven geeft aan de wereld.' [34] 'Geef ons altijd dat brood, Heer!' zeiden ze toen. [35] 'Ik ben het brood dat leven geeft,' zei Jezus. 'Wie bij Mij komt zal geen honger meer hebben, en wie in Mij gelooft zal nooit meer dorst hebben.'

Overdenking: 'Levend Brood'

'Waarom doet U geen wonder?' vragen de mensen aan Jezus. 'Neem Mozes, die zorgde voor manna uit de hemel, zodat er in de woestijn geen zorgen waren om het dagelijks brood.' Zijn wonderen maakten hem geloofwaardig! Jezus corrigeert hen: alleen God doet wonderen. God geeft leven aan de wereld. De mensen met wie Jezus praat denken nog steeds aan letterlijk vers, knapperig brood. Terwijl Jezus hun dat gunt – dat blijkt wel uit de vele manden met brood bij die eerdere maaltijd aan het meer, maar Hij gunt hun nog véél meer. Wij, horen wij wat Hij vertelt: dat Hij zelf het brood is dat werkelijk

levend maakt. En dat het enige wat je moet doen is: naar Hem toe komen, Hem volgen en leven in zijn spoor. Dat is het wonder dat leven geeft en dagelijks voeden kan.

Woensdag 13 maart

Lezing: Psalm 126

- [1] Een pelgrimslied. Toen de HEER het lot van Sion keerde, was het of wij droomden,
[2] een lach vulde onze mond, onze tong brak uit in gejuich. Toen zeiden alle volken:
'De HEER heeft voor hen iets groots verricht.'
[3] Ja, de HEER had voor ons iets groots verricht, we waren vol vreugde.
[4] Keer ook nu ons lot, HEER, zoals U water doet weerkeren in de woestijn.
[5] Zij die in tranen zaaien, zullen oogsten met gejuich.
[6] Wie in tranen op weg gaat, dragend de buidel met zaad, zal thuiskomen met gejuich, dragend de volle schoven.

Overdenking 'Een dag om te bidden'

Psalm 126 roept het beeld op van de wadi's in het woestijngebied van de Negev; droge rivierbeddingen die in het tegenseizoen wonderlijk snel volstromen. Zo liet God het volk terugstromen naar hun land na de ballingschap. Zo hoopt het volk dat bidt op Gods hulp in tijden van droogte. Droogte is een actueel thema op deze Biddag voor gewas en arbeid. Door klimaatverandering wordt het op steeds meer plekken op aarde heel moeilijk om te zaaien en te vertrouwen dat er ook geoogst zal worden. Vandaag is een dag om te bidden dat God aan onze arbeid en inzet richting zal geven en het zal zegenen. Dat we zien wat we kunnen doen. Zodat de tranen van wie tekort komen gedroogd zullen worden en er leven ontkiemt.

Donderdag 14 maart

Lezing: 1 Korintiërs 15:35-49

- [35] Nu zou iemand kunnen vragen: 'Maar hoe worden de doden opgewekt? Met wat voor lichaam komen ze tot leven?' [36] Dwaas die u bent! Als u iets zaait, moet dat eerst sterven voordat het tot leven kan komen. [37] En wat u zaait heeft nog niet de vorm die het later krijgt; het is nog maar een naakte korrel, een graankorrel misschien of iets anders. [38] God geeft daaraan de vorm die Hij heeft vastgesteld, en Hij geeft elke zaadkorrel zijn eigen vorm. [39] Elk aards lichaam is anders; het lichaam van een mens is enig in zijn soort, dat van een dier eveneens, dat van een vogel ook, en ook dat van een vis. [40] Er zijn lichamen aan de hemel en lichamen op aarde, maar de schittering van een hemellichaam is anders dan die van een aards lichaam. [41] De zon heeft een andere schittering dan de maan, de maan weer een andere dan de sterren,

en de sterren onderling verschillen ook in schittering. [42] Zo zal het ook zijn wanneer de doden opstaan. Wat in vergankelijke vorm wordt gezaaid, wordt in onvergankelijke vorm opgewekt, [43] wat onaanzienlijk en zwak is wanneer het wordt gezaaid, wordt met schittering en kracht opgewekt. [44] Er wordt een aards lichaam gezaaid, maar een geestelijk lichaam opgewekt. Wanneer er een aards lichaam is, is er ook een geestelijk lichaam. [45] Zo staat er ook geschreven: 'De eerste mens, Adam, werd een levend, aards wezen.' Maar de laatste Adam werd een levendmakende geest. [46] Niet het geestelijke is er als eerste, maar het aardse; pas daarna komt het geestelijke. [47] De eerste mens kwam voort uit het stof, uit de aarde, de tweede mens is hemels. [48] Ieder aards mens is als de eerste mens, ieder hemels mens is als de tweede. [49] Zoals we nu de gestalte van de mens uit het stof hebben, zo zullen we straks de gestalte van de hemelse mens hebben.

Overdenking 'Sterven om te groeien'

Voor Paulus is het een zekerheid die als een paal boven water staat: doden worden opgewekt, want Christus is opgewekt. De dood heeft niet het laatste woord. Tegelijk moeten we niet denken dat we weten hoe dat eruitziet. We moeten eerst sterven. Dat klinkt logisch, maar Paulus bedoelt ook dat 'ons denken te weten hoe het zit' sterven moet. Wie we zullen zijn, als we met Christus opstaan, dat ligt eenvoudigweg buiten ons bereik. Zoals een plantje dat groeit in niets lijkt op het zaadje dat gezaaid is, zo is het ook met opstanding. En kijk eens om je heen op aarde, naar het leven dat er is. Mensen en dieren, hemellichamen – ze zijn in zo'n diversiteit geschapen. En toch zijn die aardse lichamen, zegt Paulus, zo klein als zaad, bijna niets als het gezaaid wordt. Terwijl wat er uit zal groeien – het hemelse – zoveel schitterender zal zijn.

Vrijdag 15 maart

Lezing: Prediker 11:1-6

[1] Werp je brood uit over het water, want je vindt het later weer terug. [2] Bewaar je brood in zeven delen, zelfs in acht, want je weet niet welke ramp de aarde treffen zal. [3] Wanneer de wolken vol zijn, gieten ze hun regen uit over de aarde. Naar welke kant een boom ook valt, naar het noorden of het zuiden, hij blijft liggen op de plaats waar hij valt. [4] Wie altijd op de wind let, komt nooit aan zaaien toe; wie altijd naar de wolken kijkt, komt nooit aan maaien toe. [5] Je kent de wegen van de wind niet, je kent het kind dat in de moederschoot groeit niet, zo ken je ook de daden niet van God, die alles maakt. [6] Zaai in de morgen, en laat in de avond je hand niet rusten. Want je weet niet of het zaad de ene of de andere, of elke keer ontkiemen zal.

Overdenking 'Doe goed met brede gebaren'

Praktische wijsheid of 'levenskunst', dat is wat Prediker ons te bieden heeft. Wijsheid die de ogen niet sluit voor alles waar een mens geen greep op heeft. Bij Prediker geen maakbaarheid maar een diep besef dat de mens geen greep heeft op de echt belangrijke dingen. En toch: werp je brood uit op het water, dat wil zeggen: doe goed met brede gebaren, als een zaaier. Maar tegelijk: geef niet alles in één keer uit, of weg, maar zorg dat je wat bewaart. Want als je realistisch bent, weet je dat er zomaar tegenslag kan komen. Een ramp zelfs. En toch moet je zaaien en niet naar komende donkere wolken uit blijven kijken. Laat je niet lamslaan, en duik niet met je hoofd onder de dekens. Geef en leef, zo goed als je kunt!

Het weekthema in de Petruskalender deze week is 'Deel het brood met ons'. Daarover schrijft Rebecca Onderstal het volgende. Haar woorden wil ik jullie niet onthouden en staan daarom – als een soort van toegift voor het weekend – hieronder.

Nooit smaakt een simpel stukje brood zoals in de Franse kloostergemeenschap Taizé, bij het ontbijt dat bestaat uit twee stukjes stokbrood, een beetje boter en wat drinken. Misschien smaakt het wel zo goed omdat je daar iedere ochtend eerst naar de kerk gaat, waar gezegend brood gedeeld wordt. Elke ochtend avondmaal eigenlijk. En daarna knapperig, vers brood.

In de tijd voor Pasen, de tijd van voorbereiding op het feest, en van het oefenen in het volgens van Jezus, is dit belangrijk: alles begint met ontvangen. Alles begint met het gebed: deel met ons het brood. Voordat we in de actiestand schieten en de wereld willen redden, mogen we beseffen hoe we zelf hongeren naar waarachtig leven. En dat we Jezus, brood van het leven, broodnodig hebben. Want anders hebben we niets te geven.



Ochtendgebeden week 12 (18 t/m 22 maart)

Gedurende de Veertigdagentijd volgen we de Petruskalender.

Maandag 18 maart

Lezing: Psalm 51

- [1] Voor de koorleider. Een psalm van David,
 - [2] toen de profeet Natan hem had bezocht, nadat hij met Batseba geslapen had.
 - [3] Wees mij genadig, God, in uw trouw, U bent vol erbarmen, wis mijn wandaden uit,
 - [4] was mij schoon van alle schuld, reinig mij van mijn zonden.
 - [5] Ik ken mijn wandaden, ik ben mij steeds van mijn zonden bewust,
 - [6] tegen U, tegen U alleen heb ik gezondigd, ik heb gedaan wat slecht is in uw ogen.
- Laat uw uitspraak rechtvaardig zijn en uw oordeel zuiver.

- [7] Ik was al schuldig toen ik werd geboren, al zondig toen mijn moeder mij ontving,
[8] maar U wilt dat waarheid mij vervult, U leert mij wijsheid, diep in mijn hart.
[9] Zuiver mij met majoraan, dan word ik rein, was mij en ik word witter dan sneeuw.
[10] Laat mij vreugde en blijdschap horen: U hebt mij gebroken, laat mij ook juichen.
[11] Sluit uw ogen voor mijn zonden en doe heel mijn schuld teniet.
[12] Schep, o God, een zuiver hart in mij, vernieuw mijn geest, maak mij standvastig,
[13] verban mij niet uit uw nabijheid, neem uw heilige geest niet van mij weg.
[14] Red mij, geef mij de vreugde van vroeger, de kracht van een sterke geest.
[15] Dan wil ik verdwaalden uw wegen leren, en zullen zondaars terugkeren tot U.
[16] U bent de God die mij redt, bevrijd mij, God, van de dreigende dood, en ik zal juichen om uw gerechtigheid.
[17] Ontsluit mijn lippen, Heer, en mijn mond zal uw lof verkondigen.
[18] U wilt van mij geen offerdieren, in brandoffers schept U geen behagen.
[19] Het offer voor God is een gebroken geest; een gebroken en verbrijzeld hart zult U, God, niet verachten.
[20] Wees Sion welgezind en schenk het voorspoed, bouw de muren van Jeruzalem weer op.
[21] Dan zult U de juiste offers aanvaarden, offers in hun geheel verbrand, dan legt men stieren op uw altaar.

Overdenking: 'De PR-man van koning David'

Stel: Je bent de PR-man van David. David is de koning, de machtigste en belangrijkste man van Israël en o ja, zijn bloedlijn is verweven met God én met een komende Messias. En dan is daar het overspel van deze koning met een getrouwde vrouw, en later de moord op haar man. Wat zou je doen? Wegmoffelen? Verzwijgen? David kiest een andere weg. Hij laat ook zijn schaduwkanten zien, hij dicht erover, en uiteindelijk komt zijn verhaal terecht in het meest gelezen boek ter wereld. Waarom? 'Het offer voor God is een verbrijzeld hart', staat er in de psalm. Ik geloof niet dat God kickt op ons ongeluk. Maar Hij wil wél dat we eerlijk zijn, want alleen zo kan Hij een relatie met ons aangaan. En David heeft gemerkt dat God juist in die eerlijkheid, en als hij niet weet hoe het verder moet, te vinden is.

Dinsdag 19 maart

Lezing: Johannes 11:1-11

- [1] Er was iemand ziek, een zekere Lazarus uit Betanië, het dorp waar Maria en haar zus Marta woonden – [2] dat was de Maria die Jezus met olie gezalfd heeft en zijn voeten met haar haar heeft afgedroogd; de zieke Lazarus was haar broer. [3] De zussen

stuurden iemand naar Jezus met de boodschap: 'Heer, uw vriend is ziek.' [4] Toen Jezus dit hoorde zei Hij: 'Deze ziekte loopt niet uit op de dood, maar op de eer van God, zodat de Zoon van God geëerd zal worden.' [5] Jezus hield veel van Marta en haar zus, en van Lazarus. [6] Maar toen Hij gehoord had dat Lazarus ziek was, bleef Hij toch nog twee dagen waar Hij was. [7] Daarna zei Hij tegen zijn leerlingen: 'Laten we teruggaan naar Judea.' [8] 'Maar rabbi,' protesteerden de leerlingen, 'de Joden wilden U stenigen, en nu wilt U daar toch weer naartoe?' [9] Jezus zei: 'Telt een dag niet twaalf uren? Wie overdag loopt, struikelt niet, want hij ziet het licht van deze wereld, [10] maar wie 's nachts loopt, struikelt doordat hij geen licht heeft.' [11] Nadat Hij dat gezegd had zei Hij: 'Onze vriend Lazarus is ingeslapen, Ik ga hem wakker maken.'

Overdenking: 'Heer, uw vriend is ziek'

Het fraaie aan het evangelie van Jezus vind ik de ontnuchtering, de eerlijkheid. Neem nu het verhaal van vandaag: zelfs de vrienden van Jezus gaat het niet altijd voor de wind. Ze worden niet rijk, zijn niet bijster populair, en uit dit verhaal blijkt dat ze zelfs niet gezond blijven. 'Uw vriend is ziek.' En dan komt het: Jezus blijft waar Hij is. Hij reist niet halsoverkop naar Lazarus om de zaak recht te zetten. Wat zegt dat? Veel mensen geloven in God omdat het iets oplevert. Rust, vergeving, een ticket naar de hemel wellicht. Lazarus' ervaring is anders; zijn vriend Jezus laat hem in zekere zin sterven, terwijl Hij wel degelijk bij machte is om Lazarus te redden.

Woensdag 20 maart

Lezing: Johannes 11:17-27

[17] Toen Jezus daar aankwam, hoorde Hij dat Lazarus al vier dagen in het graf lag. [18] Betanië ligt dicht bij Jeruzalem, op een afstand van ongeveer vijftien stadie, [19] en er waren dan ook veel Joden naar Marta en Maria gekomen om hen te troosten nu hun broer gestorven was. [20] Toen Marta hoorde dat Jezus onderweg was ging ze Hem tegemoet, terwijl Maria thuisbleef. [21] Marta zei tegen Jezus: 'Als U hier was geweest, Heer, zou mijn broer niet gestorven zijn. [22] Maar zelfs nu weet ik dat God U alles zal geven wat U vraagt.' [23] Jezus zei: 'Je broer zal uit de dood opstaan.' [24] 'Ja,' zei Marta, 'ik weet dat hij bij de opstanding op de laatste dag zal opstaan.' [25] Maar Jezus zei: 'Ik ben de opstanding en het leven. Wie in Mij gelooft zal leven, ook wanneer hij sterft, [26] en ieder die leeft en in Mij gelooft zal nooit sterven. Geloof je dat?' [27] 'Ja, Heer,' zei ze, 'ik geloof dat U de messias bent, de Zoon van God die naar de wereld zou komen.'

Overdenking 'Het onvermijdelijke 'wat als ...''

"Als je tante een snor had, was het je oom", klonk het thuis vaak als ik weer een zogenaamde 'wat als ...'-vraag op mijn ouders had afgevuurd. Maar het zijn wel vragen

die je een leven lang kunnen achtervolgen. Wat als ik een andere partner had gekozen, of een andere baan? Wat als ik destijds een andere keuze had gemaakt? Daar zit vaak spijt achter, of wrok. Jezus maakt daar in dit verhaal echter korte metten mee. 'Als u hier was geweest, was mijn broer niet gestorven', zeggen de zussen van de dode Lazarus tegen Hem. Maar Jezus is blijkbaar niet verrast door onze omstandigheden. Hij houdt de rust én de regie, ook als wij denken dat de situatie al te ver heen is. Dat schept vertrouwen. Er is dus geen pad in ons leven (in verleden of toekomst) waar God niet aanwezig is, of waar Hij niet kan werken.

Donderdag 21 maart

Lezing: Johannes 11:32-44

[32] Zodra Maria op de plek kwam waar Jezus was en Hem zag, viel ze aan zijn voeten neer. Ze zei: 'Als U hier was geweest, Heer, zou mijn broer niet gestorven zijn!' [33] Jezus zag hoe zij en de Joden die bij haar waren weeklaagden, en Hij ergerde zich. Diep bewogen [34] vroeg Hij: 'Waar hebben jullie hem neergelegd?' Ze zeiden: 'Kom maar kijken, Heer.' [35] Jezus begon te huilen, [36] en de Joden zeiden: 'Wat heeft Hij veel van hem gehouden!' [37] Maar er werd ook gezegd: 'Hij heeft de ogen van een blinde geopend, Hij had nu toch ook de dood van Lazarus kunnen voorkomen?' [38] Weer ergerde Jezus zich. Hij liep naar het graf, een spelonk met een steen voor de opening. [39] Hij zei: 'Haal de steen weg.' Marta, de zus van de dode, zei: 'Maar Heer, de stank! Hij ligt er al vier dagen!' [40] Jezus zei tegen haar: 'Ik heb je toch gezegd dat je Gods grootheid zult zien als je gelooft?' [41] Toen haalden ze de steen weg. Daarop keek Hij omhoog en zei: 'Vader, Ik dank U dat U Mij hebt verhoord. [42] U verhoort Mij altijd, dat weet Ik, maar Ik zeg dit ter wille van al deze mensen hier, opdat ze zullen geloven dat U Mij gezonden hebt.' [43] Daarna riep Hij luid: 'Lazarus, kom naar buiten!' [44] De dode kwam tevoorschijn, zijn handen en voeten in linnen gewikkeld, en zijn gezicht bedekt door een doek. Jezus zei tegen de omstanders: 'Maak de doeken los, en laat hem gaan.'

Overdenking 'Mensenzoon, erger je niet! Of toch wel?'

Veel mensen stellen Jezus voor als een soort teddybeer: een vriendelijke, bebaarde hippie die nooit boos wordt, wat voor puinhoop je ook van je eigen leven (of dat van anderen) maakt. Het verhaal van vandaag leert wat anders. Tot tweemaal toe 'ergert' Jezus zich aan de mensen om Hem heen: hoe de mensen over Hem denken, hoe weinig vertrouwen ze in Hem hebben. En om die mensen te leren dat deze rabbi uit Nazaret daadwerkelijk gaat over leven en dood, roept Hij zijn vriend Lazarus terug uit het graf. Het klinkt vreemd, maar ik vind het een verademing dat Jezus zich opwindt of boos maakt om dingen die wij zeggen of doen. Aan een God die alles oké vindt en alles dichtplamuurt met liefde en genade heb je helemaal niets. Deze God laat zich raken

door ons en ons gedrag. Zijn liefde, maar ook zijn boosheid, zijn er in Jezus een levend bewijs van.

Vrijdag 22 maart

Lezing: Lucas 7:11-17

[11] Niet lang daarna ging Jezus naar een stad die Naïn heet, en zijn leerlingen en een grote menigte gingen met Hem mee. [12] Toen Hij de poort van de stad naderde, werd er net een dode naar buiten gedragen, de enige zoon van een vrouw die ook al weduwe was. Een groot aantal mensen vergezelde haar. [13] Toen de Heer haar zag, kreeg Hij medelijden met haar en zei: 'Weeklaag niet meer.' [14] Hij kwam dichterbij, raakte de lijkbaar aan – de dragers bleven stilstaan – en zei: 'Jongeman, Ik zeg je: sta op!' [15] De dode richtte zich op en begon te spreken, en Jezus gaf hem terug aan zijn moeder. [16] Allen werden vervuld van ontzag en loofden God met de woorden: 'Een groot profeet is onder ons opgestaan,' en: 'God heeft zich over zijn volk ontfermd!' [17] Het nieuws over Hem verspreidde zich in heel Judea en in de wijde omtrek.

Overdenking 'Tot leven gewerkt'

Hoeveel ouders van overleden kinderen zullen niet hebben gebeden om genezing? Hoeveel mensen zullen niet tot vlak voor de dood van een geliefde God hebben aangeroepen of het anders mag lopen? In deze angst, en in dit verdriet, vallen de grenzen tussen gelovig en niet-gelovig compleet weg. De dood raakt iedereen. Jezus wekt in dit verhaal een dood kind weer tot leven. Een hoopgevend verhaal; wie wil dat niet? Maar Jezus is geen instrument om de dood te verslaan; niet een middel om ziekte en beperking ongedaan te maken. In de verzen hierna horen de leerlingen van Johannes de Doper van deze wonderen en vragen zich af: 'Is Jezus diegene die komen zou? De beloofde Messias?' Met dié vraag stappen ze op Hem af. Niet met de vraag: 'Kunt U dat wonder nog een aantal maal herhalen?'

Het weekthema in de Petruskalender deze week is 'Van dood naar leven'. Daarover schrijft Sjoerd Muller het volgende. Zijn woorden hierover wil ik jullie niet onthouden en staan daarom hieronder.

*Het thema van deze week, 'Van dood naar leven', is wellicht wel het meest centrale thema van het christelijk geloof. Veel mensen willen tegenwoordig het leven ten volle leven, zonder concessies. Alles eruit halen wat erin zit, desnoods ten koste van anderen. Dat idee wordt gevoed door de wereld om je heen: door reclames, door je werk, door sociale media. Alleen **jij** bent verantwoordelijk voor je eigen leven en dus ben je ook **zelf** verantwoordelijk voor je eigen geluk.*

*Jezus leert ons deze week iets radicaal anders. Bij dit leven hóórt de dood; het verdriet, de tegenslag, het verlies. En daarbovenop: ook **jezelf** durven te verliezen, aan anderen, aan een ideaal, uiteindelijk aan de dood. In zo'n religie heeft geen weldenkend mens trek, toch? Maar Jezus leert ons dat juist deze weg leidt naar het échte leven, en uiteindelijk zelfs naar God.*



Ochtendgebeden week 13 (25 t/m 29 maart)

Gedurende de Veertigdagentijd volgen we de Petruskalender.

Maandag 25 maart

Lezing: Psalm 118:19-29

[19] Open voor mij de poorten van de gerechtigheid, ik wil binnengaan om de HEER te loven.

[20] Dit is de poort die leidt naar de HEER, hier gaan de rechtvaardigen binnen.

[21] Ik wil U loven omdat U antwoordde en mij redding bracht.

[22] De steen die de bouwers afkeurden is de hoeksteen geworden.

[23] Dit is het werk van de HEER, een wonder in onze ogen.

[24] Dit is de dag die de HEER heeft gemaakt, laten wij juichen en ons verheugen.

[25] Ach HEER, red ons toch, HEER, geef ons voorspoed.

[26] Gezegend wie komt in de naam van de HEER. Wij zegenen u vanuit het huis van de HEER.

[27] De HEER is God, Hij heeft ons licht gebracht. Vier feest en ga met groene twijgen tot aan de hoorns van het altaar.

[28] U bent mijn God, U zal ik loven, hoog zal ik U prijzen, mijn God.

[29] Loof de HEER, want Hij is goed, eeuwig duurt zijn trouw.

Overdenking: 'De spilfunctie'

In Psalm 118 zingt de psalmdichter over de liefde en trouw van God, maar ook over de eenzaamheid van een mens. En in die psalm klinkt er dan een zinnetje van troost. Evangelisten en andere Bijbelschrijvers hebben het gebruikt om over Jezus te schrijven. Het zinnetje is spreekwoordelijk geworden. 'De steen die de bouwers afkeurden, is de hoeksteen geworden.' Verworpen door diegenen die met de stenen werken? De bouwers hebben de steen afgekeurd. En toch is die steen tot belangrijkste steunpilaar geworden. Bij mij roept dat het beeld op van die gehandicapte jongen, waarvan een oppervlakkige buitenstaander zou kunnen denken dat hij een probleem is voor zijn ouders. In werkelijkheid vervult hij, juist in zijn kwetsbaarheid, een spilfunctie. Hij is degene die de liefde wekt. Jezus toont de verbazingwekkende ommekeer.

Dinsdag 26 maart

Lezing: Marcus 14:1-11

[1] De volgende dag zou het feest van Pesach en het Ongedesemde brood beginnen. De hogepriesters en schriftgeleerden zochten naar een mogelijkheid om Hem door middel van een list gevangen te nemen en te doden. [2] 'Maar niet op het feest,' zeiden ze, 'want dan komt het volk in opstand.' [3] Toen Hij in Betanië in het huis van Simon – degene die aan een huidziekte had geleden – aanlag voor de maaltijd, kwam er een vrouw binnen. Ze had een albasten flesje bij zich dat gevuld was met zeer kostbare, zuivere nardusolie. Ze brak het flesje open en goot de olie uit over zijn hoofd. [4] Sommige aanwezigen zeiden geërgerd tegen elkaar: 'Waar is deze verkwisting goed voor?' [5] Die olie had immers voor meer dan driehonderd denarie verkocht kunnen worden, en dat geld hadden we aan de armen kunnen geven.' Ze voeren tegen haar uit. [6] Maar Jezus zei: 'Laat haar met rust, waarom vallen jullie haar lastig? Ze heeft iets goeds voor Mij gedaan. [7] Want de armen zijn altijd bij jullie, en jullie kunnen weldaden aan hen bewijzen wanneer je maar wilt, maar Ik zal niet altijd bij jullie zijn. [8] Wat ze kon, heeft ze gedaan: ze heeft mijn lichaam nu al met olie gebalsemd, met het oog op mijn begrafenis. [9] Ik verzeker jullie: waar ook maar ter wereld het goede nieuws verkondigd wordt, daar zal ter herinnering aan haar verteld worden wat zij heeft gedaan.' [10] Toen ging Judas Iskariot, een van de twaalf, naar de hogepriesters om Hem aan hen uit te leveren. [11] Toen zij dit hoorden, waren ze opgetogen en beloofden ze hem geld te zullen geven. En hij zon op een mogelijkheid om Hem op een geschikt moment uit te leveren.

Overdenking: 'Een kostbaar geschenk'

De spanning rond Jezus is torenhoog opgelopen. De plannen om Hem gevangen te nemen en te doden zijn gesmeed. Een vrouw komt naar Jezus toe en zalft Hem met kostbare nardusolie. Dat roept twee associaties op: het zalven van een koning én het zalven van een dode. Deze vrouw openbaart wat er staat te gebeuren met Jezus. Ze heeft daar een vermogen voor over. 'Dat had ook aan de armen gegeven kunnen worden,' vinden sommigen. En terwijl Jezus altijd opkomt voor de armen en de verdrukten, komt Hij nu op voor deze vrouw. 'De armen zijn altijd bij jullie. Jullie kunnen weldaden bewijzen aan hen wanneer je maar wilt.' Gebruik niet het excuus van 'recht' als dekmantel om je eigen onrecht te maskeren. Dat kan je duur komen te staan.

Woensdag 27 maart

Lezing: Johannes 13:1-15

[1] Het was kort voor het pesachfeest. Jezus wist dat zijn tijd gekomen was en dat Hij uit de wereld terug zou keren naar de Vader. Hij had de mensen die Hem in de wereld toebehoorden lief, en zijn liefde voor hen zou tot het uiterste gaan. [2] Jezus en zijn leerlingen hielden een maaltijd. De duivel had intussen Judas, de zoon van Simon

Iskariot, ertoe aangezet om Jezus uit te leveren. [3] Jezus, die wist dat de Vader Hem alle macht had gegeven en dat Hij van God was gekomen en weer naar God terug zou gaan, [4] stond tijdens de maaltijd op. Hij legde zijn bovenkleed af, sloeg een linnen doek om [5] en goot water in een waskom. Hij begon de voeten van zijn leerlingen te wassen, en droogde ze af met de doek die Hij omgeslagen had. [6] Toen Hij bij Simon Petrus kwam, zei deze: 'U wilt toch niet mijn voeten wassen, Heer?' [7] Jezus antwoordde: 'Wat Ik doe, begrijp je nu nog niet, maar later zul je het wel begrijpen.' [8] 'O nee,' zei Petrus, 'mijn voeten zult U niet wassen, nooit!' Jezus zei: 'Als Ik ze niet mag wassen, kun je niet bij Mij horen.' [9] 'Dan niet alleen mijn voeten, Heer,' antwoordde Simon Petrus, 'maar ook mijn handen en mijn hoofd!' [10] Hierop zei Jezus: 'Wie gebaad heeft hoeft alleen nog zijn voeten te wassen, hij is al helemaal rein. Jullie zijn dus rein – maar niet allemaal.' [11] Hij wist namelijk wie Hem zou uitleveren, daarom zei Hij dat ze niet allemaal rein waren. [12] Toen Hij hun voeten gewassen had, deed Hij zijn bovenkleed aan en ging weer naar zijn plaats. 'Begrijpen jullie wat Ik gedaan heb?' vroeg Hij. [13] 'Jullie zeggen altijd "meester" en "Heer" tegen Mij, en terecht, want dat ben Ik ook. [14] Als Ik, jullie Heer en jullie meester, je voeten gewassen heb, moet je ook elkaars voeten wassen. [15] Ik heb een voorbeeld gegeven; wat Ik voor jullie heb gedaan, moeten jullie ook doen.'

Overdenking 'Voetwassing'

Mij ontroert het verhaal van de voetwassing. Ik zie de beelden voor me van paus Franciscus die ieder jaar op Witte Donderdag een bijzondere locatie uitkiest om de voeten van twaalf mensen te wassen. Hij zoekt gedetineerden op, of vluchtelingen, of mensen met een lichamelijke handicap. Ik zie ook de viering van de Wereldraad van Kerken voor me waarin de secretaris-generaal de voeten van een ander wast, en de uitnodiging die uitging naar aanwezigen om elkaar de voeten te wassen. Het fysieke ritueel confronteert ons met kwetsbaarheid. Dienen is niet eenvoudig, gediend te worden is nog moeilijker. Jezus doet een beroep op ons om in echte gelijkwaardigheid samen te leven en onderlinge afhankelijkheid te erkennen.

Donderdag 28 maart, Witte Donderdag

Lezing: Marcus 14:17-26

[17] Toen de avond was gevallen, kwam Hij met de twaalf. [18] Terwijl ze aanlagen voor de maaltijd, zei Jezus: 'Ik verzeker jullie: een van jullie, die met Mij eet, zal Mij uitleveren.' [19] Ze werden bedroefd en vroegen een voor een aan Hem: 'Ik ben het toch niet?' [20] Maar Hij zei tegen hen: 'Het is een van jullie twaalf, die met Mij uit dezelfde schaal eet. [21] Want de Mensenzoon zal heengaan zoals over Hem geschreven staat, maar wee de mens door wie de Mensenzoon uitgeleverd wordt: het zou beter voor hem zijn als hij nooit geboren was.' [22] Terwijl ze aten, nam Hij een brood, sprak het zegengebed uit, brak het brood, deelde het uit en zei: 'Neem hiervan,

dit is mijn lichaam.’ [23] En Hij nam een beker, sprak het dankgebed uit en gaf hun de beker, en allen dronken eruit. [24] Hij zei tegen hen: ‘Dit is mijn bloed, het bloed van het verbond, dat voor velen vergoten wordt. [25] Ik verzeker jullie: Ik zal niet meer van de vrucht van de wijnstok drinken, tot de dag dat Ik er opnieuw van zal drinken in het koninkrijk van God.’ [26] Nadat ze de lofzang hadden gezongen, vertrokken ze naar de Olijfberg.

Overdenking ‘Doe ik een medemens recht’

Jezus viert met zijn leerlingen Pesach, bevrijding uit het slavenbestaan. Deze maaltijd krijgt echter een volkomen nieuwe dimensie. Het brood wordt in de woorden van Jezus symbool voor zijn lichaam. Wijn wordt symbool voor zijn bloed. Jezus spreekt hardop uit dat hij door een tafelgenoot uitgeleverd zal worden aan degenen die hem willen doden. Jezus voegt eraan toe dat dat vooral kwaad berokkent aan degene die het verraad pleegt. De kern van het christelijk geloof ligt hier op tafel. Jezus leert kijken door de ogen van het slachtoffer. Zo roept Jezus op tot compassie. Hij toont dat wie een ander onrecht aandoet, slaaf is van duistere machten. Mij troost dit als ik onrecht zie of ervaar. Mij helpt het om kritisch naar mezelf te kijken: doe ik mijn medemens recht?

Vrijdag 29 maart, Goede Vrijdag

Lezing: Psalm 22:1-11,30-32

[1] Voor de koorleider. Op de wijs van De hinde van de dageraad. Een psalm van David.

[2] Mijn God, mijn God, waarom hebt U mij verlaten? U blijft ver weg en redt mij niet, ook al schreeuw ik het uit.

[3] ‘Mijn God!’ roep ik overdag, en U antwoordt niet, ’s nachts, en ik vind geen rust.

[4] U bent de Heilige, die op Israëls lofzangen troont.

[5] Op U hebben onze voorouders vertrouwd; zij hebben vertrouwd en U verlost hen,

[6] tot U geroepen en zij ontkwamen, op U vertrouwd en zij werden niet beschaamd.

[7] Maar ik ben een worm en geen mens, door iedereen versmaad, bij het volk veracht.

[8] Allen die mij zien, bespotten mij, ze schudden meewarig het hoofd:

[9] ‘Wend je tot de HEER! Laat Hij je verlossen, laat Hij je bevrijden, Hij houdt toch van je?’

[10] U hebt mij uit de buik van mijn moeder gehaald, mij aan haar borsten toevertrouwd,

[11] bij mijn geboorte vingen uw handen mij op, van de moederschoot af bent U mijn God.

[30] Wie op aarde in overvloed leven, zullen aanzitten en zich voor Hem buigen. Alle stervelingen zullen voor Hem knielen, allen die neerdalen in het graf.

[31] Een nieuw geslacht zal Hem dienen en aan de kinderen vertellen van de Heer;

[32] aan het volk dat nog geboren moet worden zal het verhalen van zijn gerechtigheid, om wat Hij heeft gedaan.

Overdenking 'Het lijden toont Gods trouw'

Al sta je met nog zoveel vertrouwen in het leven, soms kan het kwaad je zó nakomen dat je de wanhoop nabij bent. Iemand beschuldigt je ten onrechte. Je kind heeft verdriet. Je hoort over gruwelijk geweld. Op Goede Vrijdag horen we het verhaal van de kruisiging van Jezus. Het duister lijkt wél te overwinnen. Precies de angst die je soms voelt, als je kijkt naar wat er op aarde gaande is. Jezus zelf neemt de psalm van de verlatenheid in de mond. Als je Psalm 22 leest, zie je hoe in die psalm aan het eind een ommekeer plaatsvindt. De psalmdichter weet dat God zijn hulpgeroep hoort. In de diepste duisternis is God nog steeds aanwezig. Het lijden van Jezus toont ons uiteindelijk Gods trouw.

Het weekthema in de Petruskalender deze week is 'Stille Week'. Daarover schrijft Karin van den Broeke het volgende. Haar woorden hierover staan hieronder.

In de Stille Week horen we welke weg Jezus met God gaat. Wat een bijzondere week is dit. Alle pieken en dalen van een mensenleven worden erin weerspiegeld. Verwachtingsvol vooruit kijken met hoop en enthousiasme, omdat je gelooft dat alles góed komt op aarde. Al die stemmen op je weg, van de één die toegewijd meegaat, en de ander die sceptisch een andere koers kiest. De bittere teleurstelling van het verraad dat gepleegd wordt door iemand uit je eigen kring. De angstaanjagende ervaring dat jij ook zélf de afhaker kunt zijn. De verlamdende stilte die dát oproept. Om dan, na al het duister, na alle stilte, als uit het niets vandaan, te ervaren dat liefde blijft. In de Stille Week lijkt alles duister te worden. Totdat met Pasen blijkt dat de dood Jezus niet vast kan houden. Gods liefde leeft.



Ochtendgebeden week 14 (1 t/m 7 april)

We volgen het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé.

Maandag 1 april

Lezing: Romeinen 8:1-11

[1] Dus wie in Christus Jezus zijn, worden niet meer veroordeeld. [2] De wet van de Geest die in Christus Jezus leven brengt, heeft u immers bevrijd van de wet van de zonde en de dood. [3] Want waartoe de wet niet in staat was, machteloos als hij was door onze aardse natuur, dat heeft God tot stand gebracht. Vanwege de zonde heeft Hij zijn eigen Zoon als mens in dit zondige bestaan gestuurd; zo heeft Hij in dit bestaan met de zonde afgerekend, [4] opdat alles wat de wet eist in ons tot vervulling wordt

gebracht. Wij leven immers niet volgens aardse maatstaven, maar volgens die van de Geest. [5] Wie beheerst wordt door het aardse, streeft aardse zaken na, maar wie beheerst wordt door de Geest, streeft na wat de Geest wil. [6] Het aardse streven leidt tot de dood, maar het streven waartoe de Geest aanzet leidt tot leven en vrede. [7] Het aardse streven staat vijandig tegenover God, want het onderwerpt zich niet aan zijn wet en is daar ook niet toe in staat. [8] Wie beheerst wordt door het aardse, kan God niet behagen. [9] U daarentegen wordt beheerst door de Geest, want de Geest van God woont in u. Iemand die de Geest van Christus niet heeft, behoort Christus ook niet toe. [10] Als Christus echter in u leeft, is uw lichaam weliswaar door de zonde ten dode opgeschreven, maar de Geest schenkt u leven, omdat u door God rechtvaardig bent verklaard. [11] Want als de Geest van Hem die Jezus uit de dood heeft opgewekt in u woont, zal Hij die Christus heeft opgewekt ook uw sterfelijk lichaam levend maken door zijn Geest, die in u woont.

Overdenking

Als Christus niet was opgestaan uit de dood, dan zou hij nu niet onder ons aanwezig zijn. Hij zou een opmerkelijke persoonlijkheid uit de mensengeschiedenis gebleven zijn. Maar het zou niet mogelijk geweest zijn om gewaar te worden dat we met hem existentieel verbonden zijn en dat we met hem door gebed in direct contact staan.

Dinsdag 2 april

Lezing: Jesaja 26:19

[19] Jullie doden zullen herleven, de lijken opstaan. Ontwaak, jullie daar in het stof, en jubel! Uw dauw is een dauw die leven geeft, de aarde brengt haar schimmen weer tot leven.

Overdenking

Innerlijke vreugde en vrede zijn onvergeloofbare waarden om Christus te volgen. Angst en onrust kunnen het geloofsvertrouwen aan het wankelen brengen.

Woensdag 3 april

Lezing: Micha 6:6-8

[6] 'Wat kan ik de HEER aanbieden, waarmee hulde brengen aan de verheven God? Moet ik Hem tegemoet treden met brandoffers, zou Hij eenjarige stieren aanvaarden? [7] Kan ik Hem gunstig stemmen met duizenden rammen, met olie, stromend in tienduizend beken? Moet ik mijn eerstgeborene geven voor wat ik heb misdaan, de vrucht van mijn schoot voor mijn zondig leven?' [8] Er is jou, mens, gezegd wat goed

is, je weet wat de HEER van je wil: niets anders dan recht te doen, trouw te betrachten en nederig de weg te gaan van je God.

Overdenking

God onze Vader, in een allereenvoudigst gebed herinneren wij ons het woord van een gelovige tot Jezus: "Ik geloof, Heer, maar kom mijn ongeloof tot hulp." Ook op momenten dat er in ons iets van ongeloof blijft hangen, dan is er altijd nog uw barmhartigheid om ons vertrouwen een duwtje in de rug te geven.

Donderdag 4 april

Lezing: Matteüs 9:18-26

[18] Hij was nog niet uitgesproken of er kwam een vooraanstaand man naar hen toe die zich voor Hem neerwierp en zei: 'Mijn dochter is zojuist gestorven. Kom alstublieft en leg haar de hand op, dan zal ze weer leven.' [19] Jezus stond op en volgde hem met zijn leerlingen. [20] Plotseling naderde hen van achteren een vrouw die al twaalf jaar aan bloedverlies leed. Ze raakte de zoom van zijn mantel aan, [21] want ze dacht: Als ik alleen zijn mantel maar kan aanraken, zal ik genezen. [22] Jezus draaide zich om, en toen Hij de vrouw zag zei Hij: 'Houd moed, mijn dochter, uw geloof heeft u gered.' En vanaf dat moment was de vrouw genezen. [23] Aangekomen bij het huis van de man zag Jezus de fluitspelers en de luid weeklagende menigte [24] en Hij zei: 'Ga naar huis, het meisje is immers niet gestorven, ze slaapt.' Ze lachten Hem uit. [25] Nadat iedereen was weggestuurd, ging Hij naar binnen. Hij pakte het meisje bij de hand, en ze stond op. [26] Dit verhaal verspreidde zich in de hele omgeving.

Overdenking

Zij die in hun jeugd de dood van nabij hebben meegemaakt, weten dat méér nog dan het lichaam, allereerst ons intieme ik genezing nodig heeft. Wanneer je als kind of jongere veel erge dingen hebt meegemaakt, dan durf je het vaak eerder aan om risico's te nemen voor het evangelie. Vertrouwen is dan dichtbij...

Vrijdag 5 april

Lezing: 1 Korintiërs 10:12-13

[12] Laat daarom iedereen die denkt dat hij stevig overeind staat, oppassen dat hij niet valt. [13] U hebt geen beproevingen te doorstaan die niet voor mensen te dragen zijn. God is trouw en zal niet toestaan dat u boven uw krachten wordt beproefd: Hij geeft u mét de beproeving ook de uitweg, zodat u haar kunt doorstaan.

Overdenking

Het kan gebeuren dat wij Christus Jezus vragen: "Wat is er toch met mij aan de hand? Waarom deze momenten van wankelend geloof? Ik ben op zoek naar u, maar hoe kan het dan toch gebeuren dat allerlei denkbbeelden die vreemd zijn aan het evangelie in mijn hoofd rondspoken? Kunt u me uitleggen hoe ik in mekaar zit?"

Zaterdag 6 april

Lezing: Lucas 9:1-6

[1] Hij riep de twaalf bij zich en gaf hun macht en gezag over alle demonen, en de kracht om ziekten te genezen. [2] Daarna zond Hij hen uit om het koninkrijk van God te verkondigen en zieken te genezen. [3] Hij zei tegen hen: 'Neem niets mee voor onderweg, geen stok, geen reistas, geen brood en geen geld, en ook geen extra kleren. [4] Blijf in het huis waar je onderdak hebt gevonden tot je van daar weer verdergaat. [5] Als ze jullie niet willen ontvangen, ga dan weg uit die stad en schud het stof van je voeten als getuigenis tegen hen.' [6] Ze gingen op weg en trokken van de ene plaats naar de andere, terwijl ze het goede nieuws verkondigden en overal zieken genazen.

Overdenking

Laten we ons niet bezorgd maken als onze mensentaal bij het bidden moeite heeft om met woorden uit te drukken wat er in ons diepste zelf leeft. Bij God verstillen lichaam, ziel en geest in een gebed van totale stilte.

Zondag 7 april

Lezing: Johannes 20:19-31

[19] Op de avond van die eerste dag van de week waren de leerlingen bij elkaar; uit angst voor de Joden hadden ze de deuren op slot gedaan. Jezus kwam in hun midden staan en zei: 'Vrede zij met jullie!' [20] Na deze woorden toonde Hij hun zijn handen en zijn zij. De leerlingen waren blij omdat ze de Heer zagen. [21] Nog eens zei Jezus: 'Vrede zij met jullie! Zoals de Vader Mij heeft uitgezonden, zo zend Ik jullie uit.' [22] Na deze woorden blies Hij over hen heen en zei: 'Ontvang de heilige Geest. [23] Als jullie iemands zonden vergeven, dan zijn ze vergeven; vergeven jullie ze niet, dan zijn ze niet vergeven.' [24] Een van de twaalf, Tomas (dat is Didymus, 'tweeling'), was er niet bij toen Jezus kwam. [25] Toen de andere leerlingen hem vertelden: 'Wij hebben de Heer gezien!' zei hij: 'Alleen als ik de wonden van de spijkers in zijn handen zie en met mijn vingers kan voelen, en als ik mijn hand in zijn zij kan leggen, zal ik het geloven.' [26] Een week later waren de leerlingen weer bij elkaar en Tomas was er nu ook bij. Terwijl de deuren op slot zaten, kwam Jezus in hun midden staan. 'Vrede zij met jullie!' zei Hij, [27] en daarna richtte Hij zich tot Tomas: 'Leg je vingers hier en kijk naar mijn handen,

en leg je hand in mijn zij. Wees niet langer ongelovig, maar geloof.’ [28] Tomas antwoordde: ‘Mijn Heer, mijn God!’ [29] Jezus zei tegen hem: ‘Omdat je Me gezien hebt, geloof je. Gelukkig zijn zij die niet zien en toch geloven.’ [30] Jezus heeft in het bijzijn van zijn leerlingen nog veel meer tekenen verricht, die niet in dit boek staan, [31] maar deze zijn opgeschreven opdat u gelooft dat Jezus de messias is, de Zoon van God, en opdat u door te geloven leven ontvangt door zijn naam.

Overdenking

Jezus, vreugde van ons hart, u blijft ons terzijde staan als iemand die ons helpt met uw eenvoud van hart. U staat ons terzijde als de Opgestane. U wilt niet dat wij lauw in ons geloof staan, maar ons geloof moet ons doen opleven. En telkens wanneer de afstand tussen ons groter dreigt te worden, nodigt u ons uit uw aanwezigheid in ons te herontdekken. Immers u bent in elke mens, zonder uitzondering, aanwezig.



Ochtendgebeden week 15 (8 t/m 14 april)

We volgen het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé.

Maandag 8 april

Lezing: Lucas 1:39-56

[39] Kort daarop reisde Maria in grote haast naar het bergland, naar een stad in Juda, [40] waar ze het huis van Zacharias binnenging en Elisabet begroette. [41] Toen Elisabet de groet van Maria hoorde, sprong het kind op in haar schoot; ze werd vervuld van de heilige Geest [42] en riep luid: ‘De meest gezegende ben je van alle vrouwen, en gezegend is de vrucht van je schoot! [43] Wie ben ik dat de moeder van mijn Heer naar mij toe komt? [44] Toen ik je groet hoorde, sprong het kind van vreugde op in mijn schoot. [45] Gelukkig is zij die gelooft heeft dat de woorden van de Heer in vervulling zullen gaan.’ [46] Maria zei: ‘Mijn ziel prijst en looft de Heer, [47] mijn hart juicht om God, mijn redder: [48] Hij heeft oog gehad voor mij, zijn minste dienaar. Alle geslachten zullen mij voortaan gelukkig prijzen, [49] ja, grote dingen heeft de Machtige voor mij gedaan, heilig is zijn naam. [50] Barmhartig is Hij, van geslacht op geslacht, voor al wie Hem vereert. [51] Hij toont zijn macht en de kracht van zijn arm en drijft uiteen wie zich verheven wanen, [52] heersers stoot Hij van hun troon en wie gering is geeft Hij aanzien. [53] Wie honger heeft overlaadt Hij met gaven, maar rijken stuurt Hij weg met lege handen. [54-55] Hij trekt zich het lot aan van Israël, zijn dienaar, zoals Hij aan onze voorouders heeft beloofd: Hij herinnert zich zijn barmhartigheid jegens Abraham en zijn nageslacht, tot in eeuwigheid.’ [56] Maria bleef ongeveer drie maanden bij haar, en ging toen terug naar huis.

Overdenking

De avond van zijn opstanding vergezelt Jezus twee van zijn leerlingen, die op weg zijn naar het dorp Emmaüs. Maar zij beseffen niet dat het de Opgestane is, die met hen meeloopt.

Er zijn ogenblikken in het leven waarop het besef uit het bewustzijn verdwijnt dat de Opgestane ons door de heilige Geest begeleidt op onze levensweg. Of wij hem herkennen of niet, hij is er. Zelfs wanneer het tegendeel lijkt.

Dinsdag 9 april

Lezing: Psalm 145

[1] Een loflied van David. U, mijn God en koning, wil ik roemen, uw naam prijzen tot in eeuwigheid.

[2] Elke dag opnieuw wil ik U prijzen, uw naam loven tot in eeuwigheid:

[3] 'Groot is de HEER, Hem komt alle lof toe, zijn grootheid is niet te doorgronden.'

[4] Laat geslacht na geslacht uw schepping bezingen, uw machtige daden verkondigen.

[5] Laten zij spreken over de glorie van uw majesteit, ook ik wil uw wonderen bekendmaken.

[6] Laten zij getuigen van uw geduchte daden, ook ik wil van uw grootheid vertellen.

[7] Laten zij de roem van uw goedheid verbreiden, uw gerechtigheid bejubelen:

[8] 'Genadig en liefdevol is de HEER, Hij blijft geduldig en groot is zijn trouw.

[9] Goed is de HEER voor alles en allen, Hij ontfermt zich over heel zijn schepping.'

[10] Laten al uw schepselen U loven, HEER, en uw getrouwen U prijzen.

[11] Laten zij getuigen van de luister van uw koningschap, spreken over uw machtige werken,

[12] aan de stervelingen uw machtige daden verkondigen, de glorie en de glans van uw koningschap:

[13] 'Uw koningschap omspant de eeuwen, uw heerschappij omvat alle geslachten.'

[14] 'Een steun is de HEER voor wie is gevallen, wie gebukt gaat richt Hij op.

[15] Allen zien hoopvol naar U uit, U geeft voedsel, op de juiste tijd.

[16] Gul is uw hand geopend, U vervult het verlangen van alles wat leeft.

[17] Rechtvaardig is de HEER in alles wat Hij doet, heel zijn schepping blijft Hij trouw.

[18] Allen die Hem aanroepen is de HEER nabij, die Hem roepen in vast vertrouwen.

[19] Hij vervult het verlangen van wie Hem eren, Hij hoort hun klacht en komt te hulp.

[20] De HEER waakt over wie Hem liefhebben, maar goddelozen vaagt Hij weg.'

[21] Laat zó mijn mond de lof spreken van de HEER, en alles wat leeft zijn heilige naam prijzen, tot in eeuwigheid.

Overdenking

Als wij in de eenvoud van het geloof zouden begrijpen dat Christus, de Opgestane, vóór alles gemeenschap is... Hij is niet gekomen om een nieuwe religie te stichten, maar om ieder mens het wonder van-het-zich-één-voelen met zijn lichaam, zijn Kerk, aan te bieden.

Woensdag 10 april

Lezing: Lucas 12:22-31

[22] Hij zei tegen zijn leerlingen: 'Daarom zeg Ik jullie: maak je geen zorgen over je leven, over wat je zult eten of drinken, noch over je lichaam, over wat je zult aantrekken. [23] Want het leven is meer dan voedsel en het lichaam meer dan kleding. [24] Kijk naar de raven: ze zaaien niet en oogsten niet, ze hebben geen voorraadkamer en geen schuur, het is God die ze voedt. Hoeveel meer zijn jullie niet waard dan de vogels! [25] Wie van jullie kan door zich zorgen te maken één dag aan zijn levensduur toevoegen? [26] Als jullie dus zelfs het geringste al niet kunnen, waarom maken jullie je dan zorgen over de rest? [27] Kijk naar de lelies, kijk hoe ze groeien. Ze werken niet en weven niet. Ik zeg jullie: zelfs Salomo ging in al zijn luister niet gekleed als een van hen. [28] Als God het groen dat vandaag nog op het veld staat en morgen in de oven gegooit wordt al met zoveel zorg kleedt, met hoeveel meer zorg zal Hij jullie dan niet kleden, kleingelovigen? [29] Ook jullie moeten je niet druk maken over wat je zult eten en wat je zult drinken, jullie moeten je niet door zorgen laten kwellen. [30] De volken van deze wereld jagen die dingen na, maar jullie Vader weet dat je ze nodig hebt. [31] Zoek liever zijn koninkrijk, en die andere dingen zullen je erbij gegeven worden.

Overdenking

Opgestane Jezus, in het leven dat nooit eindigt, ontvangt u hen die ons zijn vóórgegaan. Zij zien reeds het onzienlijke. Soms zijn de doden ons zo nabij. U houdt nog meer van ons op momenten van verdriet en pijn. Door uw heilige Geest brengt u troost en laat u ons hart tot rust komen.

Donderdag 11 april

Lezing: Johannes 16:12-15

[12] Ik heb jullie nog veel meer te zeggen, maar jullie kunnen het nog niet verdragen. [13] De Geest van de waarheid zal jullie, wanneer Hij komt, de weg wijzen naar de volle

waarheid. Hij zal niet namens zichzelf spreken, maar Hij zal zeggen wat Hij hoort en jullie bekendmaken wat komen gaat. [14] Door jullie bekend te maken wat Hij van Mij heeft, zal Hij Mij eren. [15] Alles wat van de Vader is, is van Mij – daarom heb Ik gezegd dat Hij alles wat Hij jullie bekend zal maken, van Mij heeft.

Overdenking

Hoeveel mannen en vrouwen denken niet dat zij nooit genoeg doen voor degenen die hun zijn toevertrouwd! Zij veroordelen zichzelf. Zouden zij dan het woord van Johannes vergeten zijn: “Zelfs als ons hart ons veroordeelt: God is groter dan ons hart”?

Vrijdag 12 april

Lezing: Marcus 8:27-35

[27] Jezus vertrok met zijn leerlingen naar de dorpen in de buurt van Caesarea Filippi. Onderweg vroeg Hij aan zijn leerlingen: ‘Wie zeggen de mensen dat Ik ben?’ [28] Ze antwoordden: ‘Johannes de Doper, en anderen zeggen Elia, en weer anderen zeggen dat U een van de profeten bent.’ [29] Toen vroeg Hij hun: ‘En jullie, wie zeggen jullie dat Ik ben?’ Petrus antwoordde: ‘U bent de messias.’ [30] Hij verbood hun uitdrukkelijk om met iemand hierover te spreken. [31] Hij begon hun te leren dat de Mensenzoon veel zou moeten lijden en door de oudsten van het volk, de hogepriesters en de schriftgeleerden verworpen zou worden, en dat Hij gedood zou worden, maar drie dagen later zou opstaan; [32] Hij sprak hierover in alle openheid. Toen nam Petrus Hem apart en begon Hem fel terecht te wijzen. [33] Maar Hij draaide zich om, keek zijn leerlingen aan en wees Petrus streng terecht met de woorden: ‘Ga terug, Satan, achter Mij! Jij denkt niet aan wat God wil, maar alleen aan wat mensen willen.’ [34] Hij riep de menigte samen met de leerlingen bij zich en zei: ‘Wie achter Mij aan wil komen, moet zichzelf verloochenen, zijn kruis op zich nemen en Mij volgen. [35] Want ieder die zijn leven wil behouden, zal het verliezen, maar wie zijn leven verliest omwille van Mij en het evangelie, zal het behouden.

Overdenking

Wie zal zijn ogen openen voor de nood van onschuldigen: kinderen die getekend zijn omdat ze geen liefde meer krijgen en in de steek zijn gelaten; en ook ouderen die, na jaren ploeteren, niet meer meetellen en zo terechtkomen in een situatie van maatschappelijke eenzaamheid? Wie snelt hen tegemoet?

Zaterdag 13 april

Lezing: 1 Johannes 1:1-7

[1] Wat er was vanaf het begin, wat wij gehoord hebben, wat wij met eigen ogen gezien en aanschouwd hebben, wat onze handen hebben aangeraakt, dat verkondigen wij: het Woord dat leven is. [2] Het leven is verschenen, wij hebben het gezien en getuigen ervan, we verkondigen u het eeuwige leven, dat bij de Vader was en aan ons verschenen is. [3] Wat wij gezien en gehoord hebben, verkondigen we ook aan u, opdat ook u met ons verbonden bent. En verbonden zijn met ons is verbonden zijn met de Vader en met zijn Zoon Jezus Christus. [4] We schrijven u deze brief om onze vreugde volkomen te maken. [5] Dit is wat wij Hem hebben horen verkondigen en wat we u verkondigen: God is licht, er is in Hem geen spoor van duisternis. [6] Als we zeggen dat we met Hem verbonden zijn terwijl we onze weg in het duister gaan, liegen we en leven we niet volgens de waarheid. [7] Maar gaan we onze weg in het licht, zoals Hijzelf in het licht is, dan zijn we met elkaar verbonden en reinigt het bloed van Jezus, zijn Zoon, ons van alle zonde.

Overdenking

God maakt van ons levende tekens van Christus. Door het evangelie begrijpen wij dat hij ons oproept om zó te leven dat we een vonk van Gods liefde aan anderen doorgeven.

Zondag 14 april

Lezing: Lucas 24:35-48

[35] De twee leerlingen vertelden wat er onderweg gebeurd was en hoe Hij zich aan hen kenbaar had gemaakt door het breken van het brood. [36] Terwijl ze nog aan het vertellen waren, kwam Jezus zelf in hun midden staan en zei: 'Vrede zij met jullie.' [37] Verbijsterd en door angst overmand, meenden ze een geest te zien. [38] Maar Hij zei tegen hen: 'Waarom zijn jullie zo ontzet en waarom zijn jullie ten prooi aan twijfel?' [39] Kijk naar mijn handen en voeten, Ik ben het zelf! Raak Me aan en kijk goed, want een geest heeft geen vlees en beenderen zoals jullie zien dat Ik heb.' [40] Daarna toonde Hij hun zijn handen en zijn voeten. [41] Omdat ze het van vreugde nog niet konden geloven en stomverbaasd waren, vroeg Hij hun: 'Hebben jullie hier iets te eten?' [42] Ze gaven Hem een stuk geroosterde vis. [43] Hij nam het aan en at het voor hun ogen op. [44] Hij zei tegen hen: 'Toen Ik nog bij jullie was, heb Ik tegen jullie gezegd dat alles wat in de Wet van Mozes, bij de Profeten en in de Psalmen over Mij geschreven staat in vervulling moest gaan.' [45] Daarop maakte Hij hun verstand ontvankelijk voor het begrijpen van de Schriften. [46] Hij zei tegen hen: 'Er staat geschreven dat de messias zal lijden en sterven, maar dat Hij op de derde dag zal opstaan uit de dood, [47-48] en dat in zijn naam alle volken opgeroepen zullen worden om tot inkeer te komen, opdat hun zonden worden vergeven. Jullie zullen hiervan getuigenis afleggen, te beginnen in Jeruzalem.'

Overdenking

Christus, als u ons, zoals in het evangelie, vraagt: "Heb je mij lief?", stamelen wij ons antwoord: "U weet, Christus, dat ik u liefheb, misschien niet zoals ik zou willen, maar ik heb u lief."



Ochtendgebeden week 16 (15 t/m 21 april)

We volgen het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé.

Maandag 15 april

Lezing: Matteüs 5:13-16

[13] Jullie zijn het zout van de aarde. Maar als het zout zijn smaak verliest, hoe kan het dan weer zout worden gemaakt? Het dient nergens meer voor, het wordt weggegooid en vertrapt. [14] Jullie zijn het licht voor de wereld. Een stad die op een berg ligt, kan niet verborgen blijven. [15] Je steekt ook geen lamp aan om hem vervolgens onder een korenmaat weg te zetten, nee, je zet hem op een standaard, zodat hij licht geeft voor ieder die in huis is. [16] Zo moet jullie licht schijnen voor de mensen, zodat zij jullie goede daden kunnen zien en eer bewijzen aan jullie Vader in de hemel.

Overdenking

Meegaan met Christus in zijn paasmysterie, het kan niet anders of dat geeft ons rust en blijdschap, zelfs als we het zeer moeilijk hebben. Bij intens lijden en verdriet kan het hart breken, maar het zal niet verbitterd raken.

Dinsdag 16 april

Lezing: 1 Petrus 5:6-11

[6] Onderwerp u dus nederig aan Gods grote macht, dan zal Hij u op de bestemde tijd verheffen. [7] Leg de last van uw zorgen op Hem, want u ligt Hem na aan het hart. [8] Wees waakzaam, wees op uw hoede, want uw vijand, de duivel, zwerft rond als een brullende leeuw, op zoek naar een prooi. [9] Stel u tegen hem tweemaal, gesterkt door uw geloof, in het besef dat uw broeders en zusters, waar ook ter wereld, hetzelfde lijden moeten doorstaan. [10] Maar al moet u nog korte tijd lijden, God, de bron van alle genade, die u geroepen heeft om in Christus deel te krijgen aan zijn eeuwige luister,

Hij zal u sterk en krachtig maken, zodat u staande zult blijven en niet zult wankelen.
[11] Hem komt de macht toe, tot in eeuwigheid. Amen.

Overdenking

Als een mens ontvankelijk is voor de schoonheid van de schepping, kan hij plotseling bevangen raken door ontroering, al was het maar ten dele. Contemplatief zijn, is dat niet die innerlijke gesteldheid waardoor je je laat raken door verwondering over de liefde die je ervaart en over de tijdloze schoonheid van God die in je leeft?

Woensdag 17 april

Lezing: Jesaja 28:16-17

[16] Maar dit zegt God, de HEER: Ik leg in Sion een fundament met een uitgelezen grondsteen, een kostbare hoeksteen. Wie vertrouwen heeft, vlucht niet weg. [17] Ik zal het recht als meetlint hanteren en de gerechtigheid als schietlood. De hagel vernietigt de schuilhoek van je bedrog, het water spoelt jullie schuilplaats weg.

Overdenking

God, u bént liefde; waarom zouden wij wachten tot ons hart omgevormd is om tot u te komen? U bent het die het omvormt. Juist wanneer wij lichamelijk of geestelijk pijn lijden, zorgt u ervoor dat wij één kunnen worden met u. Ons hart gaat dan open in lofzang voor u.

Donderdag 18 april

Lezing: Matteüs 20:20-28

[20] Daarop kwam de moeder van de zonen van Zebedeüs met haar zonen naar Hem toe. Ze wierp zich voor Hem neer om Hem om een gunst te vragen. [21] Hij vroeg haar: 'Wat wilt u?' Ze antwoordde: 'Beloof me dat deze twee zonen van mij in uw koninkrijk naast U mogen zitten, de een rechts van U en de ander links.' [22] Maar Jezus zei hun: 'Jullie weten niet wat je vraagt. Kunnen jullie de beker drinken die Ik zal moeten drinken?' 'Ja, dat kunnen wij,' antwoordden ze. [23] Toen zei Hij: 'Uit mijn beker zullen jullie inderdaad drinken, maar wie er rechts en links van Mij zullen zitten kan Ik niet bepalen, die plaatsen behoren toe aan hen voor wie mijn Vader ze heeft bestemd.' [24] Toen de andere leerlingen hiervan hoorden, namen ze het de beide broers kwalijk. [25] Jezus riep hen bij zich en zei: 'Jullie weten dat heersers hun volken onderdrukken en dat leiders hun macht misbruiken. [26] Zo mag het bij jullie niet gaan. Wie van jullie de belangrijkste wil zijn, moet dienaar van de anderen zijn, [27] en wie van jullie de eerste wil zijn, moet slaaf van de anderen zijn – [28] zoals de Mensenzoon niet

gekomen is om gediend te worden, maar om te dienen en zijn leven te geven als losgeld voor velen.'

Overdenking

Een gelovige uit Bangladesh sprak over mensen uit zijn omgeving die niets van Christus weten. Hij zei: "Als het vuur van Gods liefde in ons brandt, stralen wij het dan niet uit naar mensen om ons heen, zonder dat wij dat beseffen?"

Vrijdag 19 april

Lezing: 2 Korintiërs 8:1-4

[1] Broeders en zusters, wij willen u niet onthouden wat Gods genade tot stand heeft gebracht in de gemeenten van Macedonië: [2] ze zijn door ellende zwaar op de proef gesteld maar zijn toch, vervuld van een overstelpende vreugde en ondanks hun grote armoede, zeer vrijgevig. [3] Ik verzeker u dat ze naar vermogen hebben gegeven, ja zelfs boven hun vermogen. [4] Uit eigen beweging hebben ze ons dringend verzocht mee te mogen doen aan de collecte om de heiligen in Jeruzalem te ondersteunen.

Overdenking

Tijdens zijn leven op aarde had Jezus het nodig dat een menselijke stem hem zei: "U weet dat ik van u houd." Tot driemaal toe vraagt hij aan Petrus: "Heb jij mij lief?" Christus stelt aan iedereen deze zelfde oeroude en telkens weer nieuwe vraag: "Heb jij mij lief?" En aan ieder vraagt hij aandacht te hebben voor hen die hij ons toevertrouwt.

Zaterdag 20 april

Lezing: Handelingen 11:21-23

[21] De hand van de Heer steunde hen, zodat veel mensen tot geloof kwamen en zich bekeerden tot de Heer. [22] Het nieuws over hun optreden bereikte de gemeente in Jeruzalem, waar men besloot Barnabas naar Antiochië te zenden. [23] Toen hij daar was aangekomen en zag wat God in zijn goedgunstigheid had bewerkt, verheugde hij zich en spoorde hij iedereen aan om standvastig te zijn en trouw te blijven aan de Heer.

Overdenking

Bij stilte en vrede in jouw hart zul je de oproep tot menselijke solidariteit altijd blijven horen. Deze komt rechtstreeks uit het evangelie.

Zondag 21 april

Lezing: 1 Johannes 3:1-3

[1] Bedenk toch hoe groot de liefde is die de Vader ons heeft geschonken! Wij worden kinderen van God genoemd, en dat zijn we ook. Dat de wereld ons niet kent, komt doordat de wereld Hem niet kent. [2] Geliefde broeders en zusters, wij zijn nu al kinderen van God. Wat we zullen zijn is nog niet geopenbaard, maar we weten dat we aan Hem gelijk zullen zijn wanneer Hij zal verschijnen, want dan zien we Hem zoals Hij is. [3] Ieder die dit vol vertrouwen van Hem verwacht maakt zich rein, zoals ook Jezus rein is.

Overdenking

Heilige Geest, mysterievol in ons aanwezig, van u komt een zachte bries die onze ziel verkoeling geeft. En iets onverwachts doet zich voor: wij gaan weer verder op onze levensweg die leidt van twijfel naar de helderheid van uw licht.



Ochtendgebeden week 17 (22 t/m 28 april)

We volgen het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé.

Maandag 22 april

Lezing: Psalm 37

- [1] Van David. Erger je niet aan slechte mensen, wees niet jaloers op wie kwaad doen,
- [2] zij verdorren snel als gras, zij verwelken als het jonge groen.
- [3] Vertrouw op de HEER en doe het goede, bewoon het land en leef er veilig.
- [4] Zoek je geluk bij de HEER, Hij zal geven wat je hart verlangt.
- [5] Leg je leven in de handen van de HEER, vertrouw op Hem, Hij zal dit voor je doen:
- [6] het recht zal dagen als het morgenlicht, de gerechtigheid stralen als de middagzon.
- [7] Blijf kalm en wacht op de HEER, erger je niet aan wie slaagt in het leven, aan wie met list te werk gaat.
- [8] Wind je niet op, laat je woede varen, erger je niet, dat brengt maar onheil.
- [9] Slechte mensen worden verdelgd, wie hopen op de HEER, zullen het land bezitten.
- [10] Nog even, en verdwenen is de zondaar, je kijkt waar hij is, maar vindt hem niet.
- [11] Wie nederig zijn, zullen het land bezitten en gelukkig leven in overvloed en vrede.
- [12] De zondaar belaagt de rechtvaardige met een grijns op zijn gezicht.
- [13] Maar de Heer lacht hem uit en ziet de dag al van zijn ondergang.

[14] Zondaars trekken hun zwaard en spannen hun boog, om zwakken en armen te doden, om af te slachten wie eerlijk hun weg gaan.

[15] Maar het zwaard dringt in hun eigen hart en hun bogen worden gebroken.

[16] Beter het weinige dat een rechtvaardige heeft dan de rijkdom van talloze zondaars.

[17] De macht van de zondaars wordt gebroken, maar de HEER zal de rechtvaardigen steunen.

[18] De HEER trekt zich het lot van onschuldigen aan, hun bezit blijft voor eeuwig behouden.

[19] Zij worden niet teleurgesteld in kwade dagen, in tijden van hongersnood worden zij verzadigd.

[20] De zondaars zullen ten onder gaan, de vijanden van de HEER verdwijnen als bloemen in het veld, verdwijnen als rook.

[21] De zondaar vraagt te leen en brengt niet terug, de rechtvaardige geeft, uit mededogen.

[22] Gods gezegenden zullen het land bezitten, de vervloekten worden verdelgd.

[23] Wie de HEER welgevallig is, mag zijn weg gaan met vaste tred.

[24] Al komt hij ten val, hij blijft niet liggen, want de HEER richt hem op.

[25] Ooit was ik jong, nu ben ik oud, en nooit zag ik dat een rechtvaardige werd verlaten, nooit zag ik zijn kinderen zoeken naar brood;

[26] hij is vol mededogen en leent uit, elke dag, en zijn nageslacht is een bron van zegen.

[27] Mijd het kwade en doe het goede, en je zult voor eeuwig wonen in het land,

[28] want de HEER heeft gerechtigheid lief, wie Hem trouw zijn, verlaat Hij niet. Zij blijven voor eeuwig behouden, maar het nageslacht van zondaars wordt verdelgd.

[29] De rechtvaardigen zullen het land bezitten en het bewonen, hun leven lang.

[30] De mond van de rechtvaardige spreekt wijsheid, zijn tong spreekt gerechtigheid,

[31] hij draagt de wet van God in zijn hart en zijn voeten struikelen niet.

[32] De zondaar loert op de rechtvaardige en zoekt een kans om hem te doden,

[33] maar de HEER laat zijn dienaar niet los: wordt hij aangeklaagd, vrijspraak zal volgen.

[34] Vestig je hoop op de HEER en blijf op de weg die Hij wijst, Hij zal je aanzien geven en grondbezit, je zult beleven dat zondaars worden verdelgd.

[35] Ik heb een zondaar gezien, een uitbouter, hij groeide uit als een woekerende laurier;

[36] op een dag was hij verdwenen, ik zocht hem en ik vond hem niet.

[37] Zie de onschuldigen, kijk naar de oprechten: wie vredelievend zijn hebben de toekomst.

[38] Maar zondaars worden verdelgd, er is geen toekomst voor een slecht mens.

[39] De rechtvaardigen vinden redding bij de HEER, Hij is hun toevlucht in tijden van nood.

[40] De HEER heeft hen altijd geholpen en bevrijd, Hij bevrijdt hen ook nu van de zondaars, Hij redt hen, want zij schuilen bij Hem.

Overdenking

“Daar waar liefde is, is God aanwezig.” Laten wij ons hoofd niet breken door steeds maar verontrust te raken als wij dat niet zo ervaren. Daar waar wij mededogen tussen mensen ervaren, daar is God in al zijn volheid aanwezig.

Dinsdag 23 april

Lezing: 2 Tessalonicenzen 3:1-5

[1] Voor het overige, broeders en zusters, bid voor ons. Bid dat het woord van de Heer zich elders even snel verspreidt en evenzeer geprezen wordt als bij u. [2] Bid ook dat wij worden behoed voor slechte en kwaadaardige mensen, want niet iedereen is betrouwbaar. [3] Maar de Heer is trouw, Hij zal u kracht geven en u tegen het kwaad beschermen. [4] De Heer geeft ons het vertrouwen dat u doet wat wij u opdragen en dat zult blijven doen. [5] Moge de Heer uw hart richten op de liefde voor God en de standvastige trouw aan Christus.

Overdenking

Als een minderwaardigheidscomplex ons dwarszit, kunnen wij tot onze verbazing ontdekken: je hoeft niet iemand te zijn naar wie men opkijkt, noch hoeft je iemand te zijn die zich met veel flair door het leven beweegt; dat alles geeft geen echte levensvervulling. Wat echt telt, dat is liefde die welgemeend is.

Woensdag 24 april

Lezing: Daniël 3:51-90 (A:65-67)

[51] Toen hieven de mannen tezamen een loflied aan en verheerlijkten en prezen God vanuit de oven met deze woorden: [52] Geloofd zijt Gij, Heer, God van onze voorvaderen, geprezen en hooggeroemd in eeuwigheid. Geloofd zij uw glorievolle en heilige Naam, hooggeprezen en hooggeroemd in eeuwigheid. [53] Geloofd zijt Gij in uw heilige en glorievolle tempel, hooggeprezen en hooggeroemd in eeuwigheid. [54] Geloofd zijt Gij die op de kerubs troont en de afgronden doorschouwt, hooggeprezen en hooggeroemd in eeuwigheid. [55] Geloofd zijt Gij op uw koninklijke troon, hooggeprezen en hooggeroemd in eeuwigheid. [56] Geloofd zijt Gij in het

firmament van de hemel geprezen en hooggeroemd in eeuwigheid. [57] Loof de Heer, al zijn werken prijs en roem Hem zeer in eeuwigheid. [58] Hemelen, loof de Heer prijs en roem Hem zeer in eeuwigheid. [59] Engelen van de Heer, loof de Heer prijs en roem Hem zeer in eeuwigheid. [60] Al het water boven de hemel, loof de Heer prijs en roem Hem zeer in eeuwigheid. [61] Heel het hemelse heer, loof de Heer, prijs en roem Hem zeer in eeuwigheid. [62] Zon en maan, loof de Heer, prijs en roem Hem zeer in eeuwigheid. [63] Sterren aan de hemel, loof de Heer, prijs en roem Hem zeer in eeuwigheid. [64] Regen en dauw, loof de Heer, prijs en roem Hem zeer in eeuwigheid. [65] Alle winden, loof de Heer, prijs en roem Hem zeer in eeuwigheid. [66] Vuur en hitte, loof de Heer, prijs en roem Hem zeer in eeuwigheid. [67] Koude en vorst, loof de Heer, prijs en roem Hem zeer in eeuwigheid. [68] Dauw en sneeuwjacht, loof de Heer, prijs en roem Hem zeer in eeuwigheid. [69] Ijs en koude, loof de Heer, prijs en roem Hem zeer in eeuwigheid. [70] Rijk en sneeuw, loof de Heer, prijs en roem Hem zeer in eeuwigheid. [71] Nachten en dagen, loof de Heer, prijs en roem Hem zeer in eeuwigheid. [72] Licht en duisternis, loof de Heer, prijs en roem Hem zeer in eeuwigheid. [73] Bliksems en wolken, loof de Heer, prijs en roem Hem zeer in eeuwigheid. [74] Aarde, loof de Heer, prijs en roem Hem zeer in eeuwigheid. [75] Bergen en heuvelen, loof de Heer, prijs en roem Hem zeer in eeuwigheid. [76] Al wat op aarde groeit, loof de Heer, prijs en roem Hem zeer in eeuwigheid. [77] Bronnen, loof de Heer, prijs en roem Hem zeer in eeuwigheid. [78] Zeeën en stromen, loof de Heer, prijs en roem Hem zeer in eeuwigheid. [79] Zeemonsters en al wat in het water leeft, loof de Heer, prijs en roem Hem zeer in eeuwigheid. [80] Alle vogels in de lucht, loof de Heer, prijs en roem Hem zeer in eeuwigheid. [81] Alle wilde en tamme dieren, loof de Heer, prijs en roem Hem zeer in eeuwigheid. [82] Mensen, loof de Heer, prijs en roem Hem zeer in eeuwigheid. [83] Israël, loof de Heer, prijs en roem Hem zeer in eeuwigheid. [84] Priesters, loof de Heer, prijs en roem Hem zeer in eeuwigheid. [85] Tempeldienaren, loof de Heer, prijs en roem Hem zeer in eeuwigheid. [86] Rechtvaardigen, loof de Heer met hart en ziel, prijs en roem Hem zeer in eeuwigheid. [87] Vromen en nederigen van hart, loof de Heer, prijs en roem Hem zeer in eeuwigheid. [88] Chananja, Azarja, Misaël, loof de Heer, prijs en roem Hem zeer in eeuwigheid, want Hij heet ons ontrukkt aan de onderwereld en ons gered uit de greep van de dood; Hij heeft ons bevrijd uit de laaiende oven en verlost van het vuur. [89] Dank de Heer, want Hij is goed, en zijn barmhartigheid duurt eeuwig. [90] Allen die de Heer vreest, loof de God der goden, prijs en dankt Hem, want zijn barmhartigheid duurt eeuwig.'

Overdenking

Jezus, onze vreugde, als wij in stilte bidden, zonder woorden, is alleen al het verlangen naar uw aanwezigheid een begin van geloof. En er wellen bronnen op in ons leven: goedheid en belangeloosheid die door de heilige Geest geïnspireerd worden.

Donderdag 25 april

Lezing: Marcus 9:17-29

[17] Iemand uit de menigte antwoordde: 'Meester, ik heb mijn zoon naar U gebracht omdat hij door een geest bezeten is en niet kan praten; [18] steeds wanneer de geest hem overweldigt, gooit die hem op de grond, en dan komt het schuim hem op de mond te staan, hij knarst met zijn tanden en wordt helemaal stijf. Ik zei tegen uw leerlingen dat ze hem moesten uitdrijven, maar dat konden ze niet.' [19] Hij zei tegen hen: 'Wat zijn jullie toch een ongelovig volk, hoe lang moet Ik nog bij jullie blijven? Hoe lang moet Ik jullie nog verdragen? Breng hem bij Me.' [20] Ze brachten de jongen bij Hem. Toen de geest Hem zag, deed hij de jongen meteen stuiptrekken, en met het schuim op de lippen viel hij op de grond en rolde heen en weer. [21] Jezus vroeg aan zijn vader: 'Hoe lang heeft hij hier al last van?' Hij antwoordde: 'Al vanaf zijn vroegste jeugd, [22] en hij heeft hem zelfs vaak in het vuur gegooid en in het water met de bedoeling hem te doden; maar als U iets kunt doen, heb dan medelijden met ons en help ons.' [23] Toen zei Jezus tegen hem: 'Of Ik iets kan doen? Alles is mogelijk voor wie gelooft.' [24] Meteen riep de vader van het kind uit: 'Ik geloof! Kom mijn ongeloof te hulp.' [25] Toen Jezus zag dat er een grote groep mensen toestroomde, sprak Hij de onreine geest streng toe en zei: 'Geest die doof en stom maakt, Ik gebied je: ga uit hem weg en keer niet meer in hem terug.' [26] Onder geschreeuw en met hevige stuiptrekkingen ging hij uit hem weg; de jongen bleef voor dood achter, zodat de mensen zeiden dat hij was gestorven. [27] Maar Jezus pakte hem bij de hand om hem overeind te helpen en hij stond op. [28] Hij ging een huis in, en toen ze weer alleen waren, vroegen zijn leerlingen Hem: 'Waarom konden wij die geest niet uitdrijven?' [29] Hij antwoordde: 'Dit soort kan alleen door gebed worden uitgedreven.'

Overdenking

Bij het horen van de roepstem van het evangelie kan de mens door twijfel bevangen worden en zich afvragen: "Is mijn geloof wel sterk genoeg?" Maar het bestaan van God is niet afhankelijk van ons geloof. Evenmin zullen onze twijfels het bestaan van God kunnen ontkennen.

Vrijdag 26 april

Lezing: 1 Petrus 2:19-25

[19] Het is een blijk van genade als iemand, doordat zijn aandacht op God gericht is, in staat is onverdiend leed te verdragen. [20] Immers, wanneer u de slagen verdraagt die u krijgt als straf voor wangedrag, levert dat u toch geen aanzien op? Het is echter een blijk van Gods genade wanneer u verdraagt wat u moet lijden voor uw goede daden. [21] Dat is uw roeping; ook Christus heeft geleden, omwille van u, en heeft u daarmee

een voorbeeld gegeven. Treed dus in de voetsporen van Hem [22] die geen enkele zonde beging en nooit bedrieglijke taal sprak. [23] Hij werd gehoond en hoonde zelf niet, Hij leed en dreigde niet, Hij liet het oordeel over aan Hem die rechtvaardig oordeelt. [24] Hij heeft onze zonden gedragen met zijn lichaam aan het kruishout, opdat wij, dood voor de zonde, rechtvaardig zouden leven. Door zijn striemen bent u genezen. [25] Eens dwaalde u als schapen, nu bent u naar uw herder teruggekeerd, naar Hem die uw ziel behoedt.

Overdenking

Voor Christus hoeven we geen mensen te worden die het in het leven “gemaakt” hebben. Hij houdt ons dicht bij zich opdat we transparant worden als de lucht in het lenteseizoen waarin alles weer tot leven komt.

Zaterdag 27 april

Lezing: Efeziërs 4:1-13

[1] Ik, die gevangen zit omwille van de Heer, vraag u dan ook dringend de weg te gaan die past bij de roeping die u hebt ontvangen: [2] wees altijd nederig, zachtmoedig en geduldig, en verdraag elkaar uit liefde. [3] Span u in om door de samenbindende kracht van de vrede de eenheid te bewaren die de Geest u geeft: [4] één lichaam en één geest, zoals u één hoop hebt op grond van uw roeping, [5] één Heer, één geloof, één doop, [6] één God en Vader van allen, die boven allen, door allen en in allen is. [7] Aan ieder van ons is genade geschonken naar de maat waarmee Christus geeft. [8] Daarom staat er: ‘Toen Hij opsteeg naar omhoog, voerde Hij gevangenen mee en schonk Hij gaven aan de mensen.’ [9] ‘Hij steeg op’ – wat betekent dat anders dan dat Hij ook is afgedaald naar wat lager ligt, naar de aarde? [10] Hij die is afgedaald is dezelfde als Hij die opsteeg, tot boven de hemelsferen, om alles met zijn aanwezigheid te vullen. [11] En Hij is het die zowel apostelen heeft aangesteld als profeten, zowel verkondigers van het evangelie als herders en leraren, [12] om de heiligen toe te rusten voor het werk in zijn dienst. Zo wordt het lichaam van Christus opgebouwd, [13] totdat wij allen samen door ons geloof en door onze kennis van de Zoon van God een eenheid vormen, de eenheid van de volmaakte mens, van de tot volle wasdom gekomen volheid van Christus.

Overdenking

Zelfs in het duister zullen wij naar de bron gaan. Diep in deze bron glinstert levend water waarmee wij onze dorst kunnen lessen. Zou de mensenziele ook dit kunnen zijn: een geluksgevoel dat zich diep in ons binnenste lostrilt en dat moeilijk in woorden is te vangen?

Zondag 28 april

Lezing: Johannes 15:1-5

[1] 'Ik ben de ware wijnstok en mijn Vader is de wijnbouwer. [2] Iedere rank aan Mij die geen vrucht draagt snijdt Hij weg, en iedere rank die wel vrucht draagt snoeit Hij bij, opdat hij meer vruchten voortbrengt. [3] Jullie zijn al rein door alles wat Ik tegen jullie gezegd heb. [4] Blijf in Mij, dan blijf Ik in jullie. Een rank die niet aan de wijnstok blijft, kan uit zichzelf geen vrucht dragen. Zo kunnen jullie geen vrucht dragen als jullie niet in Mij blijven. [5] Ik ben de wijnstok en jullie zijn de ranken. Als iemand in Mij blijft en Ik in hem, zal hij veel vruchten voortbrengen. Maar zonder Mij kun je niets doen.

Overdenking

Opgestane Jezus, soms roept ons hart tot u zoals de gelovige in het evangelie: "Ik ben het niet waard dat u tot mij komt; u hoeft alleen maar te spreken en ik zal genezen." In de dieptepunten van ons leven is uw evangelie licht in ons en uw eucharistie is aanwezigheid in ons.



Ochtendgebeden week 18 (29 april t/m 5 mei)

We volgen het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé.

Maandag 29 april

Lezing: Jesaja 54:1-10

[1] Jubel, onvruchtbare vrouw, jij die nooit een kind hebt gebaard; breek uit in gejuich en gejubel, jij die geen weeën hebt gekend. Want – zegt de HEER –, de kinderen van deze verlaten vrouw zullen talrijker zijn dan die van de gehuwde. [2] Vergroot de plaats voor je tent, span het tentdoek wijder uit, zonder enige terughoudendheid. Verleng de touwen, zet de tentpinnen vast. [3] Naar alle kanten zul je je uitbreiden, je nageslacht zal de vreemde volken verdrijven en de verlaten steden bevolken. [4] Wees niet bang: je zult niet worden beschaamd; wees niet bedrukt: je zult niet worden vernederd. Je zult de schande van je jeugd vergeten, niet meer denken aan de smaad van je weduwschap. [5] Want je maker neemt je tot vrouw, HEER van de hemelse machten is zijn naam. De Heilige van Israël zal je bevrijder zijn, men noemt Hem God van de hele aarde. [6] Je was een verlaten, wanhopige vrouw toen de HEER je terugriep. Kan iemand de vrouw van zijn jeugd verstoten? – zegt je God. [7] Ik heb je voor een ogenblik verlaten, maar vol mededogen neem Ik je weer bij me. [8] In laaiende toorn verborg Ik mijn gelaat voor je, slechts één ogenblik, maar Ik zal me weer over je ontfermen met

eeuwigdurende liefde, zegt de HEER, die je vrijkoopt. [9] Dit is voor Mij als bij de vloed van Noach: zoals Ik heb gezworen dat het water van Noach nooit meer de aarde zou overspoelen, zo zweer Ik dat mijn toorn jou niet meer treft en dat Ik je nooit meer bedreig. [10] Al zouden de bergen wijken en de heuvels wankelen, mijn liefde zal nooit meer van jou wijken en mijn vredesverbond is onwankelbaar – zegt de HEER, die zich over je ontfermt.

Overdenking

Als de bezieling om Christus te volgen verloren dreigt te gaan, blijft het nog mogelijk om alles in handen te geven van de heilige Geest en hem alles toe te vertrouwen. De dag komt weer waarop ons hart en onze geest naar hem verlangen, zoals dorre grond snakt naar water... Maar God vergeten, betekent nog niet dat we niet van hem houden.

Dinsdag 30 april

Lezing: Filippenzen 1:20-26

[20] Het is mijn stellige hoop en verwachting dat ik mij nergens voor zal hoeven te schamen. Integendeel, ik zal net als altijd in alle openheid spreken, zodat Christus ook bij alles wat ik nu meemaak zal worden geëerd, of ik nu in leven blijf of moet sterven. [21] Want voor mij is leven Christus en sterven winst. [22] Als ik blijf leven, kan ik vruchtbaar werk doen, maar toch weet ik niet wat ik zou kiezen. [23] Ik word naar twee kanten getrokken: enerzijds verlang ik ernaar te sterven en bij Christus te zijn, want dat is het allerbeste; [24] anderzijds is het meer in uw belang dat ik blijf leven. [25] Omdat ik hiervan overtuigd ben, weet ik dat ik inderdaad voor u behouden zal blijven, zodat uw geloof groter en vreugdevoller wordt. [26] Wanneer ik bij u terugkeer, hebt u des te meer reden om u op Christus Jezus te beroemen.

Overdenking

Zouden somberheid en pessimisme aanstekelijker werken dan innerlijke vrede? Door gebeurtenissen pessimistisch te beoordelen, denken sommigen zich te laten gelden. Maar houdt dat niet in dat wij een schat van het evangelie laten liggen? Welke? Verwondering, eenvoud.

Woensdag 1 mei

Lezing: Lucas 4:14-21

[14] Vervuld met de kracht van de Geest keerde Jezus terug naar Galilea. Het nieuws over Hem verspreidde zich in de hele streek. [15] Hij gaf de mensen onderricht in hun synagogen en werd door allen geprezen. [16] Hij kwam ook in Nazaret, waar Hij was

opgegroeid, en volgens zijn gewoonte ging Hij op sabbat naar de synagoge. Toen Hij opstond om voor te lezen, [17] werd Hem de boekrol van de profeet Jesaja overhandigd, en Hij rolde hem af tot de plaats waar geschreven staat: [18] ‘De Geest van de Heer rust op Mij, want Hij heeft Mij gezalfd. Om aan armen het goede nieuws te brengen heeft Hij Mij gezonden, om aan gevangenen hun vrijlating bekend te maken en aan blinden het herstel van hun zicht, om onderdrukten hun vrijheid te geven, [19] om een genadejaar van de Heer uit te roepen.’ [20] Hij rolde de boekrol op, gaf hem terug aan de dienaar en ging weer zitten; de ogen van alle aanwezigen in de synagoge waren op Hem gericht. [21] Hij zei tegen hen: ‘Vandaag is de schrifttekst die jullie gehoord hebben in vervulling gegaan.’

Overdenking

Gelukkig de mensen die leven vanuit geloofsvertrouwen, “zij zullen God zien!” Hoe zullen zij hem zien? Niet in een visioen, maar zoals Maria, die zorgvuldig “alles in haar hart bewaarde.” Zij zag God met een naar binnen gekeerde blik.

Donderdag 2 mei

Lezing: Openbaring 1:9-18

[9] Ik, Johannes, uw broeder, die door onze eenheid met Jezus net als u deel in de ellende, het koninkrijk en de standvastigheid – ik was op het eiland Patmos omdat ik over God had gesproken en van Jezus had getuigd. [10] Op de dag van de Heer raakte ik in vervoering. Ik hoorde achter me een luide stem, die klonk als een bazuin [11] en die tegen me zei: ‘Schrijf alles wat je ziet in een boek en stuur dat naar de zeven gemeenten, naar Efeze, Smyrna, Pergamum, Tyatira, Sardes, Filadelfia en Laodicea.’ [12] Ik draaide me om, om te zien welke stem er tegen mij sprak. Toen zag ik zeven gouden kandelaars, [13] en daartussen iemand die eruitzag als een mens. Hij was gekleed in een lang gewaad en had een gouden band om zijn borst. [14] Zijn haar was wit als witte wol of als sneeuw, en zijn ogen waren als een vlamvend vuur. [15] Zijn voeten gloeiden als brons in een oven. Zijn stem klonk als het geluid van geweldige watermassa’s. [16] In zijn rechterhand had Hij zeven sterren en uit zijn mond kwam een scherp, tweesnijdend zwaard. Zijn gezicht schitterde als de felle zon. [17] Toen ik Hem zag viel ik als dood voor zijn voeten neer. Maar Hij legde zijn rechterhand op me en zei: ‘Wees niet bang. Ik ben de eerste en de laatste. [18] Ik ben degene die leeft; Ik was dood, maar nu leef Ik, tot in eeuwigheid. Ik heb de sleutels van de dood en van het dodenrijk.

Overdenking

God van alle eeuwigheid, u weet dat het de macht van de menselijke taal overstijgt om de hoop om één te worden met u in woorden uit te drukken. Maar u schenkt ons de gave van uw onzichtbare aanwezigheid. En de dageraad van vertrouwen breekt aan.

Vrijdag 3 mei

Lezing: 1 Petrus 3:13-17

[13] Overigens, wie zou u kwaad doen als u zich volledig inzet voor het goede? [14] Maar zelfs als u zou lijden omwille van de gerechtigheid, dan bent u toch gelukkig te prijzen. Wees daarom niet bang voor de mensen en laat u door niets in verwarring brengen; [15] erken Christus als Heer en eer Hem met heel uw hart. Vraagt iemand u waarop de hoop die in u leeft gebaseerd is, wees dan steeds bereid om u te verantwoorden. [16] Doe dat dan vooral zachtmoedig en met respect, houd uw geweten zuiver; dan zullen de mensen die zich honend uitlaten over uw goede levenswandel in eenheid met Christus, zich over hun laster schamen. [17] Het is beter te lijden – indien God dat wil – omdat men goeddoet dan omdat men kwaad doet.

Overdenking

In de vierde eeuw was een bisschop van Milaan, Ambrosius, uiterst bezorgd toen hij zag dat sommige christenen aardse goederen vergaarden. Hij schreef hun: “De aarde is voor allen geschapen en behoort dus aan alle mensen toe. De natuur kent geen rijken. Als je iets aan een arme geeft, dan komt dat niet van jou af, maar jij geeft hem iets terug dat van hem is.”

Zaterdag 4 mei

Lezing: Filippenzen 2:1-11

[1] Nu u door Christus zozeer bemoedigd wordt en liefdevol getroost, nu er onder u zo’n grote verbondenheid met de Geest is, zoveel hartelijk medeleven, [2] maak mij dan volmaakt gelukkig door eensgezind te zijn, één in liefde, één in streven, één van geest. [3] Handel niet uit geldingsdrang of eigenwaan, maar acht in alle nederigheid de ander belangrijker dan uzelf. [4] Heb niet alleen uw eigen belangen voor ogen, maar ook die van de ander. [5] Laat onder u de gezindheid heersen die Christus Jezus had. [6] Hij, die de gestalte van God had, maakte er geen aanspraak op aan God gelijk te zijn, [7] maar deed afstand van zijn positie en nam de gestalte aan van een dienaar. Hij werd gelijk aan de mensen, en als mens verschenen [8] heeft Hij zich vernederd en werd gehoorzaam tot in de dood – de dood aan het kruis. [9] Daarom heeft God Hem hoog verheven en Hem de naam geschonken die elke naam te boven gaat, [10] opdat

in de naam van Jezus elke knie zich zal buigen, in de hemel, op de aarde en onder de aarde, [11] en elke tong zal belijden: 'Jezus Christus is Heer,' tot eer van God, de Vader.

Overdenking

Elk mens wordt heen en weer geslingerd tussen kwetsbaarheid en luister, tussen momenten dat de grond onder zijn voeten wegzinkt en volheid van leven, maar, hoe het ook zij, de mens is nooit gedoemd tot wanhoop. Zelfs op een mensengelaat dat doorgroefd is door de beproevingen van het leven, zie je dat de hoop zich een weg baant.

Zondag 5 mei

Lezing: Johannes 15:9-17

[9] Ik heb jullie liefgehad, zoals de Vader Mij heeft liefgehad. Blijf in mijn liefde: [10] je blijft in mijn liefde als je je aan mijn geboden houdt, zoals Ik me ook aan de geboden van mijn Vader gehouden heb en in zijn liefde blijf. [11] Dit zeg Ik tegen jullie om je mijn vreugde te geven, dan zal je vreugde volkomen zijn. [12] Mijn gebod is dat jullie elkaar liefhebben zoals Ik jullie heb liefgehad. [13] Er is geen grotere liefde dan je leven te geven voor je vrienden. [14] Jullie zijn mijn vrienden wanneer je doet wat Ik zeg. [15] Ik noem jullie geen slaven meer, want een slaaf weet niet wat zijn meester doet; vrienden noem Ik jullie, omdat Ik alles wat Ik van de Vader heb gehoord, aan jullie bekendgemaakt heb. [16] Jullie hebben niet Mij uitgekozen, maar Ik jullie, en Ik heb jullie opgedragen om op weg te gaan en vrucht te dragen, blijvende vrucht. Dan zal de Vader je alles geven wat je Hem in mijn naam vraagt. [17] Dit draag Ik jullie op: heb elkaar lief.

Overdenking

Jezus, licht van het hart, wij zouden u nooit achter willen laten langs de kant van onze levensweg. En als wij accepteren dat u onze zwakheid omvormt, doen er zich in ons ongekende mogelijkheden voor.



Ochtendgebeden week 19 (6 t/m 12 mei)

We volgen het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé.

Maandag 6 mei

Lezing: Galaten 6:1-10

[1] Broeders en zusters, wanneer u merkt dat een van u een misstap heeft begaan moet u, die door de Geest geleid wordt, hem zachtmoedig weer op het rechte pad brengen. Pas op dat u ook zelf niet tot misstappen wordt verleid. [2] Draag elkaars lasten, zo brengt u de wet van Christus tot vervulling. [3] Wie denkt dat hij iets is terwijl hij niets is, bedriegt zichzelf. [4] Laat iedereen zijn eigen daden toetsen, dan heeft hij misschien iets om trots op te zijn, zonder zich er bij anderen op te laten voorstaan. [5] Want ieder mens draagt zijn eigen verantwoordelijkheid. [6] Wie onderwezen wordt in het evangelie, moet al het goede dat hij bezit met zijn leermeester delen. [7] Vergis u niet, God laat niet met zich spotten: wat een mens zaait, zal hij ook oogsten. [8] Wie zaait op de akker van zijn aardse natuur, zal verderf oogsten, maar wie zaait op de akker van de Geest, oogst eeuwig leven. [9] Laten we daarom het goede doen, zonder op te geven, want als we niet verzwakken zullen we oogsten wanneer de tijd daarvoor gekomen is. [10] Laten we dus, in de tijd die ons nog rest, voor iedereen het goede doen, vooral voor onze geloofsgenoten.

Overdenking

Zou je alleen kunnen houden van hen die jou liefhebben? Dat kan bijna iedereen, daarvoor heb je het evangelie niet nodig. Maar Christus doet deze bijna onbegrijpelijke oproep: hou ook van de mensen die jou kwaad doen en bid voor hen!

Dinsdag 7 mei

Lezing: Johannes 4:1-14

[1] Toen Jezus hoorde dat aan de farizeeën verteld werd dat Hij meer leerlingen maakte en er ook meer doopte dan Johannes [2] – Jezus doopte overigens niet zelf, zijn leerlingen deden dat –, [3] verliet Hij Judea en ging weer naar Galilea. [4] Daarvoor moest Hij door Samaria heen. [5] Zo kwam Hij bij de Samaritaanse stad Sichar, dicht bij het stuk grond dat Jakob aan zijn zoon Jozef gegeven had, [6] waar de Jakobsbron is. Jezus was vermoeid van de reis en ging bij de bron zitten; het was rond het middaguur. [7] Toen kwam er een Samaritaanse vrouw water putten. Jezus zei tegen haar: ‘Geef Mij wat te drinken.’ [8] Zijn leerlingen waren namelijk naar de stad gegaan om eten te kopen. [9] De vrouw antwoordde: ‘Hoe kunt U, als Jood, mij om drinken vragen? Ik ben immers een Samaritaanse!’ (Joden gaan namelijk niet met Samaritanen om.) [10] Jezus zei tegen haar: ‘Als u wist wat God wil geven, en wie het is die u om water vraagt, zou u Hém erom vragen en dan zou Hij u levend water geven.’ [11] ‘Maar heer,’ zei de vrouw, ‘U hebt geen emmer, en de put is diep – waar wilt U dan levend water vandaan halen? [12] U kunt toch niet meer dan Jakob, onze voorvader? Hij heeft ons die put gegeven en er zelf nog uit gedronken, en ook zijn zonen en zijn vee.’ [13] Jezus antwoordde: ‘Iedereen die dit water drinkt zal weer dorst krijgen, [14] maar wie het

water drinkt dat Ik hem geef, zal nooit meer dorst krijgen. Het water dat Ik geef, zal in hem een bron worden waaruit water opwelt dat eeuwig leven geeft.'

Overdenking

Als we beweren dat we vol aandacht zijn voor de opbouw van een harmonieuze mensengemeenschap op aarde, hoe zouden wij dan voorbij kunnen gaan aan het feit dat in onze tijd volken op mysterieuze wijze de gestalte aannemen van de "lijdende dienaar" uit de bijbel? Veracht, verguisd en geminacht, zijn zij slachtoffer van de ziekten waaraan wij lijden.

Woensdag 8 mei

Lezing: Johannes 7:1-24

[1] Daarna trok Jezus door Galilea; in Judea wilde Hij niet komen, omdat de Joden daar Hem wilden doden. [2] Nu naderde het Joodse Loofhuttenfeest, [3] en daarom spoorden Jezus' broers Hem aan: 'Blijf toch niet hier, ga naar Judea; dan zien ook je leerlingen het werk dat Je doet. [4] Niemand doet toch iets in het geheim als hij bekend wil worden. Als Je dit soort dingen doet, laat je dan zien aan de wereld.' [5] Ook zijn broers geloofden namelijk niet in Hem. [6] Maar Jezus zei: 'Mijn tijd is nog niet gekomen, voor jullie is elke tijd goed. [7] De wereld kan jullie niet haten, maar Mij haat ze wel, omdat Ik verklaar dat wat ze doet slecht is. [8] Gaan jullie maar naar het feest; Ik ga niet, omdat mijn tijd nog niet is aangebroken.' [9] Dat zei Hij, en Hij bleef in Galilea. [10] Maar toen zijn broers naar het feest vertrokken waren, ging Hij zelf ook, niet openlijk, maar in het geheim. [11] Intussen keken de Joden op het feest al naar Hem uit en ze vroegen zich af waar Hij was. [12] Overal werd over Hem gesproken: sommigen vonden dat Hij een goed mens was, anderen meenden dat Hij het volk misleidde. [13] Maar uit angst voor de Joden durfde niemand openlijk over Hem te spreken. [14] Toen het feest al halverwege was, ging Jezus naar de tempel en Hij gaf er onderricht. [15] De Joden waren verbaasd: 'Hoe weet Hij dat allemaal, terwijl Hij geen opleiding heeft gehad?' [16] Jezus zei: 'Wat Ik onderwijs heb Ik niet van mijzelf, maar van Hem die Mij gezonden heeft. [17] Wie ernaar streeft te doen wat God wil, zal weten of mijn leer van God komt of dat Ik namens mezelf spreek. [18] Wie namens zichzelf spreekt, is uit op zijn eigen eer, maar wie uit is op de eer van wie hem gezonden heeft is betrouwbaar; hij bedriegt niemand. [19] U hebt van Mozes toch de wet gekregen? Maar niemand houdt zich aan de wet. Waarom wilt u Mij doden?' [20] 'U bent bezeten!' riepen de mensen. 'Wie wil U dan doden?' [21] Jezus antwoordde: 'Eén ding heb Ik gedaan, en u staat allemaal versted. [22] Nu heeft Mozes u de besnijdenis gegeven – niet dat die van Mozes komt, ze komt van de aartsvaders – en u besnijdt ook op sabbat. [23] Als er op sabbat besneden wordt omdat anders de wet van Mozes wordt ondermijnd, waarom bent u dan kwaad wanneer Ik op sabbat iemand volledig

genees? [24] Ga in uw oordeel niet op de schijn af, maar laat uw oordeel rechtvaardig zijn.'

Overdenking

Wat te doen als we verstrooid zijn tijdens het bidden? Maak je dan geen zorgen. God kent ons verlangen. Hij bemerkt beter dan wijzelf wat we eigenlijk bedoelen en wat er diep in ons leeft.

Donderdag 9 mei

Lezing: Matteüs 28:16-20

[16] De elf leerlingen gingen naar Galilea, naar de berg die Jezus hun had genoemd, [17] en toen ze Hem zagen wierpen ze zich in aanbidding voor Hem neer, al twijfelden sommigen. [18] Jezus kwam dichterbij en zei tegen hen: 'Mij is alle macht gegeven in de hemel en op de aarde. [19] Ga dus op weg en maak alle volken tot mijn leerlingen, door hen te dopen in de naam van de Vader en de Zoon en de heilige Geest, [20] en hun te leren dat ze zich moeten houden aan alles wat Ik jullie opgedragen heb. En houd dit voor ogen: Ik ben met jullie, alle dagen, tot aan de voltooiing van deze wereld.'

Overdenking

Jezus, onze vrede, u laat ons steeds verder gaan op onze geloofsweg en u helpt ons te geloven zonder gezien te hebben. Wij blijven wachten op een licht dat ons en alle mensen van binnenuit verlicht.

Vrijdag 10 mei

Lezing: Genesis 50:15-21

[15] Nu hun vader er niet meer was, zeiden Jozefs broers tegen elkaar: 'Als Jozef zich nu maar niet tegen ons keert en ons al het kwaad vergeldt dat wij hem hebben aangedaan.' [16] Daarom lieten ze hem de volgende boodschap brengen: 'Voordat je vader stierf, heeft hij ons opgedragen [17] je dit verzoek over te brengen: "Vergeef je broers hun schandelijke misdaad, Jozef. Ze hebben je in de ellende gestort, maar vergeef de dienaren van de God van je vader hun misdaad toch.'" Bij het horen van die woorden kon Jozef zijn tranen niet bedwingen. [18] Daarna gingen zijn broers zelf naar hem toe. Ze vielen voor hem op hun knieën en zeiden: 'We zijn bereid je slaaf te worden.' [19] Maar Jozef zei: 'Wees maar niet bang. Ik kan toch Gods plaats niet innemen? [20] Jullie hadden kwaad tegen mij in de zin, maar God heeft dat ten goede gekeerd, om te bewerken wat er nu gebeurt: dat een groot volk in leven blijft.

[21] Wees dus niet bang. Ik zal zelf voorzien in het onderhoud van jullie en jullie kinderen.' Zo troostte hij hen en sprak hij hun moed in.

Overdenking

Gezien de vroegere en recente kerkscheuringen, is het dringend nodig dat christenen zich vandaag nog verzoenen uit liefde. Wie kan de oproep van Christus weigeren? Wie kan zijn woord vergeten: "Ga je onmiddellijk verzoenen"? Zijn we wel ruimhartig genoeg en hebben we voldoende invoelingsvermogen voor wat de ander beweegt? Deze vragen zijn bepalend of we de weg van het evangelie in weten te slaan, de weg die een naam heeft: leven als mensen die zich zonder mitsen en maren met elkaar verzoenen.

Zaterdag 11 mei

Lezing: Handelingen 5:27-42

[27] Ze namen de apostelen mee en leidden hen voor het Sanhedrin. De hogepriester begon het verhoor met de vraag: [28] 'Hebben wij u niet nadrukkelijk verboden die naam nog te gebruiken en er onderricht over te geven? En toch verspreidt u uw leer in heel Jeruzalem en stelt u ons aansprakelijk voor de dood van die man.' [29] Petrus en de andere apostelen antwoordden: 'Men moet God meer gehoorzamen dan mensen. [30] De God van onze voorouders heeft Jezus weer tot leven gewekt, nadat u Hem had vermoord door Hem aan een kruishout te hangen. [31] God heeft Hem een plaats gegeven aan zijn rechterhand, Hem tot leidsman en redder verheven om Israël tot inkeer te brengen en het zijn zonden te vergeven. [32] Daarvan getuigen wij, en daarvan getuigt ook de heilige Geest, die God geschonken heeft aan wie Hem gehoorzamen.' [33] Toen de leden van het Sanhedrin dit hoorden, ontstaken ze in hevige woede en besloten ze de apostelen ter dood te brengen. [34] Maar toen stond een van hen op, een farizeeër die Gamaliël heette en die als wetsleraar bij het hele volk in aanzien stond. Hij gaf opdracht de apostelen een ogenblik naar buiten te brengen [35] en zei vervolgens: 'Israëlieten, overweeg nog eens goed wat u van plan bent met deze mensen te doen. [36] Immers, enige tijd geleden wierp Teudas zich op als een man die het volk zou leiden, en ongeveer vierhonderd mensen sloten zich bij hem aan; hij werd gedood, zijn aanhang viel uiteen en verdween in het niets. [37] Na hem was er Judas de Galileeër, die ten tijde van de volkstelling met zijn volgelingen in opstand kwam; ook hij ging ten onder, en al zijn volgelingen werden uiteengedreven. [38] Daarom zeg ik u: houd u afzijdig van deze mensen en laat hen begaan, want als het mensenwerk is wat ze nastreven, zal het op niets uitlopen, [39] maar als het Gods werk is, zult u niets tegen hen kunnen uitrichten, of het zou weleens kunnen blijken dat u tegen God strijdt.' De leden van het Sanhedrin stemden met hem in [40] en riepen de apostelen weer binnen. Ze lieten hen geselen, bevalen hun de naam van Jezus niet meer te gebruiken en lieten hen vrij. [41] De apostelen verlieten het Sanhedrin,

verheugd dat ze waardig bevonden waren deze vernedering te ondergaan omwille van de naam van Jezus. [42] Ze bleven dagelijks onderricht geven in de tempel of bij iemand thuis en gingen door met het verkondigen van het goede nieuws dat Jezus de messias is.

Overdenking

Jij die tracht Christus, de Opgestane, te volgen, je vraagt je af via welk herkenningsteken je hem ontmoet hebt? Als je nou eens zou begrijpen dat hij altijd in het binnenste van jezelf leeft, in de kern van je hart?

Zondag 12 mei

Lezing: Johannes 17:6-11

[6] Ik heb uw naam bekendgemaakt aan de mensen die U Mij uit de wereld gegeven hebt. Zij waren van U, maar U hebt hen aan Mij gegeven. Ze hebben uw woord bewaard, [7] en nu begrijpen ze dat alles wat U Mij hebt gegeven, van U komt. [8] Ik heb de woorden die Ik van U ontvangen heb aan hen doorgegeven, zij hebben ze aanvaard en nu weten ze echt dat Ik van U gekomen ben, en ze geloven dat U Mij hebt gezonden. [9] Ik bid voor hen. Ik bid niet voor de wereld, maar voor de mensen die U Mij hebt gegeven, omdat zij van U zijn [10] – alles wat van Mij is, is van U, en alles wat van U is, is van Mij – en omdat in hen mijn grootheid zichtbaar geworden is. [11] Ik ben al niet meer in de wereld, Ik ga naar U toe, maar zij blijven wel in de wereld. Heilige Vader, bewaar hen door uw naam, de naam die U ook aan Mij gegeven hebt, zodat zij één zijn zoals Wij één zijn.

Overdenking

Christus Jezus, u bent niet op aarde gekomen om de wereld te oordelen, maar om ervoor te zorgen dat iedere mens zich één weet met u en de medemens. En als de liefde zover gaat dat ze vergeeft, dan komt het hart, ook al is het nog zo beproefd, weer tot leven.



Ochtendgebeden week 20 (13 t/m 19 mei)

We volgen het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé.

Maandag 13 mei

Lezing: Filippenzen 1:3-11

[3] Ik dank mijn God altijd wanneer ik aan u denk, [4] telkens wanneer ik voor u allen bid. Dat doe ik vol vreugde, [5] omdat u vanaf de eerste dag tot nu toe hebt bijgedragen aan de verspreiding van het evangelie. [6] Ik ben ervan overtuigd dat Hij die dit goede werk bij u begonnen is, het ook zal voortzetten tot het voltooid is op de dag van Christus Jezus. [7] Het spreekt vanzelf dat ik zo over u denk, want u allen ligt me na aan het hart. U hebt immers allen deel aan de genade die mij geschonken is nu ik gevangenzit en de waarheid van het evangelie verdedig. [8] God kan getuigen dat ik naar u allen verlang met de genegenheid van Christus Jezus. [9] Ik bid dat uw liefde steeds meer aan inzicht en fijnzinnigheid wint, [10] zodat u kunt onderscheiden waar het op aankomt. Dan zult u op de dag van Christus zuiver en onberispelijk zijn, [11] vol van de vruchten van de gerechtigheid, die u dankt aan Jezus Christus, tot lof en eer van God.

Overdenking

Door het evangelie weten wij dat Christus, de Opgestane, ons altijd vergezelt. Wij kunnen hem vragen: "Wijs ons de weg." En hij antwoordt: "Ik ben er." Wij zeggen hem: "U begrijpt mijn gebed, het lijkt op dat van een kind." En zo blijft er in ons het verlangen om met een grote eenvoud van woorden tot gebed te komen.

Dinsdag 14 mei

Lezing: Psalm 119:25-32

[25] Mijn ziel ligt neergedrukt in het stof, laat mij leven zoals U hebt beloofd.
[26] Leg ik U mijn wegen voor, dan antwoordt U. Onderwijs mij in uw wetten.
[27] Leer mij de weg van uw regels begrijpen, en ik zal uw wonderen overdenken.
[28] Mijn ziel schreit van verdriet, richt mij op zoals U hebt beloofd.
[29] Houd mij ver van bedrieglijke wegen en leer mij genadig uw wet.
[30] Ik heb de betrouwbare weg gekozen, met uw voorschriften voor ogen.
[31] Ik druk uw richtlijnen aan mijn hart, HEER, maak mij niet beschaamd.
[32] Ik zal voortgaan op de weg van uw geboden, want U geeft mij ruimte.

Overdenking

Geen houding van berusting, maar een diep vertrouwen: verlaat je op de heilige Geest, vertrouw hem steeds opnieuw toe wat je hart bezwaart.

Woensdag 15 mei

Lezing: Efeziërs 5:1-4,8-11

[1] Volg dus het voorbeeld van God, als kinderen die Hij liefheeft, [2] en ga de weg van de liefde, zoals Christus deed, die ons heeft liefgehad en zich voor ons gegeven heeft als offer, als een geurige gave voor God. [3] Ontucht en zedeloosheid, in welke vorm dan ook, of hebzucht mogen bij u zelfs niet ter sprake komen – deze dingen horen niet bij heiligen. [4] Ook dubbelzinnige, oppervlakkige en platvloerse taal is ongepast – spreek liever woorden van dank.

[8] want eens was u duisternis maar nu bent u licht, nu u de Heer toebehoort. Ga de weg van de kinderen van het licht. [9] Het licht brengt niets dan goedheid voort en gerechtigheid en waarheid. [10] Onderzoek wat de wil van de Heer is. [11] Neem geen deel aan de vruchteloze praktijken van de duisternis maar ontmasker die juist,

Overdenking

Moet de mens harde beproevingen in het leven zo maar passief ondergaan? Nee! Wèl kan men bij zichzelf zeggen dat zo iets bij het leven hoort. Soms wordt het zelfs mogelijk innerlijk te groeien door een beproeving heen.

Donderdag 16 mei

Lezing: Matteüs 5:1-12

[1] Toen Hij de mensenmassa zag, ging Hij de berg op. Daar ging Hij zitten met zijn leerlingen om zich heen. [2] Hij nam het woord en onderrichtte hen: [3] 'Gelukkig wie nederig van hart zijn, want voor hen is het koninkrijk van de hemel. [4] Gelukkig de treurenden, want zij zullen getroost worden. [5] Gelukkig de zachtmoedigen, want zij zullen de aarde bezitten. [6] Gelukkig wie honger en dorsten naar de gerechtigheid, want zij zullen verzadigd worden. [7] Gelukkig de barmhartigen, want zij zullen barmhartigheid ondervinden. [8] Gelukkig wie zuiver van hart zijn, want zij zullen God zien. [9] Gelukkig de vredestichters, want zij zullen kinderen van God genoemd worden. [10] Gelukkig wie vanwege de gerechtigheid vervolgd worden, want voor hen is het koninkrijk van de hemel. [11] Gelukkig zijn jullie wanneer ze je omwille van Mij uitschelden, vervolgen en van allerlei kwaad betichten. [12] Verheug je en juich, want je zult rijkelijk beloond worden in de hemel; zo immers vervolgden ze vóór jullie de profeten.

Overdenking

Christus Jezus, U zult er nooit voor zorgen dat het ons duizelt omdat we de moed verliezen; immers u stimuleert ons om ons één met u te voelen. En ook al komt niemand zonder kleerscheuren het leven door, er is boven alles uw barmhartigheid. Zij zet ons weer op het spoor van het leven.

Vrijdag 17 mei

Lezing: Lucas 23:33-34

[33] Aangekomen bij de plek die de Schedelplaats heet, kruisigden ze Hem, samen met de twee misdadigers, de een rechts van Hem, de ander links. [34] Jezus zei: 'Vader, vergeef hun, want ze weten niet wat ze doen.' De soldaten verdeelden zijn kleren onder elkaar door erom te dobbelen.

Overdenking

Zou men zich zorgen moeten maken, als men in gedachten niet voortdurend bij God zou zijn? Zeven eeuwen geleden schreef een christen uit het Rijnland, Meester Eckhart: "Zich tot God keren, (...) betekent niet dat men voortdurend aan God denkt. Dat zou onmogelijk zijn, (...) en dat zou trouwens niet ideaal zijn. Een mens kan zich niet tevreden stellen met een God waaraan hij denkt. Want als die gedachten zouden verdwijnen, dan zou God ook uit zicht raken... God gaat menselijk denken te boven en Gods werkelijkheid verdwijnt nooit."

Zaterdag 18 mei

Lezing: 1 Johannes 3:14-20

[14] Wij weten dat we van de dood zijn overgegaan naar het leven omdat we elkaar liefhebben. Wie niet liefheeft blijft in de dood. [15] Ieder die zijn broeder of zuster haat, is een moordenaar, en u weet dat een moordenaar het eeuwige leven niet blijvend in zich heeft. [16] Wat liefde is, hebben we geleerd van Hem die zijn leven voor ons gegeven heeft. Daarom horen ook wij ons leven te geven voor onze broeders en zusters. [17] Hoe kan Gods liefde in iemand blijven die genoeg heeft om van te bestaan maar zijn hart sluit voor een broeder of zuster die hij gebrek ziet lijden? [18] Kinderen, we moeten niet liefhebben met de mond, met woorden, maar waarachtig, met daden. [19] Dan weten we dat we voortkomen uit de waarheid en kunnen we met een gerust hart voor God staan. [20] En zelfs als ons hart ons aanklaagt: God is groter dan ons hart, Hij weet alles.

Overdenking

In ieder mens zit een afspiegeling van Christus, maar het heeft geen zin om precies uit te zoeken waar en hoe. Er leven zoveel mensen op aarde die de heiligheid van Christus uitstralen zonder het te beseffen en misschien zonder het te durven geloven.

Zondag 19 mei

Lezing: Johannes 16:12-15

[12] Ik heb jullie nog veel meer te zeggen, maar jullie kunnen het nog niet verdragen. [13] De Geest van de waarheid zal jullie, wanneer Hij komt, de weg wijzen naar de volle waarheid. Hij zal niet namens zichzelf spreken, maar Hij zal zeggen wat Hij hoort en jullie bekendmaken wat komen gaat. [14] Door jullie bekend te maken wat Hij van Mij heeft, zal Hij Mij eren. [15] Alles wat van de Vader is, is van Mij – daarom heb Ik gezegd dat Hij alles wat Hij jullie bekend zal maken, van Mij heeft.

Overdenking

God van barmhartigheid, wij zijn soms ontsteld door het onbegrijpelijk lijden van onschuldige mensen. Geef dat wij door onze manier van leven aan anderen iets laten zien van de inspiratie van waardoor Christus in ons werkzaam is.



Ochtendgebeden week 21 (20 t/ 26 mei)

We volgen het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé.

Maandag 20 mei

Lezing: Galaten 5:16-18,22-23

[16] Ik zeg u dus: laat u leiden door de Geest, dan zult u niet toegeven aan aardse begeerten. [17] De aardse begeerte gaat in tegen de Geest, en wat de Geest verlangt gaat in tegen de aardse begeerte. Het een is in strijd met het ander, en u kunt dus niet zomaar doen wat u wilt. [18] Maar wanneer u door de Geest geleid wordt, bent u niet onderworpen aan de wet.

[22] Maar de vrucht van de Geest is liefde, vreugde en vrede, geduld, vriendelijkheid en goedheid, geloof, [23] zachtmoedigheid en zelfbeheersing. Er is geen wet die daar iets tegen heeft.

Overdenking

Een mens van eenvoud heeft er geen moeite mee toe te geven dat hij niet alles van het evangelie begrijpt. Hij kan tot God zeggen: "Ik verlaat mij niet alleen op mijn geloof. Dat wat ik niet begrijp, begrijpen anderen en zij lichten me bij op mijn levensweg."

Dinsdag 21 mei

Lezing: Handelingen 15:5-12

[5] Enkele gelovigen die tot de partij van de farizeeën behoorden, gaven echter te verstaan dat ook de niet-Joodse gelovigen dienden te worden besneden en opdracht moesten krijgen zich aan de wet van Mozes te houden. [6] De apostelen en de oudsten kwamen bijeen om nader op deze zaak in te gaan. [7] Toen het tot een hevige woordenstrijd kwam, stond Petrus op en zei: 'Broeders, u weet dat God mij al in het begin uit uw midden heeft gekozen om de boodschap van het evangelie onder de andere volken te verspreiden, opdat ook zij tot geloof zouden komen. [8] God, die de harten doorgrondt, heeft zich duidelijk voor hen uitgesproken door hun de heilige Geest te schenken, zoals Hij die ook aan ons geschonken heeft. [9] Hij heeft geen enkel onderscheid gemaakt tussen ons en hen, want Hij heeft hun hart door het geloof gereinigd. [10] Waarom wilt u God dan trotseren door op de schouders van deze leerlingen een juk te leggen dat onze voorouders noch wijzelf konden dragen? [11] Nee, we geloven dat we door de genade van de Heer Jezus gered worden, op dezelfde wijze als zij.' [12] Daarop zwegen alle aanwezigen, en men luisterde naar Barnabas en Paulus, die vertelden welke grote tekenen en wonderen God door hen onder de heidense volken had verricht.

Overdenking

Bejaarde mensen kenmerken zich vaak door niet uit te gaan van hun eigenbelang. Daarom zijn ze absoluut nodig voor de nieuwe generaties. Zij luisteren en daardoor kunnen zij een hoop onrust wegnemen. Moeders en vaders die zoveel geestelijke baggage hebben uit het evangelie, ze zijn er honderdvoudig!

Woensdag 22 mei

Lezing: 2 Timoteüs 1:12-14

[12] daarom moet ik dit alles ondergaan. Maar ik schaam mij niet, want ik weet in wie ik mijn vertrouwen heb gesteld en ben ervan overtuigd dat Hij bij machte is om wat mij is toevertrouwd te bewaren, tot de grote dag aanbreekt. [13] Neem als richtsnoer de heilzame woorden die je van mij hebt gehoord, houd vast aan het geloof en de liefde die we in Christus Jezus hebben. [14] Bewaar door de heilige Geest, die in ons woont, het goede dat je is toevertrouwd.

Overdenking

In de jaren 1970 hebben de bruuske veranderingen in onze maatschappij soms iets van ons christelijke bewustzijn aangetast. Er werden zoveel harde oordelen gevelde; er werden zoveel keiharde uitspraken gedaan dat sommigen onder die druk geleden hebben en waarden opgegeven hebben van waaruit ze tot dan toe geleefd hadden. In

Taizé zeiden we bij onszelf: het kan toch niet zo zijn dat christenen experts gaan worden in onrust en verwarring; integendeel, ze zouden “dienaren van vertrouwen” moeten zijn.

Donderdag 23 mei

Lezing: Jesaja 11:1-10

[1] Maar uit de stronk van Isaï schiet een telg op, een scheut van zijn wortels komt tot bloei. [2] De geest van de HEER zal op hem rusten: een geest van wijsheid en inzicht, een geest van kracht en verstandig beleid, een geest van kennis en ontzag voor de HEER. [3] Hij ademt ontzag voor de HEER; zijn oordeel stoelt niet op uiterlijke schijn, noch grondt hij zijn vonnis op geruchten. [4] Over de zwakken velt hij een rechtvaardig oordeel, de armen in het land geeft hij een eerlijk vonnis. Hij tuchtigt de aarde met de gesel van zijn mond, met de adem van zijn lippen doodt hij de schuldigen. [5] Hij draagt gerechtigheid als een gordel om zijn lendenen en trouw als een gordel om zijn heupen. [6] Dan zal een wolf zich neerleggen naast een lam, een panter vlijt zich bij een bokje neer; kalf en leeuw zullen samen weiden en een kleine jongen zal ze hoeden. [7] Een koe en een berin grazen samen, hun jongen liggen bijeen; een leeuw eet stro, net als een rund. [8] Bij het hol van een adder speelt een zuigeling, een kind graait met zijn hand naar het nest van een slang. [9] Niemand doet kwaad, niemand sticht onheil op heel mijn heilige berg. Want kennis van de HEER vervult de aarde, zoals het water de bodem van de zee bedekt. [10] Op die dag zal de telg van Isaï als een vaandel voor alle volken staan. Dan zullen de volken hem zoeken en zijn woonplaats zal schitterend zijn.

Overdenking

Christus, als wij u zoeken, ontdekken wij uw aanwezigheid zelfs in onze diepe innerlijke eenzaamheid. Gelukkig hij die zich aan u, Christus, weet over te geven. Gelukkig degene die tot u komt met een hart vol vertrouwen.

Vrijdag 24 mei

Lezing: Efeziërs 2:14-18

[14] Want Hij is onze vrede: Hij heeft met zijn dood Joden en niet-Joden verenigd, de muur van vijandschap, die hen scheidde, afgebroken [15] en de wet met zijn geboden en voorschriften buiten werking gesteld, om uit die twee in zichzelf één nieuwe mens te scheppen. Zo bracht Hij vrede [16] en verzoende Hij door het kruis beiden in één lichaam met God, door in zijn lichaam de vijandschap te doden. [17] Vrede kwam Hij verkondigen aan u die ver weg was en vrede aan hen die dichtbij waren: [18] dankzij Hem hebben wij allen door één Geest toegang tot de Vader.

Overdenking

Als de Kerk luistert, geneest en verzoent, dan openbaart zich het licht van haar diepste wezen: zij wordt een gemeenschap van liefde, van mededogen, van troost, een zichtbare weerspiegeling van de opgestane Christus. Nooit afstandelijk, nooit in de verdediging, bevrijd van strengheid, kan de Kerk tot in ons mensenhart en in alle eenvoud het vertrouwen van het geloof uitstralen.

Zaterdag 25 mei

Lezing: Johannes 14:21-26

[21] Wie mijn geboden kent en zich eraan houdt, heeft Mij lief. Wie Mij liefheeft zal de liefde van mijn Vader en Mij ontvangen, en Ik zal mij aan hem bekendmaken.' [22] Toen vroeg Judas (niet Judas Iskariot) aan Jezus: 'Waarom zult U zich wel aan ons, maar niet aan de wereld bekendmaken, Heer?' [23] Jezus antwoordde: 'Wanneer iemand Mij liefheeft zal hij zich houden aan wat Ik zeg, mijn Vader zal hem liefhebben en mijn Vader en Ik zullen bij hem komen en bij hem wonen. [24] Maar wie Mij niet liefheeft, houdt zich niet aan wat Ik zeg, en wat jullie Mij horen zeggen, zijn niet mijn woorden, maar de woorden van de Vader, door wie Ik gezonden ben. [25] Dit alles zeg Ik tegen jullie nu Ik nog bij jullie ben. [26] Later zal de pleitbezorger, de heilige Geest, die de Vader jullie in mijn naam zal zenden, jullie alles duidelijk maken en alles in herinnering brengen wat Ik tegen jullie gezegd heb.

Overdenking

Wat een ontdekkingen zullen we doen in het hiernamaals! Wij zullen verbaasd zijn er mensen te ontmoeten die, zonder Christus te kennen en zonder het zelf te beseffen, vanuit zijn inspiratie geleefd hebben.

Zondag 26 mei

Lezing: Romeinen 8:14-17

[14] Allen die door de Geest van God worden geleid, zijn kinderen van God. [15] U hebt de Geest niet ontvangen om opnieuw als slaven in angst te leven, u hebt de Geest ontvangen om Gods kinderen te worden – door Hem roepen wij God aan met 'Abba, Vader'. [16] De Geest zelf verzekert onze geest dat wij Gods kinderen zijn. [17] En als we zijn kinderen zijn, zijn we ook zijn erfgenamen: erfgenamen van God, samen met Christus. Want wij delen in zijn lijden om ook met Hem te kunnen delen in Gods luister.

Overdenking

Christus, de Opgestane, uw woord weerklinkt vredig in ons midden: "Waarom zou jij je zorgen maken? Er is maar één ding noodzakelijk: een hart dat luistert naar het evangelie en naar de heilige Geest."



Ochtendgebeden week 22 (27 mei t/m 2 juni)

We volgen het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé.

Maandag 27 mei

Lezing: 1 Johannes 2:24-28

[24] Wat uzelf betreft: wat u vanaf het begin hebt gehoord, laat dat in u blijven. Als in u blijft wat u vanaf het begin hebt gehoord, zult u in de Zoon en in de Vader blijven. [25] En dit is wat Hij ons heeft beloofd: het eeuwige leven. [26] Dit wilde ik u schrijven over hen die proberen u te misleiden. [27] Wat uzelf betreft: de zalving die u van Hem ontvangen hebt is blijvend, u hebt geen leraar nodig. Zijn zalving leert u alles naar waarheid, zonder bedrog. Blijf daarom in Hem, zoals zijn zalving u geleerd heeft. [28] Blijf dus in Hem, kinderen. Dan kunnen we vol vertrouwen zijn wanneer Hij verschijnt en hoeven we ons niet te schamen bij zijn komst.

Overdenking

Inwendig gaat de mens kapot, als hij van iets spijt blijft hebben totdat hij erbij neervalt. Bij God in de buurt blijven in een beschouwend wachten, maakt in de mens een weg vrij die het hem mogelijk maakt te accepteren dat hij broos en breekbaar is. Zo leert de mens om te gaan met zijn eigen beperkingen. En wat eerst saai en smakeloos leek, wordt opnieuw aantrekkelijk. In het hart ontluiken weer vrede en harmonie.

Dinsdag 28 mei

Lezing: Johannes 12:47-50

[47] Als iemand mijn woorden hoort maar ze niet bewaart, zal Ik niet over hem oordelen. Ik ben immers niet gekomen om over de wereld te oordelen, maar om de wereld te redden. [48] Wie Mij afwijst en mijn woorden niet aanneemt heeft al een rechter: alles wat Ik gezegd heb zal op de laatste dag over hem oordelen. [49] Ik heb niet namens mezelf gesproken, maar de Vader, die Mij gezonden heeft, heeft Me opgedragen wat Ik moest zeggen en hoe Ik moest spreken. [50] Ik weet dat zijn

opdracht eeuwig leven betekent. Alles wat Ik zeg, zeg Ik zoals de Vader het Mij verteld heeft.'

Overdenking

Het is zó noodzakelijk voor ons om met Christus verbonden te zijn. Deze verbondenheid bezielt ons innerlijk leven. Als we voor hem leven, dan kan het betekenen dat we soms risico's moeten nemen, dat we ons kwetsbaar opstellen en zeker niet in onze schulp kruipen.

Woensdag 29 mei

Lezing: 2 Korintiërs 9:6-11

[6] Bedenk dit: wie karig zaait, zal karig oogsten; wie overvloedig zaait, zal overvloedig oogsten. [7] Laat ieder zo veel geven als hij zelf besloten heeft, zonder tegenzin of dwang, want God heeft lief wie blijmoedig geeft. [8] God heeft de macht u te overstelpen met al zijn gaven, zodat u altijd en in alle opzichten voldoende voor uzelf hebt en ook nog ruimschoots kunt bijdragen aan allerlei goed werk. [9] Zo staat er geschreven: 'Gul deelt hij uit aan de armen, zijn rechtvaardigheid houdt stand, voor altijd.' [10] God, die zaad geeft om te zaaien en brood om te eten, zal ook u zaad geven en het laten ontkiemen, zodat uw vrijgevigheid een rijke oogst opbrengt. [11] U bent in ieder opzicht rijk geworden om in alles vrijgevig te kunnen zijn, en uw vrijgevigheid leidt door onze bemiddeling tot dankzegging aan God.

Overdenking

Jezus, hoop van ons hart, als wij dóórkrijgen dat uw liefde vooral uit vergeving bestaat, dan komt er iets in ons leven tot rust en iets wordt er anders. Wij vragen u: wat verwacht u van mij? En door de heilige Geest antwoordt u: laat niets je verontrusten, durf je leven te geven.

Donderdag 30 mei

Lezing: Romeinen 12:3-8

[3] Met een beroep op de genade die mij geschonken is, zeg ik u allen dat u zichzelf niet hoger moet aanslaan dan u kunt verantwoorden. U moet verstandig over uzelf denken, in overeenstemming met het geloof, de maatstaf die God ieder van u geschonken heeft. [4] Zoals ons ene lichaam vele delen heeft en die delen niet allemaal dezelfde functie hebben, [5] zo zijn we samen één lichaam in Christus en zijn we, ieder apart, elkaars lichaamsdelen. [6] We hebben verschillende gaven, onderscheiden naar de genade die ons geschonken is. Wie de gave heeft te profeteren, moet die in

overeenstemming met het geloof gebruiken. [7] Wie de gave heeft bijstand te verlenen, moet bijstand verlenen. Wie de gave heeft te onderwijzen, moet onderwijzen. [8] Wie de gave heeft te troosten, moet troosten. Wie uitdeelt, moet dat zonder bijbedoeling doen. Wie leiding geeft, moet dat doen met volle inzet. Wie barmhartig is, moet daarin blijmoedig zijn.

Overdenking

Ons gebed is iets eenvoudigs. Is het soms niet meer dan een armzalige zucht? God hoort ons. En vergeet niet dat de heilige Geest zelf biddend aanwezig is in het hart van ieder mens.

Vrijdag 31 mei

Lezing: Lucas 1:26-38

[26] In de zesde maand zond God de engel Gabriël naar de stad Nazaret in Galilea, [27] naar een meisje dat was uitgehuwelijkt aan een man die Jozef heette, een afstammeling van David. Ze heette Maria en ze was nog maagd. [28] Gabriël ging haar huis binnen en zei: 'Gegroet Maria, je bent begenadigd, de Heer is met je.' [29] Ze schrok hevig bij het horen van zijn woorden en vroeg zich af wat die begroeting te betekenen had. [30] Maar de engel zei tegen haar: 'Wees niet bang, Maria, God heeft je zijn gunst geschonken. [31] Luister, je zult zwanger worden en een zoon baren, en je moet Hem Jezus noemen. [32] Hij zal een groot man worden en Zoon van de Allerhoogste worden genoemd, en God, de Heer, zal Hem de troon van zijn vader David geven. [33] Tot in eeuwigheid zal Hij koning zijn over het volk van Jakob, en aan zijn koningschap zal geen einde komen.' [34] Maria vroeg aan de engel: 'Hoe zal dat gebeuren? Ik heb immers nog geen gemeenschap met een man.' [35] De engel antwoordde: 'De heilige Geest zal over je komen en de kracht van de Allerhoogste zal je als een schaduw overdekken. Daarom zal het kind dat geboren wordt, heilig worden genoemd en Zoon van God. [36] Luister, ook je familielid Elisabet is zwanger van een zoon, ondanks haar hoge leeftijd. Ze is nu, ook al hield men haar voor onvruchtbaar, in de zesde maand van haar zwangerschap, [37] want voor God is niets onmogelijk.' [38] Maria zei: 'De Heer wil ik dienen: laat er met mij gebeuren wat u hebt gezegd.' Daarna liet de engel haar weer alleen.

Overdenking

Geloof vraagt van ons dat we onze menselijke verlangens niet uitschakelen noch verheerlijken, maar we moeten proberen ze samen te ballen tot een nog groter verlangen: de dorst naar God. Ja, alleen al het verlangen naar God is reeds het begin van het geloof.

Zaterdag 1 juni

Lezing: Lucas 21:5-19

[5] Toen er gesproken werd over de tempel, over de mooie stenen en wijgeschenken waarmee hij versierd was, zei Hij: [6] 'Wat jullie hier zien ... er zullen dagen komen waarop geen steen op de andere zal blijven; alles zal worden afgebroken.' [7] Ze stelden Hem toen de vraag: 'Meester, wanneer zal dat allemaal gebeuren en aan welk teken kunnen we het herkennen?' [8] Jezus zei: 'Let op, laat je niet misleiden. Want er zullen velen komen die mijn naam gebruiken en zeggen: "Ik ben het," of: "De tijd is gekomen." Volg hen niet! [9] Als jullie berichten horen over oorlog en opstand, raak dan niet in paniek. Die dingen moeten eerst gebeuren, maar dat is nog niet meteen het einde.' [10] Hij vervolgde: 'Het ene volk zal tegen het andere ten strijde trekken en het ene koninkrijk tegen het andere, [11] er zullen zware aardbevingen komen en hongersnoden en epidemieën alom, en er zullen aan de hemel grote en verschrikkelijke tekenen verschijnen. [12] Maar eerst zullen jullie worden mishandeld en vervolgd en uitgeleverd aan de synagogen, jullie zullen worden opgesloten in de gevangenis en worden voorgeleid aan koningen en gouverneurs omwille van mijn naam. [13] Dan zullen jullie moeten getuigen. [14] Bedenk wel dat jullie je verdediging niet moeten voorbereiden. [15] Want Ik zal jullie woorden van wijsheid schenken die door geen van je tegenstanders kunnen worden weerstaan of weersproken. [16] Zelfs je ouders en broers, verwanten en vrienden zullen je uitleveren, en ze zullen sommigen van jullie ter dood laten brengen. [17] Jullie zullen door iedereen worden gehaat omwille van mijn naam. [18] Maar geen haar van je hoofd zal verloren gaan. [19] Red je leven door standvastigheid!

Overdenking

"Ik blijf in jullie." Dit woord van Christus wordt actueel door de eucharistie, ook al zou het niet direct weerklank vinden in jouw hart. En dat geldt zelfs voor degene die er zó naar uitkijkt dat hij er nauwelijks in durft te geloven.

Zondag 2 juni

Lezing: Marcus 14:12-26

[12] Op de eerste dag van het feest van het Ongedesemde brood, wanneer het pesachlam wordt geslacht, zeiden zijn leerlingen tegen Hem: 'Waar wilt U dat wij voorbereidingen gaan treffen zodat U het pesachmaal kunt eten?' [13] Hij stuurde twee van zijn leerlingen op pad en zei tegen hen: 'Ga naar de stad. Daar zal een man die een kruik water draagt jullie tegemoetkomen; volg hem, [14] en wanneer hij ergens binnengaat, moeten jullie tegen de heer des huizes zeggen: "De meester vraagt: 'Waar is het gastenvertrek waar Ik met mijn leerlingen het pesachmaal kan eten?'" [15] Hij

zal jullie een grote bovenzaal wijzen, die al is ingericht en waar alles gereedstaat; maak daar het pesachmaal voor ons klaar.' [16] De leerlingen vertrokken naar de stad, en alles gebeurde zoals Hij gezegd had, en ze bereidden het pesachmaal. [17] Toen de avond was gevallen, kwam Hij met de twaalf. [18] Terwijl ze aanlagen voor de maaltijd, zei Jezus: 'Ik verzeker jullie: een van jullie, die met Mij eet, zal Mij uitleveren.' [19] Ze werden bedroefd en vroegen een voor een aan Hem: 'Ik ben het toch niet?' [20] Maar Hij zei tegen hen: 'Het is een van jullie twaalf, die met Mij uit dezelfde schaal eet. [21] Want de Mensenzoon zal heengaan zoals over Hem geschreven staat, maar wee de mens door wie de Mensenzoon uitgeleverd wordt: het zou beter voor hem zijn als hij nooit geboren was.' [22] Terwijl ze aten, nam Hij een brood, sprak het zegengebed uit, brak het brood, deelde het uit en zei: 'Neem hiervan, dit is mijn lichaam.' [23] En Hij nam een beker, sprak het dankgebed uit en gaf hun de beker, en allen dronken eruit. [24] Hij zei tegen hen: 'Dit is mijn bloed, het bloed van het verbond, dat voor velen vergoten wordt. [25] Ik verzeker jullie: Ik zal niet meer van de vrucht van de wijnstok drinken, tot de dag dat Ik er opnieuw van zal drinken in het koninkrijk van God.' [26] Nadat ze de lofzang hadden gezongen, vertrokken ze naar de Olijfberg.

Overdenking

Redder van elk leven, door u te volgen, kiezen wij voor de liefde en proberen we ons hart niet te laten verharden. En als beproevingen op ons levenspad de diepste laag van ons wezen aantasten, dan blijft er nog altijd een weg open, die van vertrouwen die rust uitstraalt.



Ochtendgebeden week 23 (3 t/m 9 juni)

We volgen het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé.

Maandag 3 juni

Lezing: Matteüs 6:31-34

[31] Vraag je dus niet bezorgd af: Wat zullen we eten? of: Wat zullen we drinken? of: Waarmee zullen we ons kleden? – [32] dat zijn allemaal dingen die de heidenen najagen. Jullie hemelse Vader weet wel dat jullie dat alles nodig hebben. [33] Zoek liever eerst het koninkrijk van God en zijn gerechtigheid, dan zullen al die andere dingen je erbij gegeven worden. [34] Maak je dus geen zorgen voor de dag van morgen, want de dag van morgen zorgt wel voor zichzelf. Elke dag heeft genoeg aan zijn eigen kwaad.

Overdenking

In het midden van de twintigste eeuw trad plotseling een man op de voorgrond, Johannes genaamd. Hij werd geboren in een eenvoudig boerengezin in het noorden van Italië. Deze oude man, Johannes XXIII, kondigde een concilie aan en sprak toen deze glasheldere woorden: “Wij zullen niet uitzoeken wie ongelijk had, wij zullen niet uitzoeken wie gelijk had, wij zullen alleen zeggen: laten we ons met elkaar verzoenen!” Tijdens onze laatste ontmoeting met hem, kort vóór zijn dood, waren wij met drie broeders van onze gemeenschap. Wij begrepen toen hoezeer hij ons toewenste dat we ons geen zorgen zouden maken over wat re roeping van onze communiteit zou moeten zijn. Met zijn handen maakte hij cirkelbewegingen, en hij verduidelijkte: “De katholieke kerk bestaat uit steeds grotere concentrische cirkels.” Waarom zouden wij ons zorgen maken? Was het belangrijkste al niet verwezenlijkt als wij met een hart vol vrede verder zouden gaan op de weg die we waren ingeslagen?

Dinsdag 4 juni

Lezing: Johannes 4:5-42

[5] Zo kwam Hij bij de Samaritaanse stad Sichar, dicht bij het stuk grond dat Jakob aan zijn zoon Jozef gegeven had, [6] waar de Jakobsbron is. Jezus was vermoeid van de reis en ging bij de bron zitten; het was rond het middaguur. [7] Toen kwam er een Samaritaanse vrouw water putten. Jezus zei tegen haar: ‘Geef Mij wat te drinken.’ [8] Zijn leerlingen waren namelijk naar de stad gegaan om eten te kopen. [9] De vrouw antwoordde: ‘Hoe kunt U, als Jood, mij om drinken vragen? Ik ben immers een Samaritaanse!’ (Joden gaan namelijk niet met Samaritanen om.) [10] Jezus zei tegen haar: ‘Als u wist wat God wil geven, en wie het is die u om water vraagt, zou u Hém erom vragen en dan zou Hij u levend water geven.’ [11] ‘Maar heer,’ zei de vrouw, ‘U hebt geen emmer, en de put is diep – waar wilt U dan levend water vandaan halen? [12] U kunt toch niet meer dan Jakob, onze voorvader? Hij heeft ons die put gegeven en er zelf nog uit gedronken, en ook zijn zonen en zijn vee.’ [13] Jezus antwoordde: ‘Iedereen die dit water drinkt zal weer dorst krijgen, [14] maar wie het water drinkt dat Ik hem geef, zal nooit meer dorst krijgen. Het water dat Ik geef, zal in hem een bron worden waaruit water opwelt dat eeuwig leven geeft.’ [15] ‘Geef mij dat water, heer,’ zei de vrouw, ‘dan zal ik geen dorst meer hebben en hoef ik ook niet meer hierheen te komen om water te putten.’ [16] Toen zei Jezus tegen haar: ‘Ga uw man eens roepen en kom dan weer terug.’ [17] ‘Ik heb geen man,’ zei de vrouw. ‘U hebt gelijk als u zegt dat u geen man hebt,’ zei Jezus, [18] ‘u hebt vijf mannen gehad, en degene die u nu hebt is uw man niet. Wat u zegt is waar.’ [19] Daarop zei de vrouw: ‘Ik begrijp dat U een profeet bent, heer. [20] Onze voorouders vereerden God op deze berg, en bij u zegt men dat in Jeruzalem de plek is waar God vereerd moet worden.’ [21] ‘Geloof Me,’ zei Jezus, ‘er komt een tijd dat jullie noch op deze berg, noch in Jeruzalem de Vader zullen aanbidden. [22] Jullie vereren wat je niet kent, wij vereren wat we kennen; de

redding komt immers van de Joden. [23] Maar er komt een tijd, en die tijd is nu gekomen, dat wie de Vader echt aanbidt, Hem aanbidt vervuld van Geest en waarheid. De Vader zoekt mensen die Hem zo aanbidden, [24] want God is Geest, dus wie Hem aanbidt, moet dat doen vervuld van Geest en waarheid.' [25] De vrouw zei: 'Ik weet wel dat de messias zal komen,' (dat betekent 'gezalfde') 'wanneer hij komt zal hij ons alles vertellen.' [26] Jezus zei tegen haar: 'Ik ben het, degene die met u spreekt.' [27] Op dat moment kwamen zijn leerlingen terug, en ze verbaasden zich erover dat Hij met een vrouw in gesprek was. Toch vroeg niemand: 'Waar bent U op uit?' of: 'Waarom spreekt U met haar?' [28] De vrouw liet haar kruik staan, ging terug naar de stad en zei tegen de mensen daar: [29] 'Kom mee, er is iemand die alles van mij weet. Zou dat niet de messias zijn?' [30] Toen gingen de mensen de stad uit, naar Hem toe. [31] Intussen zeiden de leerlingen tegen Jezus: 'Rabbi, U moet iets eten.' [32] Maar Hij zei: 'Ik heb voedsel dat jullie niet kennen.' [33] 'Zou iemand Hem iets te eten gebracht hebben?' zeiden ze tegen elkaar. [34] Maar Jezus zei: 'Mijn voedsel is: de wil doen van Hem die Mij gezonden heeft en zijn werk voltooien. [35] Zeggen jullie niet: "Nog vier maanden en dan komt de oogst"? Ik zeg jullie dit: kijk om je heen, dan zie je dat de velden rijp zijn voor de oogst! [36] Nu al krijgt de maaier zijn loon en verzamelt hij vruchten voor het eeuwige leven, zodat de zaaier en de maaier tegelijk feest kunnen vieren. [37] Hier is het gezegde van toepassing: De een zaait, de ander maait. [38] Ik stuur jullie eropuit om een oogst binnen te halen waarvoor je geen moeite hebt hoeven doen; dat hebben anderen gedaan en jullie maken hun werk af.' [39] In die stad kwamen veel Samaritanen tot geloof in Hem door het getuigenis van de vrouw: 'Hij weet alles van mij.' [40] Ze gingen naar Hem toe en vroegen Hem bij hen te blijven. Toen bleef Hij nog twee dagen. [41] Nog veel meer mensen kwamen tot geloof door wat Hij zei; [42] ze zeiden tegen de vrouw: 'Wij geloven nu niet meer om wat jij gezegd hebt, maar we hebben Hem zelf gehoord en we weten dat Hij werkelijk de redder van de wereld is.'

Overdenking

Wanneer Jezus hier op aarde in gebed verzonken was, werd zijn gezicht doorstraald door licht. Soms, als het hem zwaar te moede was, bad hij met tranen in zijn ogen.

Woensdag 5 juni

Lezing: 1 Korintiërs 15:12-22

[12] Maar wanneer nu over Christus wordt verkondigd dat Hij uit de dood is opgewekt, hoe kunnen sommigen van u dan zeggen dat de doden niet zullen opstaan? [13] Als de doden niet opstaan, is ook Christus niet opgewekt; [14] en als Christus niet is opgewekt, is onze verkondiging zonder inhoud en uw geloof zinloos. [15] Dan blijkt dat wij als getuigen van God over Hem hebben gelogen, omdat we verklaard hebben dat Hij Christus heeft opgewekt – want als er geen doden worden opgewekt, dan kan Hij dat

niet hebben gedaan. [16] Wanneer de doden niet worden opgewekt, is ook Christus niet opgewekt. [17] Maar als Christus niet is opgewekt, is uw geloof nutteloos, bent u nog een gevangene van uw zonden [18] en worden de doden die Christus toebehoren niet gered. [19] Als wij alleen voor dit leven op Christus hopen, zijn wij de beklagenswaardigste mensen die er zijn. [20] Maar Christus is werkelijk uit de dood opgewekt, als de eerste van de gestorvenen. [21] Want zoals de dood er is gekomen door een mens, zo is ook de opstanding uit de dood er gekomen door een mens. [22] Zoals allen sterven in Adam, zo zullen allen ook tot leven komen in Christus.

Overdenking

Christus Jezus, terwijl een ontelbaar groot aantal kinderen en jongeren voor het leven verminkt zijn door verwaarlozing en daardoor als vreemdelingen hier op aarde rondlopen, vragen sommigen zich af: "Heeft mijn leven nog zin?" U verzekert ons: "Elke keer als jullie de nood ledigen van een onschuldige, hebben jullie het voor mij, Christus, gedaan."

Donderdag 6 juni

Lezing: 1 Petrus 2:4-10

[4] Voeg u bij Hem, bij de levende steen die door de mensen werd afgekeurd maar door God werd uitgekozen om zijn kostbaarheid, [5] en laat u ook zelf als levende stenen gebruiken voor de bouw van een geestelijke tempel. Vorm een heilige priesterschap om geestelijke offers te brengen die God, dankzij Jezus Christus, welgevallig zijn. [6] In de Schrift staat immers: 'In Sion leg Ik een hoeksteen die Ik heb uitgekozen om zijn kostbaarheid; wie daarop vertrouwt, komt niet bedrogen uit.' [7] Kostbaar is hij voor u, die erop vertrouwt. Voor wie er niet op vertrouwen geldt echter: 'De steen die de bouwers afkeurden is de hoeksteen geworden.' [8] En: 'Het is een steen waarover men struikelt, een rotsblok waaraan men zich stoot.' Zij struikelen omdat ze weigeren Gods woord te gehoorzamen, daartoe zijn ze bestemd. [9] Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninkrijk van priesters, een heilige natie, een volk dat God zich verworven heeft om de grote daden te verkondigen van Hem die u uit de duisternis heeft geroepen naar zijn wonderbaarlijke licht. [10] Eens was u geen volk, nu bent u Gods volk; eens werd u ontferming onthouden, nu ontvangt u Gods ontferming.

Overdenking

Er is op aarde fysiek geweld, oorlog, marteling, moord, ... Er is ook subtiel geweld dat nauwelijks opvalt omdat het handig gespeeld wordt, geweld dat voortkomt uit argwaan, wantrouwen, vernedering, ...

“In God is geen geweld, God heeft Christus gezonden, niet om ons te beschuldigen, maar om ons bij zich te roepen; niet om ons te oordelen, maar omdat hij ons liefheeft.”

Vrijdag 7 juni

Lezing: Romeinen 8:18-25

[18] Ik ben ervan overtuigd dat het lijden van deze tijd in geen verhouding staat tot de luister die ons in de toekomst zal worden geopenbaard. [19] De schepping ziet er reikhalzend naar uit dat de luister van Gods kinderen openbaar wordt. [20] Want de schepping is ten prooi aan zinloosheid, niet uit eigen wil, maar door Hem die haar daaraan heeft onderworpen. Maar er is hoop, [21] omdat ook de schepping zelf zal worden bevrijd uit de slavernij van de vergankelijkheid en zal delen in de vrijheid en luister die Gods kinderen geschonken wordt. [22] Wij weten dat de hele schepping nog altijd als in barensweeën zucht en lijdt. [23] En zij niet alleen, ook wijzelf, die als voorschot de Geest hebben ontvangen, ook wij zuchten in onszelf in afwachting van de openbaring dat we kinderen van God zijn: de verlossing van ons sterfelijk bestaan. [24] In deze hoop zijn we gered. Als we echter nu al zouden zien waarop we hopen, zou het geen hoop meer zijn. Wie hoopt er nog op wat hij al kan zien? [25] Maar als wij hopen op wat we nog niet zien, blijven we in afwachting daarvan volharden.

Overdenking

Door zijn vergeving stopt God ons verleden diep weg in het hart van Christus en verzorgt de wonden die diep in ons zijn achtergebleven.

Als wij aan god alles kwijt kunnen wat ons leven bezwaart, alles wat ons belemmert door de kritische blik van anderen, dan schijnt er licht in de duistere zone van ons diepere ik. Weten dat er naar je geluisterd wordt, dat je begrepen wordt, dat God je vergeeft: daar ligt één van de bronnen van vrede... daar begint de genezing van het hart.

Zaterdag 8 juni

Lezing: 2 Tessalonicenzen 2:16-3:5

[16] Mogen onze Heer Jezus Christus en God, onze Vader, die ons zijn liefde heeft getoond en ons door zijn genade blijvende steun en goede hoop gegeven heeft, [17] u aanmoedigen en sterken in al het goede dat u doet en zegt.

[1] Voor het overige, broeders en zusters, bid voor ons. Bid dat het woord van de Heer zich elders even snel verspreidt en evenzeer geprezen wordt als bij u. [2] Bid ook dat wij worden behoed voor slechte en kwaadaardige mensen, want niet iedereen is betrouwbaar. [3] Maar de Heer is trouw, Hij zal u kracht geven en u tegen het kwaad beschermen. [4] De Heer geeft ons het vertrouwen dat u doet wat wij u opdragen en

dat zult blijven doen. [5] Moge de Heer uw hart richten op de liefde voor God en de standvastige trouw aan Christus.

Overdenking

Situaties van ongeluk noch de door niets gerechtvaardigde situaties van armoede zijn niet afkomstig van God. Hij kan alleen maar zijn liefde schenken. Met verbazing ontdekken wij dat God ieder mens beziet met een oneindige goedheid en diep mededogen.

Zondag 9 juni

Lezing: 2 Korintiërs 4:16-5:10

[16] Daarom verzaken wij onze plicht niet, want ook al gaat ons uiterlijke bestaan verloren, ons innerlijke bestaan wordt van dag tot dag vernieuwd. [17] En de geringe last die we tijdelijk te dragen hebben, brengt ons een eeuwige luister, die alles omvat en alles overtreft. [18] Wij richten ons niet op de zichtbare dingen maar op de onzichtbare, want de zichtbare dingen zijn tijdelijk, de onzichtbare eeuwig.

[1] Wij weten dat wanneer onze aardse tent, het lichaam waarin wij wonen, wordt afgebroken, we van God een woning krijgen: een eeuwige, niet door mensenhanden gemaakte woning in de hemel. [2] Wij zuchten in onze aardse tent en zouden willen dat onze hemelse woning er nu al over wordt aangetrokken. [3] We zijn er echter zeker van dat we bekleed zullen worden en niet naakt zullen zijn. [4] Zolang we in onze aardse tent verblijven zuchten we onder een zware last, omdat we niet willen dat deze kleding wordt uitgetrokken; we willen dat er nieuwe over wordt aangetrokken, zodat het sterfelijke door het leven wordt verslonden. [5] Hiervoor heeft God zelf ons gereedgemaakt, door ons de Geest als onderpand te geven. [6] Dus blijven wij altijd vol goede moed, ook al weten we dat zolang dit lichaam onze woning is, we ver van de Heer wonen. [7] We leven nu immers vanuit vertrouwen, zonder al echt te zien. [8] Ook al zouden we ons lichaam liever verlaten om onze intrek te nemen bij de Heer, toch blijven we vol goede moed. [9] Daarom ook stellen wij er een eer in te doen wat Hij wil, of we nu in dit aardse lichaam wonen of niet. [10] Want wij moeten allen voor de rechterstoel van Christus verschijnen, zodat ieder van ons krijgt wat hij verdient voor wat hij in zijn leven heeft gedaan, of het nu goed is of slecht.

Overdenking

Jezus, onze hoop, uw mededogen is grenzeloos. Wij dorsten naar uw aanwezigheid; u die ons zegt: "Waarom zijn jullie bang? Houd moed; ik ben er."



Ochtendgebeden week 24 (10 t/m 16 juni)

We volgen het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé.

Maandag 10 juni

Lezing: Jesaja 51:4-12

[4-5] Mijn volk, luister aandachtig naar Mij, mijn natie, leen Mij je oor. De wet vindt zijn oorsprong in Mij, en mijn recht zal een licht zijn voor alle volken. In een oogwenk breng Ik de zege nabij, de redding is al onderweg; Ik zal krachtig rechtspreken over de volken. De eilanden hebben hun hoop op Mij gevestigd, ze zien uit naar mijn krachtig optreden. [6] Kijk omhoog naar de hemel, kijk naar de aarde beneden: al vervliegt de hemel als rook, al valt de aarde uiteen als een oud gewaad en sterven haar bewoners als muggen, de redding die Ik breng, zal voor altijd blijven, mijn gerechtigheid kent geen einde. [7] Luister naar Mij, jullie die mijn gerechtigheid kennen, volk dat mijn wet in het hart draagt. Wees niet bang voor de hoon van mensen, stoor je niet aan hun spot. [8] Want ze vergaan zoals een gewaad door motten, zoals wol door mottenlarven. Maar mijn gerechtigheid zal voor altijd blijven, de redding die Ik breng, duurt van geslacht op geslacht. [9] Ontwaak, ontwaak, arm van de HEER, en bekleed u met kracht! Ontwaak als in de dagen van weleer, als in lang vervlogen tijden. Was u het niet die Rahab vermorzelde, die het monster doorboorde? [10] Was u het niet die de zee drooglegde, het water van de machtige oervloed, en een weg baande op de bodem van de zee waarover het verlorene volk kon gaan? [11] Wie door de HEER zijn bevrijd, keren terug. Jubelend komen zij naar Sion, gekroond met eeuwige vreugde. Blijdschap en vreugde komen hun tegemoet, gejammer en verdriet vluchten weg. [12] Ik, Ik ben het die jullie troost. Hoe kun je dan bang zijn voor een sterveling, voor een mensenkind dat vergaat als gras?

Overdenking

Het jawoord tot God, voor heel het leven, is als een vuur. Zes eeuwen vóór de komst van Christus had de profeet Jeremia dit reeds begrepen. Ontmoedigd zei hij bij zichzelf: "Ik wil niet meer aan God denken, niet meer spreken in zijn naam." Maar toen kwam het moment waarop hij schreef: "Er laaide een vuur in mij op, diep in mijn hart. Ik wilde het in bedwang houden, maar ik kon het niet."

Dinsdag 11 juni

Lezing: Deuteronomium 32:1-4

[1] 'Leen mij uw oor, hemel, nu ik ga spreken, luister, aarde, naar wat ik zeggen zal. [2] Moge mijn onderricht neerdalen als regen, mogen mijn woorden zijn als milde dauw, als regen op het jonge gras, als regendruppels op het groen. [3] Want de naam

van de HEER roep ik uit: Hij is onze God, laat iedereen Hem prijzen! [4] Hij is een rots, Hij staat voor recht; alles wat Hij doet is volmaakt. Trouw is God, rechtvaardig en zuiver, in Hem is geen spoor van kwaad.

Overdenking

Overal op aarde zijn er vrouwen, mannen en jongeren die zuurdesem van verzoening zijn, zelfs daar waar er bijna onoplosbare conflictsituaties zijn in de wereld. Vertrouwen is hun tweede natuur geworden en ze hebben alles in zich om weer moed te geven aan degenen die overgeleverd zijn aan twijfel en ontgoocheling. Zo weten zij de mooie menselijke hoop een steun in de rug te geven. Ligt dat ook op onze weg?

Woensdag 12 juni

Lezing: Handelingen 20:22-24

[22] Nu ben ik op weg naar Jeruzalem, gedreven door de Geest, zonder te weten wat me daar te wachten staat, [23] behalve dan dat de heilige Geest me in iedere stad verzekert dat gevangenschap en vervolging mijn deel zullen zijn. [24] Ik hecht echter geen enkele waarde aan het behoud van mijn leven, als ik mijn levenstaak maar kan voltooien en de opdracht uitvoeren die ik van de Heer Jezus ontvangen heb: getuigen van het evangelie van Gods genade.

Overdenking

God van barmhartigheid, u wordt zichtbaar in het leven van uw Christus. Door hem geeft u ons deze klare zekerheid: uw liefde is vooral mededogen met ons levenslot.

Donderdag 13 juni

Lezing: Marcus 9:30-37

[30] Ze vertrokken uit die streek en reisden door Galilea, maar Hij wilde niet dat iemand dat te weten kwam, [31] want Hij was bezig zijn leerlingen onderricht te geven. Hij zei tegen hen: 'De Mensenzoon wordt uitgeleverd aan de mensen. Die zullen Hem doden, maar drie dagen na zijn dood zal Hij opstaan.' [32] Ze begrepen deze uitspraak niet, maar durfden Hem geen vragen te stellen. [33] Ze kwamen in Kafarnaüm. Toen ze in huis waren, vroeg Hij hun: 'Waarover waren jullie onderweg aan het redetwisten?' [34] Ze zwegen, want ze hadden onderweg met elkaar getwist over de vraag wie van hen de belangrijkste was. [35] Hij ging zitten en riep de twaalf bij zich. Hij zei tegen hen: 'Wie de belangrijkste wil zijn, moet de minste van allemaal zijn en ieders dienaar.' [36] Hij pakte een kind op en zette het in hun midden neer; Hij sloeg zijn arm eromheen

en zei tegen hen: [37] 'Wie in mijn naam één zo'n kind ontvangt, ontvangt Mij; en wie Mij ontvangt, ontvangt niet Mij, maar Hem die Mij gezonden heeft.'

Overdenking

Wanneer wij bidden en er ogenschijnlijk niets gebeurt, zouden wij dan onverhoord blijven? Nee. In vredig vertrouwen in God vindt ieder gebed vervulling. Misschien anders dat wij dachten... Maar heeft het antwoord van God niet een nog grotere liefde op het oog?

Vrijdag 14 juni

Lezing: 1 Tessalonicenzen 5:4-11

[4] Maar u, broeders en zusters, u leeft niet in de duisternis, zodat de dag van de Heer u zou kunnen overvallen als een dief, [5] want u bent allen kinderen van het licht en van de dag. Wij behoren niet toe aan de nacht en de duisternis, [6] dus laten we niet slapen, zoals anderen, maar waken en op onze hoede zijn. [7] Wie slaapt, slaapt 's nachts, en wie zich bedrinkt, is 's nachts dronken; [8] maar laten wij, die toebehoren aan de dag, op onze hoede zijn, omgord met het harnas van geloof en liefde, en getooid met de helm van de hoop op redding. [9] Want Gods bedoeling met ons is niet dat wij veroordeeld worden, maar dat wij gered worden door onze Heer Jezus Christus. [10] Hij is voor ons gestorven opdat wij, of we nu op aarde zijn of gestorven zijn, samen met Hem zullen leven. [11] Dus troost elkaar en wees elkaar tot steun, zoals u trouwens al doet.

Overdenking

Een kind kan verwond worden door spanningen in het gezin of omdat volwassenen onderling bekvechten in zijn aanwezigheid. Het kan er een gevoel van overhouden dat men hem laat vallen. Een innerlijke stem zal hem dan influisteren dat hij niet alleen gelaten wil worden. Dikwijls komt bij ons de vraag op: wat heeft er zich in dat kind afgespeeld? Zou het op school gepest zijn, op straat, of ergens anders? Zo'n kind leeft in een vacuüm en zal er iemand zijn die het daaruit haalt? Luisteren naar een kind, naar opgroeiende jongens en meisjes, vraagt om bescheidenheid en fijngevoeligheid, om de wonde niet nog groter te maken.

Zaterdag 15 juni

Lezing: Johannes 4:5-42

[5] Zo kwam Hij bij de Samaritaanse stad Sichar, dicht bij het stuk grond dat Jakob aan zijn zoon Jozef gegeven had, [6] waar de Jakobsbron is. Jezus was vermoeid van de reis

en ging bij de bron zitten; het was rond het middaguur. [7] Toen kwam er een Samaritaanse vrouw water putten. Jezus zei tegen haar: 'Geef Mij wat te drinken.' [8] Zijn leerlingen waren namelijk naar de stad gegaan om eten te kopen. [9] De vrouw antwoordde: 'Hoe kunt U, als Jood, mij om drinken vragen? Ik ben immers een Samaritaanse!' (Joden gaan namelijk niet met Samaritanen om.) [10] Jezus zei tegen haar: 'Als u wist wat God wil geven, en wie het is die u om water vraagt, zou u Hém erom vragen en dan zou Hij u levend water geven.' [11] 'Maar heer,' zei de vrouw, 'U hebt geen emmer, en de put is diep – waar wilt U dan levend water vandaan halen? [12] U kunt toch niet meer dan Jakob, onze voorvader? Hij heeft ons die put gegeven en er zelf nog uit gedronken, en ook zijn zonen en zijn vee.' [13] Jezus antwoordde: 'Iedereen die dit water drinkt zal weer dorst krijgen, [14] maar wie het water drinkt dat Ik hem geef, zal nooit meer dorst krijgen. Het water dat Ik geef, zal in hem een bron worden waaruit water opwelt dat eeuwig leven geeft.' [15] 'Geef mij dat water, heer,' zei de vrouw, 'dan zal ik geen dorst meer hebben en hoef ik ook niet meer hierheen te komen om water te putten.' [16] Toen zei Jezus tegen haar: 'Ga uw man eens roepen en kom dan weer terug.' [17] 'Ik heb geen man,' zei de vrouw. 'U hebt gelijk als u zegt dat u geen man hebt,' zei Jezus, [18] 'u hebt vijf mannen gehad, en degene die u nu hebt is uw man niet. Wat u zegt is waar.' [19] Daarop zei de vrouw: 'Ik begrijp dat U een profeet bent, heer. [20] Onze voorouders vereerden God op deze berg, en bij u zegt men dat in Jeruzalem de plek is waar God vereerd moet worden.' [21] 'Geloof Me,' zei Jezus, 'er komt een tijd dat jullie noch op deze berg, noch in Jeruzalem de Vader zullen aanbidden. [22] Jullie vereren wat je niet kent, wij vereren wat we kennen; de redding komt immers van de Joden. [23] Maar er komt een tijd, en die tijd is nu gekomen, dat wie de Vader echt aanbidt, Hem aanbidt vervuld van Geest en waarheid. De Vader zoekt mensen die Hem zo aanbidden, [24] want God is Geest, dus wie Hem aanbidt, moet dat doen vervuld van Geest en waarheid.' [25] De vrouw zei: 'Ik weet wel dat de messias zal komen,' (dat betekent 'gezalfde') 'wanneer hij komt zal hij ons alles vertellen.' [26] Jezus zei tegen haar: 'Ik ben het, degene die met u spreekt.' [27] Op dat moment kwamen zijn leerlingen terug, en ze verbaasden zich erover dat Hij met een vrouw in gesprek was. Toch vroeg niemand: 'Waar bent U op uit?' of: 'Waarom spreekt U met haar?' [28] De vrouw liet haar kruik staan, ging terug naar de stad en zei tegen de mensen daar: [29] 'Kom mee, er is iemand die alles van mij weet. Zou dat niet de messias zijn?' [30] Toen gingen de mensen de stad uit, naar Hem toe. [31] Intussen zeiden de leerlingen tegen Jezus: 'Rabbi, U moet iets eten.' [32] Maar Hij zei: 'Ik heb voedsel dat jullie niet kennen.' [33] 'Zou iemand Hem iets te eten gebracht hebben?' zeiden ze tegen elkaar. [34] Maar Jezus zei: 'Mijn voedsel is: de wil doen van Hem die Mij gezonden heeft en zijn werk voltooien. [35] Zeggen jullie niet: "Nog vier maanden en dan komt de oogst"? Ik zeg jullie dit: kijk om je heen, dan zie je dat de velden rijp zijn voor de oogst! [36] Nu al krijgt de maaier zijn loon en verzamelt hij vruchten voor het eeuwige leven, zodat de zaaier en de maaier tegelijk feest kunnen vieren. [37] Hier is het gezegde van toepassing: De een zaait, de ander maait. [38] Ik stuur jullie eropuit om een oogst binnen te halen waarvoor je geen moeite hebt hoeven

doen; dat hebben anderen gedaan en jullie maken hun werk af.’ [39] In die stad kwamen veel Samaritanen tot geloof in Hem door het getuigenis van de vrouw: ‘Hij weet alles van mij.’ [40] Ze gingen naar Hem toe en vroegen Hem bij hen te blijven. Toen bleef Hij nog twee dagen. [41] Nog veel meer mensen kwamen tot geloof door wat Hij zei; [42] ze zeiden tegen de vrouw: ‘Wij geloven nu niet meer om wat jij gezegd hebt, maar we hebben Hem zelf gehoord en we weten dat Hij werkelijk de redder van de wereld is.’

Overdenking

Als er in ons leven schokkende gebeurtenissen plaatsvinden en daardoor ons leven overhoop gehaald wordt, dan is Christus Jezus aanwezig door zijn heilige Geest. Hij zal ons zeggen: “Wanneer je ondraaglijk zwaar beproefd wordt, ben ik bij je hoe diep jouw wanhoop ook is... zoals ik ook bij je ben op de plek waar diep in jouw hart hoop geboren wordt.”

Zondag 16 juni

Lezing: Marcus 4:26-29

[26] En Hij zei: ‘Het is met het koninkrijk van God als met een mens die zaad uitstrooit op de aarde: [27] hij slaapt en staat weer op, dag in dag uit, terwijl het zaad ontkiemt en opschiet, ook al weet hij niet hoe. [28] De aarde brengt uit zichzelf vrucht voort, eerst de halm, dan de aar, en dan het rijpe graan in de aar. [29] Maar zo gauw het graan het toelaat, slaat hij er de sikkel in, omdat het tijd is voor de oogst.’

Overdenking

Heilige Geest, wij zouden in grote eenvoud open willen staan voor u. Het is vooral door naar ons hart te luisteren dat wij uw onzichtbare aanwezigheid ervaren in onze ziel.



Ochtendgebeden week 25 (17 t/m 23 juni)

We volgen het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé.

Maandag 17 juni

Lezing: Filippenzen 4:4-7

[4] Laat de Heer uw vreugde blijven; ik zeg u nogmaals: wees altijd verheugd. [5] Laat iedereen u kennen als vriendelijke mensen. De Heer is nabij. [6] Wees over niets

bezorgd, maar vraag in alle omstandigheden aan God wat u nodig hebt en dank Hem in uw gebeden. [7] Dan zal de vrede van God, die alle verstand te boven gaat, uw hart en gedachten in Christus Jezus bewaren.

Overdenking

Als de opgestane Jezus in zijn evangelie zegt: "Mijn vrede geef ik jullie", dan doelt hij niet op een leven zonder innerlijke strijd. Hij probeert ons te doen beseffen dat innerlijke vrede vooral geput wordt uit een geest van barmhartigheid.

Dinsdag 18 juni

Lezing: Jeremia 12:1-3a

[1] 'HEER, U staat altijd in uw recht als ik het tegen U opneem. Toch vraag ik: hoe verantwoordt U dat boosdoeners in voorspoed leven, en trouwelozen rust genieten? [2] U hebt hen geplant, ze schoten wortel, liepen uit en droegen vrucht. Ze hebben de mond vol van U, maar dragen U niet in het hart. [3] Maar mij kent U, HEER, U ziet mij, U doorgrondt mijn hart: het is op U gericht.

Overdenking

Als je niet verder meer komt in jouw zoektocht naar God of als je hem zelfs aan het vergeten bent, dan zal hij op zoek gaan naar jou. Je zult dan deze verrassende woorden horen: "Jij bent mijn vreugde!"

Woensdag 19 juni

Lezing: Jesaja 62:1-5

[1] Omwille van Sion zal ik niet zwijgen, omwille van Jeruzalem ben ik niet stil, totdat het licht van haar gerechtigheid daagt en de fakkel van haar redding brandt. [2] Alle volken zullen je gerechtigheid zien, alle koningen je luister. Men zal je noemen bij een nieuwe naam die de HEER zelf heeft bepaald. [3] Je zult een schitterende kroon zijn in de hand van de HEER, een koninklijke tulband in de hand van je God. [4] Men noemt je niet langer Verlatene en je land niet langer Troosteloos oord, maar je zult heten Mijn verlangen en je land Gehuwde. Want de HEER verlangt naar jou en je land wordt ten huwelijk genomen. [5] Zoals een jongeman een meisje tot vrouw neemt, zo zullen jouw zonen jou ten huwelijk nemen, en zoals de bruidegom zich verheugt over zijn bruid, zo zal je God zich over jou verheugen.

Overdenking

Heilige Geest, mysterieuze aanwezigheid, u laat zich horen daar waar onze hoop en ons verdriet hun voedingsbodem vinden. U zegt ons: "Open je hart en je geest!" En als wij bijna geen woord kunnen uitbrengen, blijkt dat een enkel woord genoeg is om te bidden.

Donderdag 20 juni

Lezing: Genesis 1:1-31

[1] In het begin schiep God de hemel en de aarde. [2] De aarde was woest en doods, duisternis lag over de oervloed, en over het water zweefde Gods geest. [3] God zei: 'Laat er licht zijn,' en er was licht. [4] God zag dat het licht goed was, en Hij scheidde het licht van de duisternis; [5] het licht noemde Hij dag, de duisternis noemde Hij nacht. Het werd avond en het werd morgen. De eerste dag. [6] God zei: 'Laat er midden in het water een gewelf komen dat de watermassa's van elkaar scheidt.' [7] God maakte het gewelf en scheidde het water onder het gewelf van het water erboven. Zo gebeurde het. [8] Hij noemde het gewelf hemel. Het werd avond en het werd morgen. De tweede dag. [9] God zei: 'Laat het water onder de hemel naar één plaats stromen, zodat er droog land verschijnt.' En zo gebeurde het. [10] Het droge noemde Hij aarde, het samengestroomde water noemde Hij zee. En God zag dat het goed was. [11] God zei: 'Laat overal op aarde jong groen ontkiemen: zaadvormende planten en alle soorten bomen die vruchten dragen met zaad erin.' En zo gebeurde het. [12] De aarde bracht jong groen voort: alle soorten zaadvormende planten en alle soorten bomen die vruchten droegen met zaad erin. En God zag dat het goed was. [13] Het werd avond en het werd morgen. De derde dag. [14] God zei: 'Laten er lichten aan het hemelgewelf komen om de dag te scheiden van de nacht. Ze moeten dienen als tekens die de feesten aangeven en de dagen en de jaren, [15] en als lampen aan het hemelgewelf, om licht te geven op de aarde.' En zo gebeurde het. [16] God maakte de twee grote lichten, het grootste om over de dag te heersen, het kleinere om over de nacht te heersen, en ook de sterren. [17] Hij plaatste ze aan het hemelgewelf om licht te geven op de aarde, [18] om te heersen over de dag en de nacht en om het licht te scheiden van de duisternis. En God zag dat het goed was. [19] Het werd avond en het werd morgen. De vierde dag. [20] God zei: 'Laat het water wemelen van levende wezens, en laten er boven de aarde, langs het hemelgewelf, vogels vliegen.' [21] En God schiep de grote zeemonsters en alle soorten levende wezens waarvan het water wemelt en krioelt, en alle soorten vogels, alles wat vleugels heeft. En God zag dat het goed was. [22] God zegende ze met de woorden: 'Wees vruchtbaar en word talrijk en vul het water van de zee. En ook de vogels moeten talrijk worden, overal op aarde.' [23] Het werd avond en het werd morgen. De vijfde dag. [24] God zei: 'Laat de aarde alle soorten levende wezens voortbrengen: alle soorten vee, kruipende dieren en wilde dieren.' En zo gebeurde het. [25] God maakte alle soorten in het wild levende dieren, alle soorten

vee en alle soorten dieren die op de aardbodem rondkruipen. En God zag dat het goed was. [26] God zei: 'Laten Wij mensen maken die ons evenbeeld zijn, die op Ons lijken; zij moeten heersen over de vissen van de zee en de vogels van de hemel, over het vee, over de hele aarde en over alles wat daarop rondkruipt.' [27] God schiep de mens als zijn evenbeeld, als evenbeeld van God schiep Hij hem, mannelijk en vrouwelijk schiep Hij de mensen. [28] Hij zegende hen en zei tegen hen: 'Wees vruchtbaar en word talrijk, bevolk de aarde en breng haar onder je gezag: heers over de vissen van de zee, over de vogels van de hemel en over alle dieren die op de aarde rondkruipen.' [29] Ook zei God: 'Hierbij geef Ik jullie alle zaaddragende planten en alle vruchtbomen op de aarde; dat zal jullie voedsel zijn. [30] Aan de dieren die in het wild leven, aan de vogels van de hemel en aan de levende wezens die op de aarde rondkruipen, geef Ik alle groene planten tot voedsel.' En zo gebeurde het. [31] God zag alles wat Hij had gemaakt: het was zeer goed. Het werd avond en het werd morgen. De zesde dag.

Overdenking

In muziek kan het onuitsprekelijke tot uiting komen en muziek maakt ons dan contemplatief. Menig werk van een componist als Johann Sebastian Bach geeft klank aan wat de mens ten diepste nastreeft wanneer hij zich tot God richt. En zo wordt een sluier opgelicht over de verborgen God van de heilige Schrift.

Vrijdag 21 juni

Lezing: Matteüs 11:28-30

[28] Kom allen bij Mij, jullie die vermoeid zijn en onder lasten gebukt gaan, Ik zal jullie rust geven. [29] Neem mijn juk op je en leer van Mij: Ik ben zachtmoedig en nederig van hart. Dan zullen jullie werkelijk rust vinden, [30] want mijn juk is zacht en mijn last is licht.'

Overdenking

Johannes schreef deze wonderlijke woorden: "In uw midden is iemand die u niet kent." Wie is die 'iemand' in ons midden? Het is Christus, de Opgestane. Misschien kennen wij hem niet goed, maar hij blijft ieder mens heel nabij.

Zaterdag 22 juni

Lezing: Jesaja 40:1-5

[1] Troost, troost mijn volk, zegt jullie God. [2] Spreek Jeruzalem moed in, maak haar bekend dat haar slavendienst voorbij is, dat haar schuld is voldaan, omdat zij een dubbele straf voor haar zonden uit de hand van de HEER heeft ontvangen. [3] Hoor,

een stem roept: 'Baan voor de HEER een weg door de woestijn, effen in de wildernis een pad voor onze God. [4] Laat elke vallei verhoogd worden en elke berg en heuvel verlaagd, laat ruig land vlak worden en rotsige hellingen rustige dalen. [5] De luister van de HEER zal zich openbaren voor het oog van al wat leeft. De HEER heeft gesproken!'

Overdenking

Gelukkig zij die vertrouwen putten uit het geloof! Zij ontdekken het grootste mysterie dat er is, dat van de voortdurende aanwezigheid van God.

Zondag 23 juni

Lezing: 2 Korintiërs 5:11-21

[11] Vervuld van ontzag voor de Heer proberen wij iedereen te overtuigen. Voor God zijn wij wat dit betreft een open boek; hopelijk ook voor u wanneer u te rade gaat bij uw geweten. [12] We bevelen onszelf niet opnieuw aan, maar geven u de mogelijkheid trots op ons te zijn, zodat u zich kunt verdedigen tegen wie zich op uiterlijke zaken laat voorstaan in plaats van op innerlijke. [13] Zijn we in extase, dan is het voor God; zijn we bij zinnen, dan is het voor u. [14] Wat ons drijft is de liefde van Christus, omdat we ervan overtuigd zijn dat één mens voor alle mensen is gestorven, waardoor alle mensen zijn gestorven, [15] en dat Hij voor allen is gestorven opdat de levenden niet langer voor zichzelf zouden leven, maar voor Hem die voor de levenden is gestorven en is opgewekt. [16] Daarom beoordelen we vanaf nu niemand meer volgens de maatstaven van deze wereld; ook Christus niet, die we vroeger wel volgens die maatstaven beoordeelden. [17] Daarom ook is iemand die één met Christus is, een nieuwe schepping. Het oude is voorbij, het nieuwe is gekomen. [18] Dit alles is het werk van God. Hij heeft ons door Christus met zich verzoend en ons de taak gegeven dat bekend te maken. [19] Inderdaad, God heeft in Christus de wereld met zich verzoend: Hij heeft de wereld haar overtredingen niet aangerekend. En ons heeft Hij de verkondiging van de verzoening toevertrouwd. [20] Wij zijn gezanten van Christus, God doet door ons zijn oproep. Namens Christus vragen wij u dringend: laat u met God verzoenen. [21] Ter wille van ons heeft God Hem die de zonde niet kende één gemaakt met de zonde, zodat wij in Hem rechtvaardig voor God konden worden.

Overdenking

God, onze Vader, wij zouden u met inzet van al onze krachten, met hart en ziel, willen liefhebben. Maar u weet dat er in ons innerlijke weerstanden kunnen zijn. Geef ons de moed om over deze muren heen te springen, om steeds opnieuw ons jawoord te vernieuwen, ons jawoord om ons leven te geven.



Ochtendgebeden week 26 (24 t/m 30 juni)

We volgen het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé.

Maandag 24 juni

Lezing: Handelingen 13:22-26

[22] Toen stootte God hem van de troon en maakte David koning, van wie Hij getuigde: “In David, de zoon van Isaï, heb Ik een man naar mijn hart gevonden, die geheel naar mijn wil zal handelen.” [23] En uit Davids nageslacht heeft God, overeenkomstig zijn belofte, een redder voor Israël voortgebracht, Jezus. [24] Voor zijn komst had Johannes het hele volk van Israël opgeroepen om zich te laten dopen en tot inkeer te komen. [25] Toen zijn levenswerk ten einde liep, heeft Johannes gezegd: “Wie jullie denken dat ik ben, ben ik niet. Maar let op: na mij komt iemand anders, en ik ben het niet waard om zelfs maar zijn sandalen los te maken.” [26] Volksgenoten, nakomelingen van Abraham, en ook u allen die God vereert, ons werd het nieuws over deze redding bekendgemaakt.

Overdenking

Reeds Johannes de Doper had deze intuïtie: Christus komt niet voor enkelen, maar voor allen. Dit is één van de blijde boodschappen uit het evangelie.

Dinsdag 25 juni

Lezing: Psalmen 119:81-88

[81] Mijn ziel smacht naar de redding die U brengt, in uw woord heb ik mijn hoop gesteld.

[82] Mijn ogen smachten naar uw belofte, wanneer zult U mij troosten?

[83] Al teer ik weg als een leren zak in de rook, uw wetten vergeet ik niet.

[84] Hoeveel dagen nog telt het leven van uw dienaar, wanneer zult U mijn vervolgers berechten?

[85] Ze hebben voor mij een kuil gegraven, de hoogmoedigen die uw wet niet erkennen.

[86] Elk van uw geboden is betrouwbaar, maar leugens achtervolgen mij – kom mij te hulp!

[87] Bijna werd ik van de aarde weggevaagd, toch heb ik uw regels niet verlaten.

[88] Blijf mij trouw, laat mij leven, dan houd ik mij aan de richtlijn uit uw mond.

Overdenking

Wat God geeft, lijkt soms zo groots... en wij voelen ons zo ongemakkelijk. Hij schenkt iets wat wij ons nauwelijks kunnen indenken: of je het wil of niet, in ons hart woont Christus, woont de heilige Geest.

Woensdag 26 juni

Lezing: Marcus 5:35-43

[35] Nog voor Hij uitgesproken was, kwamen enkele mensen tegen de leider van de synagoge zeggen: 'Uw dochter is gestorven, waarom valt u de meester nog lastig?' [36] Maar Jezus hoorde dat en zei tegen de leider van de synagoge: 'Wees niet bang, maar blijf geloven.' [37] Hij stond niemand toe om met Hem mee te gaan, behalve Petrus, Jakobus en Johannes, de broer van Jakobus. [38] Ze kwamen bij het huis van de leider van de synagoge en zagen daar een groep mensen die luid stonden te huilen en te weeklagen. [39] Hij ging naar binnen en zei tegen hen: 'Waarom maken jullie zo'n misbaar en huilen jullie? Het kind is niet gestorven, het slaapt.' [40] Ze lachten Hem uit. Maar Hij stuurde hen allemaal naar buiten en ging met de vader en moeder van het kind en de leerlingen die bij Hem waren de kamer binnen waar het kind lag. [41] Hij pakte de hand van het kind vast en zei tegen haar: 'Talita koem!' In onze taal betekent dat: 'Meisje, Ik zeg je, sta op!' [42] Meteen stond het meisje op en begon heen en weer te lopen. Ze was twaalf jaar. Iedereen was met stomheid geslagen. [43] Hij drukte hun op het hart dat niemand dit te weten mocht komen, en zei dat ze haar iets te eten moesten geven.

Overdenking

Er zijn gebieden in de wereld waar het geloof is weggezaakt. De leegte die dan ontstaat, wordt opgevuld door religieuze stromingen van uiteenlopende aard. Een vraag houdt ons bezig: hoe kunnen we bereiken dat Christus blijft voortleven in de hoofden en harten van mensen op plekken waar zijn sporen zijn uitgewist.

Donderdag 27 juni

Lezing: Johannes 5:24-26

[24] Werkelijk, Ik verzeker u, wie luistert naar wat Ik zeg en Hem gelooft die Mij gezonden heeft, heeft eeuwig leven; over hem wordt geen oordeel uitgesproken, hij is van de dood overgegaan naar het leven. [25] Werkelijk, Ik verzeker u, er komt een tijd, en die tijd is nu gekomen, dat de doden de stem van Gods Zoon zullen horen en dat wie Hem horen, zullen leven. [26] Zoals de Vader leven heeft in zichzelf, zo heeft ook de Zoon leven in zichzelf; dat heeft de Vader Hem gegeven.

Overdenking

Zegen ons, Christus Jezus. Gij geeft vrede aan ons hart als het onbegrijpelijke opdoemt, het lijden van onschuldigen.

Vrijdag 28 juni

Lezing: Lucas 17:3-4

[3] Let dus goed op jezelf! Indien een van je broeders of zusters zondigt, spreek die dan ernstig toe; en als ze berouw hebben, vergeef hun. [4] En als ze zevenmaal op een dag tegen je zondigen en zevenmaal naar je terugkeren en zeggen: "Ik heb berouw," dan moet je hun vergeven.'

Overdenking

Ireneüs, een christen van de derde generatie, had in de tweede eeuw een klare zekerheid over de gemeenschap in Christus. Hij schreef het volgende: "De luister van God is de levende mens. Een mensenleven bestaat uit een contemplatief zoeken naar God."

Zaterdag 29 juni

Lezing: Matteüs 16:13-20

[13] Toen Jezus in het gebied van Caesarea Filippi kwam, vroeg Hij zijn leerlingen: 'Wie zeggen de mensen dat de Mensenzoon is?' [14] Ze antwoordden: 'Sommigen zeggen Johannes de Doper, anderen Elia, weer anderen Jeremia of een van de andere profeten.' [15] Toen vroeg Hij hun: 'En jullie, wie zeggen jullie dat Ik ben?' [16] 'U bent de messias, de Zoon van de levende God,' antwoordde Simon Petrus. [17] Daarop zei Jezus tegen hem: 'Gelukkig ben je, Simon Barjona, want dit is je niet door mensen van vlees en bloed geopenbaard, maar door mijn Vader in de hemel. [18] En Ik zeg je: jij bent Petrus, en op die rots zal Ik mijn kerk bouwen; de poorten van het dodenrijk zullen haar niet overweldigen. [19] Ik zal je de sleutels van het koninkrijk van de hemel geven; alles wat je op aarde bindend verklaart zal ook in de hemel bindend zijn, en alles wat je op aarde ontbindt zal ook in de hemel ontbonden zijn.' [20] Daarop verbood Hij de leerlingen ook maar tegen iemand te zeggen dat Hij de messias was.

Overdenking

Zijn we er ons voldoende van bewust? Je bent gelukkig, als je jezelf in alle eenvoud kunt geven. Dan welt het onvermoede in je op. Dan wordt er jou iets onverwachts in de schoot geworpen. Jouw levenspad en de lange nachten die in het schier duister lagen:

dat alles ligt nu achter je. Situaties van uitzichtloosheid en innerlijke strijd hoeven ons niet te verzwakken; we kunnen er, integendeel, sterker uitkomen.

Zondag 30 juni

Lezing: 2 Korintiërs 8:7-15

[7] U blinkt in alles uit: in geloof, in kennis en welsprekendheid, in inzet op elk gebied, in de liefde die wij in u hebben gewekt – blink dus ook uit in dit goede werk. [8] Ik zeg dit niet als een bevel; door op de inzet van anderen te wijzen wil ik nagaan of uw liefde oprecht is. [9] Tenslotte kent u de liefde die onze Heer Jezus Christus heeft gegeven: Hij was rijk, maar is omwille van u arm geworden opdat u door zijn armoede rijk zou worden. [10] In uw eigen belang raad ik u het volgende aan. U hebt al een jaar geleden een begin gemaakt met de collecte, en bovendien toonde u dat u graag wilt meedoen. [11] Rond deze nu dan ook af met dezelfde bereidwilligheid als waarmee u begon, en geef daarbij naar vermogen. [12] Als u namelijk bereidwillig geeft van wat u hebt, worden uw gaven met vreugde aanvaard; u hoeft niet te geven van wat u niet hebt. [13] Het is niet de bedoeling dat u door anderen te helpen zelf in moeilijkheden raakt. Er moet evenwicht zijn. [14] Op dit moment lenigt u met uw overvloed de nood van de heiligen in Jeruzalem, zodat zij later met hun overvloed uw nood kunnen lenigen. Zo is er evenwicht, [15] zoals ook geschreven staat: ‘Hij die meer had, had niet te veel; hij die minder had, had niet te weinig.’

Overdenking

“Heb je vijanden lief, wees goed voor wie jullie haten, bid voor wie jullie slecht behandelen.” Zulke woorden van Christus begrijpen, betekent dat je door innerlijke woestijnen bent gegaan...



Ochtendgebeden week 27 (1 t/m 7 juli)

We volgen het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé.

Maandag 1 juli

Lezing: Deuteronomium 32:8-11

[8] Toen de Allerhoogste land toewees aan elk volk en de mensen ieder hun deel gaf, bepaalde Hij de grenzen voor alle volken naar het aantal nazaten van Israël, [9] want voor de HEER gold dat volk als het zijne, Jakob was het deel dat Hij zichzelf toemat. [10] Hij vond het in een dorre woestijn, in een niemandsland vol van gevaar. Hij

omringde het met zorg en met liefde, koesterde het als zijn oogappel. [11] Zoals een arend zijn nest beschermt en boven zijn jongen zweeft, zo spreidde de HEER zijn vleugels uit en droeg zijn volk op zijn wieken.

Overdenking

Opgestane Jezus, schenk ons een vastberaden hart dat u trouw blijft. En wanneer wij ons afvragen: "Is dat mogelijk?", dan opent uw evangelie onze ogen voor uw liefde. Uw liefde is vergeving, uw liefde is innerlijk licht.

Dinsdag 2 juli

Lezing: Psalmen 96

- [1] Zing voor de HEER een nieuw lied, zing voor de HEER, heel de aarde.
- [2] Zing voor de HEER, prijs zijn naam, verkondig van dag tot dag dat Hij ons redt.
- [3] Maak aan alle volken zijn majesteit bekend, aan alle naties zijn wonderdaden.
- [4] Groot is de HEER, Hem komt alle lof toe, geducht is Hij, meer dan alle goden.
- [5] De goden van de volken zijn minder dan niets, maar de HEER: Hij heeft de hemel gemaakt!
- [6] Glans en glorie gaan voor Hem uit, macht en luister vullen zijn heiligdom.
- [7] Erken de HEER, stammen en volken, erken de HEER, zijn majesteit en macht,
- [8] erken de HEER, de majesteit van zijn naam, draag geschenken zijn voorhoven binnen.
- [9] Buig u voor de HEER in zijn heilige glorie, huiver, heel de aarde, wanneer Hij verschijnt.
- [10] Zeg aan de volken: 'De HEER is koning. Vast staat de wereld, zij wankelt niet. Hij oordeelt de volken naar recht en wet.'
- [11] Laat de hemel verheugd zijn, de aarde juichen, de zee bruisen, met alles wat daar leeft.
- [12] Laat het veld verblijd zijn en alles wat daar groeit, laten alle bomen jubelen
- [13] voor de HEER, want Hij is in aantocht, in aantocht is Hij als rechter van de aarde. Rechtvaardig zal Hij de wereld berechten, eerlijk oordelen over de volken.

Overdenking

Om verder te kunnen gaan in het vertrouwen op God, is het goed om zich enkele wezenlijke elementen van het evangelie eigen te maken en daar steeds weer op terug te vallen: "In alles innerlijke vrede, vreugde, eenvoud, barmhartigheid."

Woensdag 3 juli

Lezing: Johannes 20:24-29

[24] Een van de twaalf, Tomas (dat is Didymus, 'tweeling'), was er niet bij toen Jezus kwam. [25] Toen de andere leerlingen hem vertelden: 'Wij hebben de Heer gezien!' zei hij: 'Alleen als ik de wonden van de spijkers in zijn handen zie en met mijn vingers kan voelen, en als ik mijn hand in zijn zij kan leggen, zal ik het geloven.' [26] Een week later waren de leerlingen weer bij elkaar en Tomas was er nu ook bij. Terwijl de deuren op slot zaten, kwam Jezus in hun midden staan. 'Vrede zij met jullie!' zei Hij, [27] en daarna richtte Hij zich tot Tomas: 'Leg je vingers hier en kijk naar mijn handen, en leg je hand in mijn zij. Wees niet langer ongelovig, maar geloof.' [28] Tomas antwoordde: 'Mijn Heer, mijn God!' [29] Jezus zei tegen hem: 'Omdat je Me gezien hebt, geloof je. Gelukkig zijn zij die niet zien en toch geloven.'

Overdenking

Wat te doen als we gaan twijfelen? Laten we dan in elk geval niet bij de pakken gaan neerzitten! Ook toen Jezus op aarde was, waren er leerlingen om hem heen die merkbaar twijfelden. Tegen één van hen zei hij: "Gelukkig zijn zij die geloven zonder gezien te hebben!"

Donderdag 4 juli

Lezing: Lucas 4:1-13

[1] Vervuld van de heilige Geest trok Jezus weg van de Jordaan. Hij werd door de Geest naar de woestijn geleid, [2] waar Hij veertig dagen bleef en door de duivel op de proef gesteld werd. Al die tijd at Hij niets, en toen de veertig dagen verstreken waren, had Hij grote honger. [3] De duivel zei tegen Hem: 'Als U de Zoon van God bent, beveel die steen dan in een brood te veranderen.' [4] Maar Jezus antwoordde: 'Er staat geschreven: "De mens leeft niet van brood alleen."' [5] Toen bracht de duivel Hem naar een hooggelegen plaats en liet Hem in één ogenblik alle koninkrijken van de wereld zien. [6] De duivel zei tegen Hem: 'Ik geef U de macht over dat alles en ook de roem die ermee gepaard gaat, want ik kan daarover beschikken en ik geef het aan wie ik wil; [7] als U in aanbidding voor mij neervalt, zal dat allemaal van U zijn.' [8] Maar Jezus antwoordde: 'Er staat geschreven: "Aanbid de Heer, uw God, vereer alleen Hem."' [9] De duivel bracht Jezus naar Jeruzalem, zette Hem op het hoogste punt van de tempel en zei tegen Hem: 'Als U de Zoon van God bent, spring dan naar beneden. [10] Want er staat geschreven: "Zijn engelen zal Hij opdracht geven om over U te waken."' [11] En ook: "Op hun handen zullen zij U dragen, zodat U uw voet niet zult stoten aan een steen."' [12] Maar Jezus antwoordde: 'Er is gezegd: "Stel de Heer, uw God, niet op de proef."' [13] Toen de duivel Jezus aan al deze beproevingen had onderworpen, ging hij voor een tijd bij Hem vandaan.

Overdenking

Zou er een licht bestaan waarin zo transparant te zien is waar het Christus om gaat, dan een leven vol vergeving en oneindige goedheid, een leven waarin verzoening dag na dag concreet gemaakt wordt?

Vrijdag 5 juli

Lezing: Matteüs 19:27-29

[27] Daarop zei Petrus: 'Maar wij hebben alles achtergelaten en zijn U gevolgd. Welk vooruitzicht hebben wij dan?' [28] Jezus zei tegen hen: 'Ik verzeker jullie: wanneer de tijd aanbreekt dat alles vernieuwd wordt, wanneer de Mensenzoon in majesteit zetelt op zijn troon, zullen ook jullie die Mij gevolgd zijn plaatsnemen op twaalf tronen en rechtspreken over de twaalf stammen van Israël. [29] En ieder die broers of zussen, vader, moeder of kinderen, akkers of huizen heeft achtergelaten omwille van mijn naam, zal het honderdvoudige ontvangen en deel krijgen aan het eeuwige leven.

Overdenking

God van allesomvattende liefde, wat kunnen we onze dorst lessen bij deze oproep van u: "Sta op, breng jouw ziel tot leven!" Als wij zo'n oproep volgen, dan zouden we nooit toegeven aan duisternis of ontmoediging, maar ons hart zou openbloeien voor een loflied op u.

Zaterdag 6 juli

Lezing: Kolossenzen 3:12-21

[12] Omdat God u heeft uitgekozen, omdat u zijn heiligen bent en Hij u liefheeft, moet u zich kleden in innig medeleven, in goedheid, nederigheid, zachtmoedigheid en geduld. [13] Verdraag elkaar en vergeef elkaar als iemand een ander iets te verwijten heeft; zoals de Heer u vergeven heeft, moet u elkaar vergeven. [14] En bovenal, kleeft u in de liefde, dat is de band die u tot een volmaakte eenheid maakt. [15] Laat de vrede van Christus heersen in uw hart, want daartoe bent u geroepen als de leden van één lichaam. Wees ook dankbaar. [16] Laat Christus' woorden in al hun rijkdom in u wonen; onderricht en vermaan elkaar in alle wijsheid, zing voor God met heel uw hart psalmen, hymnen en liederen die de Geest u vol genade ingeeft. [17] Doe alles wat u zegt of doet in de naam van de Heer Jezus, terwijl u God, de Vader, dankt door Hem. [18] Vrouwen, erken het gezag van uw man, zoals het volgelingen van de Heer past. [19] Mannen, heb uw vrouw lief en wees niet bitter tegen haar. [20] Kinderen, gehoorzaam je ouders in alles, want dat is de wil van de Heer. [21] Vaders, drijf uw kinderen niet tot het uiterste, want dat maakt ze moedeloos.

Overdenking

Als er geen ontwrichting van geestelijke waarden zou zijn opgetreden in veel landen, dan zou nooit zo'n groot aantal jongeren, week in week uit, bij onze broedergemeenschap van Taizé op de deur hebben geklopt. Zij komen niet alleen uit Noord-Europa, uit de Slavische landen in Oost-Europa of uit landen rondom de Middellandse Zee, maar ook uit andere werelddelen.

Als we al deze jongeren zo op onze heuvel van Taizé bijeen zien, dan begrijpen wij dat zij met levensvragen komen: wat verwacht Christus van mij? Hoe vind ik in hem de zin van mijn leven? Zonder het altijd duidelijk zo te zeggen, trachten zij Christus na te volgen. Het is belangrijk dat wij, broeders van Taizé, een antwoord vinden op hun vertrouwen door allereerst mensen van gebed en van luisteren te zijn, en nooit geestelijke leermeesters.

Zondag 7 juli

Lezing: 2 Korintiërs 12:1-10

[1] Ik word er wel toe gedwongen hoog van mezelf op te geven. Daarom zal ik, hoewel het geen enkel doel dient, het hebben over visioenen en openbaringen die de Heer schenkt. [2] Ik ken een volgeling van Christus die veertien jaar geleden tot in de derde hemel werd weggevoerd – in zijn lichaam of buiten zijn lichaam, dat weet ik niet, dat weet God alleen. [3] Maar ik weet dat deze man – in zijn lichaam of zonder zijn lichaam, dat weet ik niet, dat weet God alleen – [4] werd weggevoerd tot in het paradijs en dat hij daar woorden hoorde die geen mens kan en mag uitspreken. [5] Van zo iemand wil ik hoog opgeven. Wat mijzelf betreft zal ik me slechts laten voorstaan op mijn zwakheden. [6] En zelfs al zou ik hoog van mezelf willen opgeven, dan nog zou ik geen dwaas zijn, want ik zou de waarheid spreken. Maar ik zie ervan af, want ik wil worden beoordeeld op grond van wat men van mij hoort en ziet, [7] niet op grond van de uitzonderlijke openbaringen die ik heb gekregen. Om te verhinderen dat ik mezelf zou verheffen, werd mij een doorn in het vlees gestoken: ik word gekweld door een engel van Satan. [8] Ik heb de Heer driemaal gesmeekt ervoor te zorgen dat hij bij me wegging. [9] Zijn antwoord was: 'Je hebt genoeg aan mijn genade, want mijn kracht openbaart zich juist ten volle wanneer iemand zwak is.' Dus laat ik me veel liever voorstaan op mijn zwakheden, opdat de kracht van Christus in mij komt wonen. [10] Daarom schep ik vreugde in mijn zwakheden, in beledigingen, nood, vervolging en ellende die ik onderga omwille van Christus. In mijn zwakheid ben ik sterk.

Overdenking

In hetzelfde tijdperk van Johannes XXIII was er in Constantinopel een heilige getuige van Christus met dezelfde profetische inspiratie, de orthodoxe patriarch Athenagoras.

Een bezoek aan hem vervulde ons met hoop, want wij voelden dat deze man van 86 jaar, die het materieel moeilijk had en die moest functioneren in een complexe situatie, een grote uitstraling had, veraf en dichtbij. Zijn grootheid uitte zich in zijn ruimhartig en edelmoedig karakter. Beproevingen hadden hem niet gespaard. Ondanks dat, bleef hij vol hoop. Hij zei ons: "Als ik 's avonds mijn kamer binnenga, laat ik mijn zorgen achter bij de deur en zeg ik: we zullen morgen wel weer zien!"



Ochtendgebeden week 28 (8 t/m 14 juli)

We volgen het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé.

Maandag 8 juli

Lezing: Exodus 20:1-21

[1] Toen sprak God deze woorden: [2] 'Ik ben de HEER, uw God, die u uit Egypte, uit de slavernij, heeft bevrijd. [3] Vereer naast Mij geen andere goden. [4] Maak geen godenbeelden, geen enkele afbeelding van iets dat in de hemel hierboven is of van iets beneden op de aarde of in het water onder de aarde. [5] Kniel er niet voor neer en vereer ze niet, want Ik, de HEER, uw God, duld geen ontrouw. Als ouders Mij haten en zondigen, roep Ik hun kinderen daarvoor ter verantwoording, tot in het derde en vierde geslacht; [6] maar als ze Mij liefhebben en doen wat Ik gebied, bewijs Ik mijn trouw tot in het duizendste geslacht. [7] Misbruik de naam van de HEER, uw God, niet, want wie zijn naam misbruikt laat Hij niet vrijuit gaan. [8] Houd de sabbat in ere als een heilige dag. [9] Zes dagen lang kunt u werken en al uw arbeid verrichten, [10] maar de zevende dag is de sabbat, die gewijd is aan de HEER, uw God; dan mag u niet werken. Dat geldt voor u, voor uw zonen en dochters, voor uw slaven en slavinnen, voor uw vee, en ook voor vreemdelingen die bij u in de stad wonen. [11] Want in zes dagen heeft de HEER de hemel en de aarde gemaakt, en de zee met alles wat er leeft, en op de zevende dag rustte Hij. Daarom heeft de HEER de sabbat gezegend en geheiligd. [12] Toon eerbied voor uw vader en uw moeder. Dan zult u lang leven in het land dat de HEER, uw God, u geven zal. [13] Pleeg geen moord. [14] Pleeg geen overspel. [15] Steel niet. [16] Leg over een ander geen vals getuigenis af. [17] Zet uw zinnen niet op het huis van een ander, en evenmin op zijn vrouw, op zijn slaaf, zijn slavin, zijn rund of zijn ezel, of wat hem ook maar toebehoort.' [18] Heel het volk was getuige van de donderslagen en lichtflitsen, het schallen van de ramshoorn en de rook die uit de berg kwam. Bij die aanblik deinsden ze achteruit, en ze bleven op een afstand staan. [19] Ze zeiden tegen Mozes: 'Spreekt u met ons, wij zullen naar u luisteren. Maar laat God niet met ons spreken, want dan sterven we.' [20] Maar Mozes antwoordde: 'Wees niet bang, God is gekomen om u op de proef te stellen en u met ontzag voor Hem te vervullen, zodat u

niet meer zondigt.’ [21] En terwijl het volk op een afstand bleef staan, ging Mozes naar de donkere wolk waarin God aanwezig was.

Overdenking

Een gelovige uit de begintijd van het christendom schreef eens: “Wees niet bezorgd!” Als wij aan Christus toevertrouwen wat ons voortdurend bezighoudt en wat ons van hem verwijderd houdt, dan laat hij ons deze waarheid ontdekken: “Je kracht is gelegen in rust en vertrouwen.”

Dinsdag 9 juli

Lezing: Handelingen 10:1-35

[1] Een van de inwoners van Caesarea was een centurio van de Italiaanse cohort, die Cornelius heette. [2] Hij was een vroom man die, samen met zijn huisgenoten, God vereerde. Hij gaf uit barmhartigheid veel geld aan het volk en bad veelvuldig tot God. [3] Op een dag kreeg hij omstreeks het negende uur een visioen, waarin hij duidelijk zag hoe een engel van God zijn huis binnenkwam. Hij hoorde hem zeggen: ‘Cornelius!’ [4] Hij staarde de engel verschrikt aan en vroeg: ‘Wat is er, heer?’ De engel antwoordde: ‘Je gebeden en giften zijn door God opgemerkt. [5] Stuur daarom een paar van je mannen naar Joppe om een zekere Simon te halen, die ook wel Petrus wordt genoemd. [6] Hij verblijft bij een leerlooier die eveneens Simon heet en in een huis aan zee woont.’ [7] Toen de engel die met hem had gesproken was weggegaan, liet Cornelius twee dienaren bij zich komen en een vrome soldaat uit zijn gevolg. [8] Nadat hij had uitgelegd waar het om ging, stuurde hij hen naar Joppe. [9] De volgende dag, nog voordat de afgezanten van Cornelius in Joppe waren aangekomen, ging Petrus omstreeks het middaguur naar het dak van het huis om daar te bidden. [10] Maar hij kreeg honger en wilde iets eten. Terwijl er eten voor hem werd klaargemaakt, werd hij gegrepen door een visioen. [11] Hij zag hoe vanuit de geopende hemel een voorwerp dat op een groot linnen kleed leek aan vier punten op de aarde werd neergelaten. [12] Op het kleed bevonden zich alle lopende en kruipende dieren van de aarde en alle vogels van de hemel. [13] Hij hoorde een stem zeggen: ‘Ga je gang, Petrus, slacht en eet.’ [14] Maar Petrus antwoordde: ‘Nee, Heer, in geen geval, want ik heb nog nooit iets gegeten dat verwerpelijk of onrein is.’ [15] En voor de tweede maal hoorde hij de stem: ‘Wat God rein heeft verklaard, zul jij niet als verwerpelijk beschouwen.’ [16] Tot driemaal toe hoorde hij de stem, en direct daarna werd het voorwerp weer in de hemel opgenomen. [17] Petrus vroeg zich verbijsterd af wat de betekenis kon zijn van het visioen dat hij had gezien. Juist op dat moment arriveerden de afgezanten van Cornelius bij de poort, nadat ze overal navraag hadden gedaan naar het huis van Simon. [18] Ze trokken door geroep de aandacht van de bewoners en vroegen of Simon Petrus in dit huis verbleef. [19] Terwijl Petrus nog nadacht over het visioen, zei de Geest tegen hem: ‘Er zijn hier drie mannen die naar je op zoek zijn.

[20] Ga meteen naar beneden en ga zonder aarzelen met hen mee, want Ik heb hen gezonden.' [21] Petrus ging naar beneden en zei tegen de mannen: 'Ik ben degene die u zoekt. Wat is de reden van uw komst?' [22] Ze antwoordden: 'Cornelius, een centurio, een rechtvaardig man die God vereert en bij het hele Joodse volk in aanzien staat, heeft van een heilige engel opdracht gekregen u naar zijn huis te laten komen om te luisteren naar wat u te zeggen hebt.' [23] Daarop nodigde Petrus de mannen uit om binnen te komen en bood hun onderdak. De volgende dag ging hij samen met hen op weg, en enkele gelovigen uit Joppe gingen met hem mee. [24] Een dag later kwam hij in Caesarea aan, waar hij werd opgewacht door Cornelius, die zijn familieleden en zijn naaste vrienden bijeen had geroepen. [25] Toen Petrus het huis wilde binnengaan, kwam Cornelius hem tegemoet, en hij wierp zich in aanbidding neer aan zijn voeten. [26] Maar Petrus hielp hem overeind en zei: 'Sta op. Ik ben ook maar een mens.' [27] Al pratend met Cornelius ging hij naar binnen, waar hij een groot aantal mensen aantrof. [28] Hij zei tegen hen: 'U weet dat het Joden verboden is met niet-Joden om te gaan en dat ze niet bij hen aan huis mogen komen, maar God heeft me duidelijk gemaakt dat ik geen enkel mens als verwerpelijk of onrein mag beschouwen. [29] Daarom heb ik me niet verzet toen ik naar u toe werd gestuurd. Mag ik weten waarom u mij hebt laten komen?' [30] Cornelius antwoordde: 'Vier dagen geleden zei ik op ditzelfde tijdstip in mijn huis het namiddaggebed toen er opeens een man in een stralend gewaad voor me stond, [31] die me als volgt toesprak: "Cornelius, je gebed is verhoord en God heeft je giften van barmhartigheid aanvaard. [32] Stuur daarom iemand naar Joppe om Simon, die ook Petrus genoemd wordt, te laten komen; hij verblijft bij Simon, de leerlooier, in een huis aan zee." [33] Ik heb meteen een paar mannen naar u toe gestuurd, en het is goed dat u gekomen bent. We zijn hier ten overstaan van God bijeen om te luisteren naar alles wat u door de Heer is opgedragen.' [34] Daarop nam Petrus het woord en zei: 'Nu begrijp ik pas goed dat God geen onderscheid maakt tussen mensen, [35] maar zich het lot aantrekt van iedereen, uit welk volk dan ook, die Hem vereert en rechtvaardig handelt.'

Overdenking

Jezus, Liefde aller liefde, u was altijd aanwezig in mij en ik vergat het. U was aanwezig in mijn diepste zelf en ik zocht u ergens anders. Toen ik ver van u af stond, bleef u op mij wachten. En nu durf ik u te zeggen: Christus, u bent mijn leven.

Woensdag 10 juli

Lezing: Psalmen 40:1-8

[1] Voor de koorleider. Van David, een psalm.

[2] Vol verlangen heb ik op de HEER gewacht en Hij boog zich naar mij toe, Hij heeft mijn roep om hulp gehoord.

[3] Hij trok mij uit de kuil van het graf, uit de modder, uit het slijk. Hij zette mij neer op een rots, een vaste grond voor mijn voeten.

[4] Hij gaf mij een nieuw lied in de mond, een lofzang voor onze God. Mogen velen het zien vol ontzag en vertrouwen op de HEER.

[5] Gelukkig de mens die vertrouwt op de HEER en zich niet keert tot hoogmoedigen, tot hen die verstrikt zijn in leugens.

[6] Veel wonderen hebt U verricht, veel goeds voor ons besloten, HEER, mijn God. Niemand is te vergelijken met U! Wil ik erover spreken, ervan verhalen, het is te veel om op te sommen.

[7] Offers en gaven verlangt U niet, brand- en reinigingsoffers vraagt U niet. Nee, U hebt mijn oren voor U geopend

[8] en nu kan ik zeggen: 'Hier ben ik, over mij is in de boekrol geschreven.'

Overdenking

Er is vaak in de mens een onpeilbare dorst naar vrijheid. Net als de mooiste medailles kan vrijheid een keerzijde hebben. Wat zou vrijheid betekenen als het egoïstisch gebruik ervan de vrijheid van anderen aantast? Vrijheid is nauw verbonden met vergeving en verzoening.

Donderdag 11 juli

Lezing: 2 Korintiërs 5:16-21

[16] Daarom beoordelen we vanaf nu niemand meer volgens de maatstaven van deze wereld; ook Christus niet, die we vroeger wel volgens die maatstaven beoordeelden.

[17] Daarom ook is iemand die één met Christus is, een nieuwe schepping. Het oude is voorbij, het nieuwe is gekomen. [18] Dit alles is het werk van God. Hij heeft ons door Christus met zich verzoend en ons de taak gegeven dat bekend te maken.

[19] Inderdaad, God heeft in Christus de wereld met zich verzoend: Hij heeft de wereld haar overtredingen niet aangerekend. En ons heeft Hij de verkondiging van de verzoening toevertrouwd. [20] Wij zijn gezanten van Christus, God doet door ons zijn oproep. Namens Christus vragen wij u dringend: laat u met God verzoenen. [21] Ter wille van ons heeft God Hem die de zonde niet kende één gemaakt met de zonde, zodat wij in Hem rechtvaardig voor God konden worden.

Overdenking

Tactvol optreden en oplettendheid zijn nodig, wil je verhinderen dat een kind bang wordt voor God. "God is liefde." Als je vanuit God leeft omdat je bang bent voor straf, wat zou dan het evangelie nog te betekenen hebben?

Vrijdag 12 juli

Lezing: Matteüs 18:1-5

[1] Op dat moment kwamen de leerlingen Jezus vragen: 'Wie is eigenlijk de grootste in het koninkrijk van de hemel?' [2] Hij riep een kind bij zich, zette het in hun midden neer [3] en zei: 'Ik verzeker jullie: als je niet verandert en wordt als een kind, dan zul je het koninkrijk van de hemel zeker niet binnengaan. [4] Wie zichzelf vernedert en wordt als dit kind, die is de grootste in het koninkrijk van de hemel. [5] En wie in mijn naam één zo'n kind ontvangt, die ontvangt Mij.

Overdenking

Bij elke leeftijd hoort een rijpingsproces dat tijd nodig heeft. Waarom ongeduldig zijn ten opzichte van jezelf? Begin telkens opnieuw; ga van etappe naar etappe; dat kan een uitweg bieden over alle ontmoediging heen.

Zaterdag 13 juli

Lezing: 1 Johannes 4:1-4

[1] Geliefde broeders en zusters, vertrouw niet elke geest. Onderzoek altijd of een geest van God komt, want er zijn veel valse profeten in de wereld verschenen. [2] De Geest van God herkent u hieraan: iedere geest die belijdt dat Jezus Christus als mens gekomen is, komt van God. [3] Iedere geest die dit niet belijdt, komt niet van God; dat is de geest van de antichrist, waarvan u hebt gehoord dat hij zal komen – nu al is hij in de wereld. [4] U, kinderen, komt uit God voort en u hebt de valse profeten overwonnen, want Hij die in u is, is machtiger dan hij die in de wereld heerst.

Overdenking

Opgestane Jezus, als wij het eenvoudige verlangen hebben om uw liefde te ontvangen, dan ontbrandt er een vlam in het diepste van ons hart. Deze vlam, die door de heilige Geest aangewakkerd wordt, kan heel kwetsbaar zijn, maar ze brandt altijd. En wanneer wij begrijpen dat u ons liefheeft, dan wordt het vertrouwen dat het geloof geeft, ons eigen lied.

Zondag 14 juli

Lezing: Efeziërs 1:3-10

[3] Gezegend zij de God en Vader van onze Heer Jezus Christus, die ons in de hemelsferen, in onze eenheid met Christus, met talrijke geestelijke zegeningen heeft gezegend. [4] In Christus immers heeft God, voordat de wereld gegrondvest werd, ons

uitgekozen om heilig en zuiver voor Hem te staan, en vol liefde [5] heeft Hij ons naar zijn wil en verlangen voorbestemd om door Jezus Christus zijn kinderen te worden, [6] tot eer van de grootheid van Gods genade, ons geschonken in zijn geliefde Zoon. [7] In Hem zijn wij door zijn bloed verlost en zijn onze zonden vergeven, dankzij de rijke genade [8] die God ons in overvloed heeft geschonken. Hij heeft ons in al zijn wijsheid en inzicht [9-10] dit geheim onthuld: zijn besluit om alles in de hemel en op aarde onder één hoofd, Christus, bijeen te brengen, omdat het Hem behaagde de voltooiing van de tijd te verwezenlijken met Christus.

Overdenking

Laat de opgestane Christus in je wonen en beleef het moment van nu intens... Zijn woord is heel duidelijk: "Vandaag moet ik in jouw huis wonen." Vandaag, niet morgen.



Ochtendgebeden week 29 (15 t/m 21 juli)

We volgen het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé.

Maandag 15 juli

Lezing: Romeinen 10:5-10

[5] Mozes zegt over de rechtvaardigheid die op grond van de wet verkregen wordt: 'Wie doet wat de wet voorschrijft, zal leven.' [6] En dit zegt de rechtvaardigheid die geschonken wordt op grond van geloof: 'Zeg niet bij uzelf: Wie zal opstijgen naar de hemel?' – dat wil zeggen: om Christus naar beneden te brengen. [7] Of: 'Wie zal afdalen naar de onderwereld?' – dat wil zeggen: om Christus bij de doden vandaan naar boven te brengen. [8] De rechtvaardigheid zegt iets anders: 'Het woord is dicht bij u, in uw mond en in uw hart' – en dat betreft de boodschap van het geloof die wij verkondigen. [9] Als uw mond belijdt dat Jezus de Heer is en uw hart gelooft dat God Hem uit de dood heeft opgewekt, zult u worden gered. [10] Als uw hart gelooft, zult u rechtvaardig worden verklaard; als uw mond belijdt, zult u worden gered.

Overdenking

Elke mens verlangt ernaar om lief te hebben en om te worden bemind. Het is niet voor niets dat het evangelie er ons alert op maakt dat we ons niet in onszelf moeten terugtrekken.

Dinsdag 16 juli

Lezing: Matteüs 9:18-26

[18] Hij was nog niet uitgesproken of er kwam een vooraanstaand man naar hen toe die zich voor Hem neerwierp en zei: 'Mijn dochter is zojuist gestorven. Kom alstublieft en leg haar de hand op, dan zal ze weer leven.' [19] Jezus stond op en volgde hem met zijn leerlingen. [20] Plotseling naderde hen van achteren een vrouw die al twaalf jaar aan bloedverlies leed. Ze raakte de zoom van zijn mantel aan, [21] want ze dacht: Als ik alleen zijn mantel maar kan aanraken, zal ik genezen. [22] Jezus draaide zich om, en toen Hij de vrouw zag zei Hij: 'Houd moed, mijn dochter, uw geloof heeft u gered.' En vanaf dat moment was de vrouw genezen. [23] Aangekomen bij het huis van de man zag Jezus de fluitspelers en de luid weeklappende menigte [24] en Hij zei: 'Ga naar huis, het meisje is immers niet gestorven, ze slaapt.' Ze lachten Hem uit. [25] Nadat iedereen was weggestuurd, ging Hij naar binnen. Hij pakte het meisje bij de hand, en ze stond op. [26] Dit verhaal verspreidde zich in de hele omgeving.

Overdenking

Als je aan het bidden bent, schieten vaak allerlei gedachten en beelden door je hoofd. Soms ontdekken we met verbazing: "Mijn gedachten dwalen af, mijn hart raakt versnipperd," dan antwoordt het evangelie: "God is groter dan ons hart."

Woensdag 17 juli

Lezing: 1 Johannes 2:29-3:2

[29] U weet dat Hij rechtvaardig is, en u moet daarom wel inzien dat ieder die rechtvaardig leeft uit God geboren is.

[1] Bedenk toch hoe groot de liefde is die de Vader ons heeft geschonken! Wij worden kinderen van God genoemd, en dat zijn we ook. Dat de wereld ons niet kent, komt doordat de wereld Hem niet kent. [2] Geliefde broeders en zusters, wij zijn nu al kinderen van God. Wat we zullen zijn is nog niet geopenbaard, maar we weten dat we aan Hem gelijk zullen zijn wanneer Hij zal verschijnen, want dan zien we Hem zoals Hij is.

Overdenking

Heilige Geest, uw aanwezigheid wordt aan iedereen geschonken. In u vinden wij de troost die broodnodig is in het leven. En intuïtief voelen wij aan dat we, al biddend, alles aan u kunnen toevertrouwen.

Donderdag 18 juli

Lezing: Jeremia 20:7-9

[7] 'HEER, U hebt mij verleid, en ik ben bezweken, U was te sterk voor mij en hebt mij in uw greep gekregen. Dag in dag uit lachen ze om mij, iedereen bespot mij. [8] Telkens als ik spreek, moet ik schreeuwen: "Ik word mishandeld, onderdrukt!" Want de woorden van de HEER brengen mij dag in dag uit schande en vernedering. [9] Als ik denk: Ik wil Hem niet meer noemen, niet meer spreken in zijn naam, dan laait er in mijn hart een vuur op, dan brandt het in mijn gebeente. Ik doe moeite om het in bedwang te houden, maar ik kan het niet.

Overdenking

Vragen wij ons wel eens af wat dit woord van Christus betekent, dit woord dat op het eerste gezicht ontoegankelijk lijkt: "Wie zijn leven verliest omwille van mij, zal het behouden"? Hoe zullen wij het behouden? Als we leven met aandacht en welwillendheid van hart. Dan wordt Christus zelf de hartslag van ons leven.

Vrijdag 19 juli

Lezing: Psalmen 103

- [1] Van David. Prijs de HEER, mijn ziel, prijs, mijn hart, zijn heilige naam.
- [2] Prijs de HEER, mijn ziel, vergeet niet één van zijn weldaden.
- [3] Hij vergeeft u alle schuld, Hij geneest al uw kwalen,
- [4] Hij redt uw leven van het graf, Hij kroont u met trouw en liefde,
- [5] Hij overlaadt u met schoonheid en geluk, uw jeugd vernieuwt zich als een adelaar.
- [6] De HEER doet wat rechtvaardig is, Hij verschaft recht aan de verdrukten.
- [7] Hij maakte aan Mozes zijn wegen bekend, aan het volk van Israël zijn daden.
- [8] Liefdevol en genadig is de HEER, Hij blijft geduldig en groot is zijn trouw.
- [9] Niet eindeloos blijft Hij twisten, niet eeuwig duurt zijn toorn.
- [10] Hij straft ons niet naar onze zonden, Hij vergeldt ons niet naar onze schuld.
- [11] Zoals de hoge hemel de aarde overspant, zo welft zich zijn trouw over wie Hem vrezen.
- [12] Zo ver als het oosten is van het westen, zo ver heeft Hij onze zonden van ons verwijderd.
- [13] Zoals een vader zich ontfermt over zijn kinderen, zo ontfermt zich de HEER over wie Hem vrezen.
- [14] Want Hij weet waarvan wij gemaakt zijn, Hij vergeet niet dat wij uit stof zijn gevormd.
- [15] De mens – zijn dagen zijn als het gras, hij is als een bloem die bloeit op het veld

[16] en verdwijnt zodra de wind hem verzengt; de plek waar hij stond, kent hem niet meer.

[17] Maar de HEER is trouw aan wie Hem vrezen, van eeuwigheid tot eeuwigheid. Hij doet recht aan de kinderen en kleinkinderen

[18] van wie zich houdt aan zijn verbond en naar zijn geboden leeft.

[19] De HEER heeft in de hemel zijn troon gevestigd, als koning heerst Hij over alles.

[20] Prijs de HEER, u die zijn boden bent, sterke helden die doen wat Hij zegt, gehoorzaam aan het woord dat Hij spreekt.

[21] Prijs de HEER, hemelse machten, dienaren die doen wat Hem behaagt.

[22] Prijs de HEER, u die zijn schepselen bent, prijs Hem, overal in zijn rijk. Prijs de HEER, mijn ziel.

Overdenking

Als de nacht diepduister is, is zijn liefde een vuur. Dat wat roodgloeiend onder as bedolven lag, ontvlamt.

Zaterdag 20 juli

Lezing: Ezechiël 11:17-20

[17] Zeg daarom: "Dit zegt God, de HEER: Ik zal jullie weghalen bij die volken, Ik zal jullie bijeenbrengen uit de landen waarover jullie verstrooid zijn en jullie het land van Israël geven. [18] Dan zullen zij daarheen gaan en alle afschuwelijke afgoden uit het land verwijderen. [19] Dan zal Ik hun een ander hart geven en een nieuwe geest; Ik zal hun versteende hart uit hun lichaam halen en hun er een levend hart voor in de plaats geven. [20] Dan zullen ze zich houden aan mijn bepalingen en mijn regels naleven. Zij zullen mijn volk zijn en Ik zal hun God zijn.

Overdenking

Niets grijpt je zo naar de keel als een breuk tussen mensen die veel van elkaar gehouden hebben. Het hart weet dan niet meer hoe en wat. Om zich te beschermen, om minder te lijden, kan het hart zich verharden. Toen Christus verworpen werd, kwam hij niet in opstand. Het is deze Christus die wij volgen.

Zondag 21 juli

Lezing: Marcus 6:30-34

[30] De apostelen kwamen weer terug bij Jezus en vertelden Hem over alles wat ze gedaan hadden en wat ze de mensen onderwezen hadden. [31] Hij zei tegen hen: 'Ga

nu mee naar een eenzame plaats om alleen te zijn en een tijdje uit te rusten.’ Want het was een voortdurend komen en gaan van mensen, zodat ze zelfs niet de kans kregen om te eten. [32] Ze voeren met de boot naar een afgelegen plaats, om daar alleen te kunnen zijn. [33] Maar hun vertrek werd opgemerkt, en velen herkenden hen; uit alle steden haastten de mensen zich over land naar die plaats en ze kwamen er nog eerder aan dan Jezus en de apostelen. [34] Toen Hij uit de boot stapte, zag Hij een grote menigte en voelde medelijden met hen, want ze waren als schapen zonder herder, en Hij onderwees hen langdurig.

Overdenking

Jezus, onze vrede, ook als onze lippen het stilzwijgen bewaren, luistert ons hart naar u en spreekt tot u. En u zegt tot ieder van ons: “Geef je eenvoudig over aan de heilige Geest; je geloof, hoe gering ook, volstaat.”



Ochtendgebeden week 30 (22 t/m 28 juli)

We volgen het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé.

Maandag 22 juli

Lezing: Johannes 20:11-18

[11] Maria stond bij het graf en huilde. Huilend boog ze zich naar het graf, [12] en daar zag ze twee engelen in witte kleren zitten, een bij het hoofdeind en een bij het voeteneind van de plek waar het lichaam van Jezus had gelegen. [13] ‘Waarom huil je?’ vroegen ze haar. Ze zei: ‘Ze hebben mijn Heer weggehaald en ik weet niet waar ze Hem hebben neergelegd.’ [14] Na deze woorden keek ze om en zag ze Jezus staan, maar ze wist niet dat het Jezus was. [15] ‘Waarom huil je?’ vroeg Jezus. ‘Wie zoek je?’ Maria dacht dat het de tuinman was en zei: ‘Als u Hem hebt weggehaald, vertel me dan waar u Hem hebt neergelegd, dan kan ik Hem meenemen.’ [16] Jezus zei tegen haar: ‘Maria!’ Ze draaide zich om en zei: ‘Rabboeni!’ (Dit Hebreeuwse woord betekent ‘meester’.) [17] ‘Houd Me niet vast,’ zei Jezus. ‘Ik ben nog niet opgestegen naar de Vader. Ga naar mijn broeders en zeg tegen hen dat Ik opstijg naar mijn Vader, die ook jullie Vader is, naar mijn God, die ook jullie God is.’ [18] Maria van Magdala ging naar de leerlingen en zei tegen hen: ‘Ik heb de Heer gezien!’ En ze vertelde alles wat Hij tegen haar gezegd had.

Overdenking

Dostojewski laat merken dat hij door diepe dalen van twijfel is gegaan, maar zijn liefde voor Christus is daar desondanks niet door aangetast: “Mijn ‘hosanna’ is gesmeed in de smeltkroes van de twijfel.” Dwars door deze beproeving van de twijfel heen, heeft hij een vonk van Christus in zich opgevangen.

Dinsdag 23 juli

Lezing: Hosea 2:16-22

[16] Daarom zal Ik haar meelokken naar de woestijn en dan tot haar hart spreken. [17] Daar zal Ik haar wijngaarden aan haar teruggeven, het Achordal maak Ik tot een poort van hoop. En zij zal mijn liefde beantwoorden als in de tijd van haar jeugd, als op de dag dat ze wegtrok uit Egypte. [18] Dan, op die dag – spreekt de HEER –, zul je Mij ‘mijn man’ noemen in plaats van ‘mijn Baäl’. [19] De namen van de Baäls zul je niet meer in de mond nemen, Ik laat ze uit je herinnering verdwijnen. [20] Op die dag sluit Ik ten gunste van mijn volk een verbond met de dieren van het veld, de vogels van de hemel en alles wat rondkruipt op het land. Ik zal in hun land boog en zwaard en ander oorlogstuig stukbreken, zodat ze in rust en vrede kunnen leven. [21] Ik zal je voorgoed tot mijn bruid maken. Ik zal je als bruid verwerven, in recht en gerechtigheid, in liefde en ontferming. [22] Mijn vrouw zul je zijn, want Ik beloof je trouw, en jij zult de HEER toegewijd zijn.

Overdenking

God van alle eeuwigheid, of wij er weet van hebben of niet, uw heilige Geest openbaart zich als een licht in ons. Hij verlicht de schaduwzijden van onze ziel. Hij overstelpt hen met zijn onzichtbare aanwezigheid.

Woensdag 24 juli

Lezing: Jeremia 2:1-13

[1] De HEER richtte zich tot mij: [2] ‘Ga naar Jeruzalem, roep haar toe: Dit zegt de HEER: Ik weet nog hoe je Me liefhad in je jeugd, van Me hield als mijn bruid, hoe je Me volgde door de woestijn, dat land waar niet wordt gezaaid. [3] Israël is aan de HEER gewijd, het is de eerste vrucht van zijn oogst. Wie het verslindt, laadt schuld op zich, hij wordt door onheil getroffen – spreekt de HEER. [4] Luister naar de woorden van de HEER, volk van Jakob. Stammen van Israël, luister allemaal! [5] Dit zegt de HEER: Welk onrecht heb Ik jullie voorouders gedaan dat ze Mij hebben verlaten, dat ze achter nietige goden aan liepen en zelf nietswaardig werden? [6] Zij zeiden niet: “Waar is de HEER, die ons uit Egypte heeft bevrijd, die ons heeft geleid door de woestijn, door een land van steppen en ravijnen, een land zo dor en duister, een land waar niemand doorheen

trekt, waar geen mensen wonen.” [7] Ik leidde jullie naar een land vol boomgaarden, een rijke oogst aan vruchten wachtte jullie daar. Jullie kwamen er – en bezoedelden mijn bezit, mijn eigen land werd Mij een gruwel. [8] De priesters zeiden niet: “Waar is de HEER?” De hoeders van de wetten kenden Mij niet. De herders kwamen tegen Mij in opstand. De profeten lieten zich door Baäl leiden en liepen achter goden aan van wie geen hulp was te verwachten. [9] Daarom klaag Ik jullie nogmaals aan, en de kinderen van je kinderen klaag Ik aan – spreekt de HEER. [10] Ga naar de eilanden der Kittiërs, kijk rond, zend boden naar Kedar en onderzoek: is zoiets ooit gebeurd, [11] heeft ooit een volk zijn goden ingeruild? En goden zijn het nog niet eens! Maar mijn volk heeft zijn eer verruild voor iets dat geen hulp bieden kan. [12] Hemel, wees ontzet! Huiver, sidder en beef! – spreekt de HEER. [13] Twee wandaden heeft mijn volk begaan: het heeft Mij verlaten, de bron van levend water, en het heeft waterkelders uitgehouwen, kelders vol scheuren, waarin het water niet blijft staan.

Overdenking

Mededogen van hart maakt het ons mogelijk zelfs voor die mensen te bidden die onze bedoelingen misvormen.

Donderdag 25 juli

Lezing: Matteüs 20:24-28

[24] Toen de andere leerlingen hiervan hoorden, namen ze het de beide broers kwalijk. [25] Jezus riep hen bij zich en zei: ‘Jullie weten dat heersers hun volken onderdrukken en dat leiders hun macht misbruiken. [26] Zo mag het bij jullie niet gaan. Wie van jullie de belangrijkste wil zijn, moet dienaar van de anderen zijn, [27] en wie van jullie de eerste wil zijn, moet slaaf van de anderen zijn – [28] zoals de Mensenzoon niet gekomen is om gediend te worden, maar om te dienen en zijn leven te geven als losgeld voor velen.’

Overdenking

De roep op Christus te volgen plaatst ons voor een fundamentele keuze, die tussen alles of niets. Er is geen gulden middenweg. Zelfs overvallen door een mist van aarzelingen, zouden wij nog naar hem willen luisteren als hij ons zegt: “Volg mij. Ik leid je bij de hand en voer je naar waterbronnen, de bronnen van het evangelie.”

Vrijdag 26 juli

Lezing: Johannes 21:15-19

[15] Toen ze gegeten hadden, sprak Jezus Simon Petrus aan: 'Simon, zoon van Johannes, heb je Mij lief, meer dan de anderen hier?' Petrus antwoordde: 'Ja, Heer, U weet dat ik van U houd.' Hij zei: 'Weid mijn lammeren.' [16] Nog eens vroeg Hij: 'Simon, zoon van Johannes, heb je Me lief?' Hij antwoordde: 'Ja, Heer, U weet dat ik van U houd.' Jezus zei: 'Hoed mijn schapen,' [17] en voor de derde maal vroeg Hij hem: 'Simon, zoon van Johannes, houd je van Me?' Petrus werd verdrietig omdat Hij voor de derde keer vroeg of hij van Hem hield. Hij zei: 'Heer, U weet alles, U weet toch dat ik van U houd.' Jezus zei: 'Weid mijn schapen. [18] Werkelijk, Ik verzeker je, toen je jong was deed je zelf je gordel om en ging je waarheen je wilde, maar wanneer je oud wordt zal een ander je handen grijpen, je je gordel ondoen en je brengen waar je niet naartoe wilt.' [19] Met deze woorden duidde Hij aan hoe Petrus zou sterven tot eer van God. Daarna zei Hij: 'Volg Mij.'

Overdenking

Jezus, onze vrede, U verlaat ons nooit. En de heilige Geest opent voor ons steeds opnieuw een weg: in God tot rust te komen, God die grenzeloos mededogen is.

Zaterdag 27 juli

Lezing: 1 Korintiërs 13:1-13

[1] Al sprak ik de talen van alle mensen en die van de engelen – had ik de liefde niet, ik zou niet meer zijn dan een dreunende gong of een schallende cimbaal. [2] Al had ik de gave om te profeteren en doorgrondde ik alle geheimen, al bezat ik alle kennis en had ik het geloof dat bergen kan verplaatsen – had ik de liefde niet, ik zou niets zijn. [3] Al verkocht ik mijn bezittingen omdat ik voedsel aan de armen wilde geven, al gaf ik mijn lichaam prijs om te worden verbrand – had ik de liefde niet, het zou mij niet baten. [4] De liefde is geduldig en vol goedheid. De liefde kent geen afgunst, geen ijdel vertoon en geen zelfgenoegzaamheid. [5] Ze is niet grof en niet zelfzuchtig, ze laat zich niet boos maken en rekent het kwaad niet aan, [6] ze verheugt zich niet over het onrecht maar vindt vreugde in de waarheid. [7] Alles verdraagt ze, alles gelooft ze, alles hoopt ze, in alles volhardt ze. [8] De liefde zal nooit vergaan. Profetieën zullen verdwijnen, klanktaal zal verstommen, kennis verloren gaan – [9] want ons kennen schiet tekort en ons profeteren is beperkt. [10] Wanneer het volmaakte komt zal wat beperkt is verdwijnen. [11] Toen ik nog een kind was sprak ik als een kind, dacht ik als een kind, redeneerde ik als een kind. Nu ik volwassen ben heb ik al het kinderlijke achter me gelaten. [12] Nu zien we nog maar een afspiegeling, een raadselachtig beeld, maar straks staan we oog in oog. Nu is mijn kennen nog beperkt, maar straks zal ik volledig kennen, zoals ik zelf gekend ben. [13] Dit is wat blijft: geloof, hoop en liefde, deze drie, maar de grootste daarvan is de liefde.

Overdenking

Zijn wij in staat om door te blijven bidden als we alléén in een kerk zijn? Hoe vaak is niet gebleken dat één persoon genoeg was om anderen aan te zetten om het over te nemen.

Zondag 28 juli

Lezing: Johannes 6:1-15

[1] Daarna ging Jezus naar de overkant van het Meer van Galilea (ook wel het Meer van Tiberias genoemd). [2] Een grote menigte mensen volgde Hem, omdat ze gezien hadden welke tekenen Hij bij zieken verrichtte. [3] Jezus ging de berg op, en ging daar met zijn leerlingen zitten. [4] Het was kort voor het Joodse pesachfeest. [5] Toen Jezus om zich heen keek en zag dat die menigte naar Hem toe kwam, vroeg Hij aan Filippus: 'Waar kunnen we brood kopen om deze mensen te eten te geven?' [6] Hij vroeg dat om Filippus op de proef te stellen, want zelf wist Hij al wat Hij zou gaan doen. [7] Filippus antwoordde: 'Zelfs tweehonderd denarie zou niet voldoende zijn om iedereen een klein stukje brood te geven.' [8] Een van de leerlingen, Andreas, de broer van Simon Petrus, zei: [9] 'Er is hier wel een jongen met vijf gerstebroden en twee vissen – maar wat hebben we daaraan voor zoveel mensen?' [10] Jezus zei: 'Laat iedereen gaan zitten.' Er was daar veel gras, en ze gingen zitten; er waren ongeveer vijfduizend mensen. [11] Jezus nam de broden, sprak het dankgebed uit en verdeelde het brood onder de mensen die er zaten. Hij gaf hun ook vis, zo veel als ze wilden. [12] Toen iedereen volop gegeten had zei Hij tegen zijn leerlingen: 'Verzamel nu de overgebleven stukken brood, zodat er niets verloren gaat.' [13] Dat deden ze en ze vulden twaalf manden met wat overgebleven was van de vijf gerstebroden die men had gegeten. [14] Toen de mensen het teken zagen dat Hij verricht had, zeiden ze: 'Hij moet wel de profeet zijn die in de wereld zou komen.' [15] Jezus begreep dat ze Hem wilden dwingen mee te gaan, om Hem dan tot koning uit te roepen. Daarom trok Hij zich terug op de berg, alleen.

Overdenking

Zeer veel christenen hebben niets van doen gehad met kerkscheuringen in het verleden. Het is uitermate urgent dat vooral zij laten zien dat geloof vreugde betekent en dat je altijd weer opnieuw kunt uitstralen wat verzoening werkelijk betekent.



Ochtendgebeden week 31 (29 juli t/m 4 augustus)

We volgen het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé.

Maandag 29 juli

Lezing: Wijsheid 1:11-15

[11] Hoed u dus voortaan voor zinloos geklaag, houd u ver van lasterpraat. Wat heimelijk gezegd wordt blijft niet zonder gevolgen, en wie leugens spreekt bewerkt zijn eigen ondergang. [12] Zoek de dood niet op door slecht te leven, trek het verderf niet aan door wat u doet. [13] Want de dood is niet door God gemaakt. God vindt geen vreugde in de ondergang van enig levend wezen. [14] Hij heeft alles geschapen om het te laten bestaan. Alles ter wereld dient om het leven in stand te houden. In geen enkel schepsel ligt de kiem van de dood, en het dodenrijk kan op aarde geen rechten doen gelden, [15] want gerechtigheid maakt onsterfelijk.

Overdenking

Barmhartige God, u kent ons verlangen om een afspiegeling te zijn van u die in ons aanwezig bent. Zo zijn we in staat om het leven mooi te maken van hen die ons zijn toevertrouwd.

Dinsdag 30 juli

Lezing: Lucas 6:20-23

[20] Hij richtte zijn blik op zijn leerlingen en zei: 'Gelukkig jullie die arm zijn, want voor jullie is het koninkrijk van God. [21] Gelukkig jullie die nu honger hebben, want je zult verzadigd worden. Gelukkig wie nu huilt, want je zult lachen. [22] Gelukkig zijn jullie wanneer de mensen jullie omwille van de Mensenzoon haten en buitensluiten en beschimpen en je naam door het slijk halen. [23] Wees verheugd als die dag komt en spring op van blijdschap, want jullie zullen rijkelijk beloond worden in de hemel. Vergeet niet dat hun voorouders de profeten op dezelfde wijze hebben behandeld.

Overdenking

Er zijn nogal wat mensen die in grote eenzaamheid de laatste jaren van hun leven slijten. Ze verliezen vaak elke vorm van zelfrespect. Wie zal er voor hen bidden en wie zal de Heilige Geest vragen hen te troosten?

Woensdag 31 juli

Lezing: 1 Timoteüs 4:7-16

[7] Verwerp heilloze bakerpraat en verzinsels. Oefen jezelf in een vroom leven. [8] Oefening van het lichaam heeft wel enig nut, maar het nut van een vroom leven is grenzeloos, omdat het een belofte inhoudt voor dit leven en het leven dat komen zal. [9] Deze boodschap is betrouwbaar en verdient onze volledige instemming. [10] Hiervoor zwoegen en strijden wij, omdat wij onze hoop gevestigd hebben op de levende God, die de redder is van alle mensen, bovenal van de gelovigen. [11] Draag dit alles over in je onderricht. [12] Sta niemand toe dat hij vanwege je jeugdige leeftijd op je neerkijkt, maar wees voor de gelovigen een voorbeeld in wat je zegt, in je levenswijze, in liefde, geloof en zuiverheid. [13] In afwachting van mijn komst moet je je toelagen op het voorlezen uit de Schrift, op de prediking en het onderricht. [14] Veronachtzaam de genade die je geschonken is niet; je dankt haar aan de profetische woorden die de raad van oudsten over jou, onder handoplegging, heeft uitgesproken. [15] Richt je hierop, maak het je eigen, zodat voor iedereen duidelijk wordt dat je vorderingen maakt. [16] Neem je in acht, houd je aan de leer en blijf dat doen; dan red je zowel jezelf als hen die naar je luisteren.

Overdenking

Steeds weer accepteren dat beproevingen bij het leven horen en in alles de vrede van het hart zoeken. Dan wordt het leven mooi... ja, zo zal het gaan. Dan gebeurt er iets onverwachts met je.

Donderdag 1 augustus

Lezing: Johannes 14:1-12

[1] Wees niet ongerust, maar vertrouw op God en op Mij. [2] In het huis van mijn Vader zijn veel kamers; zou Ik anders gezegd hebben dat Ik een plaats voor jullie gereed zal maken? [3] Wanneer Ik een plaats voor jullie gereedgemaakt heb, kom Ik terug. Dan zal Ik jullie met me meenemen, en dan zullen jullie zijn waar Ik ben. [4] Jullie kennen de weg naar waar Ik heen ga.' [5] Toen zei Tomas: 'Wij weten niet eens waar U naartoe gaat, Heer, hoe zouden we dan de weg daarheen kunnen weten?' [6] Jezus zei: 'Ik ben de weg, de waarheid en het leven. Niemand kan bij de Vader komen dan door Mij. [7] Als jullie Mij kennen zullen jullie ook mijn Vader kennen, en vanaf nu kennen jullie Hem, want jullie hebben Hem zelf gezien.' [8] Daarop zei Filippus: 'Laat ons de Vader zien, Heer, meer verlangen we niet.' [9] Jezus zei: 'Ik ben nu al zo lang bij jullie, en nog ken je Me niet, Filippus? Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien. Waarom vraag je dan om de Vader te mogen zien? [10] Geloof je niet dat Ik in de Vader ben en dat de Vader in Mij is? Ik spreek niet namens mezelf als Ik tegen jullie spreek, maar de Vader, die in Mij blijft, doet zijn werk door Mij. [11] Geloof Me: Ik ben in de Vader en de Vader is in Mij. Als je Mij niet gelooft, geloof het dan om wat Hij doet. [12] Werkelijk, Ik

verzeker jullie, wie op Mij vertrouwt zal hetzelfde doen als Ik, en zelfs meer dan dat, Ik ga immers naar de Vader.

Overdenking

Christus Jezus, wij proberen uw blik te ontdekken. Zo zullen leed en onrust verdwijnen. En, door uw heilige Geest, worden we u intuïtief gewaar, soms op een heel subtiële manier.

Vrijdag 2 augustus

Lezing: Filippenzen 1:27-30

[27] Hier gaat het om: blijf leven in overeenstemming met het evangelie van Christus, zodat ik kan zien als ik bij u kom, of als ik niet kom over u kan horen, dat u één van geest bent en eensgezind strijdt voor het geloof in het evangelie. [28] Laat u op geen enkele manier door uw tegenstanders angst aanjagen, want als u standvastig blijft, is dat een teken van God: voor hen dat ze ten onder gaan, voor u dat u wordt gered. [29] Aan u is de genade geschonken niet alleen in Christus te geloven, maar ook omwille van Hem te lijden. [30] U voert dezelfde strijd die u mij vroeger hebt zien voeren en die ik, zoals u hoort, nog steeds voer.

Overdenking

Als 's ochtends bij het wakker worden de geest van lofzang ons hart vult, dan zal er een elan van uitgaan dat de dagelijkse sleur doorbreekt.

Zaterdag 3 augustus

Lezing: Marcus 6:45-52

[45] Meteen daarna gelastte Hij zijn leerlingen in de boot te stappen en alvast naar de overkant te varen, naar Betsaida; intussen zou Hijzelf de menigte wegsturen. [46] Nadat Hij afscheid van de mensen had genomen, ging Hij de berg op om er te bidden. [47] Bij het vallen van de avond was de boot midden op het meer, en Hij was alleen aan land. [48] Toen Hij zag dat de leerlingen door de hevige tegenwind maar nauwelijks vooruitkwamen, hoe hard ze ook roeiden, liep Hij tegen het einde van de nacht over het water naar hen toe, en Hij wilde hen voorbijlopen. [49] Toen ze Hem over het water zagen lopen, dachten ze dat Hij een geestverschijning was en ze schreeuwden het uit. [50] Ze hadden Hem allemaal gezien en raakten in paniek. Maar Hij sprak hen meteen aan en zei: 'Houd moed! Ik ben het, wees niet bang.' [51] Hij stapte bij hen in de boot en de wind ging liggen. Zijn leerlingen waren helemaal van

hun stuk gebracht. [52] Ze waren niet tot inzicht gekomen door wat er met de broden was gebeurd, doordat ze hardleers waren.

Overdenking

In dit tijdperk van de geschiedenis worden de christenen steeds meer bewust van het lijden van mensen wereldwijd. Dit lijden doet een steeds groter appèl op hun geweten en zeer velen proberen de mensen nabij te zijn door naar concrete oplossingen te zoeken. Het geloof zet hen ertoe aan om verantwoordelijkheid te nemen voor hun medemensen.

Zondag 4 augustus

Lezing: Johannes 6:28-35

[28] Ze vroegen: 'Wat moeten we doen? Hoe doen we wat God wil?' [29] 'Dit moet u voor God doen: geloven in Hem die Hij gezonden heeft,' antwoordde Jezus. [30] Toen vroegen ze: 'Welk teken kunt U dan verrichten? Als we iets zien zullen we in U geloven. Wat kunt U doen?' [31] Onze voorouders hebben immers manna in de woestijn gegeten, zoals geschreven staat: "Brood uit de hemel heeft hij hun te eten gegeven." [32] Maar Jezus zei: 'Werkelijk, Ik verzeker u, niet Mozes heeft u het brood uit de hemel gegeven, maar mijn Vader; Hij geeft u het ware brood uit de hemel. [33] Het brood van God is het brood dat neerdaalt uit de hemel en dat leven geeft aan de wereld.' [34] 'Geef ons altijd dat brood, Heer!' zeiden ze toen. [35] 'Ik ben het brood dat leven geeft,' zei Jezus. 'Wie bij Mij komt zal geen honger meer hebben, en wie in Mij gelooft zal nooit meer dorst hebben.'

Overdenking

Jezus, onze vreugde, u zou graag zien dat ons hart zich kenmerkt door eenvoud: een lenteachtig hart. Gecomplieerde levensvragen verlammen ons dan minder. U zegt ons: "Maak je geen zorgen, Ik blijf altijd bij je."



Ochtendgebeden week 32 (5 t/m 11 augustus)

We volgen het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé.

Maandag 5 augustus

Lezing: Matteüs 5:1-12

[1] Toen Hij de mensenmassa zag, ging Hij de berg op. Daar ging Hij zitten met zijn leerlingen om zich heen. [2] Hij nam het woord en onderrichtte hen: [3] 'Gelukkig wie nederig van hart zijn, want voor hen is het koninkrijk van de hemel. [4] Gelukkig de treurenden, want zij zullen getroost worden. [5] Gelukkig de zachtmoedigen, want zij zullen de aarde bezitten. [6] Gelukkig wie hongeren en dorsten naar de gerechtigheid, want zij zullen verzadigd worden. [7] Gelukkig de barmhartigen, want zij zullen barmhartigheid ondervinden. [8] Gelukkig wie zuiver van hart zijn, want zij zullen God zien. [9] Gelukkig de vredestichters, want zij zullen kinderen van God genoemd worden. [10] Gelukkig wie vanwege de gerechtigheid vervolgd worden, want voor hen is het koninkrijk van de hemel. [11] Gelukkig zijn jullie wanneer ze je omwille van Mij uitschelden, vervolgen en van allerlei kwaad betichten. [12] Verheug je en juich, want je zult rijkelijk beloond worden in de hemel; zo immers vervolgden ze vóór jullie de profeten.

Overdenking

Waarom zouden zieken of bejaarden zich ongerust maken en zeggen: "Ik doe niets voor anderen?" Zouden zij vergeten zijn dat de eenvoudige woorden waarmee ze bidden, voor God een weldaad zijn?

Dinsdag 6 augustus

Lezing: Matteüs 17:1-9

[1] Zes dagen later nam Jezus Petrus, Jakobus en diens broer Johannes met zich mee een hoge berg op, waar ze alleen waren. [2] Voor hun ogen veranderde Hij van gedaante, zijn gezicht straalde als de zon en zijn kleren werden wit als het licht. [3] Plotseling verschenen aan hen Mozes en Elia, die met Jezus in gesprek waren. [4] Petrus nam het woord en zei tegen Jezus: 'Heer, het is goed dat wij hier zijn. Als U wilt zal ik hier drie tenten maken, een voor U, een voor Mozes en een voor Elia.' [5] Hij was nog niet uitgesproken of een stralende wolk overdekte hen, en uit de wolk klonk een stem: 'Dit is mijn geliefde Zoon, in Hem vind Ik vreugde. Luister naar Hem!' [6] Toen de leerlingen dit hoorden, werden ze overvallen door een hevige angst en wierpen ze zich ter aarde. [7] Jezus kwam dichterbij, raakte hen aan en zei: 'Sta op, wees niet bang.' [8] Ze keken op en zagen niemand meer, Jezus was alleen. [9] Toen ze de berg afdaalden, gebod Jezus hun: 'Praat met niemand over wat jullie hebben gezien voordat de Mensenzoon uit de dood is opgewekt.'

Overdenking

Wat zet het evangelie ons leven op zijn kop! Door de werking van de heilige Geest is Christus aanwezig tot in onze tegenstrijdige gevoelens, waar de wil weinig vat op heeft. Door zijn toedoen is in ons een afspiegeling van zijn gelaat te vinden; door hem wordt alles wat ons omtrent onszelf verontrust, veranderd, omgevormd. Ja, in alles vrede van het hart.

Woensdag 7 augustus

Lezing: 1 Petrus 4:7-11

[7] Het einde van alles is nabij. Kom daarom tot bezinning en wees helder van geest, zodat u kunt bidden. [8] Heb elkaar vóór alles innig lief, want liefde bedekt tal van zonden. [9] Wees gastvrij voor elkaar, zonder te klagen. [10] Laat ieder van u de gave die hij van God gekregen heeft, gebruiken om de anderen te helpen, zoals het goede beheerders van Gods veelsoortige gaven betaamt. [11] Voert u het woord, laten het dan Gods woorden zijn die u spreekt. Helpt u anderen, doe dat dan vanuit de kracht die God u geeft. Want zo doet u alles tot eer van God, dankzij Jezus Christus, aan wie alle eer en macht toekomt, tot in alle eeuwigheid. Amen.

Overdenking

Heilige Geest, u laat uw adem gaan over wat breekbaar is. U ontsteekt een vlam van levende barmhartigheid en liefde die diep in ons onder de sintels smeult. En zelfs vrees en duisternis van ons hart kunnen door u een dageraad van nieuw leven worden.

Donderdag 8 augustus

Lezing: Johannes 10:11-18

[11] Ik ben de goede herder. Een goede herder is bereid zijn leven te geven voor de schapen. [12] Een ingehuurd knecht, iemand die geen herder is en niet de eigenaar van de schapen, laat de schapen in de steek en slaat op de vlucht zodra hij een wolf ziet aankomen. De wolf valt de kudde aan en jaagt de schapen uiteen; [13] de man is maar ingehuurd en de schapen kunnen hem niets schelen. [14] Ik ben de goede herder. Ik ken mijn schapen en mijn schapen kennen Mij, [15] zoals de Vader Mij kent en Ik de Vader ken. Ik geef mijn leven voor de schapen. [16] Maar Ik heb ook nog andere schapen, die niet uit deze schaapskooi komen. Ook die moet Ik hoeden, ook zij zullen naar mijn stem luisteren: dan zal er één kudde zijn, met één herder. [17] De Vader heeft Mij lief omdat Ik mijn leven geef, om het ook weer terug te nemen. [18] Niemand neemt mijn leven, Ik geef het zelf. Ik heb de macht om het te geven en om het weer terug te nemen – dat is de opdracht die Ik van mijn Vader heb gekregen.'

Overdenking

Hebben wij, om nieuwe hoop te putten, geen “levende iconen” nodig: getuigen van het vertrouwen dat uit het geloof voortkomt?

Vrijdag 9 augustus

Lezing: Kolossenzen 2:6-15

[6] Leef in eenheid met Christus Jezus, nu u Hem als uw Heer aanvaard hebt. [7] Blijf in Hem geworteld en gegrondvest, houd vast aan het geloof dat u geleerd is en wees vervuld van dankbaarheid. [8] Wees op uw hoede en laat u niet meeslepen door holle en misleidende theorieën die op menselijke tradities zijn gebaseerd en zich richten op de machten van de wereld en niet op Christus. [9] Want in Hem is heel de goddelijke volheid lichamelijk aanwezig, [10] en in uw eenheid met Hem, het hoofd van alle machten en krachten, bent u van die volheid vervuld. [11] In Hem bent u ook besneden, niet door mensenhanden, maar met de besnijdenis van Christus, door alles wat aards in u is af te leggen. [12] Toen u gedoopt werd bent u immers met Hem begraven, en met Hem bent u ook tot leven gewekt, doordat u gelooft in de kracht van de God die Hem uit de dood heeft opgewekt. [13] U was dood door uw zonden en door uw onbesneden staat, maar God heeft u samen met Christus levend gemaakt toen Hij ons al onze zonden kwijtschold. [14] Hij heeft het document met voorschriften waarin wij werden aangeklaagd, nietig verklaard en het weggedaan door het aan het kruis te nagelen. [15] Hij heeft zich ontdaan van de machten en krachten, Hij heeft hen openlijk te schande gemaakt en in Christus over hen getriomfeerd.

Overdenking

In het evangelie zegt Jezus op een dag tot zijn leerlingen: “Laat de kinderen bij mij komen, want voor mensen als zij is het koninkrijk van de hemel.” Staat Christus niet helemaal open voor een hart dat gekenmerkt wordt door eenvoud?

Zaterdag 10 augustus

Lezing: Psalmen 119:33-40

[33] Wijs mij, HEER, de weg van uw wetten, dan volg ik die tot het einde toe.
[34] Geef mij inzicht, en ik zal uw wet volgen, hem onderhouden met heel mijn hart.
[35] Laat mij het pad gaan van uw geboden, dat is mij het liefst.
[36] Neig mijn hart naar uw richtlijnen en niet naar winstbejag.
[37] Houd mijn ogen af van wat leeg is, laat mij uw wegen gaan, en leven.
[38] Kom uw belofte aan uw dienaar na, dan zal ik van ontzag voor U vervuld zijn.

[39] Houd spot van mij af: die beangstigt mij, maar uw voorschriften maken mij gelukkig.

[40] Hoe verlang ik naar uw regels, doe mij leven in uw gerechtigheid.

Overdenking

In de loop van een gesprek waarin wij tegenspraak krijgen en het er heftig aan toe kan gaan, kunnen we de innerlijke rust bewaren door onze tegenpartij aan de heilige Geest toe te vertrouwen. En dat uiteraard zonder het te laten merken.

Zondag 11 augustus

Lezing: Johannes 6:41-47

[41] De Joden begonnen te protesteren omdat Hij zei dat Hij het brood was dat uit de hemel was neergedaald. [42] 'Dat is toch Jezus, de zoon van Jozef? We weten toch wie zijn vader en moeder zijn? Hoe kan Hij dan zeggen dat Hij uit de hemel is neergedaald?' [43] Jezus zei: 'Houd op met protesteren. [44] Niemand kan bij Mij komen tenzij de Vader, die Mij gezonden heeft, hem bij Me brengt, en Ik zal hem op de laatste dag laten opstaan. [45] Het staat geschreven in de Profeten: "Zij zullen allemaal door God onderricht worden." Iedereen die naar de Vader luistert en van Hem leert, komt bij Mij. [46] Niet dat iemand ooit de Vader gezien heeft – alleen Hij die van God komt, heeft Hem gezien. [47] Werkelijk, Ik verzeker u, wie gelooft, heeft eeuwig leven.

Overdenking

Jezus vol erbarmen, u laat ons verbonden zijn met u. En wanneer wij voelen dat niemand uitgesloten is van uw vergeving en liefde, dan juicht ons hart.



Ochtendgebeden week 33 (12 t/m 18 augustus)

We volgen het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé.

Maandag 12 augustus

Lezing: Deuteronomium 30:15-20

[15] Besef goed, vandaag stel ik u voor de keuze tussen voorspoed en tegenspoed, tussen leven en dood. [16] Wanneer u zich houdt aan de geboden van de HEER, uw God, zoals ik ze u vandaag heb gegeven, door Hem lief te hebben, door de weg te volgen die Hij wijst, en zijn geboden, wetten en regels in acht te nemen, dan zult u in

leven blijven en in aantal toenemen, en dan zal de HEER, uw God, u zegenen in het land dat u in bezit zult nemen. [17] Maar als u Hem de rug toekent en weigert te luisteren, als u zich ertoe laat verleiden neer te knielen voor andere goden en die te vereren, [18] dan zeg ik u op voorhand dat u te gronde zult gaan. Dan zal u aan de overkant van de Jordaan, in het land dat u in bezit zult nemen, geen lang leven beschoren zijn. [19] Ik roep vandaag hemel en aarde als getuigen op: u staat voor de keuze tussen leven en dood, tussen zegen en vloek. Kies voor het leven, voor uw eigen toekomst en die van uw nakomelingen, [20] door de HEER, uw God, lief te hebben, Hem te gehoorzamen en Hem toegedaan te blijven. Dan zult u lang blijven wonen in het land dat Hij uw voorouders Abraham, Isaak en Jakob onder ede heeft beloofd.'

Overdenking

Bepaalde gebieden op de wereld zijn woestijnen van geloof geworden. Maar als gelovige mensen laten zien dat ze authentiek evangelisch willen leven, dan verzetten zij in hun omgeving bergen van onverschilligheid.

Dinsdag 13 augustus

Lezing: Matteüs 14:13-21

[13] Toen Jezus hiervan hoorde, week Hij per boot uit naar een afgelegen plaats waar Hij alleen kon zijn. Maar de mensen kwamen het te weten, en vanuit de steden volgden ze Hem over land. [14] Toen Hij uit de boot stapte en de grote menigte zag, voelde Hij medelijden met hen en Hij genas hun zieken. [15] Bij het vallen van de avond kwamen de leerlingen naar Hem toe en zeiden: 'Dit is een afgelegen plaats en het is al laat. Stuur de mensen weg, laat ze naar de dorpen gaan om eten voor zichzelf te kopen.' [16] Maar Jezus zei: 'Ze hoeven niet weg, geven jullie hun maar te eten.' [17] Ze antwoordden Hem: 'We hebben hier niets, alleen vijf broden en twee vissen.' [18] Hij zei: 'Breng ze Mij.' [19] En nadat Hij de mensen opdracht had gegeven op het gras te gaan zitten, nam Hij de vijf broden en de twee vissen, keek omhoog naar de hemel, sprak het zegengebed uit en brak de broden; Hij gaf ze aan de leerlingen, en de leerlingen gaven ze door aan de mensen. [20] Iedereen at en werd verzadigd, en toen ze de stukken brood die over waren ophaalden, hadden ze twaalf manden vol. [21] Er hadden ongeveer vijfduizend mannen gegeten, vrouwen en kinderen niet meegeteld.

Overdenking

Als in een leven van gebed en aanbidding het wezenlijke voor onze eigen ogen verborgen lijkt te zijn, wordt ons verlangen des te vuriger om de enige werkelijkheid te ontdekken die ècht belangrijk is: de mysterieuze aanwezigheid van God in ons.

Woensdag 14 augustus

Lezing: Marcus 12:1-12

[1] Hij begon tegen hen te spreken in gelijkenissen: 'Een man legde een wijngaard aan en omheinde die. Hij groef een kuil voor de wijnpers en bouwde een uitkijktoren. Hij verpachtte de wijngaard aan wijnbouwers en ging op reis. [2] Toen de oogsttijd was gekomen, stuurde hij een knecht naar de wijnbouwers om zijn deel van de opbrengst in ontvangst te nemen; [3] maar ze grepen hem vast, mishandelden hem en stuurden hem met lege handen terug. [4] Daarna stuurde hij een andere knecht naar hen toe, die ze in het gezicht sloegen en vernederden. [5] Hij stuurde nog een derde, die ze doodden, en nog vele anderen; sommigen werden door de wijnbouwers mishandeld en anderen werden door hen gedood. [6] Ten slotte was alleen nog zijn geliefde zoon over; die stuurde hij als laatste naar hen toe, met de gedachte: Voor mijn zoon zullen ze wel ontzag hebben. [7] Maar de wijnbouwers zeiden tegen elkaar: "Dat is de erfgenaam. Kom op, laten we hem doden, dan is de erfenis van ons." [8] Ze grepen hem vast en doodden hem en gooiden zijn lichaam buiten de wijngaard. [9] Wat zal de eigenaar van de wijngaard daarna doen? Hij komt zelf, hij doodt de wijnbouwers en geeft de wijngaard aan anderen. [10] Hebt u deze schrifttekst dan niet gelezen: "De steen die de bouwers afkeurden is de hoeksteen geworden. [11] Dankzij de Heer is dit gebeurd, wonderbaarlijk is het om te zien.'" [12] Daarop wilden ze Hem gevangennemen, want ze begrepen dat Hij hen op het oog had bij het vertellen van deze gelijkenis, maar ze waren bang voor de reactie van de menigte. Dus lieten ze Hem staan en gingen weg.

Overdenking

God van vrede, door uw evangelie staan wij open voor allen die slachtoffer zijn van geweld, vervolging en verbanning. En u roept ons op om het lijden van onze medemens te verlichten.

Donderdag 15 augustus

Lezing: Lucas 1:39-56

[39] Kort daarop reisde Maria in grote haast naar het bergland, naar een stad in Juda, [40] waar ze het huis van Zacharias binnenging en Elisabet begroette. [41] Toen Elisabet de groet van Maria hoorde, sprong het kind op in haar schoot; ze werd vervuld van de heilige Geest [42] en riep luid: 'De meest gezegende ben je van alle vrouwen, en gezegend is de vrucht van je schoot! [43] Wie ben ik dat de moeder van mijn Heer naar mij toe komt? [44] Toen ik je groet hoorde, sprong het kind van vreugde op in mijn schoot. [45] Gelukkig is zij die geloofd heeft dat de woorden van de Heer in vervulling zullen gaan.' [46] Maria zei: 'Mijn ziel prijst en looft de Heer, [47] mijn hart juicht om God, mijn redder: [48] Hij heeft oog gehad voor mij, zijn minste dienaar. Alle geslachten zullen mij voortaan gelukkig prijzen, [49] ja, grote dingen heeft de Machtige

voor mij gedaan, heilig is zijn naam. [50] Barmhartig is Hij, van geslacht op geslacht, voor al wie Hem vereert. [51] Hij toont zijn macht en de kracht van zijn arm en drijft uiteen wie zich verheven wanen, [52] heersers stoot Hij van hun troon en wie gering is geeft Hij aanzien. [53] Wie honger heeft overlaadt Hij met gaven, maar rijken stuurt Hij weg met lege handen. [54-55] Hij trekt zich het lot aan van Israël, zijn dienaar, zoals Hij aan onze voorouders heeft beloofd: Hij herinnert zich zijn barmhartigheid jegens Abraham en zijn nageslacht, tot in eeuwigheid.’ [56] Maria bleef ongeveer drie maanden bij haar, en ging toen terug naar huis.

Overdenking

Het zijn zeker niet alleen de machtigen die de veranderingen in de wereld bepalen. Kon de maagd Maria zich indenken dat haar ‘ja’ tot God zo belangrijk kon zijn? Evenals zij bereiden talloze kleine mensen op aarde wegen van vredig vertrouwen.

Vrijdag 16 augustus

Lezing: Hebreeën 4:14-16

[14] Nu wij een hooggeplaatste hogepriester hebben die de hemelsferen is doorgestaan, Jezus, de Zoon van God, moeten we vasthouden aan het geloof dat we belijden. [15] Want deze hogepriester kan met onze zwakheden meevoelen omdat Hij, net als wij, in elk opzicht op de proef is gesteld, maar dan zonder te zondigen. [16] Laten we dus zonder schroom de troon van Gods genade naderen, waar we telkens als we hulp nodig hebben barmhartigheid en genade vinden.

Overdenking

Ouders voorzien in de materiële behoeften van hun kind, dan hoeft dit nog niet te betekenen dat ze een echte band hebben. Over de gelijkenis van de verloren zoon, zei een jonge New-Yorker: “In mijn familie is het niet de zoon die vertrok, het is de vader die ons in de steek liet.”

Zaterdag 17 augustus

Lezing: 2 Korintiërs 5:1-7

[1] Wij weten dat wanneer onze aardse tent, het lichaam waarin wij wonen, wordt afgebroken, we van God een woning krijgen: een eeuwige, niet door mensenhanden gemaakte woning in de hemel. [2] Wij zuchten in onze aardse tent en zouden willen dat onze hemelse woning er nu al over wordt aangetrokken. [3] We zijn er echter zeker van dat we bekleed zullen worden en niet naakt zullen zijn. [4] Zolang we in onze aardse tent verblijven zuchten we onder een zware last, omdat we niet willen dat deze kleding

wordt uitgetrokken; we willen dat er nieuwe over wordt aangetrokken, zodat het sterfelijke door het leven wordt verslonden. [5] Hiervoor heeft God zelf ons gereedgemaakt, door ons de Geest als onderpand te geven. [6] Dus blijven wij altijd vol goede moed, ook al weten we dat zolang dit lichaam onze woning is, we ver van de Heer wonen. [7] We leven nu immers vanuit vertrouwen, zonder al echt te zien.

Overdenking

Leven vanuit de inspiratie van de heilige Geest betekent dat je op elke leeftijd opnieuw op zoek gaat naar wat de authentieke kern is van de evangelieboodschap... God is elke dag nieuw!

Zondag 18 augustus

Lezing: Efeziërs 5:14-20

[14] en alles wat openbaar wordt, is zelf licht. Daarom staat er: 'Ontwaak uit uw slaap, sta op uit de dood, en Christus zal over u stralen.' [15] Let er dus goed op welke weg u bewandelt, gedraag u niet als dwazen maar als verstandige mensen. [16] Gebruik uw dagen goed, want we leven in een slechte tijd. [17] Wees daarom niet onverstandig, maar probeer te begrijpen wat de Heer wil. [18] Bedrink u niet, want dat leidt tot uitspattingen, maar laat de Geest u vervullen [19] en zing met elkaar psalmen, hymnen en liederen die de Geest u ingeeft. Zing en jubel met heel uw hart voor de Heer [20] en dank God, die uw Vader is, altijd voor alles in de naam van onze Heer Jezus Christus.

Overdenking

Heilige Geest, in uw nabijheid zijn wij nooit alleen. Méér nog, een verlangen vervult onze ziel: ons aan u over te geven.



Ochtendgebeden week 34 (19 t/m 25 augustus)

We volgen het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé.

Maandag 19 augustus

Lezing: Hosea 14:2-9

[2] Keer terug, Israël, naar de HEER, je God! Door je eigen wandaden ben je ten val gekomen. [3] Kom met woorden van berouw en keer terug naar de HEER. Zeg tegen Hem: 'Vergeef ons al onze misdaden. Neem wat goed is van ons aan. Als offer brengen

wij U oprechte woorden. [4] Onze redding verwachten we niet langer van Assyrië, op paarden en strijdagens zullen wij niet meer vertrouwen, wat we zelf gemaakt hebben niet meer onze god noemen. Immers, bij U vindt een wees ontferming!’ [5] Ik genees hen van hun ontrouw, mijn hart gaat naar hen uit. Mijn toorn heb Ik van hen afgewend. [6] Ik zal voor Israël zijn als de dauw. Het zal bloeien als een lelie, wortelen als een ceder op de Libanon; [7] zijn jonge loten zullen uitlopen. Het zal als een prachtige olijfboom pronken en geuren als de ceders op de Libanon. [8] Dan is het weer goed toeven in zijn schaduw en wordt er weer koren verbouwd. Het zal bloeien als een wijnstok, befaamd zijn als de wijn van de Libanon. [9] Dan zegt Efraïm: ‘Wat heb ik nog met afgoden te maken? Ik wil zijn liefde beantwoorden, mijn oog op Hem richten. Dan ben ik als een cipres, altijd groen; het zijn uw vruchten die ik draag.’

Overdenking

Een gevoel van blijheid, ontleend aan het evangelie, heeft niets te maken met euforie. Enthousiasme, ja, maar geen geforceerd gevoel... In alles een serene blijdschap.

Dinsdag 20 augustus

Lezing: Matteüs 21:18-22

[18] Toen Hij vroeg in de morgen naar de stad terugkeerde, kreeg Hij honger. [19] Langs de weg zag Hij een vijgenboom staan. Hij liep ernaartoe, maar er zaten alleen maar bladeren aan. Daarop zei Hij tegen de boom: ‘Nooit ofte nimmer zul je meer vrucht dragen!’ Ogenblikkelijk verdorde de vijgenboom. [20] Toen de leerlingen dat zagen, vroegen ze verbaasd: ‘Hoe kan het dat die vijgenboom zo plotseling verdord is?’ [21] Jezus antwoordde: ‘Ik verzeker jullie: als jullie geloven zonder te twijfelen, kun je niet alleen teweegbrengen wat er met die vijgenboom gebeurd is, je kunt zelfs tegen die berg zeggen: “Kom van je plaats en stort je in zee,” en het zal gebeuren. [22] Alles waar jullie in gebed om vragen zul je ontvangen, als je maar gelooft.’

Overdenking

Op een dag ongeveer negen eeuwen vóór Christus, zag een vrouw uit het dorp Sarefat Elia, de man Gods, aankomen. Er heerste hongersnood. Zij had alleen nog een beetje meel en olijfolie als voorraad. Om hem te ontvangen aarzelde zij niet om drie broodjes klaar te maken met wat er nog over was. En het onverwachte gebeurde... meel en olie zullen niet ontbreken. Is dit niet een gelijkenis voor ons leven? Met bijna niets, met heel weinig kun je ervaren dat er onophoudelijk iets met je gebeurt waar je geen vermoeden van had.

Woensdag 21 augustus

Lezing: Romeinen 13:8-10

[8] Wees elkaar niets schuldig, behalve liefde, want wie de ander liefheeft, heeft de wet vervuld. [9] Want: 'Pleeg geen overspel, pleeg geen moord, steel niet, zet uw zinnen niet op wat van een ander is' – deze en alle andere geboden worden samengevat in deze ene uitspraak: 'Heb uw naaste lief als uzelf.' [10] Liefde berokkent de naaste geen kwaad, dus de wet vindt zijn vervulling in de liefde.

Overdenking

Christus Jezus, u vraagt ons: "Herken je de levensweg die voor jou openligt?" Wij willen vervuld blijven van dat zo mooie vertrouwen in u, Christus. Daardoor kunnen wij gewaarworden dat u ons leven met veel mededogen aanziet.

Donderdag 22 augustus

Lezing: Efeziërs 2:13-22

[13] Maar nu bent u, die eens ver weg was, in Christus Jezus dichtbij gekomen, door zijn bloed. [14] Want Hij is onze vrede: Hij heeft met zijn dood Joden en niet-Joden verenigd, de muur van vijandschap, die hen scheidde, afgebroken [15] en de wet met zijn geboden en voorschriften buiten werking gesteld, om uit die twee in zichzelf één nieuwe mens te scheppen. Zo bracht Hij vrede [16] en verzoende Hij door het kruis beiden in één lichaam met God, door in zijn lichaam de vijandschap te doden. [17] Vrede kwam Hij verkondigen aan u die ver weg was en vrede aan hen die dichtbij waren: [18] dankzij Hem hebben wij allen door één Geest toegang tot de Vader. [19] Zo bent u dus geen vreemdelingen of gasten meer, maar burgers, net als de heiligen, en huisgenoten van God, [20] gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, met Christus Jezus zelf als de hoeksteen. [21] In Hem vormt het bouwwerk één geheel en groeit het uit tot een tempel die gewijd is aan de Heer, [22] in wie ook u samen opgebouwd wordt tot een plaats waar God woont door zijn Geest.

Overdenking

Als je gewond bent geraakt in je ziel in een nabij of ver verleden, dan kan er een begin van genezing optreden, als er naar je geluisterd wordt. Er gaat als het ware een adem over je heen en je voelt dat het vertrouwen plotseling weer terugkomt.

Vrijdag 23 augustus

Lezing: Daniël 9:18-19

[18] Bied, mijn God, ons een luisterend oor en hoor ons; open uw ogen en zie de verwoesting van de stad waaraan uw naam verbonden is. Niet omdat wij rechtvaardig zouden hebben gehandeld leggen wij onze smeekbeden aan U voor, maar omdat uw barmhartigheid groot is. [19] Heer, luister naar ons! Heer, vergeef ons! Heer, sla acht op ons gebed! Wacht niet langer en grijp in, mijn God, ook omwille van uzelf, want uw naam is verbonden aan uw stad en aan uw volk.'

Overdenking

Het geloof is niets anders dan een heel eenvoudig vertrouwen in God, zowel voor de intellectueel zwak begaafde als voor iemand die zeer ontwikkeld is. Als het geloof leidt tot geestelijke eigenwaan, dan leidt het tot niets.

Zaterdag 24 augustus

Lezing: Johannes 6:57-63

[57] De levende Vader heeft Mij gezonden, en Ik leef door de Vader; zo zal wie Mij eet, leven door Mij. [58] Dit is het brood dat uit de hemel is neergedaald. Het is niet het brood dat uw voorouders aten; zij zijn gestorven, maar wie dit brood eet zal eeuwig leven.' [59] Dit alles zei Hij in de synagoge van Kafarnaüm toen Hij daar onderricht gaf. [60] Veel leerlingen die het gehoord hadden zeiden: 'Dat zijn harde woorden, wie kan daarnaar luisteren?' [61] Jezus wist wel dat zijn leerlingen protesteerden en zei tegen hen: 'Ergeren jullie je hieraan? [62] Maar als jullie nu de Mensenzoon zouden zien opstijgen naar waar Hij eerst was? [63] Het aardse bestaan leidt tot niets, het is de Geest die levend maakt. Wat Ik gezegd heb is vol van Geest en leven.

Overdenking

Jij die ernaar streeft om Christus te volgen, aan welk teken herken je dat je hem hebt ontmoet? Wanneer het je niet gemakkelijk valt om hem te vinden via het gebed en als je dan merkt dat je daardoor niet verhard raakt, dan word je naar de bronnen van zijn liefde geleid. Er wordt dan als het ware een opening in je gemaakt die het mogelijk maakt om onrust om te zetten in vertrouwen.

Zondag 25 augustus

Lezing: Johannes 6:67-69

[67] Jezus vroeg nu aan de twaalf: 'Willen jullie soms ook weggaan?' [68] Simon Petrus gaf antwoord: 'Naar wie zouden we moeten gaan, Heer? U spreekt woorden die eeuwig leven geven, [69] en wij geloven en weten dat U de heilige van God bent.'

Overdenking

Christus, U opent onze ogen voor de verwondering over uw mededogen. Dan begrijpen wij uw oproep. U zegt tot ons: "Volg mij, want in mij zul je rust vinden."



Ochtendgebeden week 35 (26 augustus t/m 1 september)

We volgen het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé.

Maandag 26 augustus

Lezing: Psalmen 40:7-12

[7] Offers en gaven verlangt U niet, brand- en reinigingsoffers vraagt U niet. Nee, U hebt mijn oren voor U geopend

[8] en nu kan ik zeggen: 'Hier ben ik, over mij is in de boekrol geschreven.'

[9] Uw wil te doen, mijn God, verlang ik, diep in mij koester ik uw wet.

[10] Wanneer het volk bijeen is, spreek ik over uw rechtvaardigheid, ik houd mijn lippen niet gesloten, U weet het, HEER.

[11] Uw goedheid verberg ik niet in mijn hart, maar ik getuig van uw trouw en uw hulp. In de kring van het volk verheel ik niet hoe liefdevol, hoe trouw U bent.

[12] U, HEER, U weigert mij uw ontferming niet, uw liefde en uw trouw zullen mij steeds bewaren,

Overdenking

God is Geest en zijn aanwezigheid blijft onzichtbaar. Hij leeft altijd in ons: op momenten van diepe duisternis en op momenten van helderschijnend licht.

Dinsdag 27 augustus

Lezing: Marcus 1:1-8

[1] Het begin van het evangelie van Jezus Christus, Zoon van God. [2] Er staat geschreven bij de profeet Jesaja: 'Let op, Ik zend mijn bode voor Je uit, hij zal Je een weg banen. [3] Een stem roept in de woestijn: "Maak de weg van de Heer gereed, maak recht zijn paden!"' [4] En zo is het gebeurd toen Johannes ging dopen in de woestijn en de mensen opriep tot inkeer te komen en zich te laten dopen, om vergeving van zonden te krijgen. [5] Alle inwoners van Judea en Jeruzalem stroomden toe en lieten zich door hem dopen in de rivier de Jordaan, waarbij ze hun zonden beleden. [6] Johannes droeg een ruwe mantel van kameelhaar met een leren gordel; hij leefde van sprinkhanen en wilde honing. [7] Hij verkondigde: 'Na mij komt iemand die machtiger is dan ik; ik ben het zelfs niet waard om voor Hem te bukken en de riemen van zijn sandalen los te maken. [8] Ik heb jullie gedoopt met water, maar Hij zal jullie dopen met de heilige Geest.'

Overdenking

In een meditatief gebed is het aan ons of we willen wachten tot de dageraad haar eerste lichtstralen uitzendt en de dag gaat aanbreken in ons hart. En zonder dat we het in de gaten hebben, vindt er in ons een verandering plaats, een geestelijke metamorfose die van ons levenslang een ander mens kan maken.

Woensdag 28 augustus

Lezing: 2 Petrus 3:14-18

[14] Omdat u hiernaar uitziет, geliefde broeders en zusters, moet u zich inspannen om smetteloos, onberispelijk en in vrede door Hem te worden aangetroffen. [15] Bedenk dat het geduld van onze Heer uw redding is. Dat heeft ook onze geliefde broeder Paulus u geschreven met de wijsheid die hem is geschonken. [16] Hij schrijft dit overigens in alle brieven waarin hij dit onderwerp ter sprake brengt. Daarin staat een en ander dat moeilijk te begrijpen is en dat door onwetende en onstandvastige mensen stevast wordt verdraaid, tot hun eigen ondergang; dat doen ze trouwens ook met de overige geschriften. [17] Geliefde broeders en zusters, u weet van tevoren wat er gaat komen. Wees daarom op uw hoede en laat u niet meeslepen op de dwaalwegen van wettelozen. Laat uw standvastigheid niet varen, [18] maar groei in de genade en in de kennis van onze Heer en redder Jezus Christus. Hem komt de eer toe, nu en in eeuwigheid.

Overdenking

Christus woont in ons! Het vergt tijd om ons daarop geestelijk in te stellen. Maar het is een werkelijkheid die uit het evangelie tot ons komt. Het menselijk verstand schiet tekort om dat te doorgronden.

Donderdag 29 augustus

Lezing: Efeziërs 4:1-6

[1] Ik, die gevangenzit omwille van de Heer, vraag u dan ook dringend de weg te gaan die past bij de roeping die u hebt ontvangen: [2] wees altijd nederig, zachtmoedig en geduldig, en verdraag elkaar uit liefde. [3] Span u in om door de samenbindende kracht van de vrede de eenheid te bewaren die de Geest u geeft: [4] één lichaam en één geest, zoals u één hoop hebt op grond van uw roeping, [5] één Heer, één geloof, één doop, [6] één God en Vader van allen, die boven allen, door allen en in allen is.

Overdenking

Heilige Geest, dankzij u kunnen wij de woestijnen van ons hart door trekken. Door uw vergeving "doet u onze fouten als de ochtendnevel verdampen". Daarin ligt de christelijke vrijheid, daaruit komt onze verwondering voort over de liefde die we ervaren.

Vrijdag 30 augustus

Lezing: Micha 7:7-8

[7] Maar ik, ik blijf uitzien naar de HEER, ik blijf hopen op de God die mij redding zal brengen. Hij zal mij horen, mijn God. [8] Jij die me haat, maak je niet vrolijk over mij. Al ben ik gevallen, ik sta op, al is het donker om mij heen, de HEER is mijn licht.

Overdenking

Hoe zouden wij het met de broeders van Taizé in het westen kunnen leven, als sommigen van ons zich niet te midden van hele arme mensen bevonden op het zuidelijk halfrond? Door in gedachten bij onze medebroeders te zijn die de armoede van de plaatselijke bewoners delen, wordt in ons een oproep tot eenvoud hoorbaar: eenvoud in het dagelijks leven en in het onderlinge vertrouwen.

Zaterdag 31 augustus

Lezing: Psalmen 56

- [1] Voor de koorleider. Op de wijs van Een roerloze duif in de verte. Van David, een stil gebed, toen de Filistijnen hem in Gat hadden gegrepen.
- [2] Wees mij genadig, God, want ze bedreigen mij, de hele dag bestoken en bestrijden ze mij.
- [3] Mijn tegenstanders bedreigen mij, heel de dag, en bestrijden mij vanuit hun hoge vesting.
- [4] In mijn bangste uur vertrouw ik op U.
- [5] Op God, wiens woord ik prijs, op God vertrouw ik, angst ken ik niet, wat kan een sterveling mij aandoen?
- [6] Hun woorden krenken mij de hele dag, tegen mij zijn hun boze plannen gericht.
- [7] Ze wachten hun kans af en bespieden mijn gangen, loerend op mijn leven.
- [8] Gaan zij hun straf ontlopen? Toon uw toorn, God, en sla dat volk neer!
- [9] Mijn omzwervingen hebt U opgetekend, vang mijn tranen op in uw kruik. Staat het niet alles in uw boek?
- [10] In het uur dat ik U aanroep wijken mijn vijanden, want dit weet ik: God staat mij terzijde.
- [11] Op God, wiens woord ik prijs, op de HEER, wiens woord ik prijs,
- [12] op God vertrouw ik, angst ken ik niet, wat kan een mens mij aandoen?
- [13] Aan U, God, heb ik geloften gedaan, met dankoffers wil ik U betalen,
- [14] U hebt mijn leven aan de dood ontrukkt, mijn voet voor struikelen behoed. Nu kan ik wandelen onder Gods hoede in het licht van het leven.

Overdenking

Schoonheid en harmonie vervullen het leven van degene die in staat is om van de ander te houden en dat ook te laten merken in zijn doen en laten. Natuurlijk zijn er dagen van ontgoocheling die als een bittere nasmaak blijft hangen en dan dreigt het gevaar dat ons hart zijn rust verliest. Maar elke dag kan er weer een nieuw begin gemaakt worden om weer bij God uit te komen. Een dag is geslaagd wanneer de scherpe pijn van een beproeving er niet in slaagt ons verlangen te doven naar de vervulling van ons bestaan.

Zondag 1 september

Lezing: Jakobus 1:22-25

- [22] Vergis u niet: alleen horen is niet genoeg, u moet wat u gehoord hebt ook doen.
- [23] Want wie de boodschap hoort maar er niets mee doet, is als iemand die het gezicht waarmee hij is geboren in de spiegel bekijkt: [24] hij ziet zichzelf, maar zodra hij

wegloopt is hij vergeten hoe hij eruitzag. [25] Wie zich daarentegen spiegelt in de volmaakte wet, die vrijheid brengt, en dat blijft doen, niet als iemand die hoort en vergeet, maar als iemand die ernaar handelt – hem valt geluk ten deel, juist in wat hij doet.

Overdenking

Niets zet zich zo in het geheugen vast als vernederingen en verwondingen uit het verleden. Daardoor blijft vaak achterdocht hangen, soms generaties lang. De vergeving van het evangelie maakt het mogelijk deze pijnlijke herinneringen te overstijgen. Behoren wij tot degenen die alles op alles weten te zetten om een dam op te werpen tegen argwaan en wantrouwen van vroeger en nu?



Ochtendgebeden week 36 (2 t/m 8 september)

We volgen het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé.

Maandag 2 september

Lezing: Jeremia 17:5-8

[5] Dit zegt de HEER: Vervloekt wie op een mens vertrouwt, wie zijn kracht ontleent aan stervelingen, wie zich afkeert van de HEER. [6] Hij is als een struik in een dorre vlakte, hij merkt de komst van de regen niet op. Hij staat in een steenwoestijn, in een verzilt en verlaten land. [7] Gezegend wie op de HEER vertrouwt, wiens toeverlaat de HEER is. [8] Hij is als een boom geplant aan water, zijn wortels reiken tot in de rivier. Hij merkt de komst van de hitte niet op, zijn bladeren blijven altijd groen. Tijden van droogte deren hem niet, steeds weer draagt hij vrucht.

Overdenking

Barmhartige God, geef dat wij ons op u verlaten in stilte en liefde. Zo'n vertrouwen ligt niet in de lijn van onze menselijke aard. Maar u opent in ons de weg die leidt naar hoop die ons als een helder licht toestraalt.

Dinsdag 3 september

Lezing: Lucas 13:22-30

[22] Op weg naar Jeruzalem trok Hij verder langs steden en dorpen, terwijl Hij onderricht gaf. [23] Iemand vroeg Hem: 'Heer, zijn er maar weinigen die worden

gered?’ Hij antwoordde: [24] ‘Doe alle moeite om door de smalle deur naar binnen te gaan, want velen, zeg Ik jullie, zullen proberen naar binnen te gaan maar er niet in slagen. [25] Als de heer des huizes eenmaal is opgestaan en de deur heeft gesloten, en jullie staan buiten op de deur te kloppen en roepen: “Heer, doe open voor ons!”, dan zal hij antwoorden: “Ik ken jullie niet, waar komen jullie vandaan?” [26] Jullie zullen zeggen: “We hebben in uw bijzijn gegeten en gedronken en u hebt in onze straten onderricht gegeven.” [27] Maar hij zal tegen jullie zeggen: “Ik ken jullie niet, waar komen jullie vandaan? Weg met jullie, onrechtplegers!” [28] Dan zullen jullie jammeren en knarsetanden wanneer je Abraham, Isaak en Jakob en al de profeten in het koninkrijk van God ziet, maar zelf buitengesloten wordt. [29] Uit het oosten en het westen en uit het noorden en het zuiden zullen ze komen, en ze zullen aanliggen bij het feestmaal in het koninkrijk van God. [30] En bedenk wel: er zijn laatsten die de eersten zullen zijn, en er zijn eersten die de laatsten zullen zijn.’

Overdenking

Ons leven is niet onderworpen aan toeval of onvermijdelijk noodlot. Integendeel! Ons leven krijgt betekenis wanneer het vooral een levend antwoord is op de roepstem van God.

Woensdag 4 september

Lezing: 1 Korintiërs 1:10-13

[10] Broeders en zusters, in de naam van onze Heer Jezus Christus roep ik u op om allen eensgezind te zijn: om scheuringen te vermijden en in uw denken en uw overtuiging volkomen één te zijn. [11] Door Chloë's huisgenoten is mij namelijk verteld, broeders en zusters, dat er verdeeldheid onder u heerst. [12] Ik bedoel dat de een zegt: ‘Ik ben van Paulus,’ een ander: ‘Ik van Apollos,’ een derde: ‘Ik van Kefas,’ en een vierde: ‘Ik van Christus.’ [13] Is Christus dan verdeeld? Is Paulus soms voor u gekruisigd? Of is het in de naam van Paulus dat u bent gedoopt?

Overdenking

De heilige Geest is sterk genoeg om een jawoord voor heel het leven te ondersteunen. Heeft hij al niet in de mens een verlangen naar eeuwigheid en oneindigheid gelegd? In de heilige Geest is het op elke leeftijd mogelijk nieuwe bezieling te vinden en te zeggen: “Wees standvastig van hart, ga verder op de weg!”

Donderdag 5 september

Lezing: Openbaring 22:1-9

[1] Hij liet me een rivier zien met water dat leven geeft. De rivier was helder als kristal en ontsprong aan de troon van God en van het lam [2] en stroomde dwars door de stad. Aan weerskanten van de rivier stond een levensboom, die twaalf vruchten gaf, elke maand zijn eigen vrucht. De bladeren van de boom brachten de volken genezing. [3] Er zal niets meer zijn waarop nog een vloek rust. De troon van God en van het lam zal daar in de stad staan. Zijn dienaren zullen Hem vereren [4] en Hem met eigen ogen zien, en zijn naam staat op hun voorhoofd. [5] Het zal er geen nacht meer zijn en het licht van een lamp of het licht van de zon hebben ze niet nodig, want God, de Heer, zal hun licht zijn. En zij zullen als koningen heersen tot in eeuwigheid. [6] Toen zei hij tegen mij: 'Wat hier gezegd is, is betrouwbaar en waar. De Heer, de God die profeten bezielt, heeft zijn engel gestuurd om aan zijn dienaren te laten zien wat er binnenkort gebeuren moet.' [7] 'Ik kom spoedig!' Gelukkig is wie zich houdt aan de profetie van dit boek. [8] Ik, Johannes, was het die deze dingen hoorde en zag. En toen ik alles gehoord en gezien had, wierp ik me neer aan de voeten van de engel die me deze dingen liet zien, om hem te aanbidden. [9] Maar hij zei: 'Doe dat niet! Ik ben een dienaar zoals jij en je medeprofeten, en zoals degenen die zich houden aan wat er in dit boek staat. Je moet God aanbidden.'

Overdenking

Veel westerse christenen voelen zich sterk verbonden met hun geloofsgenoten in het Oosten, enerzijds vanwege alle beproevingen die zij hebben doorgemaakt, anderzijds omdat zij bij hen zo duidelijk een gave van verbondenheid merken. Een oosters-orthodoxe bisschop, metropoliet Nikodiem, uit Sint-Petersburg, is daarvan een sprekend voorbeeld voor ons. Hij kwam al in 1962 naar Taizé met de hoop op verbondenheid diep in zijn hart. Hij maakte ons duidelijk dat het geheim van de oosters-orthodoxe ziel voor alles in het gebed, het contemplatieve gebed, te vinden is.

Goedheid van hart is voor vele oosters-orthodoxen een vitale werkelijkheid. Ze vertrouwen in de heilige Geest. De opstanding staat voor hen centraal; zo sterken zij ons in het wezenlijke van het geloof. In Taizé proberen wij open te staan voor jongeren uit Rusland, Wit-Rusland, Oekraïne, Griekenland, Roemenië, Servië en Bulgarije.

Vrijdag 6 september

Lezing: Romeinen 5:1-11

[1] Nu wij rechtvaardig verklaard zijn op grond van geloof, leven we in vrede met God, door onze Heer Jezus Christus. [2] Dankzij Hem hebben we door het geloof toegang gekregen tot Gods genade, die ons fundament is, en mogen we ons laten voorstaan op de hoop om in zijn luister te delen. [3] En dat niet alleen, we laten ons zelfs voorstaan

op de ellende die we ondervinden, omdat we weten dat ellende tot volharding leidt, [4] volharding tot betrouwbaarheid, en betrouwbaarheid tot hoop. [5] Deze hoop zal niet worden beschaamd, omdat Gods liefde in ons hart is uitgegoten door de heilige Geest, die ons gegeven is. [6] Toen wij nog hulpeloos waren is Christus immers voor ons, die op dat moment nog schuldig waren, gestorven. [7] Er is bijna niemand die voor een rechtvaardig mens wil sterven; slechts een enkeling durft voor een goed mens zijn leven te geven. [8] Maar God bewijst ons zijn liefde, doordat Christus voor ons gestorven is toen wij nog zondaars waren. [9] Des te zekerder is het dus dat wij, nu we door zijn dood zijn vrijgesproken, dankzij Hem gered zullen worden en niet veroordeeld. [10] Werden we in de tijd dat we nog Gods vijanden waren al met Hem verzoend door de dood van zijn Zoon, des te zekerder is het dat wij, nu we met Hem zijn verzoend, gered zullen worden door diens leven. [11] En meer nog: we mogen ons hierbij laten voorstaan op God, dankzij onze Heer Jezus Christus, door wie wij nu al met God zijn verzoend.

Overdenking

Jezus, vreugde van ons hart, als in ons het verlangen opkomt om te doen wat u van ons verwacht, begrijpen wij dat u ons vraagt om lief te hebben, zoals u ons liefheeft.

Zaterdag 7 september

Lezing: Judas 1:20-21

[20] Maar u, geliefde broeders en zusters, moet uw leven bouwen op het fundament van uw zeer heilige geloof. Laat u bij het bidden leiden door de heilige Geest, [21] houd vast aan Gods liefde, en zie uit naar de barmhartigheid van onze Heer Jezus Christus, die u het eeuwige leven zal schenken.

Overdenking

Als wij proberen vanuit Christus te midden van anderen te leven, bidden wij om te kunnen vergeven en nogmaals te vergeven. Dat is liefde tot het uiterste.

Zondag 8 september

Lezing: Marcus 7:31-37

[31] Hij vertrok weer uit de omgeving van Tyrus en ging via Sidon naar het Meer van Galilea, dwars door het gebied van de Dekapolis. [32] Daar werd iemand bij Hem gebracht die doof was en gebrekkig sprak, en men smeekte Hem om deze man de hand op te leggen. [33] Hij nam de man apart, weg van de menigte, stak zijn vingers in diens oren en raakte met speeksel zijn tong aan. [34] Hij sloeg zijn blik op naar de hemel,

zuchtte diep en zei tegen hem: 'Effata!', wat betekent: 'Ga open!' [35] Daarop gingen zijn oren open, zijn tong kwam los en hij kon normaal spreken. [36] Hij beval de omstanders om aan niemand te vertellen wat er gebeurd was; maar hoe strenger Hij het hun verbood, hoe meer ze het rondvertelden. [37] De mensen waren geweldig onder de indruk en zeiden: 'Alles wat Hij doet is goed: zelfs doven laat Hij horen en stommen laat Hij spreken.'

Overdenking

Met Marie-Sonaly, toen vijf jaar oud, vonden wij op een dag een kleine icoon van Maria met het kind. Dit beeld sprak ons geweldig aan. Het was een symbool van moederlijke geborgenheid. Wij begrepen toen dat haar moeder, net als elke moeder die reeds in het eeuwige leven was opgenomen, voortdurend bij ons is met Maria, de moeder van Jezus.



Ochtendgebeden week 37 (9 t/m 15 september)

We volgen het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé.

Maandag 9 september

Lezing: Jesaja 50:10

[10] Wie van jullie heeft ontzag voor de HEER? Wie luistert naar de stem van zijn dienaar? Hij die door de duisternis gaat en geen licht meer ziet, en die dan vertrouwt op de naam van de HEER en vertrouwen stelt in zijn God.

Overdenking

Bidden zet je hart onbeperkt open naar anderen. God, Christus, en de heilige Geest zijn realiteiten zonder begin noch einde. En onmeetbaar. De heilige Geest vervult het universum.

Dinsdag 10 september

Lezing: Efeziërs 3:7-13

[7] Van dat evangelie ben ik dienaar geworden door de gave van Gods genade, die ik ontvangen heb door zijn kracht, die in mij werkt. [8] Mij, de allermiste van alle heiligen, is de genade geschonken om de heidense volken de ondoorgrondelijke rijkdom van Christus te verkondigen, [9] en voor allen in het licht te stellen hoe het geheim dat in alle eeuwen verborgen was in God, de schepper van alle dingen,

verwezenlijkt wordt. [10] Zo zal nu door de kerk de wijsheid van God in al haar schakeringen bekend worden aan alle vorsten en heersers in de hemelsferen, [11] naar het eeuwige voornemen dat Hij ten uitvoer heeft gebracht in Christus Jezus, onze Heer. [12] Door onze eenheid met Hem hebben wij vrijelijk toegang tot God; door ons geloof in Hem mogen wij daarop vertrouwen. [13] Ik vraag u dan ook de moed niet te verliezen wanneer ik lijd omwille van u, want het leidt tot uw luister.

Overdenking

Heilige Geest, innerlijk licht, u verlicht de dagen waarop we gelukkig zijn en de momenten in ons leven waarop we het moeilijk hebben. U blijft in ons aanwezig, ook op momenten dat we dat niet meer zo helder in de gaten hebben.

Woensdag 11 september

Lezing: Jeremia 9:22-23

[22] Dit zegt de HEER: De wijze moet zich niet beroemen op zijn wijsheid, de sterke niet op zijn kracht, de rijke niet op zijn rijkdom. [23] Wil iemand zich op iets beroemen, laat hij zich erop beroemen dat hij Mij kent en inziet dat Ik, de HEER, dit land liefde schenk, rechtvaardigheid en recht, want daar schep Ik behagen in – spreekt de HEER.

Overdenking

Als een naaste komt te overlijden, dan kun je zo op de proef gesteld worden dat je het niet meer ziet zitten. Om het vertrouwen van het geloof en innerlijke vrede terug te vinden, zou je moeten proberen geduld met jezelf te hebben. Christus zendt degenen die troost nodig hebben, de Trooster, de heilige Geest. Het grote verdriet bij een afscheid kan veranderen in een mysterieuze verbondenheid waar de mens niet buiten kan.

Donderdag 12 september

Lezing: Lucas 15:11-32

[11] Vervolgens zei Hij: 'Iemand had twee zonen. [12] De jongste van hen zei tegen zijn vader: "Vader, geef mij het deel van uw bezit waarop ik recht heb." De vader verdeelde zijn vermogen onder hen. [13] Na enkele dagen verzilverde de jongste zoon zijn bezit en reisde af naar een ver land, waar hij een losbandig leven leidde en zijn vermogen verkwistte. [14] Toen hij alles had uitgegeven, werd dat land getroffen door een zware hongersnood, en begon hij gebrek te lijden. [15] Hij trok eropuit en verhuurde zich aan een van de inwoners van dat land, die hem op het veld zijn varkens liet hoeden. [16] Hij had graag zijn maag willen vullen met de peulen die de varkens te eten kregen, maar

niemand gaf ze hem. [17] Toen kwam hij tot zichzelf en dacht: De dagloners van mijn vader hebben eten in overvloed, en ik kom hier om van de honger. [18] Ik zal naar mijn vader gaan en tegen hem zeggen: “Vader, ik heb gezondigd tegen de hemel en tegen u, [19] ik ben het niet meer waard uw zoon genoemd te worden; behandel mij als een van uw dagloners.” [20] Hij vertrok meteen en ging op weg naar zijn vader. Zijn vader zag hem in de verte al aankomen. Hij kreeg medelijden en rende op zijn zoon af, viel hem om de hals en kustte hem. [21] “Vader,” zei zijn zoon tegen hem, “ik heb gezondigd tegen de hemel en tegen u, ik ben het niet meer waard uw zoon genoemd te worden.” [22] Maar de vader zei tegen zijn knechten: “Haal vlug het mooiste gewaad en trek het hem aan, doe hem een ring aan zijn vinger en geef hem sandalen. [23] Breng het gemeste kalf en slacht het. Laten we eten en feestvieren, [24] want deze zoon van mij was dood en is weer tot leven gekomen, hij was verloren en is teruggevonden.” En ze begonnen feest te vieren. [25] De oudste zoon was op het veld. Toen hij naar huis ging en al dichtbij was, hoorde hij muziek en gedans. [26] Hij riep een van de knechten bij zich en vroeg wat dat te betekenen had. [27] De knecht zei tegen hem: “Uw broer is thuisgekomen, en uw vader heeft het gemeste kalf geslacht omdat hij hem gezond en wel heeft teruggekregen.” [28] Hij werd woedend en wilde niet naar binnen gaan, maar zijn vader kwam naar buiten en probeerde hem tot andere gedachten te brengen. [29] Hij zei tegen zijn vader: “Al jarenlang werk ik voor u en nooit ben ik u ongehoorzaam geweest als u mij iets opdroeg, en u hebt mij zelfs nooit een geitenbokje gegeven om met mijn vrienden feest te vieren. [30] Maar nu die zoon van u is thuisgekomen, die uw vermogen heeft verkwanseld aan de hoeren, hebt u voor hem het gemeste kalf geslacht.” [31] Zijn vader zei tegen hem: “Mijn jongen, jij bent altijd bij me, en alles wat van mij is, is van jou. [32] We kunnen toch alleen maar feestvieren en blij zijn? Want je broer was dood en is weer tot leven gekomen, hij was verloren en is teruggevonden.”

Overdenking

Een beschouwende blik op God gericht, rukt je los uit de grijze eentonigheid van alledag. Zo’n blik, die helemaal doordrongen is van het evangelie, kan ook de vele schatten waarnemen die opgeslagen liggen in een hart dat oneindige goedheid uitstraalt.

Vrijdag 13 september

Lezing: Johannes 15:9-17

[9] Ik heb jullie liefgehad, zoals de Vader Mij heeft liefgehad. Blijf in mijn liefde: [10] je blijft in mijn liefde als je je aan mijn geboden houdt, zoals Ik me ook aan de geboden van mijn Vader gehouden heb en in zijn liefde blijf. [11] Dit zeg Ik tegen jullie om je mijn vreugde te geven, dan zal je vreugde volkomen zijn. [12] Mijn gebod is dat jullie elkaar liefhebben zoals Ik jullie heb liefgehad. [13] Er is geen grotere liefde dan je leven te geven voor je vrienden. [14] Jullie zijn mijn vrienden wanneer je doet wat Ik zeg. [15] Ik noem jullie geen slaven meer, want een slaaf weet niet wat zijn meester doet;

vrienden noem Ik jullie, omdat Ik alles wat Ik van de Vader heb gehoord, aan jullie bekendgemaakt heb. [16] Jullie hebben niet Mij uitgekozen, maar Ik jullie, en Ik heb jullie opgedragen om op weg te gaan en vrucht te dragen, blijvende vrucht. Dan zal de Vader je alles geven wat je Hem in mijn naam vraagt. [17] Dit draag Ik jullie op: heb elkaar lief.

Overdenking

Er waren periodes in de geschiedenis waarin sommige christenen bijzondere aandacht schonken aan het samen delen. In de vierde eeuw schreef Johannes Chrysostomos: "Ruzies en oorlogen breken uit omdat sommigen zich proberen toe te eigenen wat aan allen toebehoort. Het is alsof de natuur verontwaardigd is over mensen die met kille woorden 'van jou' en 'van mij' scheiden wat God tot eenheid bracht."

Zaterdag 14 september

Lezing: Matteüs 18:1-4

[1] Op dat moment kwamen de leerlingen Jezus vragen: 'Wie is eigenlijk de grootste in het koninkrijk van de hemel?' [2] Hij riep een kind bij zich, zette het in hun midden neer [3] en zei: 'Ik verzeker jullie: als je niet verandert en wordt als een kind, dan zul je het koninkrijk van de hemel zeker niet binnengaan. [4] Wie zichzelf vernedert en wordt als dit kind, die is de grootste in het koninkrijk van de hemel.

Overdenking

Barmhartige God, waarom zouden wij ons zorgen maken als het soms moeilijk is om u ons vertrouwen te schenken? Er gewoon zijn, in uw aanwezigheid, in stilte, is al een gebed. En u begrijpt alles van ons. Zelfs een zucht die je slaakt, kan al gebed zijn.

Zondag 15 september

Lezing: Marcus 8:34-37

[34] Hij riep de menigte samen met de leerlingen bij zich en zei: 'Wie achter Mij aan wil komen, moet zichzelf verloochenen, zijn kruis op zich nemen en Mij volgen. [35] Want ieder die zijn leven wil behouden, zal het verliezen, maar wie zijn leven verliest omwille van Mij en het evangelie, zal het behouden. [36] Wat heeft een mens eraan de hele wereld te winnen als dat ten koste gaat van zijn leven? [37] Wat kan hij geven in ruil voor zijn leven?

Overdenking

Als er in de kinderjaren geen enkele aanzet tot geloof is gegeven, blijft er een leegte. Wie zal het geloof van een kind of een jongere helpen openstellen voor het vertrouwen in Christus? Met een kind voor een icoon knielen, in stilte bidden... en het kind kan zich openen voor het mysterie van God. Een geloofsintuïtie kan nog zo onbeduidend zijn of zelfs vergeten, later in het leven kan hij vaak weer tevoorschijn komen.



Ochtendgebeden week 38 (16 t/m 22 september)

We volgen het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé.

Maandag 16 september

Lezing: Jeremia 31:15-20

[15] Dit zegt de HEER: Hoor, in Rama klinkt een klacht, bitter geweend. Rachel beweent haar zonen, zij wil niet worden getroost. Haar kinderen zijn er niet meer. [16] Maar dit zegt de HEER: Huil niet langer, droog je tranen. Je zorg voor hen wordt nu beloond – spreekt de HEER. Ze keren terug uit het land van de vijand. [17] Je hebt een hoopvolle toekomst, je kinderen keren naar hun eigen land terug – spreekt de HEER. [18] Ik heb wel gehoord hoe Efraïm treurt: “U hebt mij geslagen als een jonge os die nog niet is afgericht. Breng mij bij U terug, laat mij terugkeren, want U, HEER, bent mijn God. [19] Ik ben tot inkeer gekomen, ik sla me op de heup uit wanhoop nu ik mijn hart doorzie. Ik ben vol berouw, ik schaam mij diep, ga gebukt onder de schande van mijn jeugd.” [20] Is Efraïm niet mijn geliefde zoon, is hij niet mijn oogappel? Telkens als Ik over hem spreek rijst zijn beeld in Mij op, dan raak Ik diep bewogen. Ik móet mij over hem ontfermen – spreekt de HEER.

Overdenking

Als wij ons steeds weer de oproep van Christus herinneren, zal ons leven dan in het teken staan van het antwoord dat we geven op iets wonderlijks dat ons overkomt?

Dinsdag 17 september

Lezing: Lucas 19:1-10

[1] Jezus ging Jericho in en trok door de stad. [2] Er was daar een man die Zacheüs heette. Deze Zacheüs was hoofd tollenaar, en hij was erg rijk. [3] Hij wilde Jezus zien, om te weten te komen wat voor iemand het was, maar dat lukte hem niet vanwege de menigte, want hij was klein van stuk. [4] Daarom liep hij snel vooruit en klom in een

vijgenboom om Jezus te kunnen zien wanneer Hij voorbijkwam. [5] Toen Jezus daarlangs kwam, keek Hij naar boven en zei: 'Zacheüs, kom vlug naar beneden, want vandaag moet Ik in uw huis verblijven.' [6] Zacheüs kwam meteen naar beneden en ontving Jezus vol vreugde bij zich thuis. [7] Allen die dit zagen, zeiden morrend tegen elkaar: 'Hij is het huis van een zondig mens binnengegaan om onderdak te vinden voor de nacht.' [8] Maar Zacheüs was gaan staan en zei tegen de Heer: 'Luister, Heer, de helft van mijn bezittingen zal ik aan de armen geven, en als ik iemand iets heb afgeperst, zal ik het viervoudig vergoeden.' [9] Jezus antwoordde: 'Vandaag is dit huis redding ten deel gevallen, want ook deze man is een zoon van Abraham. [10] De Mensenzoon is gekomen om te zoeken en te redden wat verloren was.'

Overdenking

Als een gevoel van ontmoediging zo zwaar op je neerdrukt, dat je Christus in de steek laat, probeer dan snel de oase te bereiken diep in je hart, waar God je zeer nabij is en waar God alom aanwezig is.

Woensdag 18 september

Lezing: Sirach 7:32-36

[32] Strek je hand uit naar de arme, dan zal je zegen volmaakt zijn. [33] Wees vrijgevig voor ieder die leeft, ontzeg ook een dode je gaven niet. [34] Ga wie verdriet heeft niet uit de weg, klaag met hen die klagen. [35] Aarzel niet een zieke te bezoeken, dan maak je je geliefd. [36] Denk bij alles wat je zegt aan het einde, dan zul je je leven lang niet zondigen.

Overdenking

Christus, u bent één en al mededogen, tegen u durven we alles te zeggen. Help ons om met u soms weer de toon te vinden van toen we kind waren.

Donderdag 19 september

Lezing: Marcus 1:16-20

[16] Toen Jezus langs het Meer van Galilea liep, zag Hij Simon en Andreas, de broer van Simon, die hun netten uitwierpen in het meer; het waren vissers. [17] Jezus zei tegen hen: 'Kom, volg Mij! Ik zal van jullie vissers van mensen maken.' [18] Meteen lieten ze hun netten achter en volgden Hem. [19] Iets verderop zag Hij Jakobus, de zoon van Zebedeüs, en zijn broer Johannes, die in hun boot bezig waren met het herstellen van de netten, [20] en direct riep Hij hen. Ze lieten hun vader Zebedeüs met de dagloners achter in de boot en volgden Hem.

Overdenking

Op een dag zegende Christus vijf broden en verdeelde ze zonder onderscheid aan alle aanwezigen. Uit een ver verleden komt daaruit dit gebaar van gastvrijheid voort: gezegend brood uitreiken aan allen, gelovigen en niet gelovigen, die om verschillende redenen de Eucharistie niet ontvangen. De orthodoxe kerken hebben als eerste hier een begin mee gemaakt.

Vrijdag 20 september

Lezing: Kolossenzen 3:12-17

[12] Omdat God u heeft uitgekozen, omdat u zijn heiligen bent en Hij u liefheeft, moet u zich kleden in innig medeleven, in goedheid, nederigheid, zachtmoedigheid en geduld. [13] Verdraag elkaar en vergeef elkaar als iemand een ander iets te verwijten heeft; zoals de Heer u vergeven heeft, moet u elkaar vergeven. [14] En bovenal, kleeft u in de liefde, dat is de band die u tot een volmaakte eenheid maakt. [15] Laat de vrede van Christus heersen in uw hart, want daartoe bent u geroepen als de leden van één lichaam. Wees ook dankbaar. [16] Laat Christus' woorden in al hun rijkdom in u wonen; onderricht en vermaan elkaar in alle wijsheid, zing voor God met heel uw hart psalmen, hymnen en liederen die de Geest u vol genade ingeeft. [17] Doe alles wat u zegt of doet in de naam van de Heer Jezus, terwijl u God, de Vader, dankt door Hem.

Overdenking

Wanneer de gemeenschap die de kerk is, helder en duidelijk zegt waar ze voor staat, liefde en vergeving uitstraalt, dan laat ze zien wat er in het evangelie opgetekend staat en dan zal dit overkomen als het voorjaarsgevoel van een nieuwe lente. Zullen wij spoedig een lente van de Kerk ingaan?

Zaterdag 21 september

Lezing: Matteüs 9:10-13

[10] Toen Hij in zijn huis aanlag voor de maaltijd, kwam er ook een groot aantal tollenaars en zondaars, die samen met Hem en zijn leerlingen aan de maaltijd deelnamen. [11] De farizeeën zagen dit en zeiden tegen zijn leerlingen: 'Waarom eet uw meester met tollenaars en zondaars?' [12] Hij hoorde dit en gaf als antwoord: 'Gezonde mensen hebben geen dokter nodig, maar zieken wel. [13] Overdenk eens goed wat dit wil zeggen: "Barmhartigheid wil Ik, geen offers." Ik ben niet gekomen om rechtvaardigen te roepen, maar zondaars.'

Overdenking

Talrijk zijn de mensen die hun leven in dienst stellen van hun medemens. Zij benaderen zo de heiligheid van Christus. Zij hebben het woord gehoord dat Jezus tot iedereen richt: "Kom, volg mij!"

Zondag 22 september

Lezing: Jakobus 3:13-18

[13] Wie van u kan wijs en verstandig genoemd worden? Laat hij het daadwerkelijk bewijzen door een onberispelijk leven en door wijze zachtmoedigheid. [14] Maar als u zich laat beheersen door bittere jaloezie of egoïsme, kunt u beter niet zo hoog van de toren blazen; u zou de waarheid geweld aandoen. [15] Dat soort wijsheid komt niet van boven; ze is aards, ongeestelijk, demonisch. [16] Waar jaloezie en egoïsme heersen, vieren wanorde en allerlei kwaad hoogtij. [17] De wijsheid van boven daarentegen is vóór alles zuiver, en verder vredelievend, mild en meegaand; ze is vol ontferming en brengt niets dan goede vruchten voort, ze is onpartijdig en oprecht. [18] Waar in vrede wordt gezaaid, brengt gerechtigheid haar vruchten voort voor hen die vrede stichten.

Overdenking

God van alle eeuwigheid, open in ons de deuren van barmhartigheid. En wij begrijpen dat de wil van uw liefde geen wet is, die in stenen tafelen gebeiteld staat. Uw wil is liefde in ons hart die zich concreet inzet voor de medemens die deze liefde nodig heeft.



Ochtendgebeden week 39 (23 t/m 29 september)

We volgen het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé.

Maandag 23 september

Lezing: 2 Samuel 22:21-31

[21] De HEER heeft mijn onschuld vergolden, mij beloond voor mijn reine handen: [22] ik volgde de wegen die de HEER had gewezen en werd mijn God niet ontrouw, [23] zijn voorschriften hield ik voor ogen, van zijn wetten week ik nooit af. [24] Ik was Hem volkomen toegewijd en hoedde mij steeds voor het kwaad, [25] daarom heeft de HEER mijn onschuld beloond, Hij zag mijn reinheid. [26] U bent trouw voor de trouwe, volmaakt voor de volmaakte, [27] zuiver voor de zuivere, maar voor de sluwe ongrijpbaar. [28] U redt het vertrapte volk, maar ziet op de hoogmoedigen neer. [29] U

bent mijn lamp, HEER, U, HEER, verlicht mijn duisternis, [30] met U storm ik af op een legerbende, met mijn God spring ik over de hoogste muur. [31] Gods weg is volmaakt, het woord van de HEER is zuiver, een schild is Hij voor allen die bij Hem schuilen.

Overdenking

Dikwijls wordt ons de vraag gesteld: waarom ziet men zoveel jongeren in Taizé? Wat moeten wij daarop antwoorden? Wij hadden het niet verwacht. De jaren gaan voorbij en de verbazing blijft. Langzamerhand zijn we gaan begrijpen dat het van wezenlijk belang is met de nieuwe generaties een band van wederzijds vertrouwen te bewaren. Wij wilden dat deze jongeren zoveel vertrouwen zouden kunnen ontwikkelen dat ze dit ook gingen uitstralen. Vertrouwen is een hefboom om te ontsnappen uit de crisis van tegenwoordig die is ontstaan uit het verlies van vertrouwen in de mens.

Wij vragen ons wel eens af of onze ontvangst niet al te karig is, te armoedig is. Wij hebben ontdekt dat het mogelijk is om in grote eenvoud, hartelijkheid en met weinig middelen gastvrijheid volgens het evangelie te verwezenlijken. Terwijl we eerst dachten dat dit niet kon.

Dinsdag 24 september

Lezing: Johannes 10:1-10

[1] Werkelijk, Ik verzeker u, wie de schaapskooi niet binnengaat door de deur maar ergens anders naar binnen klimt, is een dief of een rover. [2] Wie door de deur naar binnen gaat, is de herder van de schapen. [3] Voor hem doet de bewaker open. De schapen luisteren naar zijn stem, hij roept zijn eigen schapen bij hun naam en leidt ze naar buiten. [4] Wanneer hij al zijn schapen naar buiten gebracht heeft, loopt hij voor ze uit en de schapen volgen hem omdat ze zijn stem kennen. [5] Iemand anders volgen ze niet, ze lopen juist van hem weg omdat ze de stem van een vreemde niet kennen.' [6] Jezus vertelde hun deze gelijkenis, maar ze begrepen niet wat Hij bedoelde. [7] Daarom vervolgde Hij: 'Werkelijk, Ik verzeker u, Ik ben de deur voor de schapen. [8] Zij die vóór Mij kwamen waren allemaal dieven en rovers, maar naar hen hebben de schapen niet geluisterd. [9] Ik ben de deur: wanneer iemand door Mij binnenkomt zal hij gered worden; hij zal in en uit lopen, en hij zal weidegrond vinden. [10] Een dief komt alleen om te roven, te slachten en te vernietigen, maar Ik ben gekomen om hun het leven te geven in al zijn volheid.

Overdenking

Anderen herkennen ons vertrouwen in God als wij daar uiting aan geven door ons leven volledig te geven voor God en anderen. Geloof wordt geloofwaardig en wordt vooral doorgegeven als wij laten zien dat wij vanuit het geloof leven.

Woensdag 25 september

Lezing: 1 Koningen 19:1-8

[1] Achab vertelde Izebel alles wat Elia had gedaan, ook dat hij alle profeten ter dood had gebracht. [2] Toen liet Izebel Elia de volgende boodschap overbrengen: 'De goden mogen met mij doen wat ze willen als u morgen om deze tijd niet hetzelfde lot ondergaat als zij.' [3] Elia werd bang en vluchtte om zijn leven te redden. Bij Berseba in Juda aangekomen liet hij zijn knecht achter [4] en zelf trok hij één dagreis ver de woestijn in. Daar ging hij onder een bremstruik zitten, verlangend naar de dood, en zei: 'Het is genoeg geweest, HEER. Neem mijn leven, want ik ben niet beter dan mijn voorouders.' [5] Hij viel onder de bremstruik in slaap, maar er kwam een engel, die hem aanraakte en zei: 'Sta op en eet wat.' [6] Elia keek op en ontdekte naast zijn hoofd een brood, in gloeiende kooltjes gebakken, en een kruik water. Nadat hij had gegeten en gedronken ging hij weer onder de struik liggen. [7] Maar de engel van de HEER kwam terug, raakte hem opnieuw aan en zei: 'Sta op en eet wat, anders is de reis te zwaar voor je.' [8] Elia stond op, en toen hij had gegeten en gedronken liep hij, gesterkt door dit voedsel, veertig dagen en veertig nachten door de woestijn, tot hij bij de Horeb kwam, de berg van God.

Overdenking

Zouden er in ons diepe afgronden bestaan waar het onbekende en het onkenbare zich schuilhouden? Of een onbekend gebied waar ons schuldgevoel zijn voedingsbodem vindt? Niemand hoeft zich bedreigd te voelen door God. Integendeel, zijn vergeving waarmee hij ons leven overspoelt, geneest onze ziel.

Donderdag 26 september

Lezing: Romeinen 8:5-11

[5] Wie beheerst wordt door het aardse, streeft aardse zaken na, maar wie beheerst wordt door de Geest, streeft na wat de Geest wil. [6] Het aardse streven leidt tot de dood, maar het streven waartoe de Geest aanzet leidt tot leven en vrede. [7] Het aardse streven staat vijandig tegenover God, want het onderwerpt zich niet aan zijn wet en is daar ook niet toe in staat. [8] Wie beheerst wordt door het aardse, kan God niet behagen. [9] U daarentegen wordt beheerst door de Geest, want de Geest van God woont in u. Iemand die de Geest van Christus niet heeft, behoort Christus ook niet toe. [10] Als Christus echter in u leeft, is uw lichaam weliswaar door de zonde ten dode opgeschreven, maar de Geest schenkt u leven, omdat u door God rechtvaardig bent verklaard. [11] Want als de Geest van Hem die Jezus uit de dood heeft opgewekt in u woont, zal Hij die Christus heeft opgewekt ook uw sterfelijk lichaam levend maken door zijn Geest, die in u woont.

Overdenking

Christus Jezus, u nodigt ons uit ons leven lang een roeping te volgen. Ook al kennen wij weinig van het evangelie, toch voelen we intuïtief aan dat u ons uitnodigt om u voor altijd bij ons toe te laten.

Vrijdag 27 september

Lezing: Titus 2:11-14

[11] Gods genade is openbaar geworden om alle mensen te redden. [12] Ze leert ons dat we goddeloze en wereldse begeerten moeten afwijzen en bezonnen, rechtvaardig en vroom in deze wereld moeten leven, [13] in afwachting van het geluk waarop wij hopen: de verschijning van de majesteit van onze grote God en redder Jezus Christus. [14] Hij heeft zichzelf voor ons gegeven om ons van alle zonde vrij te kopen, ons te reinigen en ons tot zijn volk te maken, dat zich volledig inzet om het goede te doen.

Overdenking

Het evangelie doet ons openstaan voor mededogen en een oneindige goedheid van hart. Dit is niet naïef, het roept op tot waakzaamheid. Deze waarden leiden tot een ontdekking: door te trachten anderen gelukkig te maken, maken we ons vrij van ons eigen egocentrisme.

Zaterdag 28 september

Lezing: 2 Korintiërs 4:5-7

[5] Wij verkondigen niet onszelf, wij verkondigen dat Jezus Christus de Heer is en dat wij omwille van Hem uw dienaren zijn. [6] Want de God die heeft gezegd: 'Uit de duisternis zal licht schijnen,' heeft in ons hart het licht doen schijnen om ons te verlichten met de kennis van zijn luister, die afstraalt van het gezicht van Jezus Christus. [7] Maar wij zijn slechts een aarden pot voor deze schat; het moet duidelijk zijn dat onze overweldigende kracht niet van onszelf komt, maar van God.

Overdenking

Een christen die ruim zestienhonderd jaar geleden leefde, Augustinus, heeft enkele woorden nagelaten die de poorten van het evangelie wijd openzetten. Hij heeft een grote innerlijke strijd moeten leveren om tot God te komen. Als jongeman heeft hij er behoorlijk op los geleefd en later keek hij hier met grote spijt op terug. Hij heeft dit als pijnlijk ervaren. Hij was zo oprecht eerlijk met zichzelf dat hij bij tijden waarschijnlijk tot

wanhoop raakte over zichzelf. Maar op een dag kon hij de volgende woorden neerschrijven: "Alleen al het verlangen naar God, is een uitdrukking van geloof."

Zondag 29 september

Lezing: Marcus 9:38-48

[38] Johannes zei tegen Hem: 'Meester, we hebben iemand gezien die in uw naam demonen uitdreef en we hebben geprobeerd hem dat te beletten omdat hij zich niet bij ons wilde aansluiten.' [39] Jezus zei: 'Belet het hem niet. Want iemand die een wonder verricht in mijn naam kan onmogelijk het volgende moment kwaad van Mij spreken. [40] Wie niet tegen ons is, is voor ons. [41] Ik verzeker je: wie jullie een beker water te drinken geeft omdat jullie bij Christus horen, die zal zeker beloond worden. [42] Wie een van de geringe mensen die in Mij geloven ten val brengt, zou beter af zijn als hij met een molensteen om zijn nek in zee gegooid werd. [43] Als je hand je ten val brengt, hak hem dan af: je kunt beter verminkt het leven binnengaan dan in het bezit van twee handen naar de Gehenna gaan, naar het onblusbare vuur. [45] Als je voet je ten val brengt, hak hem dan af: je kunt beter kreupel het leven binnengaan dan in het bezit van twee voeten in de Gehenna geworpen worden. [47] En als je oog je ten val brengt, ruk het dan uit: je kunt beter met één oog het koninkrijk van God binnengaan dan in het bezit van twee ogen in de Gehenna geworpen worden, [48] waar de wormen blijven knagen en het vuur niet dooft.

Overdenking

Zij die vanuit de eerste zaligspreking leven, "Gelukkig de eenvoudigen van hart", krijgen van Christus het evangelie in al zijn helderheid aangereikt. En deze eenvoud van hart brengt heel spontaan een vreugde voort die rust geeft.



Ochtendgebeden week 40 (30 september t/m 6 oktober)

We volgen het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé.

Maandag 30 september

Lezing: Spreuken 3:21-31

- [21] Mijn zoon, streef naar bedachtzaamheid en tact, verlies die nooit uit het oog.
[22] Ze zullen een bron van leven voor je zijn, een sieraad om je hals.
[23] Je zult veilig je weg kunnen gaan, nergens zul je struikelen.

- [24] Je hoeft niet bang te zijn wanneer je slapen gaat, je slaap zal vredig zijn.
- [25] En wees niet bang voor plotseling onheil, voor de rampspoed die goddelozen overkomt.
- [26] Je kunt vertrouwen op de HEER, Hij beschermt je tegen hinderlagen.
- [27] Onthoud een ander niet waarop hij recht heeft, terwijl je het hem geven kunt.
- [28] Zeg nooit tegen je medemens: 'Ga weg, kom morgen maar terug,' terwijl je hebt wat je hem schuldig bent.
- [29] Behandel hem niet zo schandalig terwijl hij zijn vertrouwen in je heeft gesteld.
- [30] Maak geen ruzie met iemand die je geen kwaad berokkend heeft.
- [31] Wees niet jaloers op iemand die geweld gebruikt, volg hem beslist niet na,

Overdenking

Christus Jezus, in het evangelie stelt u deze vraag: "Wie ben ik volgens jou?" U bent degene die ons zonder ophouden zoekt. In uw leven hier op aarde, heeft u zich tot in uw diepste ik laten raken door ons, mensen. U huilde om de dood van een mens voor wie u genegenheid koesterde. En voor u, Christus, vindt liefde zijn hoogtepunt in de goedheid van hart.

Dinsdag 1 oktober

Lezing: Efeziërs 2:19-22

[19] Zo bent u dus geen vreemdelingen of gasten meer, maar burgers, net als de heiligen, en huisgenoten van God, [20] gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, met Christus Jezus zelf als de hoeksteen. [21] In Hem vormt het bouwwerk één geheel en groeit het uit tot een tempel die gewijd is aan de Heer, [22] in wie ook u samen opgebouwd wordt tot een plaats waar God woont door zijn Geest.

Overdenking

Ligt een eenvoudig gebed van weinig woorden niet binnen ieders bereik? De apostel Paulus was zich daarvan bewust. Hij schreef: "Wij weten niet hoe zij zouden moeten bidden, maar de Geest helpt ons in onze zwakheid en is biddend in ons aanwezig."

Woensdag 2 oktober

Lezing: Lucas 14:1-14

[1] Toen Hij op sabbat in het huis van een vooraanstaande farizeeër was, waar Hij voor een maaltijd was uitgenodigd, werd Hij scherp in het oog gehouden. [2] Er was daar iemand met waterzucht. [3] Jezus vroeg aan de wetgeleerden en de farizeeën: 'Is het

toegestaan hem op sabbat te genezen of niet?’ [4] Maar ze zwegen. Hij pakte de man bij de hand, genas hem en stuurde hem weg. [5] En tegen de farizeeën en wetgeleerden zei Hij: ‘Als uw zoon of uw os in een put valt, dan haalt u hem er toch meteen uit, ook al is het sabbat?’ [6] Ook daarop hadden ze geen antwoord. [7] Hij vertelde de genodigden een gelijkenis, want Hij had gezien hoe ze de ereplaatsen voor zichzelf kozen. Hij zei tegen hen: [8] ‘Wanneer u door iemand wordt uitgenodigd voor een bruiloft, kies dan niet de ereplaats, want misschien is er wel iemand uitgenodigd die voornamer is dan u, [9] en dan moet uw gastheer tegen u zeggen: “Sta uw plaats aan hem af.” Dan zult u beschaamd de minste plaats moeten innemen. [10] Als u wordt uitgenodigd, kies dan de minste plaats, zodat uw gastheer tegen u zal zeggen: “Vriend, kom toch dichterbij!” Dan wordt u eer betoond ten overstaan van iedereen die samen met u aanligt. [11] Want wie zichzelf verhoogt zal worden vernederd, en wie zichzelf vernedert zal worden verhoogd.’ [12] Tegen degene die Hem had uitgenodigd, zei Hij: ‘Wanneer u een maaltijd aanbiedt of een feestmaal geeft, vraag dan niet uw vrienden, uw broers, uw verwanten of uw rijke bureu. Want zij zullen op hun beurt u uitnodigen, en zo doen zij iets voor u terug. [13] Wanneer u een feestmaal geeft, nodig dan armen, kreupelen, verlamden en blinden uit. [14] Dan zult u gelukkig zijn, juist omdat zij niets kunnen terugdoen. Want u zult ervoor beloond worden bij de opstanding van de rechtvaardigen.’

Overdenking

Een gelijke mate van vertrouwen schenken aan alle volken op aarde, en niet aan slechts enkele, dat opent een weg van vrede. In elk volk vindt men wel een klein aantal krankzinnige personen die in staat zijn om, wanneer zij aan de macht komen, massa's anderen mee te slepen in het radarwerk van haat en oorlog. Van uiterst belang is dan ook om nooit landgenoten met de nek aan te kijken als een paar van hun leiders onwaarschijnlijke wreedheden in gang hebben gezet. Is dit wel genoeg bekend? Het ene volk draagt niet méér schuld dan een ander; zo iets bestaat niet, noch nu, noch in de toekomst!

Donderdag 3 oktober

Lezing: Hosea 10:12

[12] Zaaï rechtvaardig! Oogst met liefde! Ontgin nieuw land! Het is tijd om de HEER te smeken, dat Hij jullie nadert met de regen van zijn goedheid.

Overdenking

Jezus, vrede van ons hart, geef dat wij dragers van uw evangelie zijn daar waar het vertrouwen in het geloof aan het wankelen is gebracht. U helpt ons om de mensen nabij te zijn die door twijfel overheerst zijn.

Vrijdag 4 oktober

Lezing: Psalm 130

- [1] Een pelgrimslied. Uit de diepte roep ik tot U, HEER,
- [2] Heer, hoor mijn stem, wees aandachtig, luister naar mijn roep om genade.
- [3] Als U de zonden blijft gedenken, HEER, Heer, wie houdt dan stand?
- [4] Maar bij U is vergeving, daarom eert men U met ontzag.
- [5] Ik zie uit naar de HEER, mijn ziel ziet uit naar Hem en verlangt naar zijn woord,
- [6] mijn ziel verlangt naar de Heer, meer dan wachters naar de morgen, meer dan wachters uitzien naar de morgen.
- [7] Israël, hoop op de HEER! Bij de HEER is genade, bij Hem is bevrijding, altijd weer.
- [8] Hij zal Israël bevrijden uit al zijn zonden.

Overdenking

Er zijn zoveel christenen die vrede willen brengen in de gemeenschap van liefde, die de Kerk is. Dit doen zij niet vanuit naïviteit, want ze beseffen goed dat de onderlinge verbondenheid soms aangetaste wordt door misbruik die ervan gemaakt wordt. Zij zoeken echter met heel hun hart naar stilte en liefde.

Zaterdag 5 oktober

Lezing: Deuteronomium 31:1-8

- [1] Hierna sprak Mozes de Israëlieten opnieuw toe. Hij zei: [2] 'Ik ben nu honderdtwintig jaar oud en niet in staat om nog langer leiding te geven. Bovendien heeft de HEER me gezegd dat ik de Jordaan niet mag oversteken. [3] De HEER, uw God, zal zelf voor u uit gaan en de volken aan de overkant voor u uitroeien, zodat u hun land in bezit kunt nemen. Jozua zal u daarbij aanvoeren, zoals de HEER heeft gezegd. [4] De HEER zal hen het lot laten delen van de Amoritische koningen Sichon en Og, die Hij met heel hun land heeft vernietigd. [5] Wanneer Hij u de overwinning op die volken geschonken heeft, moet u met hen precies zo handelen als ik u heb opgedragen. [6] Wees vastberaden en standvastig. Wees niet bang en laat u niet afschrikken, want het is de HEER, uw God, die met u meegaat. Hij zal niet van uw zijde wijken en u niet verlaten.' [7] Toen riep Mozes Jozua bij zich en ten overstaan van alle Israëlieten zei hij tegen hem: 'Wees vastberaden en standvastig, want jij zult het volk het land binnenleiden dat de HEER onder ede aan hun voorouders heeft beloofd, en onder jouw leiding zullen ze het in bezit nemen. [8] De HEER zelf gaat voor je uit, Hij zal je bijstaan en geen moment van je zijde wijken. Wees niet bang en laat je door niets ontmoedigen.'

Overdenking

Vertrouwen in Christus wordt niet van de een op de ander overgebracht met dwingende argumenten die tot elke prijs willen overtuigen en vaak alleen maar onrust veroorzaken.

Zondag 6 oktober

Lezing: Hebreëen 2:10-12

[10] Want om vele kinderen in zijn luister te laten delen achtte God, voor wie en door wie alles bestaat, het passend de grondlegger van hun redding door het lijden naar de uiteindelijke volmaaktheid te voeren. [11] Hij die heiligt en zij die geheilgd worden hebben een en dezelfde oorsprong, en daarom schaamt Hij zich er niet voor hen zijn broeders en zusters te noemen [12] wanneer Hij zegt: 'Ik zal uw naam bekendmaken aan mijn broeders en zusters, U loven in de kring van mijn volk.'

Overdenking

De heilige Geest zal altijd aanwezig blijven in onze ziel: zelfs bij de dood blijft de verbondenheid met God voortbestaan. Weten dat God ons voor immer in zijn liefde welkom heet, wordt een bron van innerlijke rust en vertrouwen.



Ochtendgebeden week 41 (7 t/m 13 oktober)

We volgen het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé.

Maandag 7 oktober

Lezing: Psalmen 23

- [1] Een psalm van David. De HEER is mijn herder, het ontbreekt mij aan niets.
- [2] Hij laat mij rusten in groene weiden en voert mij naar vredig water,
- [3] Hij geeft mij nieuwe kracht en leidt mij langs veilige paden tot eer van zijn naam.
- [4] Al gaat mijn weg door een donker dal, ik vrees geen gevaar, want U bent bij mij, uw stok en uw staf, zij geven mij moed.
- [5] U nodigt mij aan tafel voor het oog van de vijand, U zalft mijn hoofd met olie, mijn beker vloeit over.
- [6] Geluk en genade volgen mij alle dagen van mijn leven, ik verblijf in het huis van de HEER tot in lengte van dagen.

Overdenking

Barmhartige God, wij wachten op de adem van uw heilige Geest. Ons hart zit vol van tegenstrijdigheden, maar zelfs daar doet uw Geest een bron ontspringen die opwelt als de vreugdevolle boodschap van het evangelie.

Dinsdag 8 oktober

Lezing: Marcus 10:2-16

[2] Er kwamen ook farizeeën op Hem af. Ze vroegen Hem of een man zijn vrouw mag verstoten. Zo wilden ze Hem op de proef stellen. [3] Hij vroeg hun: 'Hoe luidt het voorschrift van Mozes?' [4] Ze zeiden: 'Mozes heeft de man toegestaan een scheidingsbrief te schrijven en haar te verstoten.' [5] Jezus zei tegen hen: 'Hij heeft u dat voorgeschreven omdat u halsstarrig bent. [6] Maar al bij het begin van de schepping heeft God de mens mannelijk en vrouwelijk gemaakt; [7] daarom zal een man zich losmaken van zijn vader en moeder en zich hechten aan zijn vrouw, [8] en die twee zullen één lichaam zijn, ze zijn dus niet langer twee, maar één. [9] Wat God heeft verbonden, mag een mens niet scheiden.' [10] In huis stelden de leerlingen Hem hier weer vragen over. [11] Hij zei tegen hen: 'Wie zijn vrouw verstoot en met een ander trouwt, pleegt overspel; [12] en als zij haar man verstoot en met een ander trouwt, pleegt zij overspel.' [13] De mensen probeerden kinderen bij Hem te brengen om ze door Hem te laten aanraken, maar de leerlingen berispten hen. [14] Toen Jezus dat zag, wond Hij zich erover op en zei tegen hen: 'Laat de kinderen bij Me komen, houd ze niet tegen, want het koninkrijk van God behoort toe aan wie is zoals zij. [15] Ik verzeker jullie: wie niet als een kind het koninkrijk van God ontvangt, zal er zeker niet binnengaan.' [16] Hij nam de kinderen in zijn armen en zegende hen door hun de handen op te leggen.

Overdenking

In het evangelie blijft Christus solidair met het onbegrijpelijke lijden van onschuldige mensen. Is hij niet op aarde gekomen om aan ieder mens bekend te maken dat hij een geliefd iemand is?

Woensdag 9 oktober

Lezing: Matteüs 18:21-22

[21] Daarop kwam Petrus bij Hem staan en vroeg: 'Heer, als mijn broeder of zuster tegen mij zondigt, hoe vaak moet ik dan vergeving schenken? Tot zevenmaal toe?' [22] Jezus antwoordde: 'Niet tot zevenmaal toe, zeg Ik je, maar tot zeventig maal zeven.'

Overdenking

In het evangelie roept Christus nooit op tot bedroefdheid of neerslachtigheid. Integendeel, hij brengt ons hart tot rust en maakt het vreugdevol. En door de heilige Geest kan onze vreugde zelfs uitbarsten in een jubelzang.

Donderdag 10 oktober

Lezing: Hebreëen 1:1-14

[1] Op velerlei wijzen en langs velerlei wegen heeft God in het verleden tot de voorouders gesproken door de profeten; [2] nu, aan het einde van de tijd, heeft Hij tot ons gesproken door zijn Zoon, die Hij heeft aangesteld als erfgenaam van alles wat bestaat, en door wie Hij het heelal geschapen heeft. [3] Hij straalt Gods luister uit, Hij is zijn evenbeeld, met zijn machtig woord draagt Hij alles wat bestaat. Hij heeft, na de reiniging van de zonden te hebben voltrokken, plaatsgenomen aan de rechterzijde van Gods hemelse majesteit, [4] ver verheven boven de engelen omdat Hij een eerbiedwaardiger naam geërfd heeft dan zij. [5] Tegen wie van de engelen heeft God immers ooit gezegd: 'Jij bent mijn Zoon, Ik heb Je vandaag verwekt'? Of: 'Ik zal een vader voor Hem zijn, en Hij voor Mij een zoon'? [6] En verder zegt Hij als Hij de eerstgeborene de wereld binnenleidt: 'Laten al Gods engelen Hem aanbidden.' [7] Over de engelen zegt God: 'Hij maakt zijn engelen tot windvlagen, en zijn dienaren tot een vlamvend vuur.' [8] Maar tegen de Zoon zegt Hij: 'God, uw troon houdt stand tot in alle eeuwigheid, en de scepter van het recht is de scepter van uw koningschap. [9] Gerechtigheid hebt U liefgehad en onrecht gehaat; daarom, God, heeft uw God U gezalfd met vreugdeolie, als enige uit uw kring.' [10] En ook: 'In het begin hebt U, Heer, de aarde gegrondvest, en de hemel is het werk van uw handen. [11] Zij zullen vergaan, maar U houdt stand, ze zullen als een gewaad verslijten, [12] als een mantel zult U ze oprollen, als een gewaad zullen ze worden verwisseld; maar U blijft dezelfde, en uw jaren zullen geen einde nemen.' [13] Tegen wie van de engelen heeft Hij ooit gezegd: 'Neem plaats aan mijn rechterhand, tot Ik van je vijanden een bank voor je voeten heb gemaakt'? [14] Zijn zij niet allen dienende geesten, uitgezonden om hen bij te staan die de redding als erfenis zullen ontvangen?

Overdenking

Christus Jezus, als we op zoek gaan naar de bronnen waaruit het vertrouwen in u opwelt, dan laat u ons een vrede in ons hart ontdekken. Deze is zo wezenlijk, als wij vanuit u willen leven en ons leven op u willen grondvesten.

Vrijdag 11 oktober

Lezing: Johannes 19:23-37

[23] Nadat ze Jezus gekruisigd hadden, verdeelden de soldaten zijn kleren in vieren, voor iedere soldaat een deel. Maar zijn onderkleed was in één stuk geweven, van boven tot beneden. [24] Ze zeiden tegen elkaar: 'Laten we het niet scheuren, maar laten we loten wie het hebben mag.' Zo moest in vervulling gaan wat de Schrift zegt: 'Ze verdeelden mijn kleren onder elkaar en wierpen het lot om mijn gewaad.' Dat is wat de soldaten deden. [25] Bij het kruis van Jezus stonden zijn moeder en haar zus, en Maria, de vrouw van Klopas, en Maria van Magdala. [26] Toen Jezus zijn moeder zag staan, en bij haar de leerling van wie Hij veel hield, zei Hij tegen zijn moeder: 'Vrouw, dat is uw zoon,' [27] en daarna tegen de leerling: 'Dat is je moeder.' Vanaf dat moment nam die leerling haar bij zich in huis. [28] Toen wist Jezus dat alles was volbracht, en om de Schrift geheel in vervulling te laten gaan zei Hij: 'Ik heb dorst.' [29] Er stond daar een vat water met azijn; ze doopten er een spons in en brachten die, gestoken op een majoraantak, naar zijn mond. [30] Nadat Jezus ervan gedronken had zei Hij: 'Het is volbracht.' Hij boog zijn hoofd en gaf de geest. [31] Het was voorbereidingsdag, en de Joden wilden voorkomen dat de lichamen op sabbat, en nog wel een bijzondere sabbat, aan het kruis zouden blijven hangen. Daarom vroegen ze Pilatus of de benen van de gekruisigden gebroken mochten worden en of ze de lichamen mochten meenemen. [32] Toen braken de soldaten de benen van de eerste die tegelijk met Jezus gekruisigd was, en ook die van de ander. [33] Vervolgens kwamen ze bij Jezus, maar ze zagen dat Hij al gestorven was. Daarom braken ze zijn benen niet. [34] Maar een van de soldaten stak een lans in zijn zij en meteen vloeide er bloed en water uit. [35] Hiervan getuigt iemand die het zelf heeft gezien, en zijn getuigenis is betrouwbaar. Hij weet dat hij de waarheid spreekt en wil dat ook u gelooft. [36] Dit gebeurde omdat de Schrift in vervulling moest gaan: 'Geen van zijn beenderen zal verbrijzeld worden.' [37] Een andere schrifttekst zegt: 'Ze zullen hun blik richten op Hem die ze hebben doorstoken.'

Overdenking

Op uiterst sombere momenten, als er onder christenen een doffe moedeloosheid heerst, wat kunnen wij dan anders doen dan ons over te geven aan het verwachtingsvolle perspectief dat ons geloof ons biedt?

Zaterdag 12 oktober

Lezing: Matteüs 13:44-52

[44] Het is met het koninkrijk van de hemel als met een schat die verborgen lag in een akker. Iemand vond hem en verborg hem opnieuw, en in zijn vreugde verkocht hij alles wat hij had en kocht die akker. [45] Ook is het met het koninkrijk van de hemel als met een koopman die op zoek was naar mooie parels. [46] Toen hij een uitzonderlijk

waardevolle parel vond, verkocht hij alles wat hij had en kocht die parel. [47] Het is met het koninkrijk van de hemel ook als met een sleepnet dat in een meer werd geworpen en waarmee allerlei soorten vis werden gevangen. [48] Toen het net vol was, trok men het op de oever en ging men zitten om de goede vis in kuipen te doen; de slechte vis werd weggegooid. [49] Zo zal het gaan bij de voltooiing van deze wereld: de engelen zullen eropuit trekken en de kwaadwilligen van de rechtvaardigen scheiden, [50] en ze zullen hen in de vuuroven werpen, waar ze zullen jammeren en knarsetanden. [51] Hebben jullie dit alles begrepen?' 'Ja,' antwoordden ze. [52] Hij zei hun: 'Zo lijkt iedere schriftgeleerde die leerling in het koninkrijk van de hemel is geworden op de heer des huizes die uit zijn schatkamer nieuwe en oude dingen tevoorschijn haalt.'

Overdenking

Vóór ons universum ontstond, in alle eeuwigheid, was Christus in God. Vanaf het prille bestaan van de mensheid, waas hij het levende Woord. Daarna heeft hij als een man van eenvoud onder ons gewoond op aarde. Hij is opgestaan uit de dood en door de werking van de heilige Geest is hij ieder van ons nabij.

Zondag 13 oktober

Lezing: Hebreëën 4:12-16

[12] Het woord van God is levend en krachtig, en scherper dan een tweesnijdend zwaard: het dringt diep door tot waar ziel en geest, been en merg elkaar raken, en het is in staat de opvattingen en gedachten van het hart te ontleden. [13] Niets van wat geschapen is blijft voor Hem verborgen, alles is onverhuld en volkomen zichtbaar voor de ogen van Hem aan wie wij rekenschap moeten afleggen.[14] Nu wij een hooggeplaatste hogepriester hebben die de hemelsferen is doorgegaan, Jezus, de Zoon van God, moeten we vasthouden aan het geloof dat we belijden. [15] Want deze hogepriester kan met onze zwakheden meevoelen omdat Hij, net als wij, in elk opzicht op de proef is gesteld, maar dan zonder te zondigen. [16] Laten we dus zonder schroom de troon van Gods genade naderen, waar we telkens als we hulp nodig hebben barmhartigheid en genade vinden.

Overdenking

Je vergeeft niet om de ander te veranderen. Dan zou je dit doen uit berekening en dat heeft niets te maken met de belangeloze liefde van het evangelie. Je vergeeft vanwege Christus en vergeven houdt in dat je niet hoeft te weten wat de ander met jouw vergeving doet.



Ochtendgebeden week 42 (14 t/m 20 oktober)

We volgen het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé.

Maandag 14 oktober

Lezing: 2 Korintiërs 3:16-18

[16] 'Maar,' staat er, 'telkens als iemand zich tot de Heer wendt, wordt de sluier weggenomen.' [17] Welnu, met de Heer wordt de Geest bedoeld, en waar de Geest van de Heer is, daar is vrijheid. [18] Wij allen die met onbedekt gezicht de luister van de Heer weerspiegeld zien, zullen door de Geest van de Heer meer en meer naar de luister van dat beeld worden veranderd.

Overdenking

Jezus, onze vreugde, omdat uw vergeving vertrouwen uitstraalt, kunnen we daaruit innerlijke vrede putten. We kunnen hier zeker van zijn, want uw evangelie zegt ons: "Waarom je zorgen maken? Want onrust verlamt je en je kunt zelfs niet één el aan je levensduur toevoegen of één dag aan je leven."

Dinsdag 15 oktober

Lezing: Hosea 11:1-9

[1] Toen Israël nog een kind was, had Ik het lief; uit Egypte heb Ik mijn zoon geroepen. [2] Hoe harder ze geroepen werden, hoe meer ze hun eigen weg gingen. Ze brachten offers aan de Baäls en brandden wierook voor godenbeelden – [3] terwijl Ik het toch was die Efraïm leerde lopen en hem op mijn arm nam. Maar zij beseften niet dat Ik hen verzorgde. [4] Zacht leidde Ik hen bij de teugels, aan koorden van liefde trok Ik hen mee; Ik verlost hen van het juk om hen te laten eten, Ik hield hun het voer zelfs nog voor. [5] Zouden zij niet naar Egypte terugkeren, zou Assyrië niet over hen heersen, nu zij weigeren naar Mij terug te keren? [6] Het zwaard zal rondwaren in hun steden en hun orakelpriesters verslinden om alles wat ze hebben uitgebreed. [7] Mijn volk bijt zich vast in zijn ontrouw jegens Mij. Al roepen ze tot Mij, de Allerhoogste, Ik zal hun lot niet verlichten. [8] Ach Efraïm, hoe zou Ik je ooit kunnen prijsgeven? Hoe zou Ik je kunnen uitleveren, Israël? Zou Ik je prijsgeven als Adma, je laten ondergaan als Seboïm? Mijn hart wordt verscheurd, door barmhartigheid word Ik bewogen. [9] Ik zal mijn toorn laten varen en Efraïm niet opnieuw te gronde richten. Want God ben Ik, en geen mens, Ik ben in jullie midden, Ik ben heilig, Ik zal niet meer in woede ontsteken.

Overdenking

In wezen is het gebed onveranderlijk, maar het neemt talloze vormen aan. De een bidt in diepe stilte. Anderen hebben veel woorden nodig. Teresa van Avila schreef: "Als ik met de Heer spreek, weet ik dikwijls niet wat ik zeg." Bij anderen komt het hart echt tot vervulling bij gemeenschappelijk gebed; voor hen: de vreugde van de hemel op aarde...

Woensdag 16 oktober

Lezing: Johannes 9:1-41

[1] In het voorbijgaan zag Jezus iemand die al vanaf zijn geboorte blind was. [2] Zijn leerlingen vroegen: 'Rabbi, hoe komt het dat hij blind was toen hij geboren werd? Heeft hij zelf gezondigd of zijn ouders?' [3] 'Hij niet en zijn ouders ook niet,' was het antwoord van Jezus, 'maar Gods werk moet door hem zichtbaar worden. [4] Zolang het dag is, moeten we het werk doen van Hem die Mij gezonden heeft; straks komt de nacht en dan kan niemand iets doen. [5] Zolang Ik in de wereld ben, ben Ik het licht voor de wereld.' [6] Na deze woorden spuwde Hij op de grond. Met het speeksel maakte Hij wat modder, Hij streek die op de ogen van de blinde [7] en zei tegen hem: 'Ga u wassen in het badhuis van Siloam.' (Siloam is in onze taal 'gezondene'.) De man ging weg, waste zich, en toen hij terugkwam kon hij zien. [8] Zijn buren en de mensen die hem kenden als bedelaar zeiden: 'Is dat niet de man die altijd zat te bedelen?' [9] De een zei: 'Ja, die is het,' en de ander: 'Nee, maar hij lijkt er wel op.' De man zelf zei: 'Ik ben het echt.' [10] Toen vroegen ze: 'Hoe zijn je ogen opengegaan?' [11] Hij zei: 'Iemand die Jezus heet, maakte wat modder, streek die op mijn ogen en zei: "Ga naar Siloam om u te wassen." Ik ging erheen, en toen ik me gewassen had kon ik zien.' [12] Ze vroegen: 'Waar is die man?' 'Dat weet ik niet,' zei hij. [13] Toen namen ze de man die blind geweest was mee naar de farizeeën. [14] De dag dat Jezus modder gemaakt had en zijn ogen geopend had, was namelijk een sabbat. [15] Ook de farizeeën vroegen hoe het kwam dat hij kon zien. En weer vertelde hij: 'Hij heeft wat modder op mijn ogen gedaan, ik heb me gewassen en nu kan ik zien.' [16] Sommige farizeeën meenden: 'Zo iemand komt niet van God, want Hij houdt zich niet aan de sabbat,' maar anderen zeiden: 'Hoe zou een zondig mens zulke tekenen kunnen verrichten?' Er ontstond verdeeldheid. [17] Daarop vroegen ze aan de blinde: 'Wat denk jij van die man? Het zijn immers jouw ogen die Hij geopend heeft.' 'Hij is een profeet,' was zijn antwoord. [18] Maar de Joden wilden niet geloven dat hij blind geweest was en nu kon zien. Ze riepen zijn ouders [19] en vroegen hun: 'Is dat uw zoon die blind geboren zou zijn? Hoe kan hij dan nu zien?' [20] 'Dit is onze zoon,' zeiden zijn ouders, 'en hij is blind geboren, dat weten we zeker. [21] Maar hoe hij nu kan zien, dat weten we niet, en wie zijn ogen geopend heeft, weten we ook niet. Vraag het hem zelf maar. Hij is oud genoeg om voor zichzelf te spreken.' [22] Dat zeiden de ouders omdat ze bang waren voor de Joden, omdat die toen al besloten hadden dat ze iedereen die Jezus als de messias zou erkennen uit de synagoge zouden zetten. [23] Daarom zeiden de ouders dus dat hij

oud genoeg was en dat ze het hem zelf moesten vragen. [24] Toen riepen ze de man die blind geweest was weer bij zich. 'Geef Góð de eer,' zeiden ze, 'die man is een zondaar, dat weten we toch.' [25] 'Of Hij een zondaar is weet ik niet,' zei hij, 'maar één ding weet ik wel: ik was blind en nu kan ik zien.' [26] Ze drongen aan: 'Wat heeft Hij met je gedaan? Hoe heeft Hij je ogen geopend?' [27] 'Dat heb ik u toch al verteld,' zei hij, 'maar u luistert niet! Wat wilt u nog meer horen? Wilt u soms leerling van Hem worden?' [28] Nu vielen ze tegen hem uit: 'Je bent zelf een leerling van Hem! Wij zijn leerlingen van Mozes. [29] Van Mozes weten we dat God met hem gesproken heeft, maar van deze man weten we niet waar Hij vandaan komt.' [30] De man antwoordde: 'Wat vreemd dat u niet begrijpt waar Hij vandaan komt, terwijl Hij mijn ogen geopend heeft. [31] We weten dat God niet naar zondaars luistert, maar wel naar iemand die vroom is en zijn wil doet. [32] Dat iemand de ogen opent van een man die blind geboren is – dat is nog nooit vertoond! [33] Als die man niet van God kwam, zou Hij dit toch niet hebben kunnen doen?' [34] Toen riepen ze: 'Jij, sinds je geboorte een en al zonde, wil jij ons de les lezen?' En ze joegen hem weg. [35] Jezus hoorde dat en zocht hem op. Hij vroeg: 'Geloof u in de Mensenzoon?' [36] 'Als ik wist wie het was, heer, zou ik in Hem geloven,' zei hij. [37] 'U kijkt naar Hem en u spreekt met Hem,' zei Jezus. [38] Toen zei de man: 'Ik geloof, Heer,' en hij wierp zich voor Jezus neer. [39] Jezus zei: 'Ik ben in de wereld gekomen om het oordeel te vellen. Dan zullen zij die niet zien, zien en zij die zien, zullen blind worden.' [40] Een paar farizeeën die bij Hem stonden en dat hoorden, zeiden: 'Wij zijn toch zeker niet blind!' [41] 'Was u maar blind,' zei Jezus, 'dan zou u zonder zonde zijn. Maar u beweert dat u kunt zien, en dus blijft uw zonde.'

Overdenking

Luisteren wij wel naar de oproep zoals die tot ons komt vanuit de begintijd van het evangelie: "Doof de Geest niet uit"! Zullen wij, doorademend als wij zijn door de heilige Geest, begrijpen dat hij werkzaam is in ons, dat hij ons uit eigen duisternis omhoogtrekt en dat hij ons naar het licht voert?

Donderdag 17 oktober

Lezing: Lucas 24:35-48

[35] De twee leerlingen vertelden wat er onderweg gebeurd was en hoe Hij zich aan hen kenbaar had gemaakt door het breken van het brood. [36] Terwijl ze nog aan het vertellen waren, kwam Jezus zelf in hun midden staan en zei: 'Vrede zij met jullie.' [37] Verbijsterd en door angst overmand, meenden ze een geest te zien. [38] Maar Hij zei tegen hen: 'Waarom zijn jullie zo ontzet en waarom zijn jullie ten prooi aan twijfel? [39] Kijk naar mijn handen en voeten, Ik ben het zelf! Raak Me aan en kijk goed, want een geest heeft geen vlees en beenderen zoals jullie zien dat Ik heb.' [40] Daarna toonde Hij hun zijn handen en zijn voeten. [41] Omdat ze het van vreugde nog niet konden geloven en stomverbaasd waren, vroeg Hij hun: 'Hebben jullie hier iets te

eten?’ [42] Ze gaven Hem een stuk geroosterde vis. [43] Hij nam het aan en at het voor hun ogen op. [44] Hij zei tegen hen: ‘Toen Ik nog bij jullie was, heb Ik tegen jullie gezegd dat alles wat in de Wet van Mozes, bij de Profeten en in de Psalmen over Mij geschreven staat in vervulling moest gaan.’ [45] Daarop maakte Hij hun verstand ontvankelijk voor het begrijpen van de Schriften. [46] Hij zei tegen hen: ‘Er staat geschreven dat de messias zal lijden en sterven, maar dat Hij op de derde dag zal opstaan uit de dood, [47-48] en dat in zijn naam alle volken opgeroepen zullen worden om tot inkeer te komen, opdat hun zonden worden vergeven. Jullie zullen hiervan getuigenis afleggen, te beginnen in Jeruzalem.

Overdenking

Christus Jezus, u schenkt vrede van hart aan mensen die u zoeken. Deze vrede is er, heel nabij, in de blik van liefdevol mededogen die u richt op het leven van ieder van ons.

Vrijdag 18 oktober

Lezing: Lucas 12:49-53

[49] Ik ben gekomen om op aarde een vuur te ontsteken, en wat zou Ik graag willen dat het al brandde! [50] Ik moet een doop ondergaan, en Ik word hevig gekweld zolang die niet volbracht is. [51] Denken jullie dat Ik gekomen ben om vrede te brengen op aarde? Integendeel, Ik zeg jullie dat Ik verdeeldheid kom brengen. [52] Van nu af aan zullen vijf in één huis verdeeld zijn: drie tegen twee en twee tegen drie. [53] De vader zal tegenover zijn zoon staan en de zoon tegenover zijn vader, de moeder tegenover haar dochter en de dochter tegenover haar moeder, de schoonmoeder tegenover haar schoondochter en de schoondochter tegenover haar schoonmoeder.’

Overdenking

Het evangelie volgens Lucas sluit af met het verhaal van de leerlingen die neerknielen, met hun hoofd op de grond. Zo sluiten zij aan bij een gebedshouding die waarschijnlijk teruggaat op het verste verleden van de mensheid. Een houding die uitdrukt dat je in alle stilte je leven aan God aanbiedt.

Zaterdag 19 oktober

Lezing: Jesaja 43:9-12

[9] Alle volken zullen zich verzamelen, alle naties komen bijeen. Wie van hun goden heeft aangekondigd wat eertijds nog te gebeuren stond? Laten zij getuigen leveren om hun gelijk te bewijzen, opdat ieder die hen hoort zal zeggen: ‘Het is zo!’ [10] Mijn getuige zijn jullie – spreekt de HEER –, mijn dienaar, die Ik uitgekozen heb opdat jullie

Mij zouden kennen en vertrouwen, en zouden inzien dat Ik het ben. Vóór Mij is er geen god gevormd, en na Mij zal er geen zijn. [11] Ik, Ik ben de HEER! Buiten Mij is er niemand die redt. [12] Ik heb redding aangekondigd en redding gebracht, jullie hoorden het van Mij, niet van een vreemde. Jullie zijn mijn getuige – spreekt de HEER –, dat Ik alleen God ben

Overdenking

Het is toch zo dat jongeren onbewust door de oudere generaties voorbereid worden om open te staan voor het vertrouwen in God? Jongeren uit Estland vertelden het volgende: “Het feit dat wij gelovig zijn geworden en dat wij nu hier in Taizé zijn, dat hebben wij te danken aan onze grootmoeders. De meesten van hen zijn weggevoerd uit hun eigen land en leefden lange jaren ver verwijderd van hun geboortestreek. Om staande te blijven tijdens de deportatie hadden zij slechts het geloof als houvast. Het waren eenvoudige vrouwen. Zij hebben niet begrepen waarom er zoveel lijden was. Enkelen zijn teruggekeerd, zij hebben een als het ware transparante blik in hun ogen. Ze zijn niet verbitterd geraakt. Voor ons zijn zij nu heiligen.”

Zondag 20 oktober

Lezing: Marcus 10:42-45

[42] Jezus riep hen bij zich en zei tegen hen: ‘Jullie weten dat de volken onderdrukt worden door hun eigen heersers en dat hun leiders hun macht misbruiken. [43] Zo mag het bij jullie niet gaan. Wie van jullie de belangrijkste wil zijn, moet dienaar van de anderen zijn, [44] en wie van jullie de eerste wil zijn, moet slaaf van de anderen zijn, [45] want ook de Mensenzoon is niet gekomen om gediend te worden, maar om te dienen en zijn leven te geven als losgeld voor velen.’

Overdenking

Wat maakt een leven mooi? Je hoeft niet buitengewoon begaafd te zijn, noch hoeft je een leven te leiden dat van alle gemakken is voorzien. Het geluk schuilt in kleine dingen, in de gave van jezelf.



Ochtendgebeden week 43 (21 t/m 27 oktober)

We volgen het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé.

Maandag 21 oktober

Lezing: Wijsheid 11:21-26

[21] U bent te allen tijde in staat uw macht te tonen; wie kan de kracht van uw arm weerstaan? [22] Heel de wereld is voor U als een stofje op een weegschaal, als een dauwdruppel die 's ochtends op de aarde valt. [23] Omdat U alles kunt, ontfermt U zich over iedereen; U ziet voorbij aan de zonden van mensen, opdat zij tot inkeer komen. [24] Alles wat er is hebt U lief, niets van wat U gemaakt hebt is U te min; U zou het niet eens gemaakt hebben als U er een afkeer van had. [25] Hoe zou iets tegen uw wil kunnen blijven bestaan? Hoe zou iets kunnen voortbestaan als U het niet in het leven had geroepen? [26] U, Heer, hebt het leven lief en U spaart alles, omdat het van U is;

Overdenking

Barmhartige God, onvermoeibaar zoekt u allen die zich van u verwijderen. En door de vergeving roept u ons op te zingen: 'Een dorstig verlangen vervult mijn ziel: me in alles aan u toe te vertrouwen.'

Dinsdag 22 oktober

Lezing: Matteüs 6:19-21

[19] Verzamel voor jezelf geen schatten op aarde: mot en roest vreten ze weg en dieven breken in om ze te stelen. [20] Verzamel schatten in de hemel, daar vreten mot noch roest ze weg, daar breken geen dieven in om ze te stelen. [21] Waar je schat is, daar zal ook je hart zijn.

Overdenking

Wat te doen op momenten dat je de aanwezigheid van God in jou vergeet? Zoek rust in hem, zeg hem wat je bezighoudt... en je vindt hem weer, waar je ook bent, thuis, op je werk, in een straat vol verkeerslawaaï...

Woensdag 23 oktober

Lezing: Marcus 6:7-13

[7] Hij riep de twaalf bij zich en zond hen twee aan twee uit, en gaf hun macht over de onreine geesten. [8] Hij droeg hun op niets mee te nemen voor onderweg, geen brood, geen reistas en geen geld in hun gordel, alleen een stok. [9] Sandalen mochten ze wel dragen. 'Maar,' zei Hij, 'trek geen extra kleren aan.' [10] En ook zei Hij: 'Als jullie ergens onderdak krijgen, moet je daar blijven tot je weer verdergaat. [11] Maar als jullie ergens niet welkom zijn en de mensen niet naar jullie willen luisteren, moet je daar weggaan en het stof van je voeten schudden als getuigenis tegen hen.' [12] Ze gingen

op weg en riepen de mensen op om tot inkeer te komen, [13] en ze dreven veel demonen uit en zalfden veel zieken met olie en genazen hen.

Overdenking

Waar ligt de bron van onze hoop en vreugde? Ze ligt in God die onvermoeibaar naar ons op zoek is en die ons in de diepe schoonheid van de mensenziel vindt.

Donderdag 24 oktober

Lezing: 2 Petrus 1:16-21

[16] Toen wij u de glorierijke komst van onze Heer Jezus Christus verkondigden, baseerden wij ons niet op vernuftige verzinsels – integendeel, wij hebben met eigen ogen zijn grootheid gezien. [17] Want Hij ontving van God, de Vader, eer en luister toen de stem van de majesteitelijke luister tegen Hem zei: ‘Dit is mijn geliefde Zoon, in Hem vind Ik vreugde.’ [18] Die stem hebben wij zelf uit de hemel horen klinken toen wij met Hem op de heilige berg waren. [19] Ons vertrouwen in de woorden van de profeten is daardoor alleen maar toegenomen. U doet er goed aan uw aandacht daar steeds op gericht te houden, als op een lamp die in een donkere ruimte schijnt, totdat de dag aanbreekt en de morgenster opgaat in uw hart. [20] Besef daarbij vooral dat geen enkele profetie uit de Schrift een eigenmachtige uitleg toelaat, [21] want nooit is een profetie voortgekomen uit menselijk initiatief: mensen die namens God spraken werden daartoe altijd gedreven door de heilige Geest.

Overdenking

Als je goed naar mensen kijkt, vooral naar mensen wier gelaat getekend is door tranen en menselijk lijden, dan wordt zo’n gezicht transparant en ga je er de weerspiegeling in zien van het gelaat van Christus.

Vrijdag 25 oktober

Lezing: Matteüs 9:36—10:8

[36] Toen Hij de mensenmenigte zag, voelde Hij medelijden met hen, omdat ze uitgeput en hulpeloos waren, als schapen zonder herder. [37] Hij zei tegen zijn leerlingen: ‘De oogst is groot, maar er zijn weinig arbeiders. [38] Vraag dus de eigenaar van de oogst of Hij arbeiders wil sturen om de oogst binnen te halen.’

[1] Daarop riep Hij zijn twaalf leerlingen bij zich en Hij gaf hun de macht om onreine geesten uit te drijven en iedere ziekte en elke kwaal te genezen. [2] Dit zijn de namen van de twaalf apostelen: als eerste Simon, die Petrus genoemd wordt, en zijn broer Andreas, Jakobus, de zoon van Zebedeüs, en zijn broer Johannes, [3] Filippus en

Bartolomeüs, Tomas en de tollenaar Matteüs, Jakobus, de zoon van Alfeüs, en Taddeüs, [4] Simon Kananeüs en ten slotte Judas Iskariot, die Hem zou uitleveren. [5] Dit waren de twaalf die Jezus uitzond, en Hij gaf hun de volgende instructies: 'Neem niet de weg naar de heidenen en ga geen Samaritaanse stad binnen. [6] Ga liever op zoek naar de verloren schapen van het volk van Israël [7] en verkondig hun dat het koninkrijk van de hemel nabij is. [8] Genees zieken en wek doden op, reinig mensen die door een huidziekte onrein zijn, en drijf demonen uit. Om niet hebben jullie ontvangen, om niet moeten jullie geven!

Overdenking

Adem van Gods liefde, heilige geest, u ons vertrouwen schenken betekent dat wij deze verrassende ontdekking doen: God boezemt nooit angst in; God kan slechts liefhebben.

Zaterdag 26 oktober

Lezing: 1 Johannes 4:7-11

[7] Geliefde broeders en zusters, laten wij elkaar liefhebben, want de liefde komt uit God voort. Ieder die liefheeft is uit God geboren en kent God. [8] Wie niet liefheeft kent God niet, want God is liefde. [9] En hierin is Gods liefde ons geopenbaard: God heeft zijn enige Zoon in de wereld gezonden, opdat we door Hem zouden leven. [10] Het wezenlijke van de liefde is niet dat wij God hebben liefgehad, maar dat Hij ons heeft liefgehad en zijn Zoon heeft gezonden om verzoening te brengen voor onze zonden. [11] Geliefde broeders en zusters, als God ons zo heeft liefgehad, moeten ook wij elkaar liefhebben.

Overdenking

Het gebed is een stille kracht in ons. Door te bidden laten we ons niet in slaap sussen, maar hebben we oor en oog voor de schokgolven overal op aarde die het leven van zoveel mensen overhoop halen. Uit het gebed kun je bronnen van energie putten die onmisbaar zijn om met hen mee-te-lijden.

Zondag 27 oktober

Lezing: Marcus 10:46-52

[46] Ze kwamen in Jericho. Toen Hij met zijn leerlingen en gevolgd door een grote menigte weer uit Jericho vertrok, zat daar een blinde bedelaar langs de weg; het was Bartimeüs, de zoon van Timeüs. [47] Toen hij hoorde dat Jezus van Nazaret voorbijkwam, begon hij luidkeels te roepen: 'Zoon van David, Jezus, heb medelijden met mij!' [48] De omstanders berispten hem en zeiden dat hij zijn mond moest houden,

maar hij schreeuwde des te harder: 'Zoon van David, heb medelijden met mij!' [49] Jezus bleef staan en zei: 'Roep hem.' Ze riepen de blinde en zeiden tegen hem: 'Houd moed, sta op, Hij roept u.' [50] Hij gooide zijn mantel af, sprong op en ging naar Jezus. [51] Jezus vroeg hem: 'Wat wilt u dat Ik voor u doe?' De blinde antwoordde: 'Rabboeni, zorg dat ik kan zien.' [52] Jezus zei tegen hem: 'Ga heen, uw geloof heeft u gered.' En meteen kon hij zien en hij volgde Hem op zijn weg.

Overdenking

In je leven als christen kun je telkens weer een nieuw begin maken. Maar wil dit nieuwe begin uiteindelijk niet vruchteloos worden, dan moet het bezieling vinden in en gevoed worden door iets dat blijvend en onzichtbaar in ons aanwezig is: de heilige Geest.



Ochtendgebeden week 44 (28 oktober t/m 3 november)

We volgen het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé.

Maandag 28 oktober

Lezing: Exodus 3:1-15

[1] Mozes was gewoon de schapen en geiten van zijn schoonvader Jetro, de Midjanitische priester, te weiden. Eens dreef hij de kudde ver de woestijn in, en zo kwam hij bij de Horeb, de berg van God. [2] Daar verscheen de engel van de HEER aan hem in een vuur dat uit een doornstruik opvlamde. Mozes zag dat de struik in brand stond en toch niet door het vuur werd verteerd. [3] Hoe kan het dat die struik niet verbrandt? dacht hij. Ik ga dat wonderlijke verschijnsel eens van dichtbij bekijken. [4] Maar toen de HEER zag dat Mozes dat ging doen, riep Hij hem vanuit de struik: 'Mozes! Mozes!' 'Ja, ik luister,' antwoordde Mozes. [5] 'Kom niet dichterbij,' waarschuwde de HEER, 'en trek je sandalen uit, want de grond waarop je staat, is heilig. [6] Ik ben de God van je vader, de God van Abraham, de God van Isaak en de God van Jakob.' Mozes bedekte zijn gezicht, want hij durfde niet naar God te kijken. [7] De HEER zei: 'Ik heb gezien hoe ellendig mijn volk er in Egypte aan toe is, Ik heb hun jammerklachten over hun onderdrukkers gehoord, Ik weet hoe ze lijden. [8] Daarom ben Ik afgedaald om hen uit de macht van de Egyptenaren te bevrijden, en om hen uit Egypte naar een mooi en uitgestrekt land te brengen, een land dat overvloedig is van melk en honing, het gebied van de Kanaänieten, de Hethieten, Amorieten, Perizzieten, Chiwwieten en Jebusieten. [9] De jammerklacht van de Israëlieten is tot Mij doorgedrongen en Ik heb gezien hoe wreed de Egyptenaren hen onderdrukken. [10] Daarom stuur Ik jou nu naar de farao: jij moet mijn volk, de Israëlieten, uit Egypte wegleiden.' [11] Mozes zei: 'Maar wie ben ik dat ik naar de farao zou gaan en de

Israëlieten uit Egypte zou leiden?’ [12] God antwoordde: ‘Ik zal bij je zijn. En dit zal voor jou het teken zijn dat Ik je heb gestuurd: als je het volk uit Egypte hebt weggeleid, zullen jullie God bij deze berg vereren.’ [13] Maar Mozes zei: ‘Stel dat ik naar de Israëlieten ga en tegen hen zeg dat de God van hun voorouders mij gestuurd heeft, en ze vragen: “Wat is de naam van die God?” Wat moet ik dan zeggen?’ [14] Toen antwoordde God hem: ‘Ik ben die er zijn zal. Zeg daarom tegen de Israëlieten: “IK ZAL ER ZIJN heeft mij naar u toe gestuurd.”’ [15] Ook zei Hij tegen Mozes: ‘Zeg tegen hen: “De HEER heeft mij gestuurd, de God van uw voorouders, de God van Abraham, de God van Isaak en de God van Jakob. En Hij heeft gezegd: ‘Zo wil Ik voor altijd heten, met die naam wil Ik worden aangeropen door alle komende generaties.’”

Overdenking

Als bidden in je eentje je moeilijk afgaat, dan is de schoonheid van een gemeenschappelijk gebed een onvergelykelijke steun voor je innerlijk leven. Door eenvoudige woorden, gezangen en muziek, straalt het gebed een discrete en stille vreugde uit.

Dinsdag 29 oktober

Lezing: Galaten 3:23-29

[23] Voordat dit geloof kwam, werden we door de wet bewaakt; we leefden in gevangenschap tot het geloof geopenbaard zou worden. [24] Kortom, de wet hield ons onder toezicht totdat Christus kwam, opdat we rechtvaardig verklaard zouden worden op grond van geloof. [25] Maar nu het geloof gekomen is, staan we niet langer onder toezicht, [26] want door dit geloof bent u allen kinderen van God, in Christus Jezus. [27] U allen die door de doop één met Christus bent geworden, hebt u met Christus omkleed. [28] Er zijn geen Joden of Grieken meer, slaven of vrijen, mannen of vrouwen – u bent allen één in Christus Jezus. [29] En omdat u Christus toebehoort, bent u nakomelingen van Abraham, erfgenamen volgens de belofte.

Overdenking

Opgestane Christus, in de doorploegde aarde van ons leven, plant u het vertrouwen van het geloof. Dit geloofsvertrouwen dat in het begin slechts een kleine zaadkiem is, kan voor ons een vanzelfsprekendheid worden vanuit het evangelie en een steun voor de onuitputtelijke goedheid van een mensenhart.

Woensdag 30 oktober

Lezing: Matteüs 6:7-15

[7] Bij het bidden moeten jullie niet eindeloos voortprevelen zoals de heidenen, die denken dat ze door hun overvloed aan woorden verhoord zullen worden. [8] Doe hen niet na! Jullie Vader weet immers wat jullie nodig hebben, nog vóór jullie het Hem vragen. [9] Bid daarom als volgt: Onze Vader in de hemel, laat uw naam geheiligd worden, [10] laat uw koninkrijk komen, laat uw wil gedaan worden op aarde zoals in de hemel. [11] Geef ons vandaag het brood dat wij nodig hebben. [12] Vergeef ons onze schulden, zoals ook wij vergeven wie ons iets schuldig is. [13] En breng ons niet in beproeving, maar red ons van het kwaad. [Want aan U behoort het koningschap, de macht en de majesteit, in eeuwigheid. Amen.] [14] Want als jullie anderen hun misstappen vergeven, zal jullie hemelse Vader ook jullie vergeven. [15] Maar als je anderen niet vergeeft, zal jullie Vader jullie je misstappen evenmin vergeven.

Overdenking

God begrijpt onze woorden en ook ons zwijgen. Het gebed is zo dikwijls louter stilte.

Donderdag 31 oktober

Lezing: 1 Petrus 1:3-9

[3] Geprezen zij de God en Vader van onze Heer Jezus Christus: in zijn grote barmhartigheid heeft Hij ons door de opstanding van Jezus Christus uit de dood opnieuw geboren doen worden en ons zo levende hoop gegeven. [4-5] Er wacht u, die vanwege uw geloof door Gods kracht wordt beschermd, in de hemel een onvergankelijke, ongerepte erfenis die nooit verwelkt. U ziet de redding tegemoet, die klaarligt om aan het einde van de tijd geopenbaard te worden. [6] Verheug u hierover, ook al moet u nu tot uw verdriet nog een korte tijd allerlei beproevingen verduren. [7] Zo kan de echtheid blijken van uw geloof – zoveel kostbaarder dan vergankelijk goud, dat toch ook in het vuur wordt getoetst – en zo verwerft u lof, eer en roem wanneer Jezus Christus zich zal openbaren. [8] U hebt Hem lief zonder Hem ooit gezien te hebben; en zonder Hem nu te zien gelooft u in Hem en ervaart u een onuitsprekelijke, hemelse vreugde, [9] omdat u het einddoel van uw geloof bereikt: uw redding.

Overdenking

De uitgebreide mogelijkheden van wetenschap en techniek maken het mogelijk lijden te verlichten en hongersnood te ledigen. Hoe noodzakelijk ook, dit geweldig technisch vernuft van de mens is op zich niet genoeg. Als wij op een mooie ochtend wakker zouden worden in een alleen maar functionele en vertechniseerde samenleving, waarin

geloofsvertrouwen, een begrijpend hart en de dorst naar verzoening uitgedoofd zijn, wat voor toekomst ligt er dan in het verschiets voor de mensheid?

Vrijdag 1 november

Lezing: Openbaring 7:9-17

[9] Hierna zag ik dit: een onafzienbare menigte, die niemand tellen kon, uit alle landen en volken, van elke stam en taal. In het wit gekleed en met palmtakken in hun hand stonden ze voor de troon en voor het lam. [10] Luid riepen ze: 'De redding komt van onze God, die op de troon zit, en van het lam!' [11] Alle engelen stonden om de troon en de oudsten en de vier wezens heen. Ze wierpen zich neer voor de troon en aanbaden God [12] met de woorden: 'Amen! Lof, majesteit en wijsheid, dank en eer en macht en kracht komen onze God toe, tot in eeuwigheid. Amen.' [13] Een van de oudsten sprak mij aan: 'Wie zijn dat daar in het wit, en waar komen ze vandaan?' [14] Ik antwoordde: 'U weet het zelf, heer.' Hij zei tegen me: 'Dat zijn degenen die de grote verdrukking hebben doorstaan. Ze hebben hun kleren witgewassen met het bloed van het lam. [15] Daarom staan ze voor Gods troon en zijn ze dag en nacht in zijn tempel om Hem te vereren. En Hij die op de troon zit zal bij hen wonen. [16] Dan zullen ze geen honger meer lijden en geen dorst, de zon zal hen niet meer steken, de hitte hen niet bevangen. [17] Want het lam midden voor de troon zal hen hoeden, hen naar de waterbronnen van het leven brengen. En God zal alle tranen uit hun ogen wissen.'

Overdenking

Levende God, wij loven u voor de talloze vrouwen, mannen, jongeren en kinderen die overal op aarde proberen te getuigen van vrede, van vertrouwen en verzoening. In navolging van de heilige getuigenis van Christus uit alle tijden, vanaf de apostelen en Maria tot op de dag van vandaag, geef dat wij ons dag na dag innerlijk zo instellen dat het Mysterie van het Geloof ons vertrouwen krijgt.

Zaterdag 2 november

Lezing: Wijsheid 3:1-9

[1] De zielen van de rechtvaardigen zijn in Gods hand, geen marteling kan hen deren. [2] Dwazen menen dan wel dat de rechtvaardigen dood zijn, dat het ellendig is dat ze ons moesten verlaten [3] en rampzalig dat ze afscheid moesten nemen – de rechtvaardigen zijn evenwel in vrede. [4] Ook al ziet iedereen hun lot als een straf, zij koesterden de hoop op onsterfelijkheid. [5] Slechts kort werden zij getuchtigd, maar onmetelijk is het geluk dat hun ten deel valt, want God heeft hen op de proef gesteld en hen waardig gekeurd om bij Hem te zijn. [6] Hij heeft hen als goud in een oven gelouterd en hen als een brandoffer aanvaard. [7] Wanneer de tijd aanbreekt dat Hij

zich over hen ontfermt, zullen ze opvlammen en als vuur door een stoppelveld razen. [8] Ze zullen een oordeel vellen over de volken en heersen over de naties, en de Heer zal hun koning zijn tot in eeuwigheid. [9] Wie op Hem vertrouwen zullen de waarheid kennen, en wie trouw zijn zullen in liefde met Hem verkeren. Want er is genade en barmhartigheid voor zijn heiligen, en ontferming voor zijn uitverkorenen.

Overdenking

Door te vertrouwen op de opstanding, zijn wij in staat om te begrijpen dat de onderlinge band in een geloofsgemeenschap niet verbroken wordt door de dood. In een geest van eenvoud kunnen wij vragen aan onze dierbaren die ons zijn voorgegaan in het eeuwige leven: 'Bid voor mij, bid met mij.' Tijdens hun aardse leven was hun gebed ons tot steun. Waarom zouden wij na hun dood niet meer op hun steun kunnen rekenen?

Zondag 3 november

Lezing: Hebreëën 7:23-28

[23] Zij moesten met velen zijn, omdat de dood hun belette priester te blijven, [24] maar omdat Hij blijft tot in eeuwigheid, is ook zijn priesterschap eeuwig. [25] Zo kan Hij allen die God door Hem naderen volkomen redden, omdat Hij voor altijd leeft en zo voor hen kan pleiten. [26] Een hogepriester als Hij hadden we ook nodig, iemand die heilig, schuldeloos en zuiver is, van de zondaars afgescheiden en ver boven de hemelsferen verheven. [27] Hij hoeft niet, zoals de andere hogepriesters, elke dag eerst offers op te dragen voor zijn eigen zonden en dan voor die van het volk; dat heeft Hij immers voor eens en altijd gedaan toen Hij zichzelf offerde. [28] De wet stelt mensen aan als hogepriester, en mensen zijn behept met zwakheid, maar met de bekrachtiging onder ede die later werd uitgesproken dan de wet, is de Zoon aangesteld, die voor altijd de volmaaktheid heeft bereikt.

Overdenking

Vreugde is één van de vruchten van de heilige Geest. De heilige Geest is aanwezig wanneer er diepe vreugde heerst.



Ochtendgebeden week 45 (4 t/m 10 november)

We volgen het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé.

Maandag 4 november

Lezing: Lucas 6:27-38

[27] Tegen jullie die naar Mij luisteren zeg Ik: heb je vijanden lief, wees goed voor wie jullie haten, [28] zegen wie jullie vervloeken, bid voor wie jullie slecht behandelen. [29] Als iemand je op de wang slaat, bied hem dan ook de andere wang aan, en weiger iemand die je je bovenkleed afneemt ook je onderkleed niet. [30] Geef aan ieder die iets van je vraagt, en eis je bezit niet terug als iemand het je afneemt. [31] Behandel anderen zoals je wilt dat ze jullie behandelen. [32] Is het een verdienste als je liefhebt wie jullie liefhebben? Want ook de zondaars hebben degenen lief die hen liefhebben. [33] En is het een verdienste als je weldaden bewijst aan wie weldaden bewijzen aan jullie? Ook de zondaars handelen zo. [34] En is het een verdienste als je geld leent aan degenen van wie jullie iets terug verwachten? Ook zondaars lenen geld aan zondaars in de verwachting alles terug te krijgen. [35] Nee, heb je vijanden lief, doe goed en leen geld aan anderen zonder iets terug te verwachten; dan zullen jullie rijkelijk worden beloond, en zullen jullie kinderen van de Allerhoogste zijn, want ook Hij is goed voor wie ondankbaar en kwaadwillig is. [36] Wees barmhartig zoals jullie Vader barmhartig is. [37] Oordeel niet, dan zal er niet over je geoordeeld worden. Veroordeel niet, dan zul je niet veroordeeld worden. Vergeef, dan zal je vergeven worden. [38] Geef, dan zal je gegeven worden; een goede, stevig aangedrukte, goed geschudde en overvolle maat zal je worden toebedeeld. Want de maat die je voor anderen gebruikt, zal ook voor jullie worden gebruikt.'

Overdenking

Heilige Geest, onze Trooster, ons diepste zelf verlangt naar een geloof dat rust geeft aan onze ziel en ons geheel en al vervult. Uw licht verlicht ons en daardoor vangen wij een glimp op van het mysterie van ons leven. En zo daagt het licht in het duister van onze ziel.

Dinsdag 5 november

Lezing: Matteüs 7:1-5

[1] Oordeel niet, opdat er niet over jullie geoordeeld wordt. [2] Want op grond van het oordeel dat je velt, zal over jou geoordeeld worden, en met de maat waarmee je meet, zal jou de maat genomen worden. [3] Waarom kijk je naar de splinter in het oog van je broeder of zuster, terwijl je de balk in je eigen oog niet opmerkt? [4] Hoe kun je tegen hen zeggen: "Laat mij de splinter uit je oog verwijderen," zolang je nog een balk in je eigen oog hebt? [5] Huichelaar, verwijder eerst de balk uit je eigen oog, pas dan zul je scherp genoeg zien om de splinter uit het oog van je broeder of zuster te verwijderen.

Overdenking

Gedoopt in de heilige Geest zijn wij voor altijd met Christus bekleed. En tot eenieder kan God zeggen: 'Jij bent mijn geliefde, in jou vind ik vreugde.' In de tiende eeuw schreef Simeon, een christen: 'Christus komt ieder persoonlijk nabij, alsof hij alleen die ene persoon op het oog had, in een gesprek onder vier ogen.'

Woensdag 6 november

Lezing: Johannes 1:29-34

[29] De volgende dag zag hij Jezus naar zich toe komen, en hij zei: 'Daar is het lam van God, dat de zonde van de wereld wegneemt. [30] Hij is het over wie ik zei: "Na mij komt iemand die meer is dan ik, want Hij was er vóór mij." [31] Ook ik wist niet wie Hij was, maar ik kwam met water dopen opdat Hij aan Israël geopenbaard zou worden.' [32] En Johannes getuigde: 'Ik heb de Geest als een duif uit de hemel zien neerdalen, en Hij bleef op Hem rusten. [33] Nog wist ik niet wie Hij was, maar Hij die mij gezonden heeft om met water te dopen, zei tegen mij: "Wanneer je ziet dat de Geest op iemand neerdaalt en blijft rusten, dan is dat degene die doopt met de heilige Geest." [34] En dat heb ik gezien, en ik getuig dat Hij de Zoon van God is.'

Overdenking

Sommigen vragen zich af als zij zich innerlijk leeg voelen: 'Waar is God?' Maar is het niet zo dat Christus dichtbij allen is, ook bij hen die dit niet beseffen?

Donderdag 7 november

Lezing: 1 Johannes 4:12-21

[12] Niemand heeft God ooit gezien. Maar als we elkaar liefhebben, blijft God in ons en is zijn liefde in ons tot volmaaktheid gekomen. [13] Dat wij in Hem blijven en Hij in ons, weten we doordat Hij ons heeft laten delen in zijn Geest. [14] En we hebben zelf gezien waarvan we nu getuigen: dat de Vader zijn Zoon gezonden heeft als redder van de wereld. [15] Als iemand belijdt dat Jezus de Zoon van God is, blijft God in hem en blijft hij in God. [16] Wij hebben Gods liefde, die in ons is, leren kennen en vertrouwen daarop. God is liefde. Wie in de liefde blijft, blijft in God, en God blijft in hem. [17] Zo is de liefde bij ons tot volmaaktheid gekomen, en daardoor kunnen we op de dag van het oordeel vol vertrouwen zijn, want hoewel wij nog in deze wereld zijn, zijn we als Jezus. [18] De liefde laat geen ruimte voor angst; volmaakte liefde sluit angst uit, want angst veronderstelt straf. In iemand die angst kent, is de liefde niet tot volmaaktheid gekomen. [19] Wij hebben lief omdat God ons het eerst heeft liefgehad. [20] Als iemand zegt: 'Ik heb God lief,' maar hij haat zijn broeder of zuster, is hij een leugenaar. Want iemand kan onmogelijk God, die hij nooit gezien heeft, liefhebben als hij de

ander, die hij wel ziet, niet liefheeft. [21] We hebben dan ook dit gebod van Hem gekregen: wie God liefheeft, moet ook de ander liefhebben.

Overdenking

*Jezus, onze hoop, laat ons uw stem horen, als u tot ons zegt: 'Ik, Christus, ik heb je lief.'
Daarin ligt de bron van de vrede des harten.*

Vrijdag 8 november

Lezing: Micha 7:18-20

[18] Wie is een God als U, die schuld vergeeft en aan zonde voorbijgaat? U blijft niet woedend op wie er van uw volk nog over zijn; liever toont U hun uw trouw. [19] Opnieuw zult U zich over ons ontfermen en al onze zonden tenietdoen. Onze zonden werpt U in de diepten van de zee. [20] U bewijst Jakob uw trouw en Abraham uw goedheid, zoals U gezworen hebt aan onze voorouders, in de dagen van weleer.

Overdenking

Overal op aarde zijn christenen bereid om, soms heel concrete, verantwoordelijkheden op zich te nemen om de aarde meer bewoonbaar te maken. En je staat ervan te kijken als je ontdekt wat liefde die geput wordt uit het vertrouwen in God, allemaal mogelijk maakt!

Zaterdag 9 november

Lezing: Johannes 14:1-12

[1] Wees niet ongerust, maar vertrouw op God en op Mij. [2] In het huis van mijn Vader zijn veel kamers; zou Ik anders gezegd hebben dat Ik een plaats voor jullie gereed zal maken? [3] Wanneer Ik een plaats voor jullie gereedgemaakt heb, kom Ik terug. Dan zal Ik jullie met me meenemen, en dan zullen jullie zijn waar Ik ben. [4] Jullie kennen de weg naar waar Ik heen ga.' [5] Toen zei Tomas: 'Wij weten niet eens waar U naartoe gaat, Heer, hoe zouden we dan de weg daarheen kunnen weten?' [6] Jezus zei: 'Ik ben de weg, de waarheid en het leven. Niemand kan bij de Vader komen dan door Mij. [7] Als jullie Mij kennen zullen jullie ook mijn Vader kennen, en vanaf nu kennen jullie Hem, want jullie hebben Hem zelf gezien.' [8] Daarop zei Filippus: 'Laat ons de Vader zien, Heer, meer verlangen we niet.' [9] Jezus zei: 'Ik ben nu al zo lang bij jullie, en nog ken je Me niet, Filippus? Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien. Waarom vraag je dan om de Vader te mogen zien? [10] Geloof je niet dat Ik in de Vader ben en dat de Vader in Mij is? Ik spreek niet namens mezelf als Ik tegen jullie spreek, maar de Vader, die in Mij blijft, doet zijn werk door Mij. [11] Geloof Me: Ik ben in de Vader en de Vader

is in Mij. Als je Mij niet gelooft, geloof het dan om wat Hij doet. [12] Werkelijk, Ik verzeker jullie, wie op Mij vertrouwt zal hetzelfde doen als Ik, en zelfs meer dan dat, Ik ga immers naar de Vader.

Overdenking

Maak je periodes door waarin je denkt dat je door een woestijn gaat? In de ogenblikken waarin je innerlijk lijkt stil te staan, kan vanuit het niets een woestijnbloem ontluiken.

Zondag 10 november

Lezing: Marcus 12:41-44

[41] Hij ging tegenover de offerkist zitten en keek hoe de mensen er geld in wierpen. Veel rijken gooiden veel geld in de kist. [42] Er kwam ook een arme weduwe, die er twee muntjes in gooide, ter waarde van niet meer dan een quadrans. [43] Hij riep zijn leerlingen bij zich en zei tegen hen: 'Ik verzeker jullie: deze arme weduwe heeft meer in de offerkist gedaan dan alle anderen die er geld in hebben gegooid; [44] want die hebben gegeven van hun overvloed, maar zij heeft van haar armoede alles gegeven wat ze had, haar hele levensonderhoud.'

Overdenking

Verlosser van elk mensenleven, laten zij die u zoeken, zich verheugen. Ergens in het evangelie zegt u ons: 'Ik weet dat je het moeilijk hebt en ik ken je armoede – maar je hebt een duizendvoud van ...' Duizendvoud van wat? Van de levende bronnen diep in jezelf.



Ochtendgebeden week 46 (11 t/m 17 november)

We volgen het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé.

Maandag 11 november

Lezing: 1 Petrus 1:3-9

[3] Geprezen zij de God en Vader van onze Heer Jezus Christus: in zijn grote barmhartigheid heeft Hij ons door de opstanding van Jezus Christus uit de dood opnieuw geboren doen worden en ons zo levende hoop gegeven. [4-5] Er wacht u, die vanwege uw geloof door Gods kracht wordt beschermd, in de hemel een onvergankelijke, ongerepte erfenis die nooit verwelkt. U ziet de redding tegemoet, die

klaarligt om aan het einde van de tijd geopenbaard te worden. [6] Verheug u hierover, ook al moet u nu tot uw verdriet nog een korte tijd allerlei beproevingen verduren. [7] Zo kan de echtheid blijken van uw geloof – zoveel kostbaarder dan vergankelijk goud, dat toch ook in het vuur wordt getoetst – en zo verwerft u lof, eer en roem wanneer Jezus Christus zich zal openbaren. [8] U hebt Hem lief zonder Hem ooit gezien te hebben; en zonder Hem nu te zien gelooft u in Hem en ervaart u een onuitsprekelijke, hemelse vreugde, [9] omdat u het einddoel van uw geloof bereikt: uw redding.

Overdenking

Christus weet welke innerlijke strijd wij soms moeten voeren om uit te stralen wie we echt zijn. Deze innerlijke strijd is een teken van onze liefde voor hem. Maar ons leven is geen voortdurende strijd die nooit ophoudt. Als wij de vreugdeboodschap van het evangelie in ons toelaten, dan brengt de heilige Geest ons dikwijls dat wat wij niet verwachten, vrede in ons hart en daardoor een gevoel van geluk.

Dinsdag 12 november

Lezing: Psalmen 18

- [1] Voor de koorleider. Van David, de dienaar van de HEER. Hij sprak de woorden van dit lied tot de HEER toen de HEER hem aan de greep van zijn vijanden had ontrukkt, ook aan die van Saul. [2] Hij zei: Ik heb U lief, HEER, mijn sterkte,
- [3] HEER, mijn rots, mijn vesting, mijn bevrijder, God, mijn steenrots, bij U kan ik schuilen, mijn schild, kracht die mij redt, mijn burcht.
- [4] Ik roep: 'Geloofd zij de HEER,' want ik ben van mijn vijanden verlost.
- [5] Mij omsloten de banden van de dood, de kolkende afgrond joeg mij angst aan,
- [6] de banden van het dodenrijk omklemden mij, op mijn weg lagen de valstrikken van de dood.
- [7] In mijn nood riep ik tot de HEER, ik schreeuwde naar mijn God om hulp. In zijn paleis hoorde Hij mijn stem, mijn roepen bereikte zijn oren.
- [8] Toen schudde en schokte de aarde, de bergen trilden op hun grondvesten, beefden omdat Hij vlamde van woede,
- [9] rook steeg op uit zijn neus, verterend vuur kwam uit zijn mond, Hij spuwde hete as.
- [10] Hij schoof de hemel open en daalde af, duisternis onder zijn voeten,
- [11] Hij besteeg de cherub en vloog, zwevend op de vleugels van de wind.
- [12] Hij maakte van het donker zijn schuilplaats, trok een tent om zich heen van duister water, dichte wolken.
- [13] Een vuurgloed ging voor Hem uit, wolken joegen voort, hagel en gloeiende as.

[14] De donder van de HEER klonk aan de hemel, de Allerhoogste verhief zijn stem: hagel en gloeiende as.

[15] Hij schoot zijn pijlen en sloeg de vijanden uiteen, wierp zijn bliksemschichten en verdreef hen.

[16] De beddingen van het water werden zichtbaar, de grondvesten van de wereld kwamen bloot door uw dreigende blik, HEER, door de briesende adem uit uw neus.

[17] Hij bood hulp van omhoog, greep mij vast en trok mij op uit de woeste wateren,

[18] ontrukte mij aan mijn machtige vijand, aan mijn haters, die sterker waren dan ik.

[19] Op de dag van mijn ondergang vielen zij aan, maar de HEER was mij tot steun.

[20] Hij leidde mij weg uit de nood en gaf mij ruimte, bevrijdde mij, omdat Hij mij liefhad.

[21] De HEER heeft mijn onschuld vergolden, mij beloond voor mijn reine handen:

[22] ik volgde de wegen die de HEER had gewezen en werd mijn God niet ontrouw,

[23] zijn voorschriften hield ik voor ogen, zijn wetten wees ik nooit af.

[24] Ik was Hem volkomen toegewijd en hoedde mij steeds voor het kwaad,

[25] daarom heeft de HEER mijn onschuld beloond, Hij zag mijn reine handen.

[26] U bent trouw voor de trouwe, volmaakt voor de volmaakte,

[27] zuiver voor de zuivere, maar voor de sluwe ongrijpbaar.

[28] U bent de redder van het vertrapte volk, wie zich hoog wanen, brengt U ten val.

[29] U bent het die mijn lamp doet schijnen, U, HEER, mijn God, verlicht mijn duisternis,

[30] met U storm ik af op een legerbende, met mijn God spring ik over de hoogste muur.

[31] Gods weg is volmaakt, het woord van de HEER is zuiver, een schild is Hij voor allen die bij Hem schuilen.

[32] Wie anders is God dan de HEER, wie anders een rots dan onze God?

[33] De God die mij met kracht omgordt, leidt mij op een volmaakte weg,

[34] Hij geeft mij voeten snel als hinden, doet mij op toppen van bergen staan,

[35] oefent mijn handen voor de strijd – mijn armen spannen de bronzen boog.

[36] U was het schild dat mij redde, uw rechterhand ondersteunde mij, uw woord maakte mij sterk,

[37] U baande de weg voor mijn voeten, ik wankelde niet.

[38] Ik achtervolgde mijn vijanden, haalde hen in en keerde niet terug voor ik hen had vernietigd,

[39] ik verpletterde hen, ze stonden niet meer op, dood lagen ze onder mijn voeten.

[40] U hebt mij omgord met kracht voor de strijd, mijn tegenstanders voor mij doen buigen,

[41] U liet mij de rug van mijn vijanden zien, mijn haters, ik roeide ze uit.

[42] Ze schreeuwden om hulp, maar er was geen redder, ze riepen de HEER, maar Hij antwoordde niet.

[43] Ik verpulverde hen tot stof in de wind, vaagde hen weg als vuil van de straat.

[44] U bevrijdde mij van een opstandig volk, stelde mij aan tot hoofd van de naties. Een volk dat ik niet kende, onderwierp zich,

[45] gehoorzaamde mij zodra het van mij hoorde. Vreemdelingen toonden zich onderdanig,

[46] vreemde volken verloren hun kracht, bevend kwamen zij uit hun burchten.

[47] De HEER leeft, geprezen zij mijn rots, hoogverheven is God, mijn redder.

[48] De God die mij wraak liet nemen, dwong volken op de knieën,

[49] bevrijdde mij van mijn vijanden, verhief mij boven mijn tegenstanders, ontrukte mij aan mannen van geweld.

[50] Daarom wil ik U prijzen te midden van de volken, HEER, een loflied zingen tot eer van uw naam.

[51] Hij schenkt zijn koning grote overwinningen, betoont zich trouw aan zijn gezalfde, aan David en zijn nageslacht, voor altijd.

Overdenking

Geprezen zij de heilige Geest die ons altijd liefheeft, zelfs als wij niets, of bijna niets merken van zijn voortdurende aanwezigheid.

Woensdag 13 november

Lezing: Spreuken 23:15-19

[15] Mijn zoon, als je je verstand gebruikt, loopt mijn hart over van vreugde.

[16] Het vervult me met blijdschap als je een bedachtzaam oordeel hebt.

[17] Wees niet jaloers op zondaars, heb altijd ontzag voor de HEER.

[18] Dan heb je een toekomst, je hoop gaat niet verloren.

[19] Luister, mijn zoon, en word wijs, kies de juiste weg.

Overdenking

Opgestane Jezus, mysterieuze aanwezigheid in ons, u wilt niet dat wij in de knel komen maar u bekleedt ons met uw vrede. En het vreugdegevoel van het evangelie doorstroomt onze ziel.

Donderdag 14 november

Lezing: Filippenzen 2:12-16

[12] Geliefde broeders en zusters, u bent altijd gehoorzaam geweest toen ik bij u was. Wees het des te meer nu ik niet bij u ben. Blijf u inspannen voor uw redding, en doe dat in diep ontzag voor God, [13] want het is God die zowel het willen als het handelen bij u teweegbrengt, omdat het Hem behaagt. [14] Doe alles zonder morren en tegenspreken, [15] opdat u zuiver en smetteloos bent, onberispelijke kinderen van God te midden van een verdorven en ontaarde generatie, waartussen u schittert als sterren aan de hemel. [16] Houd daarbij vast aan het woord dat leven brengt. Dan kan ik op de dag van Christus trots zijn omdat ik me niet voor niets heb ingespannen en niet voor niets heb afgemat.

Overdenking

Er komen vaak kinderen naar het gemeenschappelijk gebed in Taizé. Zo ook op een dag een broertje en een zusje. Het meisje, dat in gebed verzonken was, had haar handjes gevouwen, haar lippen murmelden rustig enkele woorden. Het jongetje, met zijn handen voor de ogen, bleef stil. met of zonder woorden drukten hun gezichten en gebaren de schoonheid uit van het binnenste ik van deze kinderen.

Vrijdag 15 november

Lezing: Lucas 6:39-45

[39] Hij sprak ook in gelijkenissen tegen hen: ‘Kan de ene blinde de andere blinde leiden? Vallen ze dan niet samen in een kuil? [40] Een leerling staat niet boven zijn leermeester; pas als iemand zich alles heeft eigen gemaakt, zal hij de gelijke zijn van zijn leermeester. [41] Waarom kijk je naar de splinter in het oog van je broeder of zuster, terwijl je de balk in je eigen oog niet opmerkt? [42] Hoe kun je tegen hen zeggen: “Laat mij de splinter uit je oog verwijderen,” terwijl je de balk in je eigen oog niet ziet? Huichelaar, verwijder eerst de balk uit je eigen oog, pas dan zul je scherp genoeg zien om de splinter uit het oog van je broeder of zuster te verwijderen. [43] Een goede boom brengt geen slechte vruchten voort, en evenmin brengt een slechte boom goede vruchten voort. [44] Elke boom kun je aan zijn vruchten kennen, want van distels pluk je geen vijgen en van doornstruiken geen druiven. [45] Een goed mens brengt uit de goede schatkamer van zijn hart het goede voort, maar een slecht mens brengt uit zijn slechte schatkamer het kwade voort; want waar het hart vol van is, daar loopt de mond van over.

Overdenking

De heilige Geest is een steun en een troost bij groot verdriet. In de heilige Geest zijn de bronnen te vinden die ons tot grote vreugde kunnen stemmen. En in deze vreugde staan wij dicht bij de mensen die lijden.

Zaterdag 16 november

Lezing: Matteüs 6:25-34

[25] Daarom zeg Ik jullie: maak je geen zorgen over je leven, over wat je zult eten of drinken, noch over je lichaam, over wat je zult aantrekken. Is het leven niet meer dan voedsel en het lichaam niet meer dan kleding? [26] Kijk naar de vogels in de lucht: ze zaaien niet en oogsten niet en vullen geen voorraadschuren; het is jullie hemelse Vader die ze voedt. Zijn jullie niet meer waard dan zij? [27] Wie van jullie kan door zich zorgen te maken ook maar één dag aan zijn levensduur toevoegen? [28] En wat maken jullie je zorgen over kleding? Kijk eens naar de lelies, kijk hoe ze groeien in het veld. Ze werken niet en weven niet. [29] Ik zeg jullie: zelfs Salomo ging in al zijn luister niet gekleed als een van hen. [30] Als God het groen dat vandaag nog op het veld staat en morgen in de oven gegooid wordt al met zoveel zorg kleedt, met hoeveel meer zorg zal Hij jullie dan niet kleden, kleingelovigen? [31] Vraag je dus niet bezorgd af: Wat zullen we eten? of: Wat zullen we drinken? of: Waarmee zullen we ons kleden? – [32] dat zijn allemaal dingen die de heidenen najagen. Jullie hemelse Vader weet wel dat jullie dat alles nodig hebben. [33] Zoek liever eerst het koninkrijk van God en zijn gerechtigheid, dan zullen al die andere dingen je erbij gegeven worden. [34] Maak je dus geen zorgen voor de dag van morgen, want de dag van morgen zorgt wel voor zichzelf. Elke dag heeft genoeg aan zijn eigen kwaad.

Overdenking

Er bestaat geen techniek om tot gebed te komen en er is geen methode om innerlijke stilte te bereiken. Het doet er niet toe ook al is ons gebed slechts een stamelen. Zijn wij niet allemaal de 'armen van geest' uit het evangelie?

Zondag 17 november

Lezing: Marcus 13:24-32

[24] Maar in de dagen na de verdrukking zal de zon verduisterd worden en de maan geen licht meer geven, [25] de sterren zullen uit de hemel vallen en de hemelse machten zullen wankelen. [26] Dan zal men de Mensenzoon zien komen op de wolken, bekleed met grote macht en luister. [27] Dan zal Hij de engelen eropuit sturen om zijn uitverkorenen uit de vier windstreken bijeen te brengen, van het uiteinde van de aarde tot het uiteinde van de hemel. [28] Leer van de vijgenboom deze les: zo gauw zijn

takken uitlopen en in blad schieten, weet je dat de zomer in aantocht is. [29] Zo moeten jullie ook weten, wanneer je die dingen ziet gebeuren, dat Hij in aantocht is en heel dichtbij. [30] Ik verzeker jullie: deze generatie zal zeker nog niet verdwenen zijn wanneer al die dingen gebeuren. [31] Hemel en aarde zullen verdwijnen, maar mijn woorden verdwijnen nooit. [32] Niemand weet wanneer die dag of dat moment zal aanbreken, de engelen in de hemel niet en de Zoon niet, alleen de Vader.

Overdenking

Levende God, hoe armzalig ons gebed ook is, wij zijn vol vertrouwen op zoek naar u. En uw mededogen met ons baant zich een weg door onze aarzelingen en zelfs onze twijfels.



Ochtendgebeden week 47 (18 t/m 24 november)

We volgen het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé.

Maandag 18 november

Lezing: Psalmen 113

- [1] Halleluja! Loof, dienaren van de HEER, loof de naam van de HEER.
- [2] De naam van de HEER zij geprezen van nu tot in eeuwigheid.
- [3] Van waar de zon opkomt tot waar zij ondergaat zij geloofd de naam van de HEER.
- [4] Verheven boven alle volken is de HEER, verheven boven de hemel zijn luister.
- [5] Wie is gelijk aan de HEER, onze God, die hoog daarboven zijn woning heeft,
- [6] die zijn oog richt naar beneden, wie in de hemel en op de aarde?
- [7] Hij verheft uit het stof wie berooid is, uit het vuil tilt Hij op wie alles ontbeert.
- [8] Hij laat hem wonen bij hooggeplaatsten, bij de hoogsten van zijn volk.
- [9] De onvruchtbare vrouw laat Hij wonen in het huis, een vrolijke moeder van kinderen. Halleluja!

Overdenking

Het evangelie spreekt over een jongeman, die de wil van Gods liefde probeert te vinden en dan bij Christus te rade gaat. Jezus antwoordt hem: 'Je moet nog één ding doen: verkoop alles wat je hebt en geef het geld aan de armen; kom dan terug en volg mij.' Teneergeslagen gaat deze jongeman weg. Waarom? Hij was innerlijk nog niet vrij genoeg om zichzelf te geven.

Dinsdag 19 november

Lezing: Wijsheid 7:7-10

[7] Dus bad ik om inzicht, en het werd mij gegeven; ik heb gesmeekt, en ik ontving de geest van de wijsheid. [8] Ik verkoos wijsheid boven scepters en tronen, rijkdom viel bij haar in het niet. [9] Ze was voor mij onvergelijkbaar met de kostbaarste edelsteen; naast haar waren bergen goud niet meer dan een hoopje zand, en met haar vergeleken was zilver maar slijk. [10] Ik beminde haar meer dan gezondheid en schoonheid, ik verkoos haar boven het licht, want ze schitterde zonder ophouden.

Overdenking

‘Christus Jezus, u bent het licht in ons leven, laat nimmer toe dat de duistere kant van mijn persoon tot mij spreekt.’ Toen Augustinus dit schreef had hij dit voorgevoel: als de schaduwzijde in mij al mijn aandacht opslorpt, dan ontwikkelt zich in mijn binnenste een nietszeggend heen-en-weergepraat met dat wat pijn doet in onszelf. Waar leidt dat toe? Tot niets!

Woensdag 20 november

Lezing: Jesaja 56:1-7

[1] Dit zegt de HEER: Handel rechtvaardig, handhaaf het recht; de redding die Ik breng is nabij, en weldra openbaar Ik mijn gerechtigheid. [2] Gelukkig de mens die zo handelt, het mensenkind dat hieraan vasthoudt; hij neemt de sabbat in acht en ontwijdt hem niet, hij weerhoudt zijn hand van het kwaad. [3] De vreemdeling die zich met de HEER heeft verbonden, laat hij niet zeggen: ‘De HEER zondert mij zeker af van zijn volk.’ En laat de eunuch niet zeggen: ‘Ik ben maar een dorre boom.’ [4] Want dit zegt de HEER: De eunuch die mijn sabbat in acht neemt, die keuzes maakt naar mijn wil, die vasthoudt aan mijn verbond, [5] hem geef Ik iets beters dan zonen en dochters: een gedenkteken en een naam in mijn tempel en binnen de muren van mijn stad. Ik geef hem een eeuwige naam, een naam die onvergankelijk is. [6] En de vreemdeling die zich met de HEER heeft verbonden om Hem te dienen en zijn naam lief te hebben, om dienaar van de HEER te zijn – ieder die de sabbat in acht neemt en niet ontwijdt, ieder die vasthoudt aan mijn verbond –, [7] hem breng Ik naar mijn heilige berg, hem schenk Ik vreugde in mijn huis van gebed; zijn offers worden op mijn altaar aanvaard. Mijn tempel zal heten Huis van gebed voor alle volken.

Overdenking

Barmhartige God, wanneer wij beseffen dat niets ons van u kan scheiden, dan opent ons vertrouwen in u een weg die omhoog voert naar vreugde en innerlijke stilte.

Donderdag 21 november

Lezing: 1 Korintiërs 13:1-13

[1] Al sprak ik de talen van alle mensen en die van de engelen – had ik de liefde niet, ik zou niet meer zijn dan een dreunende gong of een schallende cimbaal. [2] Al had ik de gave om te profeteren en doorgrondde ik alle geheimen, al bezat ik alle kennis en had ik het geloof dat bergen kan verplaatsen – had ik de liefde niet, ik zou niets zijn. [3] Al verkocht ik mijn bezittingen omdat ik voedsel aan de armen wilde geven, al gaf ik mijn lichaam prijs om te worden verbrand – had ik de liefde niet, het zou mij niet baten. [4] De liefde is geduldig en vol goedheid. De liefde kent geen afgunst, geen ijdel vertoon en geen zelfgenoegzaamheid. [5] Ze is niet grof en niet zelfzuchtig, ze laat zich niet boos maken en rekent het kwaad niet aan, [6] ze verheugt zich niet over het onrecht maar vindt vreugde in de waarheid. [7] Alles verdraagt ze, alles gelooft ze, alles hoopt ze, in alles volhardt ze. [8] De liefde zal nooit vergaan. Profetieën zullen verdwijnen, klanktaal zal verstommen, kennis verloren gaan – [9] want ons kennen schiet tekort en ons profeteren is beperkt. [10] Wanneer het volmaakte komt zal wat beperkt is verdwijnen. [11] Toen ik nog een kind was sprak ik als een kind, dacht ik als een kind, redeneerde ik als een kind. Nu ik volwassen ben heb ik al het kinderlijke achter me gelaten. [12] Nu zien we nog maar een afspiegeling, een raadselachtig beeld, maar straks staan we oog in oog. Nu is mijn kennen nog beperkt, maar straks zal ik volledig kennen, zoals ik zelf gekend ben. [13] Dit is wat blijft: geloof, hoop en liefde, deze drie, maar de grootste daarvan is de liefde.

Overdenking

Iconen kunnen de schoonheid van het gebed ondersteunen. Zij geven toegang tot Gods werkelijkheid. Er zijn artiestenhanden die het mogelijk maken een glimp op te vangen van het evangelie en die Gods mysterie toegankelijk maken voor onze mensenogen.

Vrijdag 22 november

Lezing: Johannes 6:37-40

[37] Iedereen die de Vader Mij geeft zal bij Mij komen, en wie bij Mij komt zal Ik niet wegsturen, [38] want Ik ben niet uit de hemel neergedaald om te doen wat Ik zelf wil, maar om te doen wat Hij wil die Mij gezonden heeft. [39] Dit is de wil van Hem die Mij gezonden heeft: dat Ik niemand van wie Hij Mij gegeven heeft verloren laat gaan, maar dat Ik hen allen laat opstaan op de laatste dag. [40] Dit wil mijn Vader: dat iedereen die de Zoon ziet en in Hem gelooft, eeuwig leven heeft, en dat Ik hen op de laatste dag laat opstaan.'

Overdenking

De apostel Petrus was ooggetuige van Jezus' leven op aarde. Maar hij wist dat wij Christus liefhebben zonder hem ooit gezien te hebben; wij schenken hem ons vertrouwen zonder hem ooit te zien. En dan vervolgt hij: 'Uw hart springt op van vreugde, een onuitsprekelijke vreugde die u nu al een hemelse uitstraling geeft'.

Zaterdag 23 november

Lezing: Kolossenzen 3:8-11

[8] maar nu moet u alles wat slecht is opgeven: woede en drift, laster en vuile taal. [9] Bedrieg elkaar niet langer, nu u de oude mens en zijn leefwijze afgelegd hebt [10] en de nieuwe mens hebt aangetrokken, die steeds vernieuwd wordt naar het beeld van zijn schepper en zo tot inzicht komt. [11] Dan is er geen sprake meer van Grieken of Joden, besnedenen of onbesnedenen, barbaren, Skythen, slaven of vrijen, maar dan is Christus alles in allen.

Overdenking

Zijn wij van die mensen die de mooie hoop op een nieuwe toekomst meer ruimte geven? Wie zal wegen van vrede banen, daar waar haat en geweld oplaaien?

Zondag 24 november

Lezing: Openbaring 1:1-8

[1] Openbaring van Jezus Christus, die Hij van God ontving om aan de dienaren van God te laten zien wat er binnenkort gebeuren moet. Hij heeft zijn engel deze openbaring laten meedelen aan zijn dienaar Johannes. [2] Johannes maakt bekend wat God gesproken heeft en waarvan Jezus Christus heeft getuigd; dit heeft hij allemaal gezien. [3] Gelukkig is wie dit voorleest, en gelukkig zijn zij die deze profetie horen en zich houden aan wat erin geschreven staat. Want de tijd is nabij. [4] Van Johannes, aan de zeven gemeenten in Asia. Genade zij u en vrede van Hem die is, die was en die komt, en van de zeven geesten voor zijn troon, [5] en van Jezus Christus, de betrouwbare getuige, de eerstgeborene uit de dood, de heerser over de vorsten van de aarde. Aan Hem die ons liefheeft en ons van onze zonden heeft bevrijd door zijn bloed, [6] die een koninkrijk uit ons gevormd heeft en ons heeft gemaakt tot priesters voor God, zijn Vader – aan Hem komt de eer toe en de macht, tot in eeuwigheid. Amen. [7] Hij komt met de wolken, en dan zal iedereen Hem zien, ook degenen die Hem doorstoken hebben. Alle volken op aarde zullen over Hem weklagen. Ja, amen. [8] 'Ik ben de alfa en de omega,' zegt God, de Heer, 'Ik ben het die is, die was en die komt, de Almachtige.'

Overdenking

Christus vol mededogen, door uw toedoen richten we ons op u... en een innerlijk licht gaat op in ons hart. Dan zijn om te bidden, deze paar woorden genoeg: Jezus mijn vreugde, mijn hoop en mijn leven.



Ochtendgebeden week 48 (25 november t/m 1 december)

We volgen het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé.

Maandag 25 november

Lezing: Deuteronomium 4:29-31

[29] Maar ten slotte zult u de HEER, uw God, weer zoeken, en Hem ook vinden, als u Hem met hart en ziel zoekt. [30] Wanneer dit alles u overkomt zult u in uw nood uiteindelijk terugkeren naar de HEER, uw God, en naar Hem luisteren. [31] Want de HEER, uw God, is een liefdevolle God. Hij zal u niet verlaten en u niet in het verderf storten. Wat Hij uw voorouders onder ede heeft beloofd, vergeet Hij niet.

Overdenking

Gelukkig zij die in God een vertrouwen putten dat beklijft en niet onderhevig is aan slijtage!

Dinsdag 26 november

Lezing: Lucas 24:13-35

[13] Diezelfde dag gingen twee van de leerlingen op weg naar Emmaüs, een dorp dat zestig stadie van Jeruzalem verwijderd ligt. [14] Ze spraken met elkaar over alles wat er was voorgevallen. [15] Terwijl ze zo met elkaar in gesprek waren, kwam Jezus zelf naar hen toe en liep met hen mee, [16] maar hun blik werd vertroebeld, zodat ze Hem niet herkenden. [17] Hij vroeg hun: 'Waar lopen jullie toch over te praten?' Daarop bleven ze somber gestemd staan. [18] Een van hen, die Kleopas heette, antwoordde: 'Bent U dan de enige vreemdeling in Jeruzalem die niet weet wat daar deze dagen gebeurd is?' [19] Jezus vroeg hun: 'Wat dan?' Ze antwoordden: 'Wat er gebeurd is met Jezus van Nazaret, een machtig profeet in woord en daad in de ogen van God en van het hele volk. [20] Onze hogepriesters en leiders hebben Hem ter dood laten veroordelen en laten kruisigen. [21] Wij leefden in de hoop dat Hij degene was die Israël zou bevrijden, maar inmiddels is het de derde dag sinds dit alles gebeurd is. [22] Bovendien hebben enkele vrouwen uit ons midden ons in verwarring gebracht.

Toen ze vanmorgen vroeg naar het graf gingen, [23] vonden ze zijn lichaam daar niet en ze kwamen vertellen dat er engelen aan hen waren verschenen, die zeiden dat Hij leeft. [24] Een paar van ons zijn toen ook naar het graf gegaan en troffen het aan zoals de vrouwen hadden gezegd, maar Jezus zagen ze niet.' [25] Toen zei Hij tegen hen: 'Hebben jullie dan zo weinig verstand en zijn jullie zo traag van begrip dat jullie niet geloven in alles wat de profeten gezegd hebben? [26] Moest de messias al dat lijden niet ondergaan om zijn glorie binnen te gaan?' [27] Daarna verklaarde Hij hun wat er in al de Schriften over Hem geschreven stond, en Hij begon bij Mozes en de Profeten. [28] Ze naderden het dorp waarheen ze op weg waren. Jezus deed alsof Hij verder wilde reizen. [29] Maar ze drongen er sterk bij Hem op aan om dat niet te doen en zeiden: 'Blijf bij ons, want het is bijna avond en de dag loopt ten einde.' Hij ging met hen mee en bleef bij hen. [30] Toen Hij met hen aanlag voor de maaltijd, nam Hij het brood, sprak het zegengebed uit, brak het en gaf het hun. [31] Nu werden hun ogen geopend en herkenden ze Hem. Maar Hij werd onttrokken aan hun blik. [32] Daarop zeiden ze tegen elkaar: 'Brandde ons hart niet toen Hij onderweg met ons sprak en de Schriften voor ons ontsloot?' [33] Ze stonden op en gingen meteen terug naar Jeruzalem, waar ze de elf en de anderen aantroffen, [34] die tegen hen zeiden: 'De Heer is werkelijk uit de dood opgewekt en Hij is aan Simon verschenen!' [35] De twee leerlingen vertelden wat er onderweg gebeurd was en hoe Hij zich aan hen kenbaar had gemaakt door het breken van het brood.

Overdenking

Vergeven is in het evangelie een centraal begrip. Het is iets ongehoords, maar er bestaat niets wezenlijkers dan dat om Jezus na te volgen. En als je hart bereidwillig daaraan toegeeft, dan kunnen er wonderen in je leven gebeuren.

Woensdag 27 november

Lezing: Johannes 14:1-10

[1] Wees niet ongerust, maar vertrouw op God en op Mij. [2] In het huis van mijn Vader zijn veel kamers; zou Ik anders gezegd hebben dat Ik een plaats voor jullie gereed zal maken? [3] Wanneer Ik een plaats voor jullie gereedgemaakt heb, kom Ik terug. Dan zal Ik jullie met me meenemen, en dan zullen jullie zijn waar Ik ben. [4] Jullie kennen de weg naar waar Ik heen ga.' [5] Toen zei Tomas: 'Wij weten niet eens waar U naartoe gaat, Heer, hoe zouden we dan de weg daarheen kunnen weten?' [6] Jezus zei: 'Ik ben de weg, de waarheid en het leven. Niemand kan bij de Vader komen dan door Mij. [7] Als jullie Mij kennen zullen jullie ook mijn Vader kennen, en vanaf nu kennen jullie Hem, want jullie hebben Hem zelf gezien.' [8] Daarop zei Filippus: 'Laat ons de Vader zien, Heer, meer verlangen we niet.' [9] Jezus zei: 'Ik ben nu al zo lang bij jullie, en nog ken je Me niet, Filippus? Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien. Waarom vraag je dan om de Vader te mogen zien? [10] Geloof je niet dat Ik in de Vader ben en dat de

Vader in Mij is? Ik spreek niet namens mezelf als Ik tegen jullie spreek, maar de Vader, die in Mij blijft, doet zijn werk door Mij.

Overdenking

Heilige Geest, het evangelie verzekert ons dat u in ons aanwezig bent. Dit is even zeker als ons eigen bestaan.

Donderdag 28 november

Lezing: 1 Timoteüs 2:1-8

[1] Allereerst vraag ik dat er voor alle mensen gebeden wordt, dat er smeekbeden, voorbeden en dankgebeden voor hen worden uitgesproken. [2] Bid voor alle koningen en gezagsdragers, opdat we rustig en ongestoord kunnen leven, in alle vroomheid en waardigheid. [3] Dat is goed en welgevallig in de ogen van God, onze redder, [4] die wil dat alle mensen worden gered en de waarheid leren kennen. [5] Want er is maar één God, en maar één bemiddelaar tussen God en mensen, de mens Christus Jezus, [6] die zichzelf gegeven heeft als losgeld voor allen, als het getuigenis voor de vastgestelde tijd. [7] Om dit te verkondigen ben ik als apostel aangesteld. Ik spreek de waarheid, ik lieg niet – ik ben aangesteld als leraar voor de heidense volken, om hun het geloof en de waarheid te onderwijzen. [8] Ik wil dat de mannen overal waar ze bidden de handen vol toewijding opheffen, zonder wrok of onenigheid.

Overdenking

Jezus deed soms harde uitspraken over hen die zware lasten op de schouders van anderen leggen, terwijl ze zelf geen vinger uitsteken om die te verlichten.

Vrijdag 29 november

Lezing: Matteus 27:45-46

[45] Rond het middaguur viel er duisternis over het hele land, die drie uur aanhield. [46] Aan het einde daarvan, in het negende uur, riep Jezus met luide stem: 'Eli, Eli, lema sabachtani?' Dat betekent: 'Mijn God, mijn God, waarom hebt U Mij verlaten?'

Overdenking

Bereid je voor op langdurige trouw als je de roepstem van Christus tot het einde wil beantwoorden. In jou zal zich geen liefdesgevoel postvatten dat een illusie blijkt te zijn, zo'n liefdesgevoel dat zich alleen maar voedt met woorden, maar jouw ziel zal doorkneed zijn met goedheid.

Zaterdag 30 november

Lezing: Matteus 4:18-22

[18] Toen Hij langs het meer liep, zag Hij twee broers, Simon, die Petrus genoemd wordt, en zijn broer Andreas. Ze wierpen hun net uit in het meer, het waren vissers. [19] Hij zei tegen hen: 'Kom, volg Mij, Ik zal van jullie vissers van mensen maken.' [20] Ze lieten meteen hun netten achter en volgden Hem. [21] Even verderop zag Hij twee andere broers, Jakobus, de zoon van Zebedeüs, en zijn broer Johannes. Ze waren met hun vader in hun boot bezig met het herstellen van de netten. Hij riep hen [22] en meteen lieten ze de boot en hun vader Zebedeüs achter en volgden Hem.

Overdenking

Sommige ouders worden door twijfel bevangen als zij zien dat hun kinderen niet meer op plaatsen waar zij, ouders, bidden. Maar zal het beste van hun geloof niet opnieuw tevoorschijn komen als hun kinderen, eenmaal volwassen, zichzelf voor grote verantwoordelijkheden geplaatst zien? De edelste kern van het vertrouwen in God, dat men als kind vroeger gewaar werd, gaat nooit verloren. De ziel ruikt er als het ware onzichtbaar naar.

Zondag 1 december

Lezing: Lucas 21:25-36

[25] Dan zullen er tekenen zijn aan de zon en de maan en de sterren, en op aarde zullen de volken sidderen van angst voor het gebulder en het geweld van de zee; [26] de mensen zullen bezwijken van angst om wat er met de wereld zal gebeuren, want de hemelse machten zullen wankelen. [27] Maar dan zullen ze op een wolk de Mensenzoon zien komen, bekleed met macht en grote luister. [28] Wanneer dat alles staat te gebeuren, richt je dan op en hef je hoofd, want jullie verlossing is nabij! [29] Hij vertelde hun ook een gelijkenis: 'Kijk naar de vijgenboom en al de andere bomen. [30] Als je ziet dat ze uitlopen, weet je dat de zomer in aantocht is. [31] Zo moeten jullie ook weten, wanneer je die dingen ziet gebeuren, dat het koninkrijk van God nabij is. [32] Ik verzeker jullie: deze generatie zal zeker nog niet verdwenen zijn wanneer al die dingen gebeuren. [33] Hemel en aarde zullen verdwijnen, maar mijn woorden verdwijnen nooit. [34] Pas op dat jullie hart niet afgestompt raakt door de roes en de dronkenschap en de zorgen van het dagelijks leven, zodat die dag jullie overvalt, [35] onvoorspelbaar als een val die dichtklapt. Want plotseling zal hij komen over allen die waar ook op aarde wonen. [36] Wees waakzaam en bid onophoudelijk dat je kracht ontvangt om te ontkomen aan de dingen die gebeuren gaan en om voor de Mensenzoon te kunnen verschijnen.'

Overdenking

Wie op de uitdaging van het evangelie in wil gaan, weigert om in wie dan ook een vijand te zien. In een stil en liefdevol gebed, vind je genoeg vrijheid om zelfs hen die je bedoelingen misvormen, te vergeven.



Ochtendgebeden week 49 (1 t/m 7 december)

Gedurende de Adventsperiode volgen we de Petruskalender (omdat de Petruskalender van zondag t/m zaterdag loopt, beginnen we deze week opnieuw op zondag 1 december).

Het weekthema in de Petruskalender van de Eerste Advent is 'Waakzaamheid'. Daarover schrijft Leon van den Dool het volgende.

Het autoalarm van de buurman gaat af. Gebeurt dit voor het eerst, dan ga je kijken wat er aan de hand is. Gebeurt het echter wekelijks zonder oorzaak, dan geloof je het op den duur wel. De Bijbel spreekt ook over alarmtonen. Natuurrampen, hongersnoden, toenemend egoïsme ... Ze kondigen aan dat Jezus een tweede keer komt. Hoor je die alarmtonen?

En als je ze al kent en hoort, verandert het je hart, je leven? Het kan zomaar dat we, afgestompt door de media, afgevlakt door drukte of opgaand in de zorgen om het leven, de alarmtonen niet meer waarnemen.

Laten we in deze adventstijd de alarmtonen, hoe vaak je ze ook hoort, wél serieus nemen. Laten we met fijngevoeligheid ons hart openen. We worden uitgenodigd om aandachtig en waakzaam uit te zien naar de komst van Jezus.

Zondag 1 december

Lezing: Lucas 21:25-31

[25] Dan zullen er tekenen zijn aan de zon en de maan en de sterren, en op aarde zullen de volken sidderen van angst voor het gebulder en het geweld van de zee; [26] de mensen zullen bezwijken van angst om wat er met de wereld zal gebeuren, want de hemelse machten zullen wankelen. [27] Maar dan zullen ze op een wolk de Mensenzoon zien komen, bekleed met macht en grote luister. [28] Wanneer dat alles staat te gebeuren, richt je dan op en hef je hoofd, want jullie verlossing is nabij! [29] Hij vertelde hun ook een gelijkenis: 'Kijk naar de vijgenboom en al de andere bomen. [30] Als je ziet dat ze uitlopen, weet je dat de zomer in aantocht is. [31] Zo moeten jullie ook weten, wanneer je die dingen ziet gebeuren, dat het koninkrijk van God nabij is.'

Overdenking: 'Graadmeter'

Zoals je 's-winters weet dat het koud is, en dat je dus je winterjas moet aantrekken als je naar buiten gaat, zo weet je dat je in de adventsperiode extra bepaald zult worden bij de eerste komst van Jezus, zijn geboorte, maar ook bij zijn tweede komst, en dat je daar iets mee moet. Lucas vertelt dat dat geen 'vrolijk, gezellig weerzien' zal zijn, maar een moment van angst en natuurgeweld. De boel wordt op scherp gezet. Zo scherp dat de volkeren 'sidderen van angst'.

In dit bijbelgedeelte worden we aangespoord om ons leven op Jezus' tweede komst af te stemmen: richt je op en hef je hoofd, want jullie verlossing is nabij.

Hoe doe je dat? Jezus roept ons op om waakzaam te zijn en onophoudelijk te bidden. Dan weet je je in Hem geborgen en kun je uitzien naar het koninkrijk van God. Met die wetenschap zien we de komende weken dan ook uit naar de viering van Jezus' eerste komst.

Maandag 2 december

Lezing: Hebreëën 4:14-16

[14] Nu wij een hooggeplaatste hogepriester hebben die de hemelsferen is doorgegaan, Jezus, de Zoon van God, moeten we vasthouden aan het geloof dat we belijden. [15] Want deze hogepriester kan met onze zwakheden meevoelen omdat Hij, net als wij, in elk opzicht op de proef is gesteld, maar dan zonder te zondigen. [16] Laten we dus zonder schroom de troon van Gods genade naderen, waar we telkens als we hulp nodig hebben barmhartigheid en genade vinden.

Overdenking: 'Onbegaanbaar?'

Tijdens een autorit door de bergen in Frankrijk konden we door forse regenbuien de weg niet meer zien. Een automobilist, wél bekend in dit gebied, ging ons voor. Achter hem durfden wij onze weg te vervolgen.

Je weg door het leven gaan kan soms ook onbegaanbaar lijken. Je vraagt je af of het wel goed komt. Je voelt je machteloos en klein. Jezus voelt met ons mee. Hij kent onze beproevingen die als stormen op ons inslaan. Jezus is er zelf doorheen gegaan én, zo lezen we in Hebreëën, Hij is veilig aangekomen. Dat geeft moed om vast te houden en te volharden in het geloof. Om uiteindelijk je bestemming te bereiken bij de hooggeplaatste Hogepriester die de hemelsferen is doorgegaan, Jezus, de Zoon van God.

Dinsdag 3 december

Lezing: Hebreeën 12:1-4

[1] Nu wij door zo'n menigte geloofsgetuigen omringd zijn, moeten ook wij elke last van ons afwerpen, evenals de zonde waarin we steeds weer verstrikt raken, en vastberaden de wedstrijd lopen die voor ons ligt. [2] Laten we daarbij de blik gericht houden op Jezus, de grondlegger en voltooiër van ons geloof: met de vreugde voor ogen die voor Hem in het verschiet lag, heeft Hij het kruis verdragen en de schande ervan aanvaard, en heeft Hij zijn plaats ingenomen aan de rechterzijde van de troon van God. [3] Laat tot u doordringen hoe Hij standhield toen de zondaars zich zo tegen Hem verzetten, opdat u niet de moed verliest en het opgeeft. [4] U hebt in uw strijd tegen de zonde uw leven nog niet op het spel gezet.

Overdenking: 'Geef niet op, kijk naar Jezus'

Soms heb je het gevoel dat het helemaal niet meer gaat. Je voelt pijn en je wilt het liefst niet meer verder. Je blijft rondcirkelen in gedachten of gedragingen en komt geen stap verder. God nodigt ons uit om de lasten die we dragen af te werpen. Hoe werp je je lasten af? Het geheim is om je blik op Jezus te richten. Je hoeft je levensweg niet alleen te lopen. Want Jezus zelf is de grondlegger en voltooiër van ons geloof. Achterover hangen dan maar? Nee, de tekst in Hebreeën is een aansporing om vastberaden de wedstrijd te lopen die voor je is. Met zoveel vrije moed dat je je leven op het spel zet. Kijk maar naar Jezus.

Woensdag 4 december

Lezing: Hebreeën 13:1-8

[1] Houd de onderlinge liefde in stand [2] en houd de gastvrijheid in ere, want zo hebben sommigen zonder het te weten engelen ontvangen. [3] Bekommer u om de gevangenen alsof u samen met hen gevangenzat, en om de mishandelden alsof u zelf mishandeld werd. [4] Houd het huwelijk in ere, in alle omstandigheden, en houd het echtelijk bed zuiver, want ontuchtplegers en echtbrekers zal God veroordelen. [5] Laat uw leven niet beheersen door geldzucht, neem genoeg met wat u hebt. Hij heeft immers zelf gezegd: 'Nooit zal Ik u afvallen, nooit zal Ik u verlaten,' [6] zodat we vol vertrouwen kunnen zeggen: 'De Heer is mijn helper, ik heb niets te vrezen. Wat zouden mensen mij kunnen doen?' [7] Denk aan uw leiders, die het woord van God aan u hebben verkondigd, neem een voorbeeld aan hun geloof en kijk vooral goed hoe hun levenswandel eindigt. [8] Jezus Christus blijft dezelfde, gisteren, vandaag en tot in eeuwigheid!

Overdenking 'Je diepste verlangen'

Wat zijn jouw diepste verlangens? Misschien verlang je naar een gelukkig en succesvol leven, of een pijnvrij en comfortabel leven? Wat zou Jezus' diepste verlangen zijn?

Als we kijken naar het leven van Jezus, kiest hij voor een oncomfortabele, pijnlijke weg. Wel een hogere weg. Zijn diepste verlangen is het doen van de wil van zijn hemelse Vader. Jezus leeft in het vertrouwen dat de Vader voor Hem zorgt. Het leven met God is geen takenlijst van de dingen die je moet doen. Het gaat veel dieper. Het is leven vanuit de adventsverwachting dat God erbij is, dat God je nooit zal verlaten: dát zal ons dagelijks leven veranderen. Je diepste verlangens worden zo in God vervuld.

Donderdag 5 december

Lezing: Matteüs 24:6-14

[6] Jullie zullen berichten horen over oorlog en oorlogsdreiging. Laat dat je dan niet verontrusten, die dingen moeten namelijk gebeuren, al is daarmee het einde nog niet gekomen. [7] Het ene volk zal tegen het andere ten strijde trekken en het ene koninkrijk tegen het andere, en overal zullen hongersnoden uitbreken en aardbevingen plaatsvinden: [8] dat alles is het begin van de weeën. [9] Dan zal men jullie onderdrukken en doden, en jullie zullen door alle volken worden gehaat omwille van mijn naam. [10] Velen zullen dan ten val komen, ze zullen elkaar uitleveren en elkaar haten. [11] Er zullen talrijke valse profeten komen, die velen zullen misleiden. [12] En doordat de wetteloosheid toeneemt, zal bij velen de liefde bekoelen. [13] Maar wie standhoudt tot het einde, zal worden gered. [14] Pas als het goede nieuws van het koninkrijk in de hele wereld wordt verkondigd als getuigenis voor alle volken, zal het einde komen.

Overdenking 'Goed nieuws'

Er staat ons heel wat te wachten. De bijbeltekst is pijnlijk eerlijk, maar tegelijk hoopvol. We mogen erop vertrouwen dat het, midden in de verschrikkingen, niet uit de hand loopt. We moeten door deze zware tijd heen, maar we zijn in Gods handen geborgen. Dat is de eeuwigdurende vreugdevolle boodschap die mensen al eeuwenlang op de been houdt, zelfs in tijden van crisis en pijn. De boodschap? Geloof en je wordt gered! Jezus is ons daarin voorgegaan. Pas als dit goede nieuws van het koninkrijk aan iedereen bekend is gemaakt, zal het einde komen. Wees niet bang, maar deel het goede nieuws!

Vrijdag 6 december

Lezing: Matteüs 24:36-44

[36] Niemand weet wanneer die dag en dat moment zullen aanbreken, ook de hemelse engelen en de Zoon niet, alleen de Vader weet het. [37] Zoals het was in de dagen van Noach, zo zal het zijn wanneer de Mensenzoon komt. [38] Want zoals men in de dagen voor de vloed at en dronk, trouwde en uithuwelijkte, tot aan de dag waarop Noach de ark binnenging, [39] en niemand wist wat er gebeuren zou, totdat de vloed kwam die iedereen wegnam, zo zal het ook zijn wanneer de Mensenzoon komt. [40] Dan zullen er twee op het land aan het werk zijn, van wie de een zal worden meegenomen en de ander achtergelaten. [41] Van twee vrouwen die met de molensteen aan het malen zijn, zal de ene worden meegenomen en de andere achtergelaten. [42] Wees dus waakzaam, want jullie weten niet op welke dag jullie Heer komt. [43] Besef wel: als de heer des huizes had geweten in welk deel van de nacht de dief zou komen, dan zou hij wakker gebleven zijn en niet in zijn huis hebben laten inbreken. [44] Daarom moeten ook jullie klaarstaan, want de Mensenzoon komt op een tijdstip waarop je het niet verwacht.

Overdenking 'Sta klaar'

Soms vergeet ik het slot van mijn racefiets. Als ik dan mijn fiets toch even parkeer, houd ik de fiets goed in de gaten. Diezelfde alertheid is ook nodig als het gaat om de komst van Jezus. Maar het lijkt erop dat velen niet rekenen op Jezus' komst. Alsof het nooit zou kunnen gebeuren.

Jezus roept jou echter op om waakzaam te zijn. Om te waken over je leven en dat in overeenstemming te brengen met zijn tweede komst. Morgen, ja dan ... Wacht niet, maar geef vandaag gehoor aan Jezus' oproep: Wees waakzaam, want jullie weten niet op welke dag jullie Heer komt!

Zaterdag 7 december

Lezing: Matteüs 25:31-46

[31] Wanneer de Mensenzoon komt, omstraald door luister en in gezelschap van alle engelen, zal Hij plaatsnemen op zijn glorierijke troon. [32] Dan zullen alle volken voor Hem worden samengebracht en zal Hij de mensen van elkaar scheiden zoals een herder de schapen van de bokken scheidt; [33] de schapen zal Hij rechts van zich plaatsen, de bokken links. [34] Dan zal de koning tegen de groep aan zijn rechterzijde zeggen: "Jullie zijn door mijn Vader gezegend, kom en neem deel aan het koninkrijk dat al sinds de grondvesting van de wereld voor jullie bestemd is. [35] Want Ik had honger en jullie gaven Mij te eten, Ik had dorst en jullie gaven Mij te drinken. Ik was een vreemdeling en jullie namen Mij op, [36] Ik was naakt en jullie kleedden Mij. Ik was ziek en jullie bezochten Mij, Ik zat gevangen en jullie kwamen naar Mij toe." [37] Dan zullen de

rechtvaardigen Hem antwoorden: “Heer, wanneer hebben wij U hongerig gezien en U te eten gegeven, of dorstig en U te drinken gegeven? [38] Wanneer hebben wij U als vreemdeling gezien en opgenomen, U naakt gezien en gekleed? [39] Wanneer hebben wij gezien dat U ziek was of in de gevangenis zat en zijn we naar U toe gekomen?” [40] En de koning zal hun antwoorden: “Ik verzeker jullie: alles wat jullie gedaan hebben voor een van de geringsten van mijn broeders of zusters, dat hebben jullie voor Mij gedaan.” [41] Daarop zal Hij ook de groep aan zijn linkerzijde toespreken: “Jullie zijn vervloekt, verdwijn uit mijn ogen naar het eeuwige vuur dat bestemd is voor de duivel en zijn engelen. [42] Want Ik had honger en jullie gaven Mij niet te eten, Ik had dorst en jullie gaven Mij niet te drinken. [43] Ik was een vreemdeling en jullie namen Mij niet op, Ik was naakt en jullie kleedden Mij niet. Ik was ziek en zat in de gevangenis en jullie bezochten Mij niet.” [44] Dan zullen ook zij antwoorden: “Heer, wanneer hebben wij U hongerig gezien of dorstig, als vreemdeling of naakt, ziek of in de gevangenis en hebben wij niet voor U gezorgd?” [45] En Hij zal hun antwoorden: “Ik verzeker jullie: alles wat jullie voor een van deze geringste mensen niet gedaan hebben, hebben jullie ook voor Mij niet gedaan.” [46] Hun staat eeuwige bestraffing te wachten, de rechtvaardigen daarentegen het eeuwige leven.’

Overdenking ‘Omzien naar de minsten’

Het contrast kan bijna niet groter. Enerzijds de Mensenzoon op zijn glorierijke troon die in alle heerlijkheid omgeven is door alle engelen. En anderzijds de Mensenzoon die in zijn oordeel zijn hart richt op hoe mensen zijn omgegaan met ‘de minsten van mijn broeders of zusters’. De liefde van Jezus richt zich tot de minsten, tot hen die al snel worden veracht door de mensen. Maar zij worden juist door de Mensenzoon opgemerkt. Dat was zo toen Jezus hier op aarde leefde, maar vandaag in de hemel is dat niet anders. Jezus is zo begaan met de minsten, dat de zorg door jou aan hen gezien wordt als zorg aan Jezus zelf. Als Jezus’ hart zo begaan is met de minsten kunnen wij niet achterblijven. Laten we Hem daarin volgen, in afwachting van zijn komst.



Ochtendgebeden week 50 (8 t/m 14 december)

Gedurende de Adventsperiode volgen we de Petruskalender.

Het weekthema in de Petruskalender van de Tweede Advent is ‘Prophetie van Gods toekomst’. Daarover schrijft Anne-Meta Kobes-Gerritsen het volgende.

Deze week begint en eindigt met woorden uit de eerst eeuw. Tussendoor duiken we de nóg vroegere geschiedenis in. Daar ontmoeten we de profeet Jesaja die acht eeuwen eerder leefde. Het kind van Kerst krijgt straks de naam Jezus. Dat betekent ‘God redt’. Ook Jesaja gaf zijn twee zoons betekenisvolle namen mee, die zijn profetische

boodschap samenvatten. De ene zoon heette Sear-Jasub. We komen hem tegen op dinsdag, als hij met zijn vader op pad gaat. Zijn naam betekent 'een rest zal terugkeren'. Een hoopvolle naam voor mensen op de vlucht. De andere zoon heette Maher-Salal-Chas-Ba. Dat betekent 'haastige roof, spoedige buit'. Twee jaar na zijn geboorte rooft een buitenlandse koning schatten. De namen van zijn zonen laten zien dat Jesaja dus niet zomaar wat zegt, maar dat zijn profetieën verbonden zijn aan de God die de lijnen van de toekomst kent.

Zondag 8 december

Lezing: Lucas 3:1-6

[1] In het vijftiende jaar van de regering van keizer Tiberius, toen Pontius Pilatus Judea bestuurde, en Herodes tetrarch was over Galilea, zijn broer Filippus over het gebied van Iturea en Trachonitis, en Lysanias over Abilene, [2] en toen Annas en Kajafas hogepriester waren, richtte God zich in de woestijn tot Johannes, de zoon van Zacharias. [3] Daar ging Johannes in de omgeving van de Jordaan verkondigen dat de mensen zich moesten laten dopen en tot inkeer moesten komen, om vergeving van zonden te krijgen, [4] zoals geschreven staat in het boek met de uitspraken van de profeet Jesaja: 'Een stem roept in de woestijn: "Maak de weg van de Heer gereed, maak recht zijn paden! [5] Iedere kloof zal worden gedicht, elke berg en heuvel geslecht, kromme wegen recht gemaakt, hobbelige wegen geëffend; [6] en al wat leeft zal zien hoe God redding brengt.'"

Overdenking 'Voorbereidingen treffen'

Heb je het Sinterklaasfeest gevierd? In het dorp waar ik woon, hangen sommige mensen juten zakken aan de gevel van hun huis. Een vrolijke versiering. Maar nu worden de zakken opgeruimd, Want Sinterklaas is weer vertrokken en een nieuwe tijd breekt aan. De kerstspullen komen van zolder, worden afgestoft en opgehangen. Zo treffen we voorbereidingen voor het volgende feest. En dat is verstandig, zegt Johannes de Doper. Het is goed om je voor te bereiden op dat wat komt. Het meest wijs is het om je te laten dopen. Want zo zet je jezelf op de weg van het goede leven. Dat is een weg die recht is in plaats van krom en effen in plaats van hobbelig. Over zo'n weg kan je dus vrijuit lopen.

Maandag 9 december

Lezing: Jesaja 2:1-5

[1] Dit zijn de woorden van Jesaja, de zoon van Amos; het visioen dat hij zag over Juda en Jeruzalem. [2] Eens komt de dag dat de berg met de tempel van de HEER rotsvast zal staan, verheven boven de heuvels, hoger dan alle bergen. Alle volken zullen daar

samenstromen, [3] machtige naties zullen zeggen: ‘Laten we optrekken naar de berg van de HEER, naar de tempel van Jakobs God. Hij zal ons onderrichten, ons de weg wijzen, en wij zullen zijn paden bewandelen.’ Vanaf de Sion klinkt zijn onderricht, vanuit Jeruzalem spreekt de HEER. [4] Hij zal rechtspreken tussen de volken, over machtige naties een oordeel vellen. Zij zullen hun zwaarden omsmeden tot ploegijzers en hun speren tot snoeimessen. Geen volk zal meer het zwaard trekken tegen een ander volk, geen mens zal nog de wapens leren hanteren. [5] Nakomelingen van Jakob, kom mee, laten wij leven in het licht van de HEER.

Overdenking: ‘Bestek’

Misschien sla je deze adventskalender open na het eten. Kijk dan eens rond over de tafel. Wat ligt er allemaal? Een vork en een mes? Bestek is handig om te gebruiken bij het eten. Stel je eens voor dat het er niet had gelegen vandaag. Hoe hadden jouw handen, jouw kleren en je gezicht er dan nu uitgezien? Maar met messen kun je ook iemand steken en een vork geeft soms een gemene prik. Het is maar net hoe je ze gebruikt. Als alle mensen hun middelen, hun talenten en de technologie die we ontwikkeld hebben gebruiken voor het goede, dan is de wereld een fijne plek. Dan leven we in het licht, zegt Jesaja. Het licht van God.

Dinsdag 10 december

Lezing: Jesaja 7:1-14

[1] In de tijd dat Achaz, de zoon van Jotam, de zoon van Uzzia, regeerde over Juda, trok koning Resin van Aram samen met koning Pekach van Israël, de zoon van Remaljahu, op naar Jeruzalem. Hij belegerde de stad, maar slaagde er niet in haar in te nemen. [2] Toen het koningshuis van David het bericht kreeg dat Aram zich in Efraïm had gelegerd, sloeg de koning en zijn volk de schrik om het hart, en zij beefden als bomen in de storm. [3] Toen zei de HEER tegen Jesaja: ‘Ga samen met je zoon Sear-Jasub op weg om Achaz te ontmoeten, op de straat van het bleekveld, waar de watertoevoer in het bovenste waterbekken uitkomt. [4] Zeg tegen hem: “Houd het hoofd koel, laat u geen schrik aanjagen door die twee smeulende stukken hout, Resin van Aram en de zoon van Remaljahu, hoe hoog hun woede ook oplaait. [5] Aram mag dan kwaad tegen u in de zin hebben, net als Efraïm met die zoon van Remaljahu, en zeggen: [6] ‘Laten we tegen Juda ten strijde trekken, het met angst vervullen en overheersen, en dan stellen we de zoon van Tabeal aan als koning’ – [7] maar dit zegt God, de HEER: Het zal niet gebeuren, het zal niet zo gaan. [8-9] Immers, het hoofd van Aram is Damascus, en het hoofd van Damascus is die Resin; het hoofd van Efraïm is Samaria, en het hoofd van Samaria is die zoon van Remaljahu. Trouwens, nog vijfenzestig jaar en het volk van Efraïm bestaat niet meer. Maar als jullie geen vertrouwen hebben, houden jullie geen stand.”’ [10] De HEER liet verder tegen Achaz zeggen: [11] ‘Vraag om een teken van de HEER, uw God, hetzij uit de diepte van het dodenrijk hetzij uit de hoge hemel.’

[12] Maar Achaz antwoordde: 'Nee, ik zal geen teken vragen, ik zal de HEER niet op de proef stellen.' [13] Toen antwoordde Jesaja: 'Luister, huis van David. Is het u niet genoeg mensen te tergen? Moet u nu ook mijn God tergen? [14] Daarom zal de Heer zelf u een teken geven: de jonge vrouw is zwanger, zij zal spoedig een zoon baren en hem Immanuel noemen.

Overdenking: 'Komt er nog wat van?'

Dit jaar won schrijver Rob van Essen een prijs voor zijn boek 'Ik kom hier nog op terug', een verzonnen verhaal. Maar, zei hij in zijn dankwoord, buiten is non-fictie. En die echte wereld is soms zo hard, dát kun je bijna niet verzinnen. Hij besloot met een variatie op een gedicht van Henriëtte Roland Holst:

Zeg,

Die zachte krachten die zeker zouden overwinnen, in het eind.

Niet om het een of ander,

Dit of dat en wat niet al,

Maar komt er nog wat van?

De koning en het volk in de tekst van Jesaja vragen zich ongeveer hetzelfde af. De schrik is hen om het hart geslagen. Maar God zegt: houd het hoofd koel. Heb vertrouwen, dat houdt je staande.

Woensdag 11 december

Lezing: Jesaja 9:1-6

[1] Het volk dat in duisternis ronddooft ziet een schitterend licht. Zij die in het donker wonen worden door een helder licht beschenen. [2] U hebt het volk weer groot gemaakt, diepe vreugde gaf U het, blijdschap als de vreugde bij de oogst, zij jubelen als bij het verdelen van de buit. [3] Het juk dat op hen drukte, de stok op hun schouder, de staf van de drijver, U hebt ze verbrijzeld, zoals Midjan destijds. [4] Iedere laars die dreunend stampde en elke mantel die doordrenkt is van bloed, ze worden verbrand, ze vallen ten prooi aan het vuur. [5] Een kind is ons geboren, een zoon is ons gegeven; de heerschappij rust op zijn schouders. Deze namen zal hij dragen: Wonderbare raadsman, Sterke God, Eeuwige vader, Vredevorst. [6] Groot is de heerschappij en zonder einde de vrede voor de troon van David en voor zijn koninkrijk; ze zijn gegrondvest op recht en gerechtigheid en staan vast voor altijd en eeuwig. De HEER van de hemelse machten brengt dit in zijn vurige liefde tot stand.

Overdenking 'Schitterend licht'

Over acht eeuwen zal de evangelienschrijver Matteüs het schitterende licht dat Jesaja hier beschrijft, zien weerkaatsen in Jezus. Het kind van Kerst brengt precies dát.

Matteüs citeert de woorden van Jesaja voordat hij beschrijft hoe Jezus vissers roept om met Hem mee op reis te gaan. Jezus' openbare leven gaat beginnen. In de drie jaar die volgen tilt Jezus daadwerkelijk het juk van schouders af en beschijnt mensen met een nieuw licht. Sommige mannen en vrouwen kunnen plotseling weer rechtop staan, fysiek of mentaal. Dat brengt verbazing, geloof en vrolijkheid. Hier wandelt de raadsman, de held, de vredevorst. Al zal Jezus' interpretatie van die woorden verrassend anders zijn dan velen in zijn tijd verwachten.

Donderdag 12 december

Lezing: Jesaja 11:1-10

[1] Maar uit de stronk van Isaï schiet een telg op, een scheut van zijn wortels komt tot bloei. [2] De geest van de HEER zal op hem rusten: een geest van wijsheid en inzicht, een geest van kracht en verstandig beleid, een geest van kennis en ontzag voor de HEER. [3] Hij ademt ontzag voor de HEER; zijn oordeel stoelt niet op uiterlijke schijn, noch grondt hij zijn vonnis op geruchten. [4] Over de zwakken velt hij een rechtvaardig oordeel, de armen in het land geeft hij een eerlijk vonnis. Hij tuchtigt de aarde met de gesel van zijn mond, met de adem van zijn lippen doodt hij de schuldigen. [5] Hij draagt gerechtigheid als een gordel om zijn lendenen en trouw als een gordel om zijn heupen. [6] Dan zal een wolf zich neerleggen naast een lam, een panter vlijt zich bij een bokje neer; kalf en leeuw zullen samen weiden en een kleine jongen zal ze hoeden. [7] Een koe en een berin grazen samen, hun jongen liggen bijeen; een leeuw eet stro, net als een rund. [8] Bij het hol van een adder speelt een zuigeling, een kind graait met zijn hand naar het nest van een slang. [9] Niemand doet kwaad, niemand sticht onheil op heel mijn heilige berg. Want kennis van de HEER vervult de aarde, zoals het water de bodem van de zee bedekt. [10] Op die dag zal de telg van Isaï als een vaandel voor alle volken staan. Dan zullen de volken hem zoeken en zijn woonplaats zal schitterend zijn.

Overdenking 'Niet zomaar een kind'

Gisteren vertelde Jesaja dat mensen in nood een schitterend licht zullen zien. Een pasgeboren kind helpt daarbij. En niet zomaar een kind.

Als er een kindje wordt geboren wenst de visite dit nieuwe leven en zijn ouders allerlei fijne dingen toe. Dat het gezond mag blijven, of worden soms. Dat het geluk mag vinden. Dat het snel zal doorslapen. Alles wat die visite als prettig ervaart in het leven, wenst ze deze nieuweling toe. Spannend is het om te bedenken hoeveel wensruimte er voor het kind zelf overblijft.

Soms zijn verwachtingen onbewust heel hoog gespannen. Net zoals bij dit voorspellingskind van Jesaja. Hij zal later de gezalfde koning zijn.

Vrijdag 13 december

Lezing: Openbaring 21:1-5

[1] Ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. Want de eerste hemel en de eerste aarde zijn voorbij, en de zee is er niet meer. [2] Toen zag ik de heilige stad, het nieuwe Jeruzalem, uit de hemel neerdalen, bij God vandaan. Ze was als een bruid die zich mooi heeft gemaakt voor haar man en hem opwacht. [3] Ik hoorde een luide stem vanaf de troon, die uitriep: 'Gods woonplaats is onder de mensen, Hij zal bij hen wonen. Zij zullen zijn volken zijn en God zelf zal als hun God bij hen zijn. [4] Hij zal alle tranen uit hun ogen wissen. Er zal geen dood meer zijn, geen rouw, geen jammerklacht, geen pijn, want wat er eerst was is voorbij.' [5] Hij die op de troon zat zei: 'Alles maak Ik nieuw!' – Ik hoorde zeggen: 'Schrijf het op, want wat hier wordt gezegd is betrouwbaar en waar.' –

Overdenking 'Nieuwe zee'

Na een reis door de voorspellingen van Jesaja, komen we vandaag terug in het tweede deel van de Bijbel. Ook hier treffen we toekomstdromen. En toekomstnachtmerries. Een nieuwe tijd doorbreekt het oude met een indrukwekkende weeënstorm.

Daarna is de zee niet mee, schrijft woordkunstenaar Johannes. En dat lijkt een opluchting. Maar ik zou dan wel het ruisen missen en de vogels die er badderen, het zout dat op je lippen brandt, de korrels van het zand in je haren als je al lang weer van het strand vertrokken bent. De zee is in Openbaring de woonplaats van het monster. Het kwaad heeft na het verdwijnen van dit water dus geen woning meer. Dat is wel iets om naar uit te kijken. En in de schoonheid van een kalme zee kun je dit nieuwe vast ontdekken.

Zaterdag 14 december

Lezing: Openbaring 22:1-5

[1] Hij liet me een rivier zien met water dat leven geeft. De rivier was helder als kristal en ontsprong aan de troon van God en van het lam [2] en stroomde dwars door de stad. Aan weerskanten van de rivier stond een levensboom, die twaalf vruchten gaf, elke maand zijn eigen vrucht. De bladeren van de boom brachten de volken genezing. [3] Er zal niets meer zijn waarop nog een vloek rust. De troon van God en van het lam zal daar in de stad staan. Zijn dienaren zullen Hem vereren [4] en Hem met eigen ogen zien, en zijn naam staat op hun voorhoofd. [5] Het zal er geen nacht meer zijn en het licht van een lamp of het licht van de zon hebben ze niet nodig, want God, de Heer, zal hun licht zijn. En zij zullen als koningen heersen tot in eeuwigheid.

Overdenking 'Licht en leven'

Het einde van deze tweede adventsweek brengt ons bij het slothoofstuk van de Bijbel. Gisteren hoorden we dat God bij de mensen komt wonen, vandaag ontdekken we dat Hij bovendien ons licht zal zijn. Dat gebeurt op een plek waar de levensboom groeit, schrijft Johannes. En daarmee is zelfs het hele verhaal van de Bijbel rond. Want die levensboom kennen we uit het eerste boek, Genesis. God laat daar deze boom opschieten in het midden van de tuin van Eden, nabij de boom van de kennis van goed en kwaad. Maar van de levensboom mag je juist wel volop vruchten plukken. Ze schenken toekomst aan wie ze eet. Nu, in het slot van de Bijbel, staat die levensboom volop in bloei. Een hoopvol perspectief!



Ochtendgebeden week 51 (15 t/m 21 december)

Gedurende de Adventsperiode volgen we de Petruskalender.

Het weekthema in de Petruskalender van de Derde Advent is 'Psalmen, liederen van verwachting en moed'. Daarover schrijft Marleen van der Louw het volgende.

*Deze week lees je van maandag tot en met zaterdag teksten uit de Psalmen, liederen uit het Oude Testament. De dichters van de Psalmen zitten vanwege moeilijke omstandigheden emotioneel in een achtbaan. Toch kiezen ze ervoor zich telkens weer op God te richten. Hij geeft hun moed om verder te gaan. Door deze positieve ervaring met Hem wijzen ze ook anderen erop dat een leven met God **de** weg is die iedereen zou moeten gaan, anders loop je stuk. Beeldend en vol verwachting nodigen ze daarom de luisteraars uit tot de keuze voor God. Hij is het meer dan waard! Met een soortgelijke beeldende en verwachtingsvolle houding spreekt Johannes de Doper op zondag over de komst van Jezus.*

Zondag 15 december

Lezing: Lucas 3:7-18

[7] Johannes zei tegen de mensen die massaal uitliepen om zich door hem te laten dopen: 'Addergebroed, wie heeft jullie wijsgemaakt dat je het komende oordeel kunt ontlopen? [8] Breng vruchten voort die tonen dat jullie tot inkeer gekomen zijn, en zeg niet meteen bij jezelf: Wij hebben Abraham als vader. Want ik zeg jullie: God kan uit deze stenen kinderen van Abraham verwekken! [9] Ja, de bijl ligt al aan de wortel van de boom: iedere boom die geen goede vruchten voortbrengt, wordt omgehakt en in het vuur geworpen.' [10] De mensen vroegen hem: 'Wat moeten we dan doen?' [11] Hij antwoordde: 'Wie twee stel onderkleden heeft, moet delen met wie er geen

heeft, en wie eten heeft moet hetzelfde doen.’ [12] Er kwamen ook tollenaars om zich te laten dopen, en die vroegen hem: ‘Meester, wat moeten wij doen?’ [13] Hij zei tegen hen: ‘Vorder niet meer dan wat jullie is opgedragen.’ [14] Ook soldaten kwamen hem vragen: ‘En wij, wat moeten wij doen?’ Tegen hen zei hij: ‘Jullie mogen niemand afpersen en je ook niet laten omkopen, neem genoeg met je soldij.’ [15] Het volk was vol verwachting, en allen vroegen zich af of Johannes misschien de messias was, [16] maar Johannes zei tegen hen: ‘Ik doop jullie met water, maar er komt iemand die machtiger is dan ik; ik ben het zelfs niet waard om de riemen van zijn sandalen los te maken. Hij zal jullie dopen met de heilige Geest en met vuur; [17] Hij houdt de wan in zijn hand om zijn dorsvloer te reinigen, het graan zal Hij bijeenbrengen in zijn schuur en het kaf in onblusbaar vuur verbranden.’ [18] Op deze en andere wijze spoorde hij het volk aan en verkondigde hij hun het goede nieuws.

Overdenking ‘Schoon schip’

Veel mensen laten zich dopen door Johannes de Doper. Ze geloven dat de Messias hen zal bevrijden. Wat wil je nog meer? Toch waarschuwt Johannes hen. Hun idee van de Messias klopt niet. Hij zal hen niet bevrijden van de Romeinen, zoals ze denken, maar van zichzelf! De Messias die komt, kijkt naar hun eigen hart en handelen. En ze doen in Gods ogen allerlei dingen die niet goed zijn. Johannes roept hen daarom op schoon schip te maken. Want net als een boer die zijn graag verzamelt en het kaf verbrandt, zo zal de Messias alles wat bij hen onzuiver is met vuur verbranden. Die grote schoonmaak van de heilige Geest geeft werkelijk bevrijding.

Maandag 16 december

Lezing: Psalm 1

[1] Gelukkig de mens die niet meegaat met wie kwaad doen, die de weg van zondaars niet betreedt, bij spotters niet aan tafel zit,

[2] maar vreugde vindt in de wet van de HEER en zich verdiept in zijn wet, dag en nacht.

[3] Hij zal zijn als een boom, geplant aan stromend water. Op tijd draagt hij vrucht, zijn bladeren verdorren niet. Alles wat hij doet komt tot bloei.

[4] Zo niet de wettelozen! Zij zijn als kaf dat verwaait in de wind.

[5] Wettelozen houden niet stand waar recht heerst, zondaars niet in de kring van de rechtvaardigen.

[6] De HEER beschermt de weg van de rechtvaardigen, de weg van de wettelozen loopt dood.

Overdenking 'Bijbellezen, Bijbel leven'

Gisteren gebruikte Johannes het beeld van kaf. Psalm 1, de introductie tot alle psalmen, gebruikt dit beeld ook. Kaf ben je als je Gods wet niet kent en kwaad doet in plaats van goed. Daartegenover zet Psalm 1 een boom bij water. Dat is de mens die blij is met Gods woord, die graag de Bijbel leest, er dagelijks uit leeft, dag en nacht. Door God via de Bijbel steeds beter te leren kennen, voed je je met levend water. Daardoor zul je groeien, bloeien en goede vrucht dragen. Een rechtvaardige worden. Een boom van een mens. Bijbel lezen is Bijbel leven.

Dinsdag 17 december

Lezing: Psalm 2

- [1] Waartoe leidt het woeden van de volken, het rumoer van de naties? Tot niets.
- [2] De koningen van de aarde komen in verzet, de heersers spannen samen tegen de HEER en zijn gezalfde:
- [3] 'Wij moeten hun juk afwerpen, ons van hun boeien bevrijden.'
- [4] Die in de hemel troont lacht, de Heer spot met hen.
- [5] Dan spreekt Hij tot hen in woede, en zijn toorn verbijstert hen:
- [6] 'Ikzelf heb mijn koning gezalfd, op de Sion, mijn heilige berg.'
- [7] Het besluit van de HEER wil ik bekendmaken. Hij sprak tot mij: 'Jij bent mijn zoon, Ik heb je vandaag verwekt.'
- [8] Vraag het Mij en Ik geef je de volken in bezit, de einden der aarde in eigendom.
- [9] Jij zult ze breken met een ijzeren staf, ze stukslaan als een aarden pot.'
- [10] Daarom, koningen, wees verstandig, wees gewaarschuwd, leiders van de aarde.
- [11] Onderwerp u, toon de HEER uw ontzag, breng Hem bevend uw hulde.
- [12] Bewijs eer aan zijn zoon met een kus, anders ontvlamt zijn woede, en uw weg loopt dood, want bij het geringste ontsteekt Hij in toorn. Gelukkig wie schuilen bij Hem.

Overdenking 'Bewijs eer aan zijn Zoon'

Psalm 2 vergroot de beelden van de slechte en de goede mens uit Psalm 1. Slechtheid wordt woede, polarisatie en geweld. Men tiert: wegwezen met die God en zijn gezalfde. Maar wat levert dat een hopeloze en verstikkende situatie op. Zo herkenbaar in onze tijd! God geeft echter een andere bedoeling. Hij spreekt hier al over zijn Zoon die koning zal zijn op de aarde. De enige goede koning. Het Nieuwe Testament wijst later met deze woorden naar Jezus en maakt Hem bekend als Gods Zoon, de Gezalfde, de Vredenvorst. In alle tumult van deze wereld geeft alleen Hij vrede. Bij Hem moet je daarom schuilen. Dan ben je veilig voor de toekomst, op deze aarde en in de eeuwigheid.

Woensdag 18 december

Lezing: Psalm 27:1-6

- [1] Van David. De HEER is mijn licht, mijn behoud, wie zou ik vrezen? Bij de HEER is mijn leven veilig, voor wie zou ik bang zijn?
- [2] Kwaadwilligen kwamen op mij af om mij levend te verslinden, mijn vijanden belaagden mij, maar zij struikelden, zij vielen.
- [3] Al trok een leger tegen mij op, mijn hart zou onbevreesd zijn, al woedde er een oorlog tegen mij, nog zou ik mij veilig weten.
- [4] Ik vraag aan de HEER één ding, het enige wat ik verlang: wonen in het huis van de HEER alle dagen van mijn leven, om de liefde van de HEER te aanschouwen, Hem te ontmoeten in zijn tempel.
- [5] Hij laat mij schuilen onder zijn dak op de dag van het kwaad, Hij verbergt mij veilig in zijn tent, Hij tilt mij hoog op een rots.
- [6] Daarom heft zich mijn hoofd fier boven de vijanden rondom mij, ik wil offers brengen in zijn tent, Hem juichend offers brengen, ik wil zingen en spelen voor de HEER.

Overdenking 'God is mijn behoud'

Schuilen bij God. Hoe doe je dat praktisch? Of misschien denk je wel: makkelijk praten, als je eens wist in wat voor situatie ik zit! De psalmdichters worstelen ook vaak met hun situatie. In Psalm 27 wordt David van alle kanten achtervolgd en heeft weinig kans op overleven. Toch gelooft hij boven zijn angst uit. 'Als iemand mij kan helpen, dan is het God!' David schuilt bij God door dat hardop tegen zichzelf en God te zeggen. En niet één keer, maar herhaaldelijk. 'God laat mij schuilen, verbergt mij, tilt mij op een rots.' In zij uitzichtloze situatie geeft het hardop uitspreken van wie God voor hem is David rust.

Donderdag 19 december

Lezing: Psalm 27:7-14

- [7] Hoor mij, HEER, als ik tot U roep, wees genadig en antwoord mij.
- [8] Mijn hart zegt U na: 'Zoek mijn nabijheid!' Uw nabijheid, HEER, wil ik zoeken,
- [9] verberg uw gelaat niet voor mij, wijs uw dienaar niet af in uw toorn. U bent mij altijd tot hulp geweest, verstoot mij niet, verlaat mij niet, God, mijn behoud.
- [10] Al verlaten mij vader en moeder, de HEER neemt mij liefdevol aan.
- [11] Wijs mij uw weg, HEER, leid mij op een effen pad, bescherm mij tegen mijn vijanden,

[12] lever mij niet uit aan mijn belagers. Valse getuigen staan tegen mij op en dreigen met geweld.

[13] Mag ik niet verwachten de goedheid van de HEER te zien in het land van de levenden?

[14] Wacht op de HEER, wees dapper en vastberaden, ja, wacht op de HEER.

Overdenking 'Actief wachten'

Een tweede aspect van schuilen is dat je denkt niets te kunnen doen. Je zoekt bijvoorbeeld beschutting tegen de regen en wacht tot de bui over is. Soms duurt dat te lang. Je begint te mopperen, terwijl je intussen vergeet dat je wel droog blijft. Wachten, wie kan dat nog in dit internettijdperk? Vandaag besteld, morgen in huis. Helaas werkt het vaak niet zo simpel in deze wereld met gebroken levens. Zelden is er instant herstel. Psalm 27 zegt: wacht! Wachten op God is een proces. Soms ook een lang proces. Van verdragen. Volhouden. Dapper zijn. En intussen toch met Hem blijven praten. Wachtijd is gebedstijd. Zo ontwikkelt Hij jouw karakter. Want geduld is een vrucht van de Geest.

Vrijdag 20 december

Lezing: Psalm 33:1-11

[1] Juich, rechtvaardigen, voor de HEER, de oprechten moeten Hem loven.

[2] Huldig de HEER bij de klank van de lier, speel voor Hem op de tiensnarige harp.

[3] Zing voor Hem een nieuw lied, speel en zing met overgave.

[4] Oprecht is het woord van de HEER, alles wat Hij doet is betrouwbaar.

[5] Hij heeft recht en gerechtigheid lief, van de trouw van de HEER is de aarde vervuld.

[6] Door het woord van de HEER is de hemel gemaakt, door de adem van zijn mond het leger der sterren.

[7] Hij verzamelt het zeewater en sluit het in, Hij bergt de oceanen in schatkamers weg.

[8] Laat heel de aarde vrezen voor de HEER en wie de wereld bewonen Hem duchten,

[9] want Hij sprak en het was er, Hij gebod en daar stond het.

[10] De HEER doet de plannen van volken teniet, Hij verijdt wat naties beramen,

[11] maar het plan van de HEER houdt eeuwig stand, wat Hij beraamt, blijft van geslacht tot geslacht.

Overdenking 'God blijft dezelfde'

*Het zou best kunnen dat je intussen denkt: de schrijver van deze week neemt al die bijbelgedeelten wel heel erg letterlijk. Zo werkt de Bijbel toch niet meer anno 2024? Je hebt gelijk, we leven inderdaad in een heel andere tijd. Maar als je de Bijbel **serieus** neemt in plaats van letterlijk, kun je er veel meer uithalen over God en onszelf dan je*

*op het eerste gezicht denkt. Zoek daarom dwars door alle verhalen heen naar Gods wil. Neem **Hem** serieus en gehoorzaam Hem. Zoals Jezus dat ook deed. Want God is altijd dezelfde: vol liefde, recht en trouw. Voor elke generatie weer. Ook in 2024/2025.*

Zaterdag 21 december

Lezing: Psalm 36

- [1] Voor de koorleider. Van David, de dienaar van de Heer.
- [2] De zonde spreekt tot de goddeloze, diep in zijn hart – angst voor God kent hij niet.
- [3] De zonde sust zijn geweten in slaap – geen besef van schuld, geen afkeer van het kwaad.
- [4] Hij spreekt woorden van onheil en bedrog en blijft ver van wat wijs en goed is,
- [5] op zijn bed bedenkt hij verderfelijke plannen, hij betreedt een verkeerde weg en het kwade verwerpt hij niet.
- [6] HEER, hoog als de hemel is uw liefde, tot in de wolken reikt uw trouw,
- [7] uw gerechtigheid is als de machtige bergen, uw rechtvaardigheid als de wijde oceaan: U, HEER, bent de redder van mens en dier.
- [8] Hoe kostbaar is uw liefde, God! In de schaduw van uw vleugels schuilen de mensen,
- [9] zij laven zich aan de overvloed van uw huis, U lest hun dorst met een stroom van vreugde,
- [10] want bij U is de bron van het leven, door úw licht zien wij licht.
- [11] Toon aan uw getrouwen gedurig uw liefde, aan de oprechten van hart uw gerechtigheid.
- [12] Laat de voet van hoogmoedigen mij niet vertrappen, de hand van goddelozen mij niet verjagen.
- [13] Daar liggen zij die verderf zaaiden – gevallen, neergestoten, zonder kracht om op te staan.

Overdenking 'Het Licht zien'

Als je God serieus neemt, zijn wil zoekt en daarnaar gaat leven, zal dat zeker zijn uitwerking hebben. Want wanneer Gods licht door je leven schijnt, ga je dingen in je leven in een nieuw licht zien. Je merkt opeens dat God je uitnodigt tot geestelijke groei. Zelfs door moeilijkheden heen. Je wordt dankbaarder. Tegelijk ben je een spiegel. Want, zoals Jezus zegt in Matteüs 6:22, het licht dat God in je leven laat schijnen, straalt dan uit je ogen. Hiermee mag je ook je omgeving verlichten, een licht zijn voor mensen die nog in het donker lopen. Doorverwijzen naar Jezus die het Licht van de wereld is. Opdat ook anderen in Hem het Licht gaan zien.



Ochtendgebeden week 52 (22 t/m 29 december)

Gedurende de Adventsperiode volgen we de Petruskalender. Met ingang van 26 december volgen we weer het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé.

Het weekthema in de Petruskalender van de Vierde Advent is 'Lofzang op Jezus'. Daarover schrijft René de Reuver het volgende.

Over de grote dingen van God kun je beter zingen dan praten. Deze dagen van Advent en Kerst horen we een lofzang op Jezus. De zangers zijn heel verschillend. De eerste is Elisabeth. Zij zingt haar lied terwijl Maria nog zwanger is van Jezus. De tweede is Hanna, een vrouw die aanvankelijk geen kinderen kon krijgen.. Zij zingt eeuwen voordat Jezus geboren wordt. Bij het derde lied breekt de hemel open. Een engelenkoor zingt de sterren van de hemel. Met Kerst horen we het lied van Johannes, de denker onder de evangelisten. Ook hij zingt een lofzang op Jezus. Hopelijk lukt het je om deze liederen mee te zingen. Je zult zien: zingen doet wat met je. Je wordt er een ander mens van.

Zondag 22 december

Lezing: Lucas 1:39-45

[39] Kort daarop reisde Maria in grote haast naar het bergland, naar een stad in Juda, [40] waar ze het huis van Zacharias binnenging en Elisabeth begroette. [41] Toen Elisabeth de groet van Maria hoorde, sprong het kind op in haar schoot; ze werd vervuld van de heilige Geest [42] en riep luid: 'De meest gezegende ben je van alle vrouwen, en gezegend is de vrucht van je schoot! [43] Wie ben ik dat de moeder van mijn Heer naar mij toe komt? [44] Toen ik je groet hoorde, sprong het kind van vreugde op in mijn schoot. [45] Gelukkig is zij die geloofd heeft dat de woorden van de Heer in vervulling zullen gaan.'

Overdenking 'Een gezegend kind!

Het moet wat geweest zijn, die ontmoeting van Maria en Elisabeth. De engel had Maria verteld dat ook haar verwante zwanger is, ondanks haar hoge leeftijd. Maria kan niet wachten om haar ervaring met Elisabeth te delen. Zij zal haar verhaal kunnen begrijpen. Bijzondere ervaringen kun je immers niet met iedereen delen. Met lotgenoten lukt dit doorgaans het beste. Als Maria Elisabeth en haar man Zacharias begroet, gebeurt er iets wonderlijks. Het kind van Elisabeth 'springt op in haar schoot' (vers 41). Het maakt een vreugdedansje. Vol Geestkracht roept – zingt! – Elisabeth het uit: 'Gezegend ben je, Maria! En ook het kind dat je krijgt zal gezegend zijn.' (Bijbel in Gewone Taal)

Een gezegend kind, dat zal het zijn! Gezegend door God, om anderen tot zegen te zijn.

Maandag 23 december

Lezing: 1 Samuel 2:1-10

[1] en Hanna bad: 'Nu juicht mijn hart dankzij de HEER, fier heft mijn hoofd zich op, dankzij de HEER, mijn mond spreekt vrijmoedig tegen mijn vijanden, want dankzij uw hulp beleef ik vreugde. [2] Geen is er heilig als de HEER, er is geen andere god dan U, geen rots is er als onze God. [3] Gebruik toch geen grote woorden, blaas niet zo hoog van de toren, want de HEER is een alwetende God: door Hem worden onze daden gewogen. [4] De boog van de helden is gebroken, maar wie wankelen weten zich gesterkt. [5] Wie genoeg hadden, verkopen zich voor brood, maar wie hongeren worden verzadigd. De onvruchtbare baart zeven zonen, maar wie veel kinderen heeft, verwelkt. [6] De HEER doet sterven en doet leven, voert naar het dodenrijk en leidt eruit omhoog. [7] De HEER maakt arm en Hij maakt rijk, vernedert diep en heft hoog op. [8] Hij verheft uit het stof wie berooid is, uit het vuil tilt Hij op wie alles ontbeert. Hij laat hen wonen bij hooggeplaatsten, Hij houdt een ereplaats voor hen vrij. Van de HEER zijn de pijlers der aarde waarop Hij de wereld heeft vastgezet. [9] Wie Hem trouw zijn, behoedt Hij op hun pad, maar de zondaars komen om in het duister. Ontoereikend is de menselijke kracht: [10] wie het opnemen tegen de HEER worden gebroken, vanuit de hemel klinkt zijn donder tegen hen. De HEER spreekt recht over heel de aarde, Hij geeft macht aan de koning die Hij kiest en verhoogt het aanzien van zijn gezalfde.'

Overdenking 'Een heilig kind'

Hanna kan haar geluk niet op. Haar gebed is verhoord. Eindelijk heeft ook zij een kind gekregen: Samuel, God hoort. Toch houdt zij hem niet voor zichzelf. Hanna staat Samuel af aan God, de Heilige. Niet weemoedig, maar opgewekt. Wat groots om een kind waar je lang op hebt gewacht niet voor jezelf te houden! Hanna zingt: 'Nu juicht mijn hart dankzij de Heer, fier heft mijn hoofd zich op (...) dankzij Uw hulp beleef ik vreugde. Niemand is zo heilig als de Heer.' Hanna brengt Samuel in het heiligdom van de Heer, opdat hij een heilig kind zal zijn. Toegewijd aan God, als kind van de Heilige. Maria moet gedacht hebben aan het lied van Hanna toen zij zong over 'heilig kind.' Volkomen toegewijd aan God.

Dinsdag 24 december

Lezing: Lucas 2:1-17

[1] In die tijd kondigde keizer Augustus een decreet af dat alle inwoners van het rijk zich moesten laten inschrijven. [2] Deze eerste volkstelling vond plaats tijdens het bewind van Quirinius over Syrië. [3] Iedereen ging op weg om zich te laten inschrijven,

ieder naar de plaats waar hij vandaan kwam. [4-5] Ook Jozef ging op weg om zich te laten inschrijven. Samen met Maria, zijn aanstaande vrouw, die zwanger was, reisde hij van de stad Nazaret in Galilea naar Judea, naar de stad van David die Betlehem heet, aangezien hij van David afstamde. [6] Terwijl ze daar waren, brak de dag van haar bevalling aan, [7] en ze bracht een zoon ter wereld, haar eerstgeborene. Ze wikkelde Hem in doeken en legde Hem in een voederbak, omdat er voor hen geen plaats was in het gastenverblijf. [8] Niet ver daarvandaan brachten herders de nacht door in het veld, ze hielden de wacht bij hun kudde. [9] Opeens stond er een engel van de Heer bij hen en werden ze omgeven door de stralende luister van de Heer, zodat ze hevig schrokken. [10] De engel zei tegen hen: 'Wees niet bang, want ik kom jullie goed nieuws brengen dat grote vreugde betekent voor heel het volk: [11] vandaag is in de stad van David jullie redder geboren. Hij is de messias, de Heer. [12] Dit zal voor jullie het teken zijn: jullie zullen een pasgeboren kind vinden dat in doeken gewikkeld in een voederbak ligt.' [13] En plotseling voegde zich bij de engel een groot hemels leger dat God prees met de woorden: [14] 'Eer aan God in de hoogste hemel en vrede op aarde voor de mensen die Hij liefheeft.' [15] Toen de engelen waren teruggegaan naar de hemel, zeiden de herders tegen elkaar: 'Laten we naar Betlehem gaan om met eigen ogen te zien wat er gebeurd is en wat de Heer ons bekend heeft gemaakt.' [16] Ze gingen meteen op weg, en troffen Maria aan en Jozef en het kind dat in de voederbak lag. [17] Toen ze het zagen, vertelden ze wat hun over het kind was gezegd.

Overdenking 'Een goddelijk kind'

Stel, jij mag een locatie kiezen voor hét loflied op de geboorte van Jezus. Welke plek zou je kiezen? De Dam in Amsterdam? Bij het geboortefeest van Jezus past een koninklijke locatie zou je denken. Maar God kiest anders. De hemel breekt open boven een veldje waar herders op schapen passen. Een engel vertelt hun over de geboorte van hun redder, de Messias, de Heer, in een voederbak. Engelen sluiten de hemelse scène af met een hooggestemd lied. Wat een contrast. Een stralende hemel breekt open boven een donkere wereld.

Kerst is het feest van het contrast. Hemels licht in een pikdonkere nacht. Herders als eerste getuigen van de geboorte van Jezus. Een goddelijk kind een voederbak. Over dit Kind kun je het beste zingen!

Kerst – Woensdag 25 december

Lezing: Johannes 1:1-14

[1] In het begin was het Woord, het Woord was bij God en het Woord was God. [2] Het was in het begin bij God. [3] Alles is erdoor ontstaan, zonder het Woord is niets ontstaan van wat bestaat. [4] In het Woord was leven en het leven was het licht voor de mensen. [5] Het licht schijnt in de duisternis en de duisternis heeft het niet in haar macht gekregen. [6] Er kwam iemand die door God was gezonden; hij heette Johannes.

[7] Hij kwam als getuige, om van het licht te getuigen, opdat iedereen door hem zou geloven. [8] Hij was niet zelf het licht, maar hij was er om te getuigen van het licht: [9] het ware licht, dat ieder mens verlicht en naar de wereld kwam. [10] Het Woord was in de wereld, de wereld is door Hem ontstaan en toch kende de wereld Hem niet. [11] Hij kwam naar wat van Hem was, maar wie van Hem waren hebben Hem niet ontvangen. [12] Wie Hem wel ontvingen en in zijn naam geloven, heeft Hij het voorrecht gegeven om kinderen van God te worden. [13] Zij zijn niet op natuurlijke wijze geboren, niet uit lichamelijk verlangen of uit de wil van een man, maar uit God. [14] Het Woord is mens geworden en heeft in ons midden gewoond, vol van genade en waarheid, en wij hebben zijn grootheid gezien, de grootheid van de enige Zoon van de Vader.

Overdenking 'Sprekend God'

Ook de evangelist Johannes zingt een lofzang op de geboorte van Jezus. Het is een lied met een niet eenvoudige tekst en een melodie met heel lage en hoge noten. Een lied dat je niet zomaar even zingt, maar dat je verschillende keren moet lezen en horen om de rijkdom ervan te vatten.

Johannes bezingt het kerstkind als 'sprekende God'. Het eerste en diepste woord van God was Licht (Genesis 1:3). Jezus is het licht der wereld (Johannes 8:12). De duisternis heeft dit licht niet in haar macht gekregen (vers 5). De laatste woorden van Jezus zijn: 'Het is volbracht!' (Johannes 19:30)

Johannes bezingt het geheim van het kerstkind. Hij, sprekende God, leeft Gods genade en goedheid, liefde en trouw, voor en onder ons.

Donderdag 26 december

Lezing: Matteüs 10:17-22

[17] Pas op voor de mensen, want ze zullen je aan het gerecht uitleveren en je geselen in hun synagogen. [18] Jullie zullen omwille van Mij worden voorgeleid aan gouverneurs en koningen, en getuigenis moeten afleggen ten overstaan van hen en de heidenen. [19] Wanneer ze je uitleveren, vraag je dan niet bezorgd af hoe je moet spreken of wat je moet zeggen. Want wat je moet zeggen, zal je op dat moment worden ingegeven. [20] Jullie zijn het immers niet zelf die dan spreken, het is de Geest van jullie Vader die in jullie spreekt. [21] De ene broer zal de andere uitleveren om hem te laten doden, en vaders zullen hetzelfde doen met hun kinderen, en kinderen zullen zich tegen hun ouders keren en hen ter dood laten brengen. [22] Jullie zullen door iedereen worden gehaat omwille van mijn naam; maar wie standhoudt tot het einde zal worden gered.

Overdenking

Toen God niet meer wist hoe hij begrepen kon worden, is hij zelf op aarde gekomen, arm en eenvoudig: als Christus Jezus niet onder ons geleefd zou hebben, dan zou God op grote afstand gebleven zijn en onbereikbaar. Door zijn leven laat Jezus ons zien wie God is, een transparante werkelijkheid.

Vrijdag 27 december

Lezing: 1 Johannes 1:1-7

[1] Wat er was vanaf het begin, wat wij gehoord hebben, wat wij met eigen ogen gezien en aanschouwd hebben, wat onze handen hebben aangeraakt, dat verkondigen wij: het Woord dat leven is. [2] Het leven is verschenen, wij hebben het gezien en getuigen ervan, we verkondigen u het eeuwige leven, dat bij de Vader was en aan ons verschenen is. [3] Wat wij gezien en gehoord hebben, verkondigen we ook aan u, opdat ook u met ons verbonden bent. En verbonden zijn met ons is verbonden zijn met de Vader en met zijn Zoon Jezus Christus. [4] We schrijven u deze brief om onze vreugde volkomen te maken. [5] Dit is wat wij Hem hebben horen verkondigen en wat we u verkondigen: God is licht, er is in Hem geen spoor van duisternis. [6] Als we zeggen dat we met Hem verbonden zijn terwijl we onze weg in het duister gaan, liegen we en leven we niet volgens de waarheid. [7] Maar gaan we onze weg in het licht, zoals Hijzelf in het licht is, dan zijn we met elkaar verbonden en reinigt het bloed van Jezus, zijn Zoon, ons van alle zonde.

Overdenking

Als het mogelijk zou zijn om het menselijk hart te peilen, dan zouden we daar tot onze verrassing ontdekken dat het hart in stilte aan het wachten is op iemand die zal komen. In het Johannes-evangelie vinden wij een antwoord op dit wachten: 'In ons midden is iemand die u niet kent.' Bevindt hij zich niet altijd temidden van ons, deze Christus die wij misschien niet goed kennen?

Zaterdag 28 december

Lezing: Ezechiël 36:24-27

[24] Ik leid jullie bij die volken weg, Ik breng jullie uit die landen bijeen en laat je naar je eigen land gaan. [25] Ik zal zuiver water over jullie uitgieten om jullie te reinigen van alles wat onrein is, van al jullie afgoden. [26] Ik zal jullie een nieuw hart en een nieuwe geest geven, Ik zal je versteende hart uit je lichaam halen en je er een levend hart voor in de plaats geven. [27] Ik zal jullie mijn geest geven en ervoor zorgen dat jullie je aan mijn bepalingen houden en mijn regels naleven.

Overdenking

Beseffen wij wel goed dat voor God een mens geheiligd is door de gekwetste onschuld van zijn kinderjaren?

Zondag 29 december

Lezing: Lucas 2:41-52

[41] Zijn ouders gingen jaarlijks voor het pesachfeest naar Jeruzalem. [42] Toen Hij twaalf jaar was, maakten ze weer hun gebruikelijke pelgrimstocht. [43] Na afloop van het feest vertrokken ze naar huis, maar Jezus bleef in Jeruzalem achter zonder dat zijn ouders het wisten. [44] In de veronderstelling dat Hij zich bij het reisgezelschap bevond, reisden ze een hele dag voordat ze Hem overal onder hun verwanten en bekenden begonnen te zoeken. [45] Toen ze Hem niet vonden, keerden ze terug naar Jeruzalem om Hem daar te zoeken. [46] Na drie dagen vonden ze Hem in de tempel, waar Hij tussen de leraren zat, terwijl Hij naar hen luisterde en hun vragen stelde. [47] Allen die Hem hoorden stonden versteld van zijn inzicht en zijn antwoorden. [48] Toen zijn ouders Hem zagen, waren ze ontzet, en zijn moeder zei tegen Hem: 'Kind, wat heb Je ons aangedaan? Je vader en ik hebben met angst in het hart naar Je gezocht.' [49] Maar Hij zei tegen hen: 'Waarom hebt u naar Me gezocht? Wist u niet dat Ik in het huis van mijn Vader moest zijn?' [50] Maar ze begrepen niet wat Hij tegen hen zei. [51] Hij reisde met hen terug naar Nazaret en was hun gehoorzaam. Zijn moeder bewaarde alles wat er met Hem gebeurd was in haar hart. [52] Jezus groeide verder op en zijn wijsheid nam nog toe. Hij kwam steeds meer in de gunst bij God en de mensen.

Overdenking

Jezus, onze vreugde, u zegt ons in uw evangelie: 'Kijk naar de vogels in de lucht en de bloemen op het veld. Zijn jullie niet meer waard dan zij? Waarom maken jullie je zorgen?'